

4500

SISMANGILIO
MISANO

45.00

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Κ. ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ

ΟΝΤΟΣ ΕΝ Τῇ ΚΑΤΑ ΣΑΛΕΒΔΟΝΑ ΓΑΛΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚῃ ΚΟΛΛΗΤΙΔΙ
Π. ΦΡΑΝΚΟΝ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

ΗΤΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ

τῶν Συναξαριστῶν καὶ ἑξ ἄλλων ἱερῶν πνεύ-
ματικῶν εὐαγγελίων ὡς καὶ τῶν λοιπῶν, μετὰ μικρᾶς ἐξηγητικᾶς αἰτιολο-
γίας καὶ συνοπτικῆς περιγραφῆς τῶν δογματικῶν ἁγίων μετὰ
τῶν τροπικῶν καὶ τῶν κατὰ τὴν ἑορτήν.

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Ἀδελφ. τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευστος.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ
(Ἐν ὁδῷ Περαιωπαζέου ἀριθ. 11).

1897

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ἰδιόχειρον ἀ-
πογραφὴν τοῦ ποιήσαντος.

Handwritten signature

ΤΩ

ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΟΙΚΑΔΑ
ΕΥΚΛΕΩΣ ΟΙΑΚΟΕΤΡΟΦΟΥΝΤΙ

ΚΑΙ

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚΘΥΜΩΣ ΖΩΠΥΡΟΥΤΙ ΚΑΙ ΠΡΟΔΓΟΝΤΙ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ· ΚΑΙ ΘΕΙΟΤΑΤΩ·
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ· ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ·

Κυρίω, Κυρίω

ΑΝΘΙΜΩ· ΤΩ· Ζ'.

ΤΟΔΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΕΥΣΕΒΑΣΤΩΣ ΚΑΙ ΤΑΠΕΙΝΩΣ

Ἀφιερωῖ

Ο ΠΟΝΗΣΑΣ

SISMANTOLOGIO

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Φέροντες εἰς φῶς τὸ ἀνὰ χεῖρας αὐχμηρὸν θρησκευτικὸν ἔργον ἡμῶν τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιμερίαν **ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ**, περιέχον συνοπτικῶς τὰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ὡς καὶ τὰς λοιπὰς εορτὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ μετὰ μικρᾶς ἐρμηνείας αὐτῶν, καὶ τῶν καταλλήλων εἰκόνων καὶ τροπαιῶν, πρὸς δὲ καὶ τὰς βιογραφίας τῶν κυριωτέρων Ἀγίων, τῶν ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου καὶ ἀλώβητου τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀθλησάντων, καὶ ὅπερ ἐστὶν ἀπόρροια μακρᾶς καὶ ἐπιπόρου μελέτης γενομένης ἐπὶ ἱερῶν καὶ αὐθεντικῶν πηγῶν, ἐλπίζομεν ὅτι τὸ παρόν, παρὰ τὰς ὁμολογουμένως καὶ ἀναντιρρήτως διαβλεπομένας ἐν αὐτῷ ἐλλείψεις, ἅτε δὲ μὴ ὄντι συντεταγμένῳ ὑπὸ εἰδημόνων, θέλει χρησιμεύσῃ παντὶ εὐσεβεῖ Χριστιανῷ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀρέσεως αὐτοῦ ὥς τι ψυχωφελὲς καὶ ἠθικὸν ἀνάγνωσμα, δυνάμενον διὰ λιτῆς ὁντως θρησκευτικῆς τροφῆς διαθρέψαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Ἐφ' ᾧ δὲ καὶ παραδίδομεν τὸ ἐλάχιστον τόδε πνεῦμα ἡμῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ καθ' ἡμῶς Ὁρθοδόξου δημοσίου, δι' ἐλπίδος ἔχοντες ἐκ τῶν προτέρων ὡς θέλει περιβάλλῃ τοῦτο δι' εὐγενοῦς καὶ θιμῆς ὑποστηρίξεως καὶ προστασίας, ἀνθ' ὧν καὶ ἐκφράζομεν τὰς βαθείας εὐχαριστίας ἡμῶν.

Ἐγράψαν ἐν Κευσγουντζουκίῳ τῇ 15 Ἰανουαρίου 1895.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ.

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ὁ μὴν οὗτος ὀνομάζεται Σεπτέμβριος ἀπὸ τὸ λατινικὸν ὄνομα (Σέπτε) ἑπτά, δηλ. εἶναι ὁ ἑβδομὸς μὴν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ πρῶτος φυσικῶς μὴν τοῦ χρόνου, διότι κατ' αὐτὸν τὸν μῆνα ἀρχίζουν νὰ γεννῶνται καὶ νὰ βλαστάνωσιν ὅλοι σχεδὸν οἱ καρποί.

Ἐχει δὲ ὁ Σεπτέμβριος μῆν' ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα
ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ 12.

† 1. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου ἔτους. Τοῦ
ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου. Ἡ
Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν,
καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀειθαλά. Τῶν Ἁγίων
τεσσαράκοντα Γυναικῶν καὶ Ἀμούν διακόνου καὶ
διδασκάλου αὐτῶν.

Ἐξηγήσεις τῆς Ἰνδίκτου ἔτσι τοῦ νέου ἔτους.

Ἡ λέξις Ἰνδικτιῶν κατὰ τὴν Ρωμαϊκὴν ἔτσι Λατινικὴν γλῶσσαν θέλει νὰ εἰπῇ ὀρισμός, φόρου τινος τὸν ὁποῖον ἐπλήρωνον οἱ Ρωμαῖοι ὑπῆκοοι. Κατ' ἄλλους δὲ σημαίνει διανομὴν τοῦ χρόνου.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἑορτάζει τὴν ἡμέραν ταύτην ὡς ἀρχὴν τοῦ νέου ἔτους, ὑμνοῦδὲ καὶ παρακαλεῖ κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην τὸν Θεόν, ἵνα γίνῃ οὗτος ὡς εἰς ἡμᾶς, καὶ εὐλογῇ τὸ νέον ἔτος, χάριση δὲ τοῦτο εἰς ἡμᾶς εὐτυχίας καὶ πληρὺς ἀπὸ ὅλα τὰ σωματικὰ ἀγαθὰ, ἐπίσης δὲ νὰ φωτίσῃ τὰς διανοίας μας, εἰς τὸ νὰ διέλθωμεν ὅλον τὸν χρόνον καθαρῶς καὶ μὲ ἀγαθὴν συνειδήσιν, καὶ εἰς τὸ νὰ εὐχαριστήσωμεν τῷ Θεῷ μὲ τὴν φυλακὴν τῶν ἐντολῶν του, καὶ οὕτω ν' ἀπολαύσωμεν τὰ αἰώνια ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ὁ πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνικυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φιλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, Προσβίβεις τῆς Θεοτείας καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Βιογραφία τοῦ ὁσίου Πατρὸς Συμεὼν τοῦ Ἰταλίτου.

Ὁ Μέγας οὗτος Ἅγιος ἐγεννήθη εἰς χωρίον τι ὀνομαζόμενον Σισάν, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται μεταξὺ τῆς ἐπαρχίας τῶν Σύρων καὶ τῶν Κυλικῶν. Ἀγαπήσας δὲ τὸν Θεὸν ἐκ νεαρῆς τοῦ ἡλικίας, ἀρῆκε τὸν Κόσμον καὶ τὰ ἐν τῷ Κόσμῳ καὶ ὑπῆγεν εἰς ἐν Μοναστήριον ὅπου ἔγνω ἐσκητὴς, καὶ ἔζησε μὲ μεγάλην ἀσκηρότητα ἐπὶ ὀλοκλήρως δὲ ἡμέρας

καὶ ἰδωμάτων, ἱμῖναι νηστικός κλαίμενος εἰς τὸ κελλὶον του. Τόσον ὥμως εἶχεν ἀδυνατίαν ἀπὸ τὴν μεγάλην νηστείαν, ὥστε ἐπισκεπτόμενος κατὰ γῆς καὶ πλὴν δὲν ἠδύνατο αὐτὸ νὰ ἐμείνῃ, οὕτε νὰ κινηθῇ· τότε δὲ ἦλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πολὺ φίλος καὶ ἡγαπημένος του, ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, Κλίσπος ὀνομαζόμενος, ὁ ὁποῖος ὅταν εἶδεν τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἀδυναμίαν, ἔβριξε σπόνγον καὶ ἐσπόνγησε τὸ σῶμα ἀπ' ἐξω καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐκοινώνησεν αὐτὸν τὰ Θεία Μυστήρια. Ὁ Πατὴρ ὥμως Συμεὼν ἐπειδὴ ἐνεδυναμώθη ἀπὸ τὴν Θεῖαν χάριν τῶν Ἀγίων Μυστηρίων, ἐσκηώθη καὶ ἔραγεν ὀλίγον ἄρτον, ἀνέβη δὲ εἰς τὴν κορυφὴν ἑνὸς βουνοῦ καὶ ἤρχισε πάλιν νὰ νηστεύῃ πολὺ.

Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ χριστιανοί, ἅμα ἤκουσαν τὰς φοβερὰς ταύτας νηστείας, τὰς ὁποίας ἔκαμιν ὁ Ἅγιος οὗτος, ἔτρεχον πρὸς αὐτὸν χάριν εὐλαβείας καὶ ἐσύγχιζον τὴν ἡσυχίαν του, διὰ τοῦτο, ἐσκήρθη καὶ ἔκαμε στύλον ὑψηλὸν εἰς αὐτὸν ἐκθήτε καὶ ἐνήστευε ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Συμεὼν ὀνομάζεται Στυλῖτης.

Ἀπολυτίκιον.

Ὑπομονῆς στύλος γέγονας ζηλώσας τοὺς προπάτορας ὅσι, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν ὅσι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρός τὸν Στύλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος τῶν Ἀγ-

γέλων γέγονας. Ὅσκι, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

† 2. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος. Καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Βιογραφία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

Οὗτος ἦτο ἀπὸ Κων]πολιν, ὅπου ἔγενεν καὶ Πατριάρχης κατὰ τὸ 582 μ. Χ. ἀφοῦ δὲ ἐκυβέρνησι τὴν Ἐκκλησίαν 13 ἔτη καὶ 5 μῆνας, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 595. Εἰς τὸν Πατριάρχην τοῦτον ἐδόθη πρώτην φορὰν κατὰ τὸ 586 ὁ τίτλος Οἰκουμενικός.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στήθος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ Σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχον γὰρ τὴν ἰσχύϊ σου, τὰς τυράννους καθείλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θρόνη. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὶ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἱεράρχου.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα προότητος ἑγκρατείας διδασκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀληθεια· διὰ τοῦτο ἐκτῆται τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούτη. Πάτερ Ἱεράρχα Ἰωάννη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

† 3. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, ἐπισκόπου Νικομηδείας. Τοῦ βαίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτιστοῦ συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Καὶ τρόπκιον μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρες θεόπνευστα, καὶ θεωρίας

ἐπιθῆσαι· διὰ τοῦτον τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος. Ἱερομάρτυς Ἀνθίμε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρύων στροφαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγνώρησας καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμούς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας καὶ γέγονας φωστὴρ τῆς οἰκουμένης λάμπων τοῖς θαύμασι. Θεοκτιστε Πάτερ ἡμῶν ὅσι, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

† 4. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαβύλα τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ διδασκάλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὀγδοήκοντα τεσσάρων παιδῶν. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου καὶ Θεόπλου Μωϋσέως.

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΚΑΙ ΘΕΟΠΤΗΣ ΜΩΨΗΣ

Βιογραφία αὐτοῦ.

Ὁ Ἅγιος οὗτος ἐγεννήθη εἰς τὴν Αἴγυπτον κατὰ τὸ ἔτος 1689, π. Χ. Ἦτο δι' υἱὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰωαχαβίδ' ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Λευί. Οὗτος ὅταν ἦτο βρέφος τριῶν μηνῶν, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασιλέως τῆς Αἴγυπτου, ὁ ὁποῖος κατ' ἀρχὰς μὲν διέταξε τὰς μαῖας νὰ φονεύουν ὅλα τὰ Ἰσραηλικά παιδιὰ τῶν Ἑβραίων ἅμα γέννηθῶσι, κατόπιν δὲ νὰ τὰ ρίπτωσιν εἰς τὸν Νεῖλον ποταμὸν, ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον, περικεκλεισμένος εἰς μίαν θύβην, δηλ. κιβωτίον πλεγμένον ἀπὸ παπύρι καὶ ἐζώθεν ἀλειμμένον μὲ πῖσσαν. Μίαν ἡμέραν κατέβη εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον νὰ λουσθῇ ἡ κόρη τοῦ Φαραώ· αὕτη εἶδε τὸ κύνιστρον καὶ ἀμέσως διέταξε τὰς δούλῃς τῆς νὰ τῇ φέρουν αὐτό. Μετ' ὀλίγον ἤνοιξε τὸ κύνιστρον καὶ εἶδε τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον ἐλάλει καὶ ἐλυπῆθη αὐτὸν ἀμέσως διὰ τὸ παρίλαθε μαζὺ τῆς καὶ τὸ ἔκρινεν ἰδιαὸν τὰς παιδί, τὸ ὁποῖον καὶ ἀνέθρεψε μῆσα εἰς τὸ βασιλικὸν παλάτι 40 ἔτη. Ἀποῦ ἐμεγάλωσεν ὁ Μωϋσῆς ἐργαί καὶ ὑπῆγεν εἰς Μαδιὰμ· ἐκεῖ δὲ ἔλαβε γυναῖκα Σισρῶρα, τὴν θυγατέρα τοῦ ἱερέως Ἰοθάρ.

Ἐσχόλαζε δὲ καὶ προσήυχετο πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν καὶ διὰ τῆς μελέτης καὶ προσευχῆς ἐκπύριζε τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν του· ὅθεν εἶδεν τὸν Θεὸν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Σινᾶ· βλέπει δὲ καὶ τὸ μέγα θαῦμα τῆς κτισμένης βάρου κατὰ τὸ 80 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Κατόπιν χειροτονεῖται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὡς ἡγεμὸν τοῦ Ἰσραηλικοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον καὶ ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὸν ἐπέρχεται διὰ μέσην τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὡς διὰ ζῦγος. Ὁ Μωϋσῆς ἐκδύνησε τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἄλλα 40 ἔτη μὲ τὸν γραπτὸν Νόμον καὶ μὲ διάφορα σημεῖα καὶ θαύματα· συνέγραψε τὰ

πάντε πρώτα βιβλία τῆς Π. Διαθήκης, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται καὶ Πεντάτευχος. Ἀποῦ δὲ ἐβῆκασι εἰς τὴν γῆν Μωᾶβ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος Ναβὼν καὶ ἐκεῖ, κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ, ἀπέθανε τῷ 1569 π. Χ. εἰς τὴν ἡλικίαν 120 ἔτων.

Τροπᾶριον τοῦ προφήτου Μωϋσείως.

Παρήλθιν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης, ὡς γὰρ ἡ βάρος οὐκ ἐκλείπει καταπλεγομένη, οὕτω παρθένος Ἰτακας καὶ παρθένος ἱμενικας ἀντὶ στόλου πυρός δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσείως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. (Δοξαστικόν).

Ἀπολυτίκιον τοῦ προφήτου Μωϋσείως.

Τοῦ Προφήτου σου Μωϋσείως τὴν μνήμην, Κύριε, ἐορτάζοντες δι' αὐτοῦ σὲ δυσωποῦμεν. Σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

† 3. Τοῦ Ἁγίου προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβδίου, ἐπισκόπου. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Μεδίου, Οὐρβανοῦ, Θεοδώρου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς 80 ἱερέων ἅμα καὶ Λευιτῶν. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθήρᾳ.

Βιογραφία τοῦ προφήτου Ζαχαρίου.

Ὁ Προφήτης οὗτος Ζαχαρίας ἦτον ἱερεὺς Ἰσραήλ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἶχε δὲ γυναῖκα τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ οἱ δύο ἦσαν ἄνθρωποι δικαιοὶ καὶ εὐσεβεῖς, ἀλλὰ δὲν εἶχον τέκνα, διότι ἡ μὲν Ἐλισάβετ ἦτο στείρα, ὁ δὲ Ζαχαρίας γέρων, πολὺ δὲ ἐλυποῦντο δι' αὐτὸ καὶ παρεκάλουν τὸν Θεὸν νὰ τοὺς δώσῃ τέκνα. Ὁ Θεὸς ἤκουσε τὴν πρὸς αὐτῶν καὶ ἡ Ἐλισάβετ γεννᾷ τέκνον, τὸ ὁποῖον ὀνομάσθη Ἰωάν-

νης. Ὁ πατήρ αὐτοῦ Ζαχαρίας, ἐπειδὴ ἔλαβεν ὅτι ὁ Θεοτόκος Μαρία εἶναι καὶ μήτηρ καὶ Παρθένος καὶ ἐπειδὴ ὁ υἱὸς τῶν Ἰωάννης ἔγινε εἰς τὸν καιρὸν τῆς βρεφικότητος καὶ δὲν εὗρέθη, διότι εὗρίσκειτο παρὰ τὸν Ἰερδάνην, ἐντὸς σπηλαίου μαζὺ μὲ τὴν μητέρα του, ἐρονεύθη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς τὸ μίσον τοῦ Θεοσεβητικοῦ κατὰ προσταγὴν τοῦ Ἡρώδου.

Ἀπολυτίκιον.

Ἱεροτόνης στολιταῖον περιδελόχων· σοφί, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα δικά, ἱεροπρεπῶς προσήνοχας Ζαχαρία καὶ γέγονας φωστήρ, καὶ θεατὴς μυστικῶν τῶν σύμβολα ἐν σοὶ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως πάντοτε καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφῆτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρόσδοις σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ὁ Προφῆτης σήμερον, καὶ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου Ζαχαρίας προσέθηκεν ὁ τοῦ Προδρόμου γεννάτης, τράπεζαν τῆς αὐτοῦ μηνῆς πιστοῦς ἀνατρέφων πόματι δικαιοσύνης τῶν κεράσας. Διὸ τοῦτον εὐφημοῦμεν, καὶ Θεὸν μυστικῶς Θεοῦ τῆς χάριτος.

† 6. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολασσαῖς τῆς Φρυγίας παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐδόξιου, Ρωμύλου, Ζήνωνος καὶ Μακαρίου.

† 7. Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Τοῦ Μάρτυρος Ἁγίου Σφῶντος. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Εὐδόου καὶ Ὀνησιφόρου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου. Τοῦ βασιῶν Πατρὸς

ἡμῶν Λουκᾶ, τοῦ ἐκ τῆς Λακαόνων ἐπαρχίας, τρίτου δὲ ἡγουμένου ὄντος τῆς Μονῆς τοῦ Σωτήρος, τῆς ἐπιλεγομένης τοῦ Βαθίους Ρύακος (Μουδανία).

✠ 8. Τὸ γεννέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Βιογραφία τῆς ὑπεραγίας καὶ Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν ἡ Κυρία ἡμῶν Θεοτόκος ἐγεννήθη ἐξ ἐπαγγελίας περὶ τὸ 16 ἢ 17 ἔτος πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ γονεῖς, οἱ ὅποιοι ἦσαν στείροι καὶ πολὺ γέροντες· οὗτοι δὲ ἦσαν ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα. Ὁ μὲν πατήρ Ἰωακείμ εἶχε τὸ γένος ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς φυλῆς τοῦ Δαβὶδ καὶ, ἐπειδὴ παιδίον δὲν ἐγέννα, ἐλυπεῖτο πολὺ, διὰ τοῦτο δὲν ἔπαυεν ἀπὸ τοῦ νὰ προσφέρει εἰς τὸν Θεὸν πλούσια δῶρα· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ἄννα, καὶ αὐτὴ παρομοίως κατήγετο ἀπὸ τὸ Βασιλικὸν γένος τοῦ Δαβὶδ· ὅθεν ἦτο καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν εὐγενεστάτη ἀπὸ ὅλων.

Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ οἱ δύο ἐλυποῦντο διότι δὲν εἶχον τέκνον, ὁ μὲν Ἰωακείμ ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄρος, ἡ δὲ Ἄννα ἐμβῆκε εἰς τὸ περιβόλιον, καὶ οἱ δύο ὁμοῦ παρεχάλον μὲ δάκρυα τὸν Θεὸν νὰ χάριση εἰς αὐτοὺς καρπὸν κοιλίας· διὰ τοῦτο καὶ ἡξιώθησαν νὰ ἀπολαύσωσι τὸ ποθοῦμεν καὶ ἐγέννησαν τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, ἡ ὁποία εἶναι Ἀγιωτέρα ὅλων τῶν Ἁγίων, διότι ἀπ' αὐτὴν κατεδέχθη νὰ γεννηθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε χαρὰν ἐμάνυσε πᾶσι τῇ οἴκου-

μένη ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης. Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ λύσας τὴν κατάραν ἰδῶκε τὴν εὐλογίαν καὶ κατάργησας τὸν θάνατον, ἰδωρήτατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννη ὀνιδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὕα ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε ἐν τῇ ἁγίᾳ Γεννήσει σου. Αὐτὴν ἰορτάζει καὶ ὁ λαὸς σου ἀνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι. Ἡ Στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον καὶ τροφὴν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

† 9. Τῶν Ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης. Τοῦ Ἀγίου μεγαλομάρτυρος Σιδηριανοῦ. Τῆς Ἀγίας καὶ εἰκουμενικῆς Τρίτης Συνόδου. Τῶν Ἀγίων 300 πατέρων. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς τῶν Ἀγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Ἐπειδὴ οἱ Ἅγιοι οὗτοι ἔγειναν προξένοι τῆς παγκοσμίου χαρᾶς μετὰ τὸ μέσον τῆς θυγατρὸς αὐτῶν καὶ Κυρίως ἡμῶν Θεοτόκου, διὰ τοῦτο ἐπιτελοῦμεν σήμερον τὴν ἑορτὴν ταύτην.

Σημ. Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν γίνεται καὶ ἡ ρθινοπαρινὴ ἑορτή.

† 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Γυναικῶν Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας.

† 11. Τῆς ὑσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας, τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνου τοῦ Μαγείρου.

Βιογραφία τῆς ὑσίας Μητρὸς Θεοδώρας.

Ἡ Γυνὴ αὕτη κατήγετο ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Ἀλεξανδρείας· ἔζησε δὲ κατὰ τὸ ἔτος 472 μ. Χ. Ἡ Θεοδώρα, ἡ ὁποία εἶχε τὸ ὄνομα τοῦτο ὡς δῶρον τοῦ Θεοῦ, ἔκαμιν ὡς ἄνθρωπος ἀμαρτίας· διὰ τὴν σῶσιν λοιπὸν τὴν ψυχὴν τῆς ἐρριψῆ τὴν γυναικίαν ἐνδουμάσιν καὶ ἔλαβε τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα τῶν Μοναχῶν καὶ ἐντὶ Θεοδώρας ὠνομάσθη Θεόδωρος. Ἐζῆσε δὲ εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν χωρὶς νὰ γνωρισθῇ, μέχρι τέλους τοῦ βίου τῆς.

Ἀπολυτίκιος.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδιδάχθαι ὑπερῶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ ἐπιμαλίσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἁθανάτου· διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσα Θεοδώρα τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν νηστείας κατατήκουσα ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθιετεύσας, τοῦ λαβεῖν συγχώρησιν, τὴν τελείαν τῆς ἀμαρτίας σου· ἦν καὶ ἔλαβες ἀληθῶς, ὁδὸν μετάνοίας ὑποδείξασα.

† 12. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κουρνούτου, ἐπισκόπου Ἰκονίου. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Γαλατίᾳ.

† 13. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Θείου ναοῦ τῆς Ἀγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως. Προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Τοῦ Ἀγίου Κορινθίου τοῦ ἐκατοντάρχου.

Ἑρμηνεία τῶν ἐγκαινίων τοῦ Θεοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως, καὶ τῶν προτοτύπων τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ὅλοι ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ γνωρίζομεν ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσταυρώθη καὶ ἐτάφη εἰς τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ. Ὁ τόπος οὗτος ἦτο συγκεχωσμένος ἐπίτηδες ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἑθνικῶν ἐκεῖ ἐκρύπτετο καὶ ὁ Τιμὸς Σταυρός. Ἀλλ' ὁ πρῶτος ἐκ τῶν Βασιλείων τῆς παλαιᾶς Ρώμης, ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, ὁ ὁποῖος ἦτο πολὺ εὐσεβὴς Χριστιανός, διέταξε καὶ ἑσκαψάν τὸν ἱερὸν τόπον, ὅπου εὔρε τὸν τίμιον Σταυρόν, καθὼς καὶ τοῦ σωτηρίου πάθους τὰ σύμβολα. Εἰς αὐτὸν λοιπὸν τὸν τόπον ἐκτίσθη ὁ ἐπ' ὀνόματι τῆς ζωηφόρου Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μνηστός καὶ ὠραιότατος Ναός μετὰ τὴν ἐπιστάσιν τῆς μακαρίας μητρὸς αὐτοῦ Ἑλένης, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἐπάρχου τῆς Παλαιστίνης Δρακελιανοῦ, καὶ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Μακαρίου, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν ὕψωσε τὴν 14ην Σεπτεμβρίου, καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τούτου ἔκχευε περὶ τὸ 330 ἔτος. Ὁ Ναός οὗτος εἶναι ὁ σημερινὸς Ναός τοῦ Ἁγίου Τάφου.

✠ 14. Ἡ παγκόσμιος ὑψώσις τοῦ τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Τῆς Ἀγίας εὐσεβεστάτης Βασιλίσσης Πλακίλλης, συζύγου γενομένης τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. Τῆς Ἀγίας καὶ οἰκουμένης ἐκτῆς Συνόδου. Τῶν Ἀγίων 170 πατέρων τῶν ἐν Κων]στάλει κατὰ τῶν μοροθελητῶν συνελθόντων.

Ἑρμηνεία τῆς παγκοσμίου ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας καὶ ἱσαπόστολος, πρῶτος μετὰ τῶν Βασιλείων τῆς Παλαιᾶς Ρώμης ἐδέχθη τὸν Χριστιανισμόν. Οὗτος εἶχε πόλεμον, καθὼς μὲν λέγουσι μερικοί, εἰς τὴν Ρώμην, ἐναντίον τοῦ Μαξεντίου, ἄλλοι δὲ εἰς τὸν ποταμὸν τοῦ Δουναβίου, ἐναντίον τῶν Σκυθῶν καὶ ἄλλοι πάλιν λέγουσιν ὅτι ἐπολέμει ἐναντίον τοῦ Μαξεντίου διότι αὐτὸς μετεχειρίζετο τὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἦτο σκληρότατος διώκτης τῶν χριστιανῶν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἤτελῃσι γὰ ἐξολοθρεῦσθαι αὐτόν. Ἐπει-
 ᾷ ὁμως ἔβλεπεν ὅτι τὸ στράτευμα τῶν ἐχθρῶν ἦτο περισσότερον ἀπὸ τὸ ἰδικόν του, ἠλυπεῖτο πολὺ καὶ ἐφοβεῖτο. Ἐν ᾧ δὲ εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὗρίσκετο οὗτος, αἰφνης βλέπει κατὰ τὴν μεσημβρίαν τύπον Σταυροῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ ὁποῖος ἦτο σημειωμένος μετὰ ἄστρα.

Ἀμέσως λοιπὸν κατεσκεύασεν ἓνα Σταυρόν, ὁμοῖον μὲ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἐφάνη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἀρῶν διέταξε νὰ πηγαίῃ ὁ Σταυρὸς ἐμπροσθεν τοῦ στρατεύματος, κατέρ-
 θωσι νὰ νικήσῃ εἰς τὸν πόλεμον. Ὅθεν ἀπὸ τὸ θαῦμα τοῦτο ἐνόησε τὴν δύναμιν τοῦ Σταυρωθέντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπίστευσεν ὅτι οὗτος μόνος εἶναι ἀληθὴς Θεὸς καὶ ἀμέσως ἐβαπτίσθη μετὰ τὴν μητέρα του.

Τότε στέλλει τὴν μητέρα του Ἑλένην εἰς Ἱεροσόλυμα, πρῶτον μὲν διὰ νὰ προσκυνήσῃ καὶ πολὺ λαμπρῶς νὰ τιμήσῃ τὸν ζωοποιόν Τάφον τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἁγίους τόπους· ἐξ ἄλλου δὲ, διὰ νὰ ζητήσῃ μετὰ σπουδῆν καὶ εὖρε τὸν τίμιον Σταυρόν τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος. Ἠράγματι δὲ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετὰ πολὺν πόθον καὶ ζῆλον ἔ-

καμε μεγάλας ἐρεῦνας καὶ εὗρεν αὐτὸν κεικρυμένον εἰς τὴν γῆν περί τὸ 325 ἔτος μ. Χ. ὁμοίως εὗρε καὶ τοὺς ἄλλους δύο σταυροὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐσταυρώθησαν οἱ δύο λεγόμενοι ἀνεκάλυψε δὲ πρὸς τούτοις καὶ τοὺς ἄλλους δηλ. τὰ κάρφια, μὲ τὰ ὁποῖα ἐκάρρωσαν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Βασίλισσα ὅμως ἤδη εὕρισκτο εἰς ἀπορίαν ποῖος ἀπὸ τούτων εἶναι ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου. Διὰ τὴν βεβαιωθῆ ὅθεν περὶ αὐτοῦ εἴθεσαν αὐτοὺς κατὰ σειρὰν ἐπάνω εἰς μίαν ἀποθανοῦσαν χήραν. Ἀλλ' ὡς τοῦ θαύματος ὅμως ἅμα ἤγγισεν αὐτήν, ὁ τίμιος Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, αἰσίως ἢ γυνὴ ἀνέστη.

Τότε λοιπὸν αὕτη ἠσπάσθη καὶ ἐπροσκύνησε τὸν Τίμιον Σταυρὸν μὲ μεγάλην εὐλάβειαν καὶ πίστιν τόσον ἡ Βασίλισσα Ἑλένη, ὅσον καὶ ὅλη ἡ μαζὺ μὲ αὐτήν ἀκολουθίων ἀρχόντων. Ἐπειδὴ δὲ ἐζήτηι καὶ ὅλος ὁ λαὸς τῶν Χριστιανῶν νὰ προσκυνήσῃ καὶ ἀσπασθῇ αὐτόν, καὶ δὲν εἶτο δυνατόν τοῦτο νὰ γίνῃ, διὰ τοῦτο ἐζήτησαν τοῦλάχιστον νὰ ἴδωσι μόνον τὴν γλυκυτάτην θεωρίαν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καὶ τοιοῦτοτρόπως μὲ τὴν θεωρίαν ταύτην νὰ εὐχαριστήσουν τὸν πόθον, τὸν ὁποῖον εἶχον πρὸς αὐτόν. Ὅθεν ὁ τότε Μακαριώτατος Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων Μακάριος ἀνέβη ἐπάνω εἰς τὸν Ἀμβωνα, καὶ ἀπὸ οὗ ὤψετο μὲ τὰς δύο τοῦ χεῖρας τὸν Τίμιον Σταυρὸν. Ἰδεῖσαν αὐτὸν φανερά εἰς ὅλους τοὺς ὑποκάτω εὐρισκομένους Χριστιανούς, οἵτινες ἅμα τὸν εἶδον, ἐρῶνάζον ἀπὸ καρδίας ὅλοι ὁμοῦ τὸ « Κύριε ἐλέησον ».

Ἀπὸ τότε λοιπὸν ἐπρόσταξαν οἱ Θεόπνευστοι καὶ Θεότατοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἱορτάζων ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν τιμίαν καὶ παγκόσμιον

ὤψωσιν τοῦ Θεοῦ Σταυροῦ, εἰς δόξαν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἀληθινοῦ, ὁ ὁποῖος προσηλκύθη εἰς αὐτόν.

Ἀπολυτίκιον.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου νίκης τοῖς Βασιλεῦσι κατ' ἐναντίων δωροῦμένος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον.

Ὁ ὤψωθίς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπιωνύμῳ σου κατῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δωρήσας Χριστὶ ὁ Θεός· ὑψρανεν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκης χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχον τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, αἰτήτην τρόπαιον.

† 15. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικήτα. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου πρεσβυτέρου τοῦ θαυματουργοῦ.

† 16. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Βιογραφία τῆς Ἁγίας.

Αὕτη ἦτον ἀπὸ τὴν Καλκηδὸνα· ἐξῆλθε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Διοκλητιανοῦ ἐγέννηθη δὲ ἀπὸ γονεῖς λαμπροὺς καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον καὶ κατὰ τὴν δόξαν, πρὸ πάντων δὲ κατὰ τὴν εἰς Χριστὸν εὐσεβείαν· ἀπὸ αὐτοῦς ἐδιδάχθη καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὅθεν καὶ ὅλον τὸν πόθον τῆς ἡ Μακαρίας, εἶχεν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς αὐτὸν μόνον ἐπρόσεχεν. Ὁ Βασιλεὺς ὅμως Διοκλητιανός, ἐπειδὴ ἔβλεπεν ὅτι ἡ Ἁγία ἔμεινε πολὺ πιστὴ εἰς τὸν Χριστὸν ἀγάπην, ἔβαλεν αὐτήν εἰς πολλὰ βασανιστήρια μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χριστόν· ἔκρινε ὅμως ὅλα αὐτὰ μὲ γενναϊότητα τὰ ὅ-

πέφerein, ἕως οὐ ἀπέθανε μαρτυρικόν θάνατον χάριν τῆς πίστεως πρὸς τὸν Χριστὸν τῷ 303 ἢ κατ' ἄλλους τῷ 307 ἔτει μ. Χ. Τὸ Ἅγιον αὐτῆς λείψανον ἔλαβον οἱ γονεῖς τῆς καὶ ἔθαψαν αὐτὸ μὲ φιλοτιμίαν ὅχι μακρὰν ἀπὸ τῆς Χαλκηδὸνα. Λέγουσι δὲ ὅτι τὸ ἱερόν τῆς Ἁγίας λείψανον σῶζεται ἐντὸς τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπολυτίκιον.

Λίαν εὐφρανες τοὺς Ὀρθόδοξους καὶ κατήσχυνας τοὺς κενοδοξούς. Εὐφρημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε, τῆς γὰρ τετάρτης Συνόδου ἡκώρωσας ἃ οἱ πατέρες καλῶς ἰδογματίσαν, μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

† 17. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ καλλινίκων Παρθένων Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης καὶ τῆς Μητρὸς αὐτῶν Σόφρας. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγαθοκλείας. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Παντελεήμονος.

† 18. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος.

† 20. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ, Θεοπίστης τῆς Αὐτοῦ συζύγου, Ἀλεπίου τε καὶ Θεοπίστου τῶν υἱῶν αὐτῶν. Τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν Ὑπατίου Ἐπισκόπου καὶ Ἀνδρίου Πρεσβυτέρου.

Βιογραφία τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου.

Οὗτος ὁ μεγαλομάρτυς Εὐστάθιος, ἔζη κατὰ τοὺς χρόνους Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ ἦτο μὲν Στρατηλάτης εἰς

τὴν Ρώμην πολὺ περίφημος. Ἰγνωρίζετο δὲ ὡς ὁ πλὴν ἑξακοντὸς ἀπὸ τοῦς ἄλλους κατὰ τὴν ἀρετὴν, κατὰ τοὺς τρόπους καὶ γνώμην, καὶ κατὰ τὴν πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἐλεημοσύνην καὶ συμπάθειαν· ὠνομάζετο δὲ προηγουμένως αὐτὸς μὲν Πλακίδας, ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ Τατικὴ. Οὗτος λοιπὸν ὁ αἰδιδίμος ἐπαιδὴ καὶ ἦτο κρατημένος ἀπὸ τὴν πλάνην τῶν εἰδωλῶν, διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ εὐλάβειαν καὶ καλοκαγαθίαν, ἡξιώθη νὰ λάβῃ ἔνωθεν παρὰ Θεοῦ τὸ εἰς τὴν πίστιν κάλεσμα, καθὼς ἔλαβεν αὐτὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος· διότι μίαν φωνὴν ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκυνήγει καὶ ἐδίωκιν ἐν μεγάλῳ ἔλεει καὶ ὀλίγον ἔλειψεν διὰ νὰ τὸ πλησιάσῃ, ᾧ τοῦ θαύματος! βλέπει ἀνάμεικτα εἰς τὰ δύο κέρατα αὐτοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν νὰ στίκηται ὀρθίως, καὶ νὰ λάμπῃ περισσότερον ἀπὸ τὸν ἥλιον· ἐν τῷ μεταξὺ δὲ βλέπει καὶ τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα Χριστὸν καὶ κατόπιν ἀκούει μίαν φωνὴν ἣ ὁποῖα ἔλεγε ταῦτα· «Πλακίδα τί με διώκεις; Ἐγὼ εἰμαι ὁ ὁ Χριστὸς».

Ἀπολυτίκιον.

ὑπερίδεις πάντα ἑμφρόνως, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας νίκην πανοικισίᾳ κατὰ δαιμόνων στησάμενος ἐναβλήσαι μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀδαμάντινε Εὐστάθιε.

† 21. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου τοῦ ἐν ἐν Μυνηγητίᾳ. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωνᾶ.

Βιογραφία τοῦ Ἁγ. Προφήτου Ἰωνᾶ

Οὗτος ἦτον υἱὸς τοῦ Ἀμαθι ἐκ τῆς πόλεως Γεθ· Ὁφέρ· ἦτο δὲ ἀπὸ τὴν φυλὴν Ζαβουλὼν, καὶ ἐπροφήτευσεν περὶ τὸ 838-870 π. Χ. ὁ Θεὸς προσέταξεν αὐτὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν πόλιν Νινευὴ καὶ νὰ κηρύξῃ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ γίνῃ ἡ

καταστροφή αὐτῆς, διὰ τὰς πολλὰς ἁμαρτίας τῶν πολιτῶν. Ὁ Ἰωνᾶς ὁμοῦς, ἐπειδὴ παρήκουσε τὴν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ, ἐμβῆκεν εἰς ἓν πλοῖον διὰ νὰ ὑπάγῃ ἄλλου. Ἐπειδὴ ὅμως ἔγινε μεγάλη καὶ φοβερά τρικυμία εἰς τὴν θάλασσαν, ἡ ναῦται ἐνόμισαν ὅτι αὐτός ἐστὶν ὁ αἷτιος τῆς τοικύτης τρικυμίας, διότι παρήκουσαν εἰς τὸ προσταγμὰ τοῦ Θεοῦ ἔδωκεν οὗτος εἰς τὴν θάλασσαν. Εὐθὺς ὁμοῦς κατὰ προσταγὴν τοῦ Θεοῦ καταπίνει αὐτὸν μέγα κῆτος (φῶρι). Ὁ Ἰωνᾶς τρία ἡμερονύκτια, ἐν ᾧ εὕρισκετο εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κοίτους προσπύχετο καὶ ἔλεγεν· «Ἐβάρησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου κτλ.» Τὸ κῆτος ἐξίρακεν αὐτὸν εἰς τὴν ξηράν, καὶ πάλιν ὁ Θεὸς ἰδὼν εἰς αὐτὸν τὴν παραγγευσμένην προσταγὴν. Ἀποῦ λοιπὸν ὁ Ἰωνᾶς ἦλθεν ἐπὶ τίλους εἰς τὴν Νινευί, ἐκήρυττε καὶ ἔλεγεν, ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας μέλλει νὰ καταστραφῇ ἡ πόλις ταύτη. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Νινευῖται μετενόησαν, ὁ Θεὸς ἔπαυσε τὴν ὀργὴν του, καὶ δὲν τοὺς κατέστρεψε. Ἡ τριήμερος τοῦ Ἰωνᾶ διαμῶνις ἐκ τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους, εἰκονίζει τὴν τριήμερον καὶ ζωηρὸν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀνάστασιν.

Ἀπολυτίκιον.

Ὑπερίδεις πάντα ἐμψρόνως, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας
νίκην πανοικτιρῶν κατὰ δαιμόνων στησάμενος ἀναβλέσκαι
μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἀδαμάντινι Ἰωνᾷ.

† 22. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τοῦ θαυματουργοῦ.

Βιογραφία τοῦ Ἀγίου Φωκᾶ.

Ὁ Ἅγιος οὗτος ἦτον υἱὸς Παμφίλου καὶ Μαρίας καὶ κατήγετο ἀπὸ τὴν πόλιν Σινώπην. Εὐθὺς δὲ ἐξ ἀπαλῶν ὁ-

νόμων ἡξιώθη νὰ λάβῃ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ νὰ κάμῃ παράδοξα θαύματα μέχρι τελευταίας τοῦ ἀναπνοῆς. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁμολόγησαν τὴν θερμὴν αὐτοῦ πίστιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν Χριστὸν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Τραϊνοῦ, εἶχε κατ' ἀπὸ αὐτὸν μίσθον εἰς λουτρόν.

✠ 23. Ἡ Σέλλησις τοῦ Τιμίου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. (Τῶν ὁσίων καὶ ἀδελφῶν γυναικῶν Ξανθίππης καὶ Πολυξένης).

Ἑρμηνεία τῆς Σέλλησις τοῦ Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ὅταν ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος, ἰμελλεῖ νὰ καταβῇ ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ νὰ συλληφθῇ κατὰ θεῖαν πρόνοιαν ὡς Θεὸς εἰς τὴν Παρθενικὴν κοιλίαν τῆς Παναμώμου αὐτοῦ Μητρός, ἠθέλησε νὰ βεβαιώσῃ προηγουμένως τὴν ἰδικὴν του εἰς τὴν Παρθένον θεῖαν σύλληψιν μὲ ἄλλο θαῦμα παράδοξον. Τοῦτου ἕνεκα πρὸ 15 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰδικῆς του συλλήψεως ἐμήνυσε διὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ εἰς τὸν Προφήτην καὶ Ἀρχιερεῖα Ζαχαρίαν, ὁ ὁποῖος εὕρισκετο τότε εἰς τὸν Ναὸν καὶ ἐθυσίαζε, τὴν παράδοξον σύλληψιν τοῦ ἰδιοῦ του Προδρόμου, ἡ ὁποία ἰμελλεῖ νὰ γίνῃ, εἰς τὴν κοιλίαν τῆς στείρας καὶ γηραιᾶς γυναικὸς τοῦ Ἐλισάβετ. Ταύτην λοιπὸν τὴν σύλληψιν τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἑορτάζομεν σήμερον. Ὁ δὲ Ζαχαρίας, ἐπειδὴ δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἀγγελίαν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, διὰ τοῦτο κατεδικάσθη μὲ τὴν ἀρωνίαν καὶ σιωπὴν, ἕως οὗ ἰδῇ μὲ τὰ ἔργα νὰ γίνῃ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ τὸ μῆνυμα.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡ πρώην οὐ τίχτουσα στείρα εὐφρανθήτι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες Ἡλιοῦ λύχνον σαφῶς φωνάζειν τὸν μέλλοντα· ἔσσαν τὴν οἰκουμένην ἀδελφεῖχ νοσοῦσα. Χόρευε Ζαχαρία ἐβρών παρρησίχ. Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίχτεσθαι.

Κοντάκιον.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ Μίγκας, καὶ ἡ Πανευκλεής Ἐλισάβετ ἡ σύζυγος, συλλαμβάνουσα Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ὃν Ἀρχάγγελος εὐηγγελίστατο χαίριον, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

† 24. Τῆς Ἀγίας Πρωτομάρτυρος καὶ ἱσαποστόλου Θέκλης.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας.

Ὡς τῷ Παύλῳ μαθητευθεῖσα, Πανεύρημα, καὶ τῇ πίστει στηριγθεῖσα Πέτρου, Θεόσοφει, πρωτομάρτυς ἀνεδείχθης καὶ πρόταθλος ἐν γυναιξίν, ἐπέβης ἐν φλογί ὡς ἐν λειμῶνι ὀθαλεῖ, θῆρες καὶ ταῦροι ἐφριζάν σοι, ὀπλισθεῖσα τῷ Σταυρῷ· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἀποστόλων Θέκλα συνίασμα σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

† 25. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης, θυγατρὸς Παφνουτίου τοῦ Αἰγυπτίου. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Τάττης καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Μαξίμου, Ρούφου καὶ Εὐγενίου.

† 26. Ἡ μετὰστασις τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Βιογραφία τοῦ Ἀγίου, Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς.

Οὗτος κατήγατο ἀπὸ ἐν μικρὸν καὶ ἀσήμαντον χωρίον τῆς Γαλιλαίας, ὀνομαζόμενον Βηθσαιδά, ἦτο δὲ υἱὸς Ζεβεδαίου ἀλιίως πτωχοῦ, καὶ Σολώμνης, ἡ ὁποία ἦτο θυγάτηρ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Θεοτόκου. Διότι ὁ Ἰωσήφ εἶχε τέσσαρας υἱοὺς Ἰάκωβον, Ἰωάννην, Ἰούδαν καὶ Σίμωνα (ἡ Συμεὼν) καὶ θυγατέρας τρεῖς, τὴν Ἐσθήρ, τὴν Πάρθαν καὶ τὴν Σολώμνην· ὅθεν ἐκ τούτου καταλαμβάνομεν ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἦτο θεῖος τοῦ Ἰωάννου τούτου, διότι νομίζεται ἀδελφὸς Σολώμνης τῆς θυγατρὸς Ἰωσήφ, μητρὸς δὲ Ἰωάννου· ὁ δὲ Ἰωάννης ἦτον ἀνεψιὸς τοῦ Κυρίου. Ἐβδόμηται δὲ ὁ Θεὸς Ἰωάννης τὸν πατέρα του εἰς τὴν ἀλιευτικὴν τέχνην μαζὺ μὲ τὸν ἀδελφόν του Ἰάκωβον.

Ὅταν δὲ ὁ Κύριος ἐκάλεσεν αὐτόν, ἀφῆκε τὸν πατέρα του Ζεβεδαῖον, ὁμοῦ καὶ τὸ πλοῖόν του, καὶ ἠκολούθησε τὸν Κύριον καὶ ἔγενε μαθητὴς ἠγαπημένος καὶ ἐπιστήθιος τοῦ Χριστοῦ· αὐτὸς δὲ μόνος ἀπὸ τῶν ἄλλων μαθητῶν συνώδινυσε τὸν διδάσκαλόν του ἕως εἰς τὸν Σταυρόν καὶ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ νὰ λέγῃ ὅταν ὠμίλει πρὸς τὴν μητέρα του αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ὁ υἱὸς σου καὶ ἰδεῖναι τὸν Ἰωάννην, καὶ πρὸς αὐτόν· «Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ ἰδεῖναι τὴν Θεοτόκον.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἰωάννης ἐκήρυξε τὸν Χριστὸν εἰς ὅλην τὴν Ἀσίαν, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὴν Ἑρεσον. Ὅταν ἐβασίλευον εἰς τὴν Ρώμην ὁ Δομιτιανὸς τῷ 96 ἔτει, εἶχε γείνη δεύτερος διωγμὸς ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ αὐτόν· τότε δὲ ὁ Ἰωάννης ἐπειδὴ ἐκήρυττε τὸν Χριστόν, ἐφέρθη δεμένος ἀπὸ τὴν Ἀσίαν εἰς τὴν Ρώμην καὶ ἐκεῖ ἐτίθη εἰς λίθον (καζάνι) ὁ ὁποῖος ἦτο γεμάτος ἀπὸ ζεματιστὸν ἔλαιον. Ἀπὸ ἐκεῖ ὁμοῦς ἀφοῦ ἐξῆλθε μὲ τὴν θείαν χάριν χωρὶς νὰ πάθῃ

τίποτε, ἐξώρισθη εἰς τὴν νῆσον Πάτμον, ὅπου ἔγραψε τὴν Θεϊαν ἀποκάλυψιν, καθὼς καὶ τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιόν του. Ἄρου δὲ πάλιν ἦλθεν εἰς τὴν Ἑρῖον ὁ τοῦ Χριστοῦ ἐπιστήθιος, ἐκεῖ ἐπέρασε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του. Ἦτο δὲ οὗτος 55 ἐτῶν ὅταν ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὸ κήρυγμα. Ἐννέα ἔτη ἐκήρυττε τὸ Εὐαγγέλιον ἕως οὗ ἐξωρίσθη εἰς τὴν Πάτμον καὶ ἔμεινεν ἐξόριστος 15 ἔτη. Μετὰ δὲ τὴν ἐξορίαν ἔζησεν ἄλλα 26. Ὡστε ὁ Ἰωάννης ἦτο 105 ἐτῶν καὶ 7 μηνῶν.

Με τοιοῦτον λοιπὸν τρόπον ἄρου ἔχρειν ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος καὶ ἠγωνίσθη διὰ τὴν εὐαγγελίαν μέχρις αἵματος, κατόπιν ἐνόησεν ὅτι θὰ ἀποθάνῃ. Διὰ τοῦτο παρελαβάνει τοὺς 7 μαθητάς του καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς ἐξῆλθε τῆς οἰκίας. Ἄρου δὲ ἐφθάσαν εἰς ἕνα τόπον, εἰς μὲν τοὺς μαθητάς του παρήγγειλε νὰ καθήσουν ἐκεῖ· αὐτὸς δὲ ἄρου ἐπροχώρησεν ἐμπρὸς προσευχῇ. Ἦτο δὲ ὁ καιρὸς πρὸς τὸν ὄρθρον. Ἐπειτα ἄρου ἐπέστρεψε, προστάζει τοὺς μαθητάς του νὰ σκάψουν τὴν γῆν σταυροειδῶς τέσσερὸν μόνον, ὅσον ἦτο τὸ μέτρον τοῦ σώματός του. Ἄρου ἐκεῖνοι ἐπραξάν τοῦτο· ἐξηπλώθη μέσα εἰς ἐκεῖνον τὸν ἐγκαπημένον τόπον, ἀποχαιρέτισε τοὺς μαθητάς του, οἱ ὅποιοι ἀπαρηγόρητα ἔκλαιον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Σφάρατε τὸ χῶμα τῆς ἰδικῆς μου μητρός, καὶ μὲ αὐτὸ σκεπάζατέ με. Ἐκεῖνοι δὲ ἄρου τὸν ἠπαύσθησαν καὶ ἀποχαιρέτησαν αὐτὸν ἐσκέπασαν τὸ σῶμά του ἕως εἰς τὰ γόνατα. Ἐπειτα πάλιν ἄρου ἠπαύσθησαν καὶ ἀποχαιρέτησαν αὐτὸν τὸν ἐσκέπασαν ἕως εἰς τὸν λαιμόν. Καὶ πάλιν τρίτον ἄρου ἔκμινε τὸ αὐτό. Ἦθισαν ἐπάνω εἰς τὸ ἱερόν του πρόσωπον ἐν μανδήλιον. Καὶ τοιοῦτοτρόπως, ἐνῶ ἔκλαιον πικρῶς ἐσκέπασαν ὅλον τὸ σῶμα

τον. Τότε καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλε καὶ αὐτὸς παρέδωκε τὸ πνεῦμά του. Ἄρου δὲ ἰθρύνθησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ τὸν ἀπορφανισμένον τοῦ διδασκάλου των, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν, ὅπου διηγήθησαν τὰ περὶ τοῦ Ἀποστόλου. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ Χριστιανοὶ ἅμα ἤκουσαν ταῦτα μετέβησαν εἰς τὸν τάφον· ἐκεῖ ἄρου ἀνίσταφεν τοῦτον δὲν εὖρον τίποτε. Ὁ Κύριος λοιπὸν μετέστησε τὸν ἐπιστήθιον καὶ ἠγαπημένον του μαθητὴν Ἰωάννην δηλ. τὸν μετατόπισε ὅπου ἐκεῖνος ἐγνώριζεν. Ἡ μήτηρ λοιπὸν ἡμῶν Ἐκκλησία ὠρίσε τὴν μετάντασιν τοῦ ἠγαπημένου τοῦ Χριστοῦ μαθητοῦ νὰ ἰορτάζωμεν κατὰ τὴν 26ην ἡμέραν τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον ρυσαὶ λαὸν ἀναπολόγητον, δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπλέοντα τὰ στήθη καταδιξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμενον νείρος ἰθρῶν διακινεῖσθαι, αἰτούμενος ἦρῃ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Τὰ μεγαλεῖα σου παρθίνε, τίς διηγήσεται· βρούεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ προσδεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

† 27. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 Μαρτύρων. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου Ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ τῆς ἐπιλεγομένης τοῦ Βαθέως Ρύακος. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Μάρκου, Ἀριστάρχου καὶ Ζήνωνος.

† 28. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος. Τοῦ Δικαίου καὶ Προφήτου Βαρούχ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τό ἄγονον ἐ-
γεώργησας, καί τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκπτόν τοῖς
πόνους ἐκαρποφόρησας καί γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ
λάμπων τοῖς θαύμασι. Χαρίτων Πατήρ ἡμῶν ὅσιε, Πρί-
σβευσ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Κατατροφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καί τῆς σαρκὸς
σου τὰς ὀρέξεις χαλκνῶσας, ὥρθης τῇ πίστει αὐξανόμενος
καί ὡς ζωῆς ἐν μίσῳ, ξύλον Ἐδὲμ ἐξάνθησας. Χαρίτων
παμμακάρ ἱερώτατε.

† 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀ-
ναχωρητοῦ. Τῶν ἐν Παλαιστίνῃ 150 Μαρτύρων.
Καί τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τρύφωνος, Τροφίμου
καί Δορυμέδοντος.

† 30. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου ἐπι-
σκόπου.

Κοντάκιον.

Τὸν εὐκλεῆ καί Ἱεράρχην ἅπαντας, ὡς ἀθλητὴν τῆς ἀ-
ληθείας σήμερον, οἱ πιστοὶ θεοῖς ἐν ᾑσμασι, καί ὑμνωδίαις
εὐφημήσωμεν Γρηγόριον ποιμένα καί διδάσκαλον, τὸν ἐκ-
λαμπρον φωστήρα, καί ὑπέρμαχον Χριστῷ γὰρ πρίσβευ
τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ὁ Ὀκτώβριος εἶναι ὕψους μὴν ἀπὸ τὸν Μάρτιον, κα-
θὼς φαίνεται καί ἀπὸ τὸ ὄνομά του, τὸ ὁποῖον εἶναι Ἑλ-
ληνικόν· ἀλλὰ Λατινικόν.

Ὁ μὴν οὗτος ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ὥρας 11,
καὶ ἡ νύξ 15.

† 1. Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, ἐνὸς τῶν
ἐβδομήκοντα. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ρωμανοῦ,
τοῦ ποιητοῦ τῶν Κοντακίων. Τῶν Ἀγίων ὁσιο-
μαρτύρων Μιχαήλ, ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ζώ-
βης καί τῶν σὺν αὐτῷ 70 Μοναχῶν.

Βιογραφία τῶν Ἀγίων.

Ὁ Ἀπόστολος Ἀνανίας. Ὁ ἅγιος οὗτος Ἀπόστολος
ἦτον ἀπὸ τὴν Δαμασκόν· ἡ ὁποία τὴν τούρκιστί ὀνομά-
ζεται Σάμ. ἔχρημάτισε δι καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς. Πρὸς αὐ-
τὸν ἐστειλὲν ὁ Κύριος τὸν μέγαν Ἀπόστολον Παῦλον δι'
ἀποκαλύψεως, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ἐδαπτίσθη, μετὰ τὴν ἀ-
νάληψιν τοῦ Κυρίου. Ὁ Ἀπόστολος Ἀνανίας διὰ τὴν με-
γάλην πρὸς τὸν Χριστὸν πίστιν καὶ ἀγάπην, ἀφοῦ πολλὰ
βλάσφημοι ὑπέφειν ἀπὸ τὸν Ἡγεμόνα Λουκιανόν, παρέδωκε
τὸ πνεῦμα πρὸς Κύριον.

Ὁ ὄσιος Ῥωμανός. Οὗτος ἦταν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν πάλιν τῆς Συρίας. Ὑπῆρξε δὲ καὶ δικάριος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βηρυττοῦ, καὶ πρῶτος τῶν Κοντάκιων ποιητῆς, πρῶτον δὲ ἀπὸ ὅλα ἐμελῶδης τὸ Κοντάκιον τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως. «Ὁ Περθένης σήμερον, τὸν ἐπιστάτην τίεται κτλ.»

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπόστολε Ἅγιε Ἀναγία, πρίσθαι τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἁρίσιν παράσχω ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διατώθη τὸ κατ' εἰκόνα λαβὼν τὸν Στρυγὸν ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἰδιόσκεις, ὑπερῶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελίσθαι δὲ ψυχῆς, πρῆγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται ὡς Ῥωμανί, τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ὁ ἐν πρεσβείαις θερμότητος ἀντὶλήπτωρ, καὶ ταῖς αἰτεῖσιν ταχύτητα ὑπακούων, δίδει τὴν δέξιν Ἀναγία, ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν δυσώπει τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τὸν μόνον Ἁγίους δοξαζόμενον.

† 2. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ιουστίνης τῆς Παρθένου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τοῦ ἐμμελοῦ.

† 3. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρειοπαγίτου.

Βιογραφία τοῦ Ἁγίου.

Οὗτος πατρίδα εἶχε τῆς Ἀθήνας. Ἦτο δὲ ἀνὴρ πολλοῦ σοφὸς καὶ εἰς ἐκ τῶν Βασιλευσάντων τοῦ Διακιστάτου Διακτονίου τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὅποιον ἀνομαζέται Ἀρεῖος Παῖς.

ἐκ τούτου καὶ ἀνομαζέται Ἀρειοπαγίτης. Ἦτο δὲ σύγχρονος τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Ἀποστόλων. Πρῶτος ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ἐβαπτίσθη κατὰ τὸ 50 ἔτος, ὅταν ὁ Παῦλος ἐκέρυξε τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐδίδαχθη δὲ τὰ μυστικὰ δόγματα τῆς θεολογίας ἀπὸ τὸν μακάριον Ἱερθέιον, τὸν ὅποιον ἀνομαζέται καὶ ἀγαπητὸν αὐτοῦ διδάσκαλον. Ἀπέθανε δὲ κατὰ τὸ 96 ἔτος εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν.

Ἀπολυτίκιον.

Χρησιμότητα ἐκδιδάχθης, καὶ νήρων ἐν πᾶσι, ἀγαθὴν συνειδήσιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἠντλήσας ἐκ τοῦ Σαύου τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπάρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τιτίλικας, ἱερομάρτυς Διονύσι, Πρίσθαις Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τὰς εὐργάνους διαβάς πόλεις ἐν πνεύματι, ὡς μαθητῆς τοῦ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανοὺς ῥήσαντος, Ἀπόστολε Διονύσι τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνώσιν καὶ κατηύχσας, τὴν ἐν σκότει τῆς ἡγορίας ἐγκυβιόδοντας διὸ κράζομεν· Χαίροις Πάτερ παγκόσμι.

† 4. Τοῦ Ἁγίου Ἱερθέιου, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Δομνίκης καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Βερίτης καὶ Πρυσδόκης. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φαύστου, Γαίου, Εὐσεβίου καὶ Χαρίμωνος τῶν Διακόνων.

† 5. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

† 6. Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Λουκᾶ.

Βιογραφία αὐτοῦ.

Οὗτος ἦτο Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα καὶ εἰς ἓκ τῶν 12 Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ. Ἐκήρυξε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς Πάρθους, Μήδους, Πέρτας καὶ Ἰνδοὺς, ἀπὸ τῆς ὁποῖους καὶ ἐθανατώθη μὲ πολλὰ βασάνα εἰς τὴν πόλιν Μελαπούρ, καθὼς λέγουσι τινές. Ἡ πόλις αὕτη καίται κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Ἰνδικῆς Χερσονήσου Κορομαν-δελ, καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη ὀνομάζεται Ἅγιος Θωμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀπόστολε Ἅγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ ἐκλήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἁρίσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ὁ τῆς θείας χάριτος πεπληρωμένος, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπρέτης ἀληθῆς, ἐν μετανοίᾳ ἐκαύταξεν· Σὺ μου ὑπάρχεις Θεὸς τε καὶ Κύριος.

† 7. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σιργίου καὶ Βάκχου, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τουλιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ Καισαρίου Διακόνου.

† 8. Τῆς ἑσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας, τῆς ἀπὸ Ἑταιρίδων.

Βιογραφία τῆς ἁγίας.

Αὕτη ἦτο ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ἔχεν ὅσον αἰσχρὸν καὶ ἀνήθικον· ἐπειδὴ δὲ κατηχέθη μίαν φορὰν ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπον Νόννον, ἄνδρα ἁγίου, καὶ θερμῶς μετανόησε διὰ τὰ προηγούμενα πονηρὰ αὐτῆς ἔργα, ἐβαπτίσθη. Εὐθὺς ἀποστρέφεται ὅλα τὰ εἰς τὸν Κοσμὸν καλὰ καὶ εὐχάριστα, ἐνδύεται τρίχινα φορέματα, δηλ. ὑφάσματα ἀπὸ τρίχας τῆς αἰγός, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ ὄρος τῶν ἑλλιών, χωρὶς καὶ τὴν

ἐξώρῃ κενεῖς. Ἐκεῖ δὲ ἡ κοίτιμος ἀροῦ ἐκλείσθη εἰς ἓν καλὸν, ἐπέρασε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς τῆς μὲ ἔργα ἀσκητικὰ καὶ θεάρεστα, καὶ κατόπιν ἀνεπαύθη ἐν εἰρήνῃ ἡ Μακαρία.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐν σοὶ Μητὲρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα λαβοῦσα γὰρ τὸν Σπαυρὸν ἐκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα διδασκας, ὑπερῶν μὲν σαρκός, παρίσχεταί γὰρ ἐπιμαλίσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγέλλεται, ὅσια Πελαγία, τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον.

Τὸ σῶμα τὸ σόν, νηστιαίᾳς κατατήνυσθαι, ἀγρύπνις εὐχαίς τὸν Κτίστην καθεύδουσ· διὰ τὰς πράξεις τὰς σῆς, ὅπως λάβης τελειὴν ἁρίσιν· ἦν καὶ εὖρες Μητὲρ σαφῶς, ὁδὸν μετανόιας ὑποδείξασα.

† 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαιῦ. Τοῦ ἑσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας τῆς συμδίας αὐτοῦ. Τῶν Δικαίων Ἀβραάμ καὶ Λώτ, τοῦ ἀνεψίου αὐτοῦ.

† 10. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας τῶν αὐταδελφῶν. Τῶν Ἁγίων Διακονίων Μαρτύρων. Τοῦ ἑσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

† 11. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων.

Βιογραφία τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου.

Οὗτος ἦτο ἀπὸ τὴν Καισάρειαν τῆς Παλαιστίνης· εἶχε δὲ

τίσσεως θυγατέρας αἱ ὁποῖαι ἦσαν προφήτιδες. Οὕτως κήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Σαμαρείαν κατὰ τὸ ἔτος 33 καὶ πολλοὺς ἀποῦ κατήχησε τοὺς ἰθαῦτοις. Μετὰ ταῦτα ὑπῆγεν εἰς τὴν πόλιν Τράλλων τῆς Μικρῆς Ἀσίας, καὶ μετὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἰπείσει ὅλους τοὺς ἐκεῖ εὐρισκομένους νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸν Χριστόν. Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν πόλιν, ἀποῦ ἐκτίσιν ἐκκλησίαν, ἀπέθανε.

Κοντάκιον.

Φωτισθεὶς ἐν πνεύματι, τῷ παναγίῳ τῆς γῆς πληρώματα, ταῖς εαῖς φωτίζεις διδασκαίς, καὶ τῶν θαυμάτων λαμπρότησιν, ἱερομύστα Ἀπόστολε Φίλιππε.

Σημ. Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος μηνός, ἐκ συνήθους εἰς Κυριακὴν, ἢ κατὰ τὴν πρώτην ἐρχομένην Κυριακὴν φέλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν 367 Πατέρων τῆς Ἁγίας καὶ οἰκουμένης ἐκδόσεως Συνόδου.

Ἑρμηνεία τῆς ἀκολουθίας ταύτης.

Ἡ Ἁγία αὕτη καὶ οἰκουμένη ἐκδόση Συνόδου ἔγινεν εἰς τὴν Νίκειαν, πόλιν τῆς Βιθυνίας, τὸ δεύτερον κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου Βασιλέως καὶ Εἰρήνης τῆς μητρὸς αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔτος 787. Πατέρες δὲ ἦσαν εἰς αὐτήν, ὁρθόδοξοι μὲν τριακόσιοι πεντήκοντα, προστεθῆσαν δὲ καὶ ἄλλοι δέκα ἑπτὰ, οἱ ὁποῖοι ἦσαν μὲν προηγουμένως εἰκονομάχοι, κατόπιν δὲ ἐπειδὴ μετανέστησαν ἔγιναν δεκάτῃ εἰς αὐτήν ὥστε ὅλοι ἦσαν τριακόσιοι ἐξήκοντα ἑπτὰ. Οὗτοι λοιπὸν συνήχθησαν ἐναντίον τῶν εἰκονομάχων, τοὺς ὁποίους καὶ ἀνιθεμάτισαν καθὼς καὶ ἐγγράφως ἀπεράσισαν τοὺς ἐξάρχους τῶν αἰρέσεων. Ἐπειτα ἐγγράφως ἀπεράσισαν ὅλοι, ὅτι ὅστις δὲν προσκυνεῖ τῆς Ἁγίας Εἰκόνας, νὰ θεωρῇται ἕτερος καὶ χωρισμένος ἀπὸ τῆς πίστεως τῶν

Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν· καὶ ὅτι ἡ τιμὴ ἡ ὁποία ἀποδίδεται εἰς τὴν εἰκόνα, εἰς τὸ πρωτότυπον μεταβαίνει καὶ ἐπὶ ἐκείνου ὁ ὁποῖος προσκυνεῖ καὶ τιμᾷ τὴν εἰκόνα, προσκυνεῖ εἰς αὐτὴν τὴν οὐσίαν τοῦ ἐγγεγραμμένου. Καὶ τοιούτῳ ἄρῳ οἱ Ἅγιοι οὗτοι Πατέρες διέταξαν καὶ διώρισαν ταῦτα καὶ ἰσχυρώσαν τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, ἀνεχώρησεν ἕκαστος εἰς τὴν ἐπισκοπὴν του. Ἰδοὺ λοιπὸν διὰ τὴν φέλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν Ἁγίων 367 Πατέρων τῆς Ἁγίας καὶ οἰκουμένης ἐκδόσεως Συνόδου.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσεως τῶν Πατέρων.

ὑπερδιδουλασμένους εἰς Χριστὸν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ τῆς γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν ὡς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδήγησας. Πανευσπλαγγὲς δόξα σοι.

Κοντάκιον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ ῥήματα, τῷ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν, ἱσχυρίσαν· ἡ καὶ ζωὴν φεροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὁρατὸν ἐκ τῆς ἀνω θεολογίας, ὁράτομαί καὶ δοξάζει τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

† 12. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρέβου, Ταρχίου καὶ Ἀνδρονίκου.

† 13. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κάπρου, Παπίλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φλωρεντίου. Τοῦ εἰσοῦ Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ ὁμολογητοῦ. Τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Βενιαμὶν Διακόνου.

† 14. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Πρωτασίου καὶ Κελασίου. Τοῦ εἰσοῦ Πατρὸς

ἡμῶν Κοσμά τοῦ ποιητοῦ, τοῦ ἐπισκόπου Μαίω-
μᾶ τοῦ Ἀγιοπολίτου, ἡτοι τοῦ Ἱεροτολυμαίτου.
Τῆς ὁσίας ἡμῶν Παρασκειῆς τῆς Ἐπιδαμνῆς.

Βιογραφία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κοσμά.

Οὗτος ἦτον Ἀγιοπολίτης, δηλ. πατριδα εἶχε τὴν Ἱε-
ρουσαλήμ. ἔμεινε δὲ ὁρραγὸς ἐν ᾧ ἦτο πολὺ νέος· ὅθεν ἔλα-
βεν αὐτὸν ὁ πατὴρ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκenoῦ,
καὶ τὸν υἱοθέτησε, δηλ. τὸν ἑκάμιν ἰδικόν του υἱόν. Ἐπειδὴ
δὲ ὁ πατὴρ τοῦ Δαμασκenoῦ, εἶχε πλούτον καὶ δόξαν πολ-
λὴν, διὰ τοῦτο προσέλαβεν εἰς τὸν οἶκόν του ἕνα πολυμαθὴ
καὶ σοφὸν διδάσκαλον, ὁ ὁποῖος ἐδίδαξε καὶ τὸν κατὰ φύσιν
υἱόν του Ἰωάννην καὶ τὸν κατὰ θεὸν καθὲς σοφίαν θεῖαν καὶ
ἀνθρωπίνην.

Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Μακάριος Ἰωάννης χειροτονήθη Πρι-
σβύτερος ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Πατριάρχου Ἱεροτολυμαίτου, ἐξ
αἰοδιδμος Κοσμάς ἔγινεν ἐπίσκοπος Μαίωμᾶ, πόλεως παρα-
θαλασσίου τῆς Παλαιστίνης. Ἐγένετο δὲ ὁ Κοσμάς ἀριστὸς
ἁσματογράφος· διὰ τοῦτο καὶ ποιητὴς καὶ μελωδὸς ἐπαι-
νάζεται.

Βιογραφία τῆς ὁσίας Παρασκευῆς.

Αὕτη ἡ Ὅσια Παρασκευὴ ἐγεννήθη εἰς ἕνα χωρίον τῆς
Θράκης, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Ἐπιδαμία· τοῦτο δὲ εὐρί-
σκεται πλησίον τῆς Σαλυνρίας. Οἱ γονεῖς αὐτῆς ἦσαν ἐν-
γενεῖς καὶ ἐνδοξοὶ καὶ εἶχον πλοῦτον καὶ ἀνέκτα πολλά.
Περὶ σότερον δὲ ἑλάνθρωπον αὐτοὺς ἡ εὐσεβεία καὶ τὸ
ἐν ὀνομάζωνται Χριστιανοί. Οὗτοι λοιπὸν ἅμα ἐγέννησαν
τὴν Ἀγίαν, πρῶτον μὲν ἐδάπτισαν αὐτήν. Ἐπειτα τὴν ἐδύ-
δαξαν πᾶσαν ἀρετὴν καὶ κατὰ θεὸν εὐλαβήσαν. Ὅταν ἡ

αὐτὴ ἔγινεν δέκα ἐτῶν, ὑπῆγε μετὰ τῆς μητρός της εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκου καὶ ἤκουσε τοὺς λόγους τούτους
τοῦ Εὐαγγελίου· καὶ τις θέλει ὁπίσω μου ἰλθεῖν ἀπαρνησάσθω
ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω μοι·
Ἄμα λοιπὸν ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἀπήνησεν ἕνα
πτωχὸν καὶ, κρυφίως ἀπὸ τῆς μητέρας της, ἀφ' οὗ ἐξιδούθη
τὰ λαμπρά της φορέματα, ἐνίδουσι μὲ αὐτὰ τὸν πτωχόν·
αὕτη δὲ ἀφ' οὗ ἔλαβε μὲ εὐτυχῆσαν τρόπον τὰ πτωχὰ ἐνδύ-
ματα ἐσένου, ἐφόρισεν αὐτά.

Ἐπειδὴ δὲ ἐπιθύμει νὰ ζήσῃ βίον κατὰ Χριστὸν ταπεινό-
τερον, ἔφθκε τοὺς γονεῖς της καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
Παλαιστίνην. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἀπῆλκυσε τὴν Ἀγιότητα τῶν
ἐπισκοπῶν τούτων τόπων, τοὺς ὁποῖους οἱ Ἀχραντὲς πό-
δες τοῦ Κυρίου ἐπάτησαν, μετὰ ταῦτα ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἐ-
ρημὸν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου, ἀφ' οὗ εὗρεν ἕν Μοναστήριον
μοναζουσῶν γυναικῶν, συγκατελήθη καὶ αὕτη μετὰ τῶν
ἄλλων· ἐνταῦθα διεκρίθη διὰ τὴν εὐλάβειάν της, τὴν ἀσκη-
σιν καὶ τὴν σιανότητα τοῦ βίου της μέχρι τοῦ 25ου ἔτους
τῆς ηλικίας αὐτῆς. Κατόπιν ἔρχεται εἰς τὴν πατριδα της,
τοὺς Ἐπιδαμᾶς· ἀπ' οὗ ἐπῆγεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν
καὶ τελευταίον εἰς τὴν Καλλικράτειαν· εἰς τὸν οἶκόν δὲ Νεόν
τῶν ἁγίων Ἀποστόλων διαμένει δύο εὐλόγητα ἔτη. Εἰς
τὸν νεὸν λοιπὸν τούτων ἐν ᾧ εὗρίσκατο ἡ Ἀγία, μὲ προ-
συχὰς καὶ δεήσεις παρίδωκε τὴν Ἀγίαν ψυχὴν της εἰς χεῖ-
ρας Ἀγγέλων καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους ἀσπνάς. Τὸ δὲ
ἑρὸν αὐτῆς καὶ χαριτόβρυτον λείψανον μεταφέρθη εἰς
τὸ Ἱερόν πύλον τῆς Μελδαβίας, ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ
αὐτῆς Βασιλείου καὶ ἐτίθη ἐντός τοῦ Μοναστηρίου τῶν
τρῶν Ἱεραρχῶν, ὅπου εὐρίσκεται μέχρι σήμερον. Τοῦτο

δὲ κάμνει πολλὰ θαύματα εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἀγίας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητις, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, ἀρχιερέων Θεόπνευστον, ἐγκαλ-
λώπισμα, Κοσμᾶ σφε, ταῖς διδασκαίαις σου πάντας ἐρωτῶμεν,
λύρα τοῦ πνεύματος, Πρίσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου.

Κεκοσμημένος ἀρεταῖς Κοσμᾶ, Θεόπνευστα, τῆς Ἐκκλη-
σίας τοῦ Χριστοῦ κόσμος γέγενεσσι, καὶ τοῖς ἔσχατον ἐκο-
σμήσας ταύτην Μάκαρ. Ἀλλὰ πρίσβευε πρὸς Κύριον σω-
θῆναι ἡμᾶς ἐκ παντοίων μηχανῶν τοῦ πολεμήτορος, τοῖς
σοὶ κρῶντας· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας Παρτακίου.

Τῆς χαμαιζήλου τροφῆς σαρῶς τὴν ἀπόλυσιν, ὑπερ-
δοῦσα πρὸς Θεῖα ἡρώς ἀκνηώματα, καὶ τῶν ἰσχυρῶν τοῖς πρ-
στοῖς πηγὴν κατέλιπας, τὸ ἱερὸν σου σάκος, Μήτηρ Πα-
νεύφημι, ἐπιβάτων τὸ κάλυμμα τὸ σικτόν καὶ βιβαία προ-
στάτις Παρτακίου. Μὴ πάντῃ θερμῶς Χριστῷ τῷ Θεῷ,
ὑπὲρ ἡμῶν καὶ προσεύχου.

Κοντάκιον τῆς ἁγίας.

Νηστείας πολλάκις τὸ σῶμα κατατέλλας, τὸν νοῦν πρὸς
Θεὸν ἀνύψωσας μιτάρειον, καὶ ζωὴν ἀσώματον, μετὰ σῶ-
ματος ἔχης ἀείμνηστα, ἀποῦσα τῆς ὕλης τὸν τάραχον· διὸ
νῦν χαρούμεν σὺν ἀγγέλων χοροῖς.

† 15. Τοῦ Ἀγίου ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ, Πρε-

σβυτέρου τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας. Τοῦ
δοῦτου Πατρὸς ἡμῶν Σαβίνου Ἐπισκόπου.

† 16. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λογγίου.

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος
ἐκαίριστο τῆς ἀρετῆς. Ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔχων
γὰρ τὴν ἰσχύ σου, τοὺς τυράντους καθεῖλεν· ἔθρυσεν καὶ
δαυμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκτείαις, Χριστέ
ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Εὐφροσύνη γίγνηται, ἡ ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον,
τοῦ ἀειδύμου ἀθλήτου Λογγίου ἀνεκρυγάζουσα· Σὺ μου
τὸ κράτος Χριστέ καὶ στήριγμα.

† 17. Τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ὠσηέ. Τοῦ Ἀγίου ὁ-
σιομάρτυρος Ἀνδρίου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

† 18. Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
Λουκᾶ.

Βιογραφία Ἀποστόλου Λουκᾶ.

Λουκᾶς, ὁ Θεὸς οὗτος εὐαγγελιστής, ἦτο ἀπὸ τὴν Ἀν-
τιόχειαν, ἱατρὸς τὸ ἐπάγγελμα, καὶ περίφημος ζωγράφος.
Ἦτο δὲ καὶ γενομαμένος ἐντελὴς ὅλην τὴν ἑσθὴν σο-
φίαν· ἐγινώριζε καλῶς τὴν Ἑβραϊκὴν καὶ τὴν Συριακὴν
γλῶσσαν. Οὗτος λοιπόν, ἐν ᾧ ἔμειναν εἰς τὰς θάλας τῆς
Βουλγαρίας καὶ ἔκαμν τὸν ἱατρὸν, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βα-
σιλείου Τίτου Κλαυδίου, κατὰ τὸ ἔτος 42, συνήντησε τὸν
Ἅγιον Ἀπόστολον Παῦλον καὶ ἀπὸ ἐπίστασεν εἰς τὸν Χρι-
στὸν, ἀπέβαλε τὴν πατρικὴν πλάνην. Ὅθεν ἔκτοτε ἀρχῆς

τὴν ἰατρικὴν τέχνην τῶν σωμάτων, καὶ μεταχειρίζετο τὴν ἰατρειάν τῶν ψυχῶν. Καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, συνέγραψε καὶ τὸ ἰδικόν του Ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸ πρὸς τὸν Ἠγεμόνα τῆς Ἀχαΐας Θεόφιλον, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν. Ἐπειτα συνέγραψε καὶ τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων, τὰς ὁποίας καὶ καὶ ἐπεμψεν εἰς τὸν ἴδιον Θεόφιλον. Ἀρ' αὐτὸ δὲ ἐχωρίσθη ἀπὸ τὸν Παῦλον, περιῆλθεν ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐκήρυττε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Μετὰ ταῦτα ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Θήβας τῆς Βοιωτίας, καθὼς λέγουσι, καὶ ἐκεῖ ἀνεπαύθη ἐν εἰρήνῃ εἰς ἡλικίαν 80 ἔτων.

Τὸ ἱερὸν δὲ αὐτοῦ λειψάνον ὁ Κων)ντίνος, ὁ υἱὸς τοῦ Μ. Κων)ντίνου μετέφερεν ἀπὸ τῆς Θήβας εἰς Κων)σταντινὴν, ὅπου ἀπεθησαύρισεν αὐτὸ μέσα εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὑποκάτω τῆς Ἁγίας Τραπέζης μαζὺ μὲ τὰ τίμια λείψανα Ἀνδρίου καὶ Τιμοθέου τῶν Ἀποστόλων. (Ἡ δὲ τὸν λειψάνων τοῦ Λουκᾶ καταθέσις ἑορτάζεται κατὰ τὴν 20^{ην} Ἰουνίου).

Λέγουσιν ὅτι ὁ Λουκᾶς πρῶτος ἐξωγράφει τρεῖς εἰκόνας τῆς Κυρίας Θεοτόκου ἐκ κηρίου, μαστιχῆς καὶ ἐκ διαφόρων χρωμάτων, καὶ αἱ ὁποῖαι ἔφερον εἰς τὰς ἀγκάλας Αὐτῆς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· ταύτας δὲ προσέφερεν εἰς τὴν Θεοτόκον, ἡ ὁποία ἐξ ἁκούμῃ ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὴν μάθη ἠν ἤρεσκεν εἰς αὐτήν. Ἡ δὲ μήτηρ τοῦ Κυρίου ἔρεσεν αὐτάς, καὶ εἶπεν· «Ἡ χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ τεχθέντος εἴη δι' ἐμοῦ μετ' αὐτῶν». Ὡσαύτως δὲ ἐξωγράφει καὶ τὰς εἰκόνας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τῶν Κορυφαίων.

Ὁ Ἀπόστολος Λουκᾶς παριστάνεται εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ μὲ βοῶν· τοῦτο δὲ σημαίνει ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀρχί-

ζει ἀπὸ τῆς λατρείας τοῦ παλαιοῦ νόμου, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ ζῶα τὰ ὁποῖα ἰθυσκίζοντο περισσότερα ἦσαν Βόες.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀπόστολε Ἅγιε καὶ Εὐαγγελιστᾶ Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ Πατρί μου Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄριστι, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Μαθητὴς γενόμενος τοῦ θείου λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἀπασαν ἐρωταγωγῆσας τὴν γῆν, καὶ ὡς ἀγλὴν ἀπιδιώξας, τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ τὸ Εὐαγγέλιον.

+ 19. Τοῦ Ἁγίου Πρεσβήτου Ἰωήλ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου.

+ 20. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου. Τῆς ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος. Τοῦ ἁγίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνίας.

Βιογραφία τοῦ ἁγίου Πατρὸς Γερασίμου.

Οὗτος ὁ ὅσιος Γεράσιμος ἦτο ἀπὸ τὴν Παλοπόννησον. Οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ ὠνομάζοντο Δημήτριος καὶ Καλῆ, οἱ ὁποῖοι ἐλέγοντο Νοταράδες. Οὗτοι ἀνέθρεψαν τὸν υἱὸν των εὐσεβῶς καὶ τὸν ἐσπούδασαν τὰ ἱερὰ γράμματα. Ὅταν δὲ ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν πατρίδα του καὶ ἀποῦ ἐγνωρίσει πολλοὺς καὶ διαφόρους τόπους, τελευταῖον κατένηκυσεν εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, ὅπου εὗρε Ναὸν μικρὸν καὶ παλαιόν, τὸν ὁποῖον καὶ ἔκτισεν ἐκ θεμελίων. Κατόπιν ἐκκαμα καλλιὰ ὡς καὶ μοναστήρια τῶν γυναικῶν, τὰ ὁποῖα ὠνό-

μασε Νίκην 'Ιερουσαλήμ' εἰς αὐτὰ συνήχθησαν εἰκοσι πέντε καλογραφαί.

Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ Ὅσιος ἔφθασεν εἰς βαθύτατον γῆρας, καὶ προσγνώρισε τὸν θάνατόν του, κατήχησε καὶ ἐδίδασκε τὰς καλογραφάς. Ἐπειτα εὐλογήσας αὐτάς, παρέδωκε τὴν ψυχὴν του εἰς χεῖρας Θεοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1579· Αὐγούστου 15· ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἑορτάζεται ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, διὰ τοῦτο ἡ Μνήμη τοῦ ὁσίου μετετέθη εἰς τὴν παρούσαν εἰκοστὴν τοῦ Ὀκτωβρίου, ὅτε ἔγινεν ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Ἀγίου αὐτοῦ λιψάνου, τὸ ὅποιον εὗρεθῃ σῶον καὶ ὁλόκληρον· τοῦτο δὲ διαφυλάττεται καὶ διασώζει ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἀγιότητος, καὶ ἐνεργεῖ παράδοξα θαύματα εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μὲ θερμὴν πίστιν πλησιάζουν αὐτόν.

Ἀπολυτίκιον.

Τῶν ὀρθοδόξων προστάτην, καὶ ἐν σαρκὶ ἄγγελον, καὶ θαυματουργόν θεοφόρον νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπανιστῶμεν πιστοὶ θεῖον Γεράσιμον· ὅτι ἁξίως παρὰ Θεοῦ ἀπεικονεὶν ἱεράτων τὴν ἀένναον χάριν· ρώννυσσι τοὺς νεοφύοντας, δαιμονώοντας ἱάται. Διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν βρούειν ἰάματα.

Κοντάκιον.

Εὐχαρίστοις ἔσμεν τῶν Κεφαλήνων ἡ νῆσος, προσκαλεῖται σήμερον τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, μέγιστον νεοφάνειν τὰ ἐγκωμιάσαι, καύχημα ὀρθοδοξίας ἀναφανέντα, τὸν Γεράσιμον τὸν θεῖον, τὸν ρύστην ταύτης ἡμερᾶς καὶ πρόμαχον.

† 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου τοῦ Μεγάλου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου τοῦ ἀ-

σκήσαντος ἐν τῷ Ἀθῷ ὄρει. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Θεοδότης καὶ Σωκράτους Πρεσβυτέρου. Τοῦ Ἀγίου Ντομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐκ Μονεμβασίας.

† 22. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἰσαποστόλου Ἀδερκίου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου ἐπισκόπου καὶ Ἡρακλείου, Ἀννης καὶ Ἐλισάβετ, Θεοδότης καὶ Γλυκερίας.

† 23. Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ πρώτου ἐπισκόπου τῶν Ἱεροσολύμων Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Ἰγνατίου.

Βιογραφία τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἰακώβος ὁ ἀδελφόθεος ἔγινε πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων· ἐχειροτονήθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Κυρίου. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἦτο ὁ τέκτων Ἰωσήφ ὁ Μνηστήρ τῆς Θεοτόκου, ὁ ὁποῖος εἶχε καὶ ἄλλους τρεῖς υἱούς, τὸν Ἰωσήφ, τὸν Ἰούδαν καὶ Σίμωνα. Πρῶτος αὐτὸς συνέγραψε τὴν θεῖαν λειτουργίαν, ἀφοῦ ἐδιδάχθη τὰ περὶ αὐτῆς ἀπὸ τὸν ἰδίον Δισπότην Χριστόν, τὴν ὁποίαν ὕστερον συντομωτέρην ἔλαβεν ὁ Μέγας Βασιλεὺς, καὶ τὴν τοῦ Μ. Βασιλείου συντομωτέραν ἔλαβεν ὁ Θεὸς Χρυσόστομος.

Οὗτος λοιπὸν ἀφοῦ ἐκυβέρνησε καλῶς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πολλοὺς Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας ἐπιστρέψαν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, συνελήφθη κατόπιν ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, οἱ ὅποιοι τὸν ἔρρεψαν ἀνωθεν ἀπὸ τοῦ πτε-

ρύγιαν δηλ. από τὴν ὑψηλοτέρην τοῦ Ναοῦ ἄκραν· καὶ ἐνῶ ἀκόμη ἦτο ζῶν, τὸν ἰθνατώσαν. Ἐγένετο δὲ ὁ Μαρτυρικὸς θάνατος τοῦ ἀδελφοῦ. Ἰακώβου κατὰ τὸ 61 ἔτος μ. Χ. κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀυτοκράτορος Νέρωνος, ὁ ὁποῖος ἐπῆρξεν ὁ ροδερώτατος διώκτης τῶν Χριστιανῶν.

Ὀνομάζεται δὲ ὁ Ἰακώβος ἀδελφός· δηλ. ἀδελφός τοῦ Χριστοῦ, ὡς γεννηθείς ἐξ ἄλλης γυναικὸς τοῦ Ἰωσήφ. ὅστις ἐνομιζέτο καὶ πατήρ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

Ὡς τοῦ Κυρίου Μαθητῆς, ἀνιδίκατο Δίκαιον τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις, τὸ ἀπαράτρεπτον τὴν παρησίαν ὡς Ἀδελφός· τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. Ἰαέτω Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ὁ τοῦ Πατρὸς Μονογενὲς Θεὸς Λόγος, Ἐπιδημιῶσαι πρὸς ἡμᾶς ἐν ἰσχύτων, τῶν ἡμερῶν, Ἰακώβε Θεοπίστα, πρῶτόν σε ἀνιδίξει τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν, Ἀπόστολε.

† 24. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρίθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

† 25. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανοῦ, καὶ Μαρτυρίου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀναστασίου.

✠ 26. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ Δημητρίου τοῦ Μεροβλήτου. Ἡ Ἀνάμνησις τοῦ Μεγάλου Σακεροῦ.

Βιογραφία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Οὗτος ἦτο κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων κατὰ τὸ ἔτος 290· κατήγατο δὲ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἦτο υἱὸς εὐσεβῶν γονέων εὐσεβέστατος καὶ διδάσκαλος τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ὅταν μετέβη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὁ Μαξιμιανός, τότε συνελήφθη ὁ Ἅγιος οὗτος Δημήτριος καὶ ἐρρηθῆ εἰς τὴν φυλακὴν· διότι ἦτο ἱερακυντός καὶ κατὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ κατὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Βασιλεὺς ἐκαυχᾶτο δι' ἵνα ἀνθρώπων, ὁ ὁποῖος ὀνομάζετο Λυαῖος καὶ ὑπερίβαλλε τοὺς, ἄλλους κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος καὶ κατὰ τὴν ἀνδρείαν, καὶ παραινέει τοὺς Θεσσαλονικεῖς νὰ ἱμῶσιν εἰς τὸ σάδιον τῶν ἀγώνων διὰ νὰ πολυμήσωσιν μὲ αὐτόν, διὰ τοῦτο νίος τις Χριστιανὸς κατὰ τὴν πίστιν ὁ ὁποῖος ὀνομάζετο Νίστωρ, ὑπῆγε πρὸς τὸν Ἅγιον Δημήτριον εὐρισκόμενον εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Δούλε τοῦ Θεοῦ, θέλω νὰ πολυμῶ μὲ τὸν Λυαῖον· διὰ τοῦτο παρακάλεισον τὸν Κύριον ὑπὲρ ἡμεῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐσπράγισε τὸ μέτωπον αὐτοῦ διὰ τοῦ σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ εἶπε· Καὶ τὸν Λυαῖον θέλεις νικήσῃ καὶ διὰ τὸν Χριστὸν θέλεις μαρτυρήσῃ. Ὅθεν ἐκ τοῦ λόγου τούτου τοῦ Ἁγίου, ἐπειδὴ ἔλαβε θάρρος ὁ Νίστωρ καὶ δύναιτο εἰς τὴν ψυχὴν του, εὐθὺς ἐπήδησεν εἰς τὸν τόπον τῶν ἀγώνων καὶ, ἀφοῦ ἐπολέμησε μὲ τὸν Λυαῖον, ἰθνατώσεν αὐτόν, ὁ ὁποῖος ὑπερηφανεύετο πολλὰ διὰ τὴν δυνάμειν του.

Ὁ Βασιλεὺς λοιπὸν ὅμῃ εἶδε τοῦτο ἐλθόν· καὶ ὀργίσθη πολὺ· ὅταν ὅμως ἔμαθεν ὅτι ὁ Ἅγιος Δημήτριος συνελάσεν εἰς τοῦτο ἐνδυναμώσας τὸν Ἅγιον Νίστωρα μὲ θείαν χάριν, ἔστειλε στρατιώτας καὶ ἐπρόσταξεν αὐτούς, νὰ κα-

τατρύψουν μέλογχας τὸν Ἅγιον εἰς τὴν φυλακὴν. ὅτι ἐγένετο αἷτιος τῆς σφαγῆς τοῦ Λουκίου. Ἀπὸ δὲ ἐγένον ταῦτα κατὰ προσταγὴν τοῦ Βασιλέως, ἀπεκεφαλίσθη καὶ αὐτὸς καθὼς ὁ Ἅγιος Νέστορ.

Ἀπολυτίκιον.

Μέγαν εὗρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, οἱ ὑπέρμαχον ἢ εἰσεν-
μένη. Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λουκίον
καθεῖλες τὴν ἑκάρειν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα,
οὕτως Ἅγιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆσθαι καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ταῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις, Δημήτριε, τὴν ἑκαλεσίαν
Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ
περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον αὐτῆς γὰρ τὸ στήριγμα.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς τοῦ Μεγάλου Σεισμοῦ.

Κατὰ τὸ εἰκοστὸν τέταρτον ἔτος τῆς Βασιλείας Λεόντος
τοῦ Ἰσαύρου, δηλ. ἐν ἔτει 741, ἀκριβῶς δὲ τῇ 26ῃ ταύτῃ
ἡμέρᾳ τοῦ Ὀκτωβρίου, ἐγένετο τόσοις μέγας καὶ φοβερὸς σει-
σμός εἰς τὴν Κων/πόλιν, ὥστε ὅλοι σχεδὸν αἱ οἰκίαι κατε-
κρημνίσθησαν, καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι κατεπληκώθησαν, καὶ
ἐθανατώθησαν. Διὰ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τοῦ
Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου κάμνομεν μνήσκειν τῆς φοβερᾶς
ἐκείνης ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, πορευόμενοι μὲν λιτανεύοντες εἰς
τὸν ἐν Βλαχέρναις Ναὸν τῆς πανάγνου καὶ Ἁγίας ἐνδόξου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ τε-
λοῦμεν ἐκεῖ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν.

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιεῖν αὐτὴν τρέμειν, ρυ-

σαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ κατὰπερὶ ἡμῖν πλούσια τὰ ἔλεά σου προσβαί-
ναις τῆς Θεοτόκου καὶ σώσον ἡμᾶς.

† 27. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος. Τοῦ Ἁγίου
Κυριακοῦ, Πατριάρχου Κων/πόλεως. Τῆς Ἁγίας
Πρόκλας, συζύγου τοῦ Πιλάτου.

† 28. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τεραντίου καὶ Νεο-
νίλης τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν,
Σαρβήλου, Νιτᾶ, Ἰέρακος, Θεοδούλου, Φωτίου
Βήλης καὶ Εὐνίκης. Τοῦ ἑσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀ-
θανασίου, Πατριάρχου Κων/πόλεως τοῦ ἐν Ἀθῶν
Ἀσκήσαντος.

† 29. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς
Ρωμαίας. Τοῦ ἑσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου,
καὶ Μαρίας τῆς αὐτοῦ ἀνεψιᾶς. Τῆς ἑσίας Μη-
τρὸς ἡμῶν Ἀννης, τῆς μετονομασθείσης Εὐφη-
μιανός. Τοῦ Ἁγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Ἀθα-
νασίου τοῦ ἐκ Σπάρτης τῆς Ἀτταλείας, ἐν Μου-
δανείοις δὲ μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1653.

† 30. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων Ζη-
νοβίου καὶ Ζηνοβίας. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀ-
λεξάνδρου, Κρονίου, Ἰουλιανοῦ, Μακαρίου καὶ
ἐτέρων δέκα τριῶν. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κλεό-
πα. Τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ, Πατριάρχου Κων/πόλεως.

† 31. Τῶν Ἁγίων ἐξ Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἐβδομή-
κοντα, Στάχυος, Ἀπέλλου, Ἀμπλίου, Οὐρβα-

νου, Ναρκίσσου και Ἀριστοβούλου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου τοῦ Αἰγυπτίου. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, ἐπισκόπου, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δώδεκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τὸ ὄνομα Νοέμβριος δὲν εἶναι Ἑλληνικόν, ἀλλὰ Λατίνικόν καὶ σημαίνει ἱνατός, διότι ὁ Νοέμβριος μῆνς εἶναι ὁ ἱνατός ἀπὸ τοῦ Μαρτίου.

Ὁ Μῆς εἶνος ἔχει ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥς 10, καὶ ἡ γὰρ 10.

† 1. Τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κυριαίνης καὶ Ἰουλιανῆς. Τοῦ Ἁγίου Νέου ὁσιομάρτυρος Ἰακώβου καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ Ἰακώβου, Διακόνου καὶ Διονυσίου Μοναχοῦ.

Βιογραφία τῶν Ἁγίων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι κατήγοντο ἐκ τῆς Ἀσίας, ἦσαν δὲ υἱοὶ ἐναρέτων καὶ εὐσεβῶν γονέων. Ἡ μήτηρ αὐτῶν, ὀνομαζομένη Θεοδότη, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς ἀνέθρεψε τοὺς υἱοὺς τῆς μὲν μεγάλης εὐσεβείας, καὶ μὲν πᾶν εἶδος ἀρετῆς καὶ ἐπιστήμης ἐξεπαίδευσεν αὐτούς. Οὗτοι λοιπὸν ἔμαθον διαφόρους ἐπιστήμας, πρὸ πάντων ὅμως ἐπροτίμησαν τὴν ἰατρικὴν, καὶ μὲν αὐτὴν ἐθεράπευσαν πάσας νόσους, ἦτοι ἀσθενεῖν πολυχρόνιον, καὶ πάσας μαλακίαν, ἦτοι ἀσθενεῖν

ὀλιγοχρόνιον, καὶ ὅχι μόνον ἀνθρώπους ἰθεράπειον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλογα κτήνη. Ἀνάργυροι δὲ ὠνομάσθησαν, διότι οὐδέποτε ἔλαβον ἀπὸ κανίνα ἀσθενῆ ἀργύριον (χρήματα) διὰ μισθὸν καὶ πληρωμὴν τῆς ἰατρείας των. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν ἀφοῦ καλῶς ἐπέρασαν τὴν ζωὴν των, ἀπέθικον ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν δωρεὰν ἰλάσασθε δωρεὰν ὅτι ἡμῖν.

Κοντάκιον.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἱαμάτων, ἐραπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις ἰατροί, θαυματουργοὶ ἐνδοξοί. Ἄλλα τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολυμίῳν τὰ θράσκη κατενεύσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

† 2. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδόνου, Πηγάσιου, Ἀφθονίου, Ἐλπιόδηρου καὶ Ἀνεμποδιστῆ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐδοξίου, Ἀγαπίου καὶ ἑτέρων ὁκτώ. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἐν Κύρῳ.

† 3. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκηφίμῃ, Ἰωσήφ, καὶ Ἀιθαλᾷ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδῃ, ἧται ἡ Ἀνακομιδὴ καὶ ἡ κατάθεσις τοῦ Ἁγίου σώματος αὐτοῦ. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ μεγαλογητοῦ Θεοδώρου, ἐπισκόπου Ἀγκύρας.

Περὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ τῆς καταθέσεως τοῦ Ἁγίου σώματος αὐτοῦ.

Ὁ ἐνδοξος τοῦ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυς Γεώργιος ἔξῃ ἐκί

τῆς ἐποχῆς τοῦ Βασιλέως Διοκλητιανοῦ· οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἦσαν εὐγενεῖς καὶ εὐσεβεῖς καὶ ἀνέθρεψαν αὐτόν ὅπως ἐπρεπεῖν. Ὅταν δὲ ἰσθῇσιν αὐτὸς εἰς τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἱερίων ὁρρατός καὶ Πατὴρ καὶ μητὴρ. Ἀφοῦ ἐμύρκασι τὴν κληρονομίαν τῶν γονέων του εἰς τοὺς πτωχοὺς, ἐκήρυξε κατόπιν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Διοκλητιανοῦ, ὁ ὁποῖος διέταξε, κατόπιν πολλῶν βασάνων τὰ ὅποια τῷ ἔκαμε, νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν.

Δὲν παρῆλθε πολὺς χρόνος καὶ ὁ Μάγας καὶ αἰδιδμος Κωνσταντῖνος ὁ Βασιλεὺς καὶ ἰσχυρότατος, ἀνέλαβε τὴν Βασιλείαν. Τότε λοιπὸν οἱ φίλοι καὶ ἐρασταὶ τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γεωργίου, κτίζουσι Ναὸν χαριστήριον καὶ λαμπρότατον εἰς τὴν Λύδαν καὶ, ἀφοῦ ἔκαμαν ἀνακομιδὴν τοῦ Ἁγίου σώματος τοῦ Μάρτυρος ἀπὸ τὴν Παλαιστίνην, ὅπου εὐρίσκατο, ἱερὸν τοῦτο καὶ τὸ ἔθισαν εἰς τὸν νεόκτιστον Ναὸν των· μαζὺ δὲ μὲ τὴν κατάθεσιν τοῦ λειψάνου τελοῦσι τοῦ Ναοῦ τὰ ἐγκαίνια κατὰ τὴν παρούσαν τρίτην ἡμέραν τοῦ Νοεμβρίου μηνός. Τὸ δὲ τοῦ Ἁγίου λειψάνον ἔκαμε πολλὰ θαύματα εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπλησίαζον πιστῶς εἰς αὐτό. Ἐκτοτε λοιπὸν ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἑορτάζει κατ' ἔτος, κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἀπολυτίκιον.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλείων ὑπέρμαχος. Τροπικρότε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε πρόσδευσί Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τῷ ὑπέρμαχῳ καὶ ταχιῇ ἀντιλήψει σου, προπεριουγότες

οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ. Χριστοῦ Ἀ-
θλοφόρε, καὶ σκαπδάλων τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς τε
καὶ παντοίων ἐν κινδύνων καὶ κακώσεως· ἵνα κράζωμεν· Χαι-
ροις Μάρτυς Γεώργιε·

† 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Με-
γάλου, τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ. Τῶν Ἀγίων Ἱερο-
μαρτύρων Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἐρ-
μαίου πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ
Ἀγίου Ἀποστόλου Τίτου.

† 5. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος, καὶ Ἐ-
πιστήμης τῆς συζύγου αὐτοῦ. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Γρηγορίου Πάπα Ἀλεξανδρείας τοῦ ὁμο-
λογητοῦ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Καστορος καὶ
Ἀγαθαγγέλου.

† 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἀρχι-
πισκόπου Κων/πόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ ἡρε-
μάρτυρος.

Βιογραφία τοῦ Ἀγίου Παύλου.

Παῦλος ὁ Μίγας Ὁμολογητὴς καὶ Μάρτυς κατέγηγε ἐκ
τῆς Θεσσαλονίκης. Οὗτος ἐχρημάτισε νοτάριος ἀπλ. γραμμα-
τεὺς Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριάρχου Κων/πό-
λεως καὶ Διάκονος τῆς ἐν αὐτῷ Ἀγίας Ἐκκλησίας, κατὰ
τὸ ἔτος 351. Τοῦτον λοιπὸν ἐχειροτόνησαν οἱ Ὁρθόδοξοι
Πατριάρχην Κων/πόλεως, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάν-
δρου. Κωνσταντῖος δὲ ὁ Βασιλεὺς, κατὰ Ἀρειανῆς, ἐπε-
πάνηλθεν ἐκ τῆς Ἀντιοχείας, ἐδίωξεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν Πα-
τριαρχικῶν θρόνων, καὶ ἀντὶ τούτου ἐκέρυξε Πατριάρχης
τὸν Νικομηδείας Εὐθείου, τὸν Ἀρειανόν.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἀποῦ δις ἀνέβη τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον,
ταλυνταῖον ἐξορίζεται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ
Μεγάλου περὶ τὸ 351 ἐς τὴν πόλιν Κουκουσόν, ὅπου καὶ
ἐθανατώθη ἀπὸ τοῦς Ἀρειανούς.

Ἀπολυτίκιον.

Θείας πίστεως ὁμολογία ἄλλον Παῦλον σὶ τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ, ζῆλωτὴν ἐν ἱερῶσιν ἀνέδειξε. Συνεισέσθαι σοὶ καὶ Ἀδελ-
φὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. Πάτερ ὁ-
σι, Χριστὲν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρῆσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔ-
λεος.

Κόντάκιον.

Ἀετράφας ἐν γῇ ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολι-
κὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠθλήσας, τὴν ψυ-
χὴν σου Παύλε προθέμισας, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἀδελ-
φῶνός βοᾷ σοὶ τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

† 7. Τῶν ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν
ἐν Μελιτινῇ Ἱερωνός καὶ τῶν λοιπῶν. Τοῦ ἁγίου
Μάρτυρος Ἀθηνόδωρου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ
ὄρει.

✠ 8. Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ
καὶ Γαβριήλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων καὶ
οὐρανίων ταγμάτων.

Περὶ τῶν Ἀγγέλων. Οἱ οἱ Ἀγγελοὶ ἵναὶ σώματα
καὶ οὐράνια τέγματα, τὰ ὅποια περικυκλόνουσι τὸν θρόνον
τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπηρετοῦσιν αὐτόν. Εἶναι δὲ ἐν αὐτῷ τὸ ὅλον
τέγματα ἦτοι Χερουβίμ, Σεραφίμ θρόνων, Κυριοτήτων,
Δυνάμεων καὶ Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Ἀρχαγγέλων καὶ Ἀγ-
γέλων.

Γαβριὴλ ἐρανέρωσεν εἰς τὸν Δανιὴλ ὅτι μετὰ 490 ἔτη μέλλει νὰ ἔλθῃ ὁ Χριστός. Αὐτὸς εἶναι ὅστις εἶπεν τὴν χαρποιαὴν ἀγγελίαν εἰς τὸν Ἰωκεὶμ καὶ τὴν Ἀνναν, ὅτι μέλλουν νὰ γεννήσουν τὴν Κυρίαν καὶ Διέποιων Θεοτόκον.

Εἰς δὲ τὴν Νέαν Διαθήκην αὐτὸς ἰδῶκεν ἐπίσης τὴν καλὴν εἰδήσιν εἰς τὸν Ζαχαρίαν, ὅτι θὰ γεννήσῃ τὸν Μιγαν Ἰωάννην τὸν Προδρομὸν. Αὐτὸς ἔτριψε καὶ τὴν ἀειπαύθιον Μαρίαν δώδεκα ἔτη μέσθ' εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων μὲ τροφὴν οὐράνιον. Ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ εἶναι ἐκεῖνος ὅστις ἔφερε τὴν χαρμώδυνον Ἀγγελίαν εἰς τὴν αὐτὴν Θεοτόκον, ὅτι μέλλει νὰ γενήσῃ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου τὸν υἱὸν καὶ λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἴδιος ἐράνη εἰς τὸ δράμα τοῦ Ἰωσήφ καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν νὰ μὴ φοβηθῇ, ἀλλὰ νὰ παραλάβῃ Μαρίαν τὴν γυναῖκα του, ἐπειδὴ τὸ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος Ἰσθιν Ἁγίου. Αὐτὸς ἐράνη καὶ εἰς τοὺς παρμένους καὶ τοὺς ἰδῶκε τὴν χαρποιαὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐγεννήθη ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου Χριστός. Ὁ Ἀρχάγγελος ἐράνη πάλιν εἰς τὸ δράμα τοῦ Ἰωσήφ καὶ εἶπεν αὐτὸν νὰ λάβῃ τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ νὰ φύγῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ πάλιν αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶπεν εἰς τὸν Ἰωσήφ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ. Πολλοὶ δὲ ἱεροὶ διδάσκαλοι καὶ ἁσματογράφοι λέγουσιν ὅτι ὁ θεὸς Γαβριὴλ ἦτο ὁ λευχιμόνων ἐκεῖνος Ἀγγέλως, ὅστις ἀπέβη ἀπὸ τοὺς οὐρανούς καὶ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μητρείου τοῦ ζωοδότου Χριστοῦ, καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτοῦ. Αὐτὸς ἦτο ὁ ὁποῖος εἶπεν ἐπίσης τὴν καλὴν εἰδήσιν εἰς τὰς Μυροφόρους γυναῖκας περὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Καὶ διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν ὅλα ἀκριβῶς λέγομεν ὅτι ὁ Θεότατος Γαβριὴλ ὑπερέτεκεν εἰς τὸ Μυστήριον τῆς ἀναστάσεως

οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ Λόγου ἀπ' ἀρχῆς ἰως τέλος· διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ παρέλαβε νὰ συνορτάζῃ αὐτὸν ὁμοῦ μὲ τὸν Ἀρχάγγελον Μιχαὴλ καὶ νὰ ἐπικαλῆται τὴν παρ' αὐτοῦ χάριν καὶ βοήθειαν.

Ἀπολυτίκιον.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς, ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίστη ἡμεῖς σκέπη τῶν πτερόγων, τῆς αὐλῆς ὑμῶν δόξης φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἱκτινῶς καὶ βοῶντας. Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχαι τῶν ἀνω δυνάμεων,

Κοντάκιον.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λαῖτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῶν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος ὡς τῶν Ἀσωμάτων, Ἀρχιστράτηγοι.

† 9. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ὁνησιφόρου καὶ Πορφυρίου. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

† 10. Τῶν ἁγίων Πέντε Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα, Ὀλυμπιά, Ροδίωνος, Ἐράστου, Σωσιπάτρου καὶ Κουάτρου. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὁρέστου. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μήλου, ἐπισκόπου τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ.

† 11. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυαίῳ. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βίκτωρος, καὶ Βικεντίου Διακόνου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεο-

δώρου, ἡγουμένου τοῦ Στουδίτου, τοῦ δημο-
γητοῦ.

Βιογραφία τῶν Ἁγίων

Ὁ Ἅγιος Μηνᾶς. Οὗτος ἐγεννήθη εἰς τὴν Αἴγυπτον ἔτη
δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Μαξιμιανοῦ ἐν ἔτει
(296). Ἐπειδὴ ἦτο πολὺ εὐσεβὴς δὲν ὑπέφερε νὰ βλέπῃ τὴν
πλάνην τῶν εἰδώλων νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸν Κόσμον· ὁ-
ἀνέβη μίαν ἡμέραν ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος διὰ νὰ καθάρσῃ τὸν
ἑαυτὸν τοῦ μὲ νηστείας καὶ προσευχάς. Ἀρ' οὐ δὲ ἐπλήρω-
σε καὶ ἐνίσχυσε τὴν καρδίαν του μὲ τὸν ἑνθεὸν ζῆλον τοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἤναψε τὴν ψυχὴν του ἀπὸ θεῶν ἱερωτά. τότε
κατέβη ἀπὸ τὸ ὄρος καί, ἀκούσθης εἰς τὸ μίσος τῶν εἰ-
δωλολατρῶν, ἀνεκήρυξε τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν. Ὅθεν
ἔδειραν αὐτὸν καὶ μὲ τρίχινά πανία κατεξέσχισαν τὰς σάρ-
κας του· ἐπειτα ἔκαυσαν αὐτὸν διὰ πυρὸς καὶ ἐπάνω εἰς τρι-
βόλους ἀσπλάγγων τὸν ἑαυτοῦ, οὕτως ὥστε κατεστράφη
ὅλον του τὸ σῶμα. Τελευταίον δὲ ἀπικοψὲν μὲ ξίφος τὴν
Ἁγίαν του κεφαλὴν, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀπέθανεν ὁ ἀειδι-
μος. Ὁ Ἅγιος οὗτος ἔλαβε χάριν παρὰ Κυρίου νὰ ἐνεργῇ
λαμπρὰ θαύματα, καὶ νὰ βοηθῇ τοὺς εὐσεβεμένους εἰς ἀ-
νάγκας.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀλλήλει αὐτῶν, στεφά-
νους ἐκομίσαντο τῆς ἀρετῆς, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράντους καθείλυν· ἔθρου-
σαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἑορταῖς,
Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κονάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ὡς εὐσεβεῖς Μάρτυρες, καὶ ἀθληταὶ θεόφρονες, ἡ ἐκ-
κλησία γιραίρει δοξάζουσα, τοὺς θεῖους ἀθλοὺς σήμερον,
Μηνᾶ τοῦ Ἀθλοφόρου, Βίκτωρος τοῦ γενναίου, καὶ Βικεν-
τίου τοῦ Γενναϊόφρονος· καὶ ποθοῦσα κραυγάζει, δοξάζου-
σα τὸν φιλόανθρωπον.

Ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης. Οὗτος ἐγεννήθη εἰς
Κων)πολιν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ
Κοπρωνύμου κατὰ τὸ ἔτος 741 ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς, οἱ ὁ-
ποῖοι ὠνομάζοντο Φωτεινὸς καὶ Θεοκτίστη. Ἀπὸ παιδικῆς
ἡλικίας ἐπροτίμησε τὴν ἐνάρετον ζωὴν, καὶ ἀκούσθης ἀρ-
κατὰ ἱερὰ γράμματα, ἐγένετο Μοναχὸς καὶ ἔκαμε πᾶν
εἶδος ἀρετῆς, καὶ ἐτιμῆθη μὲ τὸ χάρισμα τῆς ἱεροσύνης
ἀπὸ τὸν Πατριάρχην Κων)πόλεως Ταρίσιον. Ἀρ' οὐ δὲ ὁ
ὅσιος Πλάτων, ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ Στουδίτου καὶ
θεῖος τοῦ Ἁγίου, ἀρῆκε τὴν ἡγουμένην, ἀνιδέχθη αὐτὴν ὁ
Μακάριος οὗτος Θεόδωρος. Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη Στουδίτης,
Ἐράνη ἐνθερμὸς ζηλωτὴς τῶν πατριακῶν παραδόσεων, ὑπε-
ρήσπισε μέχρι θανάτου τὴν τιμὴν τῶν Ἁγίων Εἰκόνην, ὑπέ-
φερε τρεῖς ἐξορίας διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον· ἀλλ' εἰς τὴν
τρίτην, εἰς τὴν ὁποῖαν κατεδικάσεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Λέων,
ὑπῆμνε μὲ γενναϊότητα πολλοὺς φοβεροὺς ραβδισμοὺς καὶ
δεδεμένος μετεφέρετο ἀπὸ σκοτεινὴν εἰς ἄλλην σκοτεινότεραν
φυλακὴν ἐπὶ τὰ ὁλόκληρα ἔτη.

Τελευταίον δὲ, ὅταν ἔλαβεν τὴν βσιλείαν Μιχαὴλ ὁ Τραυ-
λός, ἡλευθέρωσε τὸν ὅσιον ἀπὸ τῆς δεσμῆς, ὁ ὁποῖος ἔζησε
κατόπιν ὀλίγον χρόνον καὶ μὲ ἡσυχίαν ἀπέθανε τὸ 820ν ἔτος
τῇ 11 Νοεμβρίου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Ἦτο δὲ κατὰ τὸν χα-
ρακτῆρα τοῦ σώματος κατὰζήρος, κίτρινος εἰς τὸ πρόσωπον

καί εἶχε μαύρας τρίχας ἀνακατωμένας μὲ λευκὰς, κατὰ τὴν κεφαλὴν δὲ φαλακρός.

Ἀπολυτίκιον.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγὲ εὐσεβεῖς διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφί, ταῖς διδασκαίς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρίσθις Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τὸν ἀσκητικόν, ἱσαγγελόν τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς ἐφαίδρυνας παλαίσμασι, καὶ Ἀγγέλοις σύσκητος, θεομήτορ ὧφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρὸςβιύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

† 12. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου τοῦ Ἀσκητοῦ. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Νικολάου, τοῦ ἐν Κων)πόλει μὲν μαρτυρήσαντος, ἐκ τῆς ἐνορίας δὲ ὄντος τῶν Ἑξ Μαρμάρων.

✠ 13. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κων)πόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Βιογραφία τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ μίγας αὐτός τῆς Οἰκουμένης φωστήρ καὶ μεγαλόφρων διδάσκαλος, κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν ἦτο δὲ υἱὸς γενέων εὐσεβῶν, οἱ ὅποιοι ὠνομάζοντο Σικουῆδος καὶ Ἀνθεῖσα. Ἀπὸ μικρῆς ἡλικίας πολλὴν ἀγάπην καὶ ἔρωτα εἶχεν ὁ Ἅγιος αὐτός εἰς

τοὺς λόγους καὶ τὰ μαθήματα διὰ τοῦτο εἰς ὀλίγον διάστημα χρόνου ἔμαθεν ὅλην τὴν σοφίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἔγινε σπουδαίως κατὰ τὴν λογικὴν καὶ Ρητορικὴν τέχνην καὶ εἰς πᾶσαν ἐπιστήμην. Ὅθεν διὰ τὴν προκοπὴν καὶ ἀρετὴν του ἐχειροτονήθη Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀντιοχείων τῷ 333. Πολλοὺς δὲ καὶ ἀναριθμήτους λόγους συνέταξεν ὁ χρυσὸς αὐτοῦ κάλαμος, τόσον περὶ μετανόιας ὅσον καὶ περὶ εὐπρέπειας καὶ ἠθικῆς καὶ ἐξήγησιν ὅλην σχεδὸν τὴν Θεόπνευστον Γραφὴν Ἀντιδιόρθη δὲ εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κων)πόλεως θρόνον τῇ 15 Δεκεμβρίου (398). Τόσῃ δὲ δίκαιαν καὶ ἐγκρίτην ἔκαμιν ὁ αἰσιδμος ὥστε ἔτρωγε μόνον ὀλίγον χυλὸν κριθῆς, μὲ τὸν ὅποιον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ χορταίνη. Καὶ ὕπνον δὲ ὀλίγον ἐκοιμάτο, ὅχι ἐπάνω εἰς κλίνην νὰ ἀναπαυθῇ, ἀλλ' ὄρθιος καὶ διὰ σχοινίων βαρταζόμενος. Μόνον δὲ, ὅταν ἐντελῶς ἀπὸκτανεν, ἐκάθητο ὀλίγον.

Τότε καὶ δὲ μᾶλλον ἀπασχολεῖτο καὶ κατεγίνετο ὁ θεῖος Πατὴρ εἰς τὰς ἐξηγήσεις τῶν θείων Γραφῶν, καὶ εἰς τὰς ἱερὰς ὁμιλίαις καὶ διδασκαλίαις, μὲ τὰς ὁποίας πολλοὺς εἰς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἔφερον. Τόσον δὲ ἡγάπα τοὺς πτωχοὺς καὶ πένθοντας ὁ τοῦ Χριστοῦ μιμητής, ὥστε ἔγινεν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τύπος καὶ παράδειγμα τῆς φιλανθρωπίας διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐδίδασκε διὰ τοῦ λόγου ὅλους τοὺς χριστιανούς ν' ἀγαπῶσι μὲν καὶ νὰ ἀκολουθῶσι τὴν ἀρετὴν αὐτὴν τῆς φιλοπτωχίας, νὰ ἀπομακρύνωνται δὲ ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν.

Ὅθεν διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην, πρῶτον δυσηρίστησε τὴν Βασίλισσαν Εὐδοκίαν, καὶ ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἐχθρὰν αὐτῆς. Διότι αὕτη ἔρπασεν ἄνω λόγου τὸν ἀρπελῶνα μίγας χήρας

Καλλιτρόπης ὀνομαζομένης, ἡ ὁποία ἐρώναζε καὶ ἐξέτει τὸ κτῆμά της· καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἅγιος συνιστοῦσε τὴν Βασιλευσαν νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ξένον τοῦτο πρᾶγμα εἰς τὴν χάριν, ὠργίσθη ἐκείνη καὶ κατεβίβασε τὸν Ἅγιον ἀπὸ τὸν θρόνον του, καὶ κατ' ἀρχάς μὲν μόνη της, κατόπειν δὲ εἶχε μετὶ αὐτὴν συμρώνους τότε καὶ τοὺς ἐπισκόπους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐπιθύμουν δόξαν καὶ τιμὰς καὶ ἀξιώματα τῆς Βασιλείας καὶ τῶν ἄλλων ἀξιοματικῶν Ἀρχόντων, παρὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ τοὺς θείους νόμους. Ἐπειτα ὁμοῦς πάλιν ἀπεκατεστάθη ὁ Ἅγιος εἰς τὸν θρόνον του.

Τελιυταῖον δὲ ἐξωρίσθη ὁ Ἅγιος εἰς τὸν πόλιν Κουκουσόν, καὶ ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ ὑπέφερε πολλὰς θλίψεις καὶ βέβαια παρέδωκε τὴν Ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ τῷ 402 μ. Χ. κατὰ τινα παραδόσιν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ὀρθοτέραν γνώμην, ἡ ὁποία περισσότερον ἐπικρατεῖ ὁ Ἅγιος οὗτος ἀπέθανε καθ' ὁδὸν εἰς τὰ Κόμματα, τῇ 14ῃ Σεπτεμβρίου τοῦ 407 μ. Χ. εἰς ἡλικίαν 63 ἐτῶν. Εἰς τὴν βιογραφίαν τοῦ Ἁγίου ἀναφέρεται ὅτι μετὰ τὴν καταβίβασιν ἀπὸ τοῦ θρόνου καὶ ἐξορίαν τοῦ θείου Πατρὸς, ὅσοι ἐπίσκοποι ἐνῆργησαν εἰς αὐτήν, ὅλοι ἐβασανίσθησαν προηγουμένως παρὰ Θεοῦ μὴ διὰ καὶ πολλὰς ἀσθενείας, καὶ ἔπειτα ἀπέθανον. Ἡ δὲ Εὐδοξία πρώτη ἔπαθε τὰς ἀσθενείας ταύτας, ἐπειδὴ πρώτη αὐτὴ ἔκαμε παρνομίαν καὶ ἔγινε αἰτία εἰς τὸ νὰ ἀποθάνωσιν οἱ ἐπίσκοποι μὴ φοβερὰ πάθη. Λέγουσι δὲ ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν της, ὅπως ἀποδείχθη ἡ ἀδικία τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τὸν Μίγαν Χρυσόστομον, ἐκινεῖτο καὶ ἔτρεμεν ὁ τάφος της εἰς διάστημα τριάκοντα δύο ὁλοκλήρων ἐτῶν. Ὅταν δὲ ἀνεκαμίσθη τὸ λείψανον τοῦ Ἁγίου εἰς Κων' πόλιν καὶ ἐτάθη ὅπου τῶρα εἶναι, τότε καὶ ὁ τάφος ἐκείνης ἔπαυσε πλέον τοῦ νὰ τρέμῃ.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὀνομάζεται Χρυσόστομος, διότι ὁσάκις ἀνέβαινε τὸν ἄμβωνα τῶν Πατριαρχείων καὶ ἐδίδασκε τοὺς Χριστιανούς, οἱ λόγοι του ἦσαν χρυσοὶ καὶ γλυκύτεροι καὶ αὐτοῦ τοῦ μέλιτος. Ἐορτάζομεν δὲ τὴν μνήμην αὐτοῦ εὐχὴ κατὰ τὴν 14ην Σεπτεμβρίου, ὁπότεν ἀπέθανεν οὗτος, διότι κατ' αὐτὴν τελεῖται ἡ ἑορτὴ τῆς ὁφώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἀλλὰ σήμερον, ἐπειδὴ ἴσως κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν συνέβη ἡ ἐπιστροφή αὐτοῦ ἀπὸ τὴν πρώτην ἐξορίαν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμπουσα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐρώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὄψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρίσβου τῷ λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἰσωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἐδιδῶ τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χαλῶν πάντα διδάσκεις, προσκυεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἑνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πνευματικάρησσι, ἐπαξίως εὐφημοῦμαι σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

† 14. Τοῦ Ἁγίου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ θαυματούργου τοῦ καὶ Παναμά.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου.

Ἀπόστολε Ἅγι Φίλιππε, πρίσβου τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄριστον παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ὁ Μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ Θεὸν σε ἐκήρυξεν, ὁ Θεηγόρος Φίλιππος. Ταῖς αὐτοῦ ἰκισίας, ἐξ ἰχθῶν παρανόμων τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησεν Πελνίλει.

† 15. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀδίδου. Τοῦ δσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοντιῶνος, ἐπισκόπου Σαλευκείας. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Δημητρίου.

Σημ. Ἀπὸ ταύτης τὴν ἡμέραν ἀρχίζου τὴν νηστείαν τῶν Χριστουγέννων.

† 16. Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Βιογραφία τοῦ Ἀποστόλου Ματθαίου.

Οὗτος ὁ θεῖος Ἀπόστολος ἀνερμάζετο Λευί· ἦτο υἱὸς Ἀλφαίου, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα, καὶ τελώνης τὸ ἐπάγγελμα. Μίαν ἡμέραν ἐνῶ ἐκάθητο οὗτος εἰς τὸ τελωνεῖον, ἤκουσε τὸν Κύριον νᾶ λέγῃ εἰς αὐτόν, ἀκολούθει μοι. Ὁθεν ἀμέσως ἀρξάμενος ὅλα καὶ ἠκολούθησεν αὐτόν, τὸν ὁπίον καὶ ἐφιλοξίνησεν πολὺ εἰς τὸν οἶκόν του, καθὼς λέγει ὁ ἴδιος εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν του· ἔπειτα δὲ ἦτο μαζὺ μετὰ τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις. Ὁ Ἀπόστολος Ματθαῖος, ἀπὸ ἐδίδχθη τὴν δύναμιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ ἐσορίσθη τὰ θεῖα, τότε ἔγραψε τὸ Εὐαγγέλιόν του εἰς Ἑβραϊκῇ γλώσσῃ ὁποῦ ἔτα μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος Ματθαῖος ζωγραφεῖται μετὰ ἀνθρώπου μορ-

φὴν, ἡ ὁποία εἶναι πλησίον τοῦ καὶ σημαίνει ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς κατὰ σάρκα γενναιολογίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦτο δὲ εἰς ἓξ τῶν δώδεκα.

Ἀπολόγιον.

Ἀπέστειλε Ἄγι καὶ Εὐαγγελιστὴ Ματθαῖ· πρίσθηναι τῷ ἐκλήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄρεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσερμύσθη, καὶ ἀναδειχθὲς ἔμπορος πανάριστος, πλουτὸν κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ραθύμων ἡγίρας ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς Κρίσεως.

† 17. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νικοκαισαρείας, τοῦ θαυματουργοῦ. Τοῦ δσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαζάρου, τοῦ ζωγράφου. Τοῦ Ἀγίου Ζηχαρίου τοῦ Σκυτοτόμου καὶ Ἰωάννου. Τῶν ἐν Ἀγίοις Πατριαρχῶν Κων(σταντινουπόλεως) Γενναδίου καὶ Μαξίμου.

Βιογραφία τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας· ἐσπούδαται δὲ εἰς τὰς Ἀθήνας, τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ εἰς τὴν Βερυτὸν, καὶ τελευταῖον πάντα ἔτη εἰς τὴν Καισάρειαν, ὅπου ἐδιδάχθη ἀπὸ τῶν διδασκάλων Ὀριγάνην τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Ἐπειτα δὲ κατὰ τὸ 240 ἔτος ἐγένετο ἐπίσκοπος εἰς τὴν πατρίδα του. Καθ' ὅσον τὸ διάστημα τῆς ἐπισκοπίας του ἔλαβε πολλὰ καὶ παράδοξα θαύματα, διὰ τοῦτο καὶ ἐπωνομάσθη θαυματουργός.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπινομίαν ἐκτίσκει τὰ κατορθώματα. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἀμαρτίαις εἰς θάνατον.

Κοντάκιον.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νότους ἤλασας, τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε Γρηγόριε· διό καλῇ θαυματουργίᾳ τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

† 18. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πλάτωνος. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ρωμανοῦ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ζαχαρίου, διακόνου τῆς ἐν Γαδείροις ἐκκλησίας, καὶ Ἀλφαίου.

† 19. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀεδίου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡλιοδώρου, τοῦ ἐν Μαγιδῷ τῆς Παμφυλίας.

† 20. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Προκλου Ἀρχιεπισκόπου Κων)σταντινουπόλεως, ὁ ὅστις ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ Μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

✠ 21. Ἡ ἐν τῷ ταῷ εἰσοδος τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἑορτή τῆς μεγάλης ταύτης ἑορτῆς.

Ἡ εἰσοδος τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου εἰς τὸν ναὸν ἐπροξίνησεν εἰς τοὺς Ὁρθόδοξους Χριστιανούς ἑορτὴν θαυμαστὴν καὶ παγκόσμιον· διότι ἐγένετο αὕτη μὲ παράδοξον τρόπον καὶ εἶναι ὁ Πρόδρομος τοῦ μεγίστου καὶ φρικτοῦ μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ λόγου, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς Θεοτόκου ἐμελλε νὰ γείνη, εἰς τὸν Κόσμον. Ἐλαβε δὲ ἀφορμὴν ἡ ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Ἡ Πανακτίδμος Ἄννα, ἐπειδὴ ὅλην σιγὴν τὴν ζωὴν τῆς δούλης σταίρα, χωρὶς νὰ γεννήσῃ παιδίον, παρηκάλει τὸν Δεσπότην τῆς φύσεως μετὰ τοῦ συζύγου τῆς Ἰωακίμ, νὰ χάρισῃ εἰς αὐτοὺς τέκνον καὶ, ἂν ἐπιτύχωσι τοῦ ποθυμίου, εὐθὺς νὰ ἀφιέρωσιν αὐτό εἰς τὸν Θεόν. Καὶ λοιπὸν ἐγέννησε παράδοξως τὴν Ὑπερχίαν καὶ Δεσποιναν Θεοτόκον Μυρίαν, ἡ ὁποία ἐγένετο αἰτία νὰ σωθῇ τὸ ἀνθρώπινον

γένος ἀπὸ τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν, διότι ἐγέννησε τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐφιλίωσε τὸν Πατέρα του Θεοῦ μὲ τοὺς ἀνθρώπους, ἀπῆλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν μεγάλῃ καὶ δικαίᾳ τιμωρίᾳ τοῦ Ἀδάμ, ὁ ὁποῖος ἡμάρτησεν διὰ τῆς παρακοῆς του εἰς τὸν Θεόν.

Ὅθεν ὅταν αὕτη ἔγινε τριῶν ἑτῶν ἔλαβον αὐτὴν οἱ γυνεῖς τῆς καὶ συμφώνως μὲ τὴν ὑπόσχασίν των, κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀφείρωσαν τὴν θυγατέρα των εἰς τὸν Θεόν. Παραδίδωσι δὲ αὐτὴν εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ μάλιστα εἰς τὸν τότε Ἀρχιερεῖα Ζαχαρίαν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ παλαιᾶν αὐτὴν, τὴν ἔλαβε κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἐνδοτάτον τοῦ Ναοῦ, ὅπου μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς μίαν φορὰν κατ' ἑταρ εἰσέρχεται. Ἐκεῖ λοιπὸν εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ἡ Παρθένα ἔμεινε δώδεκα ἔτη καὶ ἐτρέφετο κατὰ θεῖαν παρρησίαν ἀπὸ τὸν Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ μὲ τροφὴν οὐράνιον. Αὕτη, ἐν ᾗ εὕρισκται ἡμεῖς, ἐξελίχθη νὰ ἴδῃ τὸν Θεόν ὡς ὅτεν ἐπέσπασεν ὁ κενὸς τοῦ Θεοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κατὰ τὸν ἑαυτὴν ὁ Ἀρχαγγέλος Γαβριὴλ ἐμήνυσεν εἰς τὴν Θεοτόκον τὰ θαυμασία καὶ χαροποιὰ ἐκείνην εἶδεν, ὅτι ὁ Θεὸς πρόκειται ἀπὸ αὐτὴν νὰ σαρκωθῇ φιλικανθρώπως διὰ νὰ σώσῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. Τότε ἡ Θεοτόκος, ἀπὸ ἐβδόμῃ ἔξω ἀπὸ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, περιδόθη εἰς τὸν ἀρραβωνιαστικὸν τῆς Ἰωσήφ, διὰ νὰ γένῃ ρύαξ καὶ μάρτυς τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ τόσον εἰς τὴν θεῖαν γέννησιν τοῦ Κυρίου, ὅσον καὶ εἰς τὴν φυγὴν διὰ τὴν Αἰρῶτον, καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῆς ἀπ' ἐκείνης εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ. Ταύτην λοιπὸν τὴν μεγάλῃ ἑορτῇ τῶν εἰσόδων τῆς Θεοτόκου εἰς τὸν Ναὸν ἑορτασεν ἡ ἐκκλησία νὰ ἑορτάζωμεν σήμερον.

Ἀπολυτίκιον.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προσέμειν, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ, τρανώως ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· χαίρε τῆς οἰκουμένης τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Κοντάκιον.

Ὁ καθάρωτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστάς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαυρίσμα, τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἀγγελοὶ Θεοῦ. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

- † 22. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Φιλήμονος, Ἀποφίας, Ἀρχίππου καὶ Ὀνησίμου. Τῆς Ἁγίας μάρτυρος Κικιλίας. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βαλλεριανοῦ καὶ Τιδουρτίου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Προκοπίου τοῦ Παλακτίνου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀββᾶ. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Κλήμεντος ἐπισκόπου, Βουλγαρίας.
- † 23. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμριλοχίου, ἐπισκόπου Ἰκονίου. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου τῆς Ἀκρχαντίνων ἐκκλησίας. Τοῦ ὁσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Σισινίου.
- † 24. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος ἐπισκόπου Ρώμης. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου

Ἀλεξανδρείας. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου.

† 25. Τῆς Ἀγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Αἰκατερίνης. Τοῦ Ἀγίου Πορφυρίου τοῦ Στρατηλάτου. Τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Βιογραφία τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης.

Αὕτη ἔζησε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Μαξιμιανοῦ, κατὰ τὸ ἔτος 304· κατήγετο δὲ ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρείαν καὶ ἦτο θυγάτηρ Βασιλίσκου τινὸς ὀνομαζομένου Κωνσταντοῦ, ὡραία πολὺ καὶ μεγαλόσωμος, δίκαια ὁκτῶ ἐτῶν ἡλικίας. Ἡ Αἰκατερίνη ἦτο σωφρονεστάτη καὶ πολὺ πεπαιδευμένη, ἐγνώριζε πολλὰς γλώσσας πολλῶν ἰνῶν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ἐξίπληττεν ὅχι μόνον ἑαυτοὺς οἱ ὅποιοι τὴν ἐβλεπον, ἀλλὰ καὶ ἑαυτοὺς οἱ ὅποιοι ἔκουον τὴν φωνὴν καὶ τὴν σοφίαν τῆς. Κατὰ τοὺς χρόνους δὲ τοῦ Βασιλέως Μαξιμιανοῦ, καὶ Μαξεντίου τοῦ υἱοῦ του, συνελήφθη διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, καὶ ὑπέστη πολλὰ καὶ διάφορα βάσανα. Διὰ τῆς σοφίας δὲ καὶ εὐγλωττίας τῆς κατέπεισεν ἑκατὸν πεντήκοντα ρήτορας νὰ πιστεύσωσιν εἰς Χριστὸν, καθὼς καὶ πολλοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οἱ ὅποιοι ἀπικραλίσθησαν, ὥς καὶ ἡ μακαρία χάριν τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

Τὴν πανεύφημον Νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίνην τὴν θείαν καὶ πολυούχον Σινᾶ, τὴν βοήθειαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν, ὅτι ἐρίμωσε λαμπρῶς τοὺς κορυφούς τῶν αἰσίων,

τοῦ Πνεύματος τῇ δυνάμει· καὶ ὡς μάρτυς Κυρίου στεφθεῖσα, αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Χορεῖαν σιπτήν, ἐνθίως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν Πάνσοφον Αἰκατερίνην· αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ρητόρων τὴν γνώσιν καταπτύσασα.

† 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιωνίτου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ ἀναχωρητοῦ. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, τοῦ Μετανοεῖτε. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Χίου, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε κατὰ τὸ 1807.

† 27. Τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πινουρρίου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ναθαναήλ.

† 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ νέου. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εἰρηνήργου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Ἀγίων Γυναικῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου Πατρὸς καὶ ὁμολογητοῦ Στεφάνου.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δοσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλισσας, παμμέκαρ τοῦ Σπυροῦ. Αὐθις δὲ πρὸς ἀθλήσιν, ἀνδρικῶς ἀπιδύσας, κτείνας τὸν Κοπρώνομον· τῇ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστίφθης ἐκ Θεοῦ, ὁσιμάρτυς αἰοῖδι Στέφανε.

Κοντάκιον.

Τὸν τῆς Τριάδος ἱερατὴν καὶ Θεῖον Στέφανον, ἀνευρη-
μήσωμεν πιστῶς ᾠδαῖς φιλέορτοι, ἐκ καρδίας, ὡς τιμῆσαντα
χαρακτῆρα, τὸν ὠραῖον τοῦ Δεσπότη καὶ Μπατρὸς αὐτοῦ
καὶ συμφώνως νῦν ἐκ πόθου ἐκδοήσωμεν, τούτῳ ἁίροντες
χαίροις Πάτερ αἰοῖδιμα.

† 29. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Περιμόνου καὶ Φι-
λουμένου. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου,
Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης. Τοῦ Ἁγίου ἱερο-
μάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐν Περσίδι.

† 30. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευρέμου Ἀπο-
στόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Τοῦ ἐν Ἀ-
γίοις Πατρὸς ἡμῶν Φρουμιντίου, Ἀρχιεπισκόπου
Ἰνδίας.

Βιογραφία τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Οὗτος ἦτον ἀπὸ τὴν πόλιν Βηθσαιδᾶ υἱὸς μὲν Ἰωάν, ἀ-
δελφὸς δὲ Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου. Ὑπῆρξε προηγουμένως
μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ μεγάλου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
ἔπειτα δὲ ὅταν ἤκουσε τὸν διδάσκαλόν του νὰ λέγῃ καὶ νὰ
δεικνύῃ διὰ τοῦ δακτύλου του τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸ «Ἴδε
ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου», τότε
ἀφῆκε τὸν διδάσκαλόν του Προδρόμον, καὶ ἠκολούθησεν εὐ-
θὺς τὸν Χριστὸν, καὶ ἰγένετο πρῶτος αὐτοῦ μαθητὴς διὰ
τοῦτο καὶ Πρωτόκλητος τῶν Ἀποστόλων ὀνομάσθη.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Σωτῆρος, ἀπὸ ἐκέρου ἐκέρου ὁ Πρω-
τόκλητος Ἀνδρέας τὸν Χριστὸν εἰς διάφορα μέρη, ὅπου ἔδο-
κίμασε πολλὰς θλίψεις καὶ βασανὰ, καὶ ἀπὸ ἱπαθῆς πολλὰ

χάριν τῆς πίστεως πρὸς τὸν Χριστὸν, ἀπέθανε εἰς τὰς Πατρὰς
τῆς Ἀχαΐας, σταυρωθεὶς κατὰ χειρὰς.

Ἀπολυτίκιον.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυθαίου
ἀδελφός, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων Ἀνδρέᾳ ἱκέτευς, εἰρή-
νην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό-
μιμα ἔλκεα.

Κοντάκιον.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἱπώνυμον θεηγόρων, καὶ μαθητῶν τὸν
πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημή-
σωμεν ὅτι ὡς πύλαι τούτου, καὶ νῦν ἡμῖν ἀνέκραξεν· Εὐ-
ρήκαμεν δεῦτε τὸν πορευόμενον.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ὁ μὴν οὗτος ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ὥρας 9,
καὶ ἡ γὰρ 15

Τὸ ὄνομα Δεκέμβριος εἶναι ἑπίσης Λατινικὸν καὶ σημαίνει δέκα· διότι ὁ Δεκέμβριος μὴν εἶναι ὁ δέκατος ἀπὸ τοῦ Μαρτίου.

- † 1. τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναούμ, τοῦ Ἁγίου Ὁνησίου Ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνανίου τοῦ Πέρσου.
- † 2. τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀδδακεύμ, τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν καὶ ἐρημιτῶν, Ἰωάννου, Ἡρακλαίμονος, Ἀνδρείου καὶ Θεοφίλου, τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου τοῦ Φιλεώτου.
- † 3. τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σορονίου, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἐπισκόπου Κολωνίας τοῦ Πτυχαστῶ.
- † 4. τῆς Ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ, τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Πολυδότου τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ Ἁγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ, ἐπισκόπου Φαναρίου.

Βιογραφία τῆς Ἁγίας Βαρβάρης.

Ἡ Ἁγία καὶ Μεγαλομάρτυς Βαρβάρα. Ἡ Ἁγία αὕτη ἦτον ἀπὸ τὴν Νικομήδειαν καὶ ἔζη κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Μαξιμιανοῦ ἐν ἔτει 290· ἦτο δὲ θυγάτηρ εἰδωλολάτρου τινος Διοσκόρου τὸ ὄνομα. Αὕτη ἐφυλάττετο εἰς ἓνα πύργον ὕψελον, διότι ἦτο παρὰ πολὺ ὠραία κόρη. Ἡ σεμνοτάτη λοιπὸν Βαρβάρα, ἐνῶ ἦτο κλεισμένη εἰς τὸν πύργον τοῦτον, ἐδιδάχθη ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν πίστιν καὶ τὴν εὐσέβειαν. Ἀμα τὸ ἐνόησεν ὁ ἀσεβὴς Πατὴρ τῆς, ἀμείσως ἐργίσθη καὶ ὤρμησε νὰ τὴν θανατώσῃ μὲ τὸ ἰδίον τοῦ ξίφους.

Ἀλλ' ἡ Ἁγία ἔφυγε, καὶ ἐμύθων ἐντὸς μιᾶς πέτρας, ἡ ὁποία παραδόξως ἐσχίσθη καὶ τὴν ἐδέχθη. Ὁ δὲ ἀσεβὴς πατὴρ ἄμα τὴν εὗρε, τὴν ἤρπασε ἀππλάγχυνος ἐκ τῆς κόρης καὶ ἔφειρεν αὐτὴν εἰς τὸν Ἀρχοντα τῆς χώρας ἐνώπιον δὲ τούτου ἐπειδὴ ἡ Ἁγία ὡμολόγησεν τὸν Χριστὸν καὶ τὰ εἰδωλὰ ὕβρισι, δέρεται δυνατὰ, καταξισχίζεται εἰς τὰς σάρκας καὶ κατακτείνεται εἰς τὰς πλευράς. Ἐπειτα κτυπᾶται εἰς τὴν κεφαλὴν μὲ σφαίρας καὶ τελευταίον ὁ ἴδιος ἀππλάγχυνος Πατὴρ τῆς ἀπέκοψε μὲ τὸ ξίφος τοῦ τὴν κεφαλὴν τῆς θυγατρὸς τοῦ. Ἐν ᾧ ὅμως ὁ ἀπάνθρωπος καὶ ἀσεβὴς οὗτος πατὴρ τῆς Ἁγίας κατεβαινεν ἀπὸ τὸ ὄρος, ἐκτυπήθη ἀπὸ κεραυνῶν καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀπέβαλε τὴν μικρὰν ψυχὴν τοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

Βαρβάρην τὴν Ἁγίαν τιμῶμεν· ἔχθρου γὰρ τὰς παγίδας συνέτρεψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρώσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθεῖς καὶ ὅπλῃ τοῦ Σταυροῦ ἡ πάνσομος.

Κοντάκιον.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένη ἀκολουθήσασα σεμνῇ

ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἑλιπες σιδήματα μόνον διὰ τοῦ σκάμματος ἀναθλοῦσα Βαρβάρη, τυρκάνων οὐ κατέπληξας ἀπειλὰς ἀνδρείοφρων, μεγαλοφώνως κραζούσα σιμνή. Τριά-
δα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. Οὗτος ἦτον ἀπὸ τὴν Δαμασκὸν τῆς Συρίας· ἐγεννήθη δὲ περὶ τὸ 675 ἔτος, ἐκ γυναικὸν πλουσίων καὶ εὐσεβῶν. Ἐξῆ κατὰ τοὺς χρόνους Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου ἐν ἔτει 716· ἐρῆσαι δὲ καὶ μέχρι τῶν χρόνων τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, ὁ ὁποῖος ἐδικαίλευσε κατὰ τὸ ἔτος 741. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὑπῆρξεν οὗτος μαζὺ μὲ τὸν συνανήτροφόν του θεῖον Κοσμάν μαθητὴς Μοναχοῦ τινος εὐλαβεστάτου καὶ σοφωτάτου διδασκάλου, παρὰ τοῦ ὁποῖου ἐδιδάχθη τὴν φιλοσοφίαν καὶ ἐν γένει κάθε εἶδος σοφίας καὶ ἀρετῆς. Ὅθεν ἐπειδὴ οὗτοι εἶχον τοιοῦτον σοφὸν διδασκάλον, ἐρῆσαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸ ἄκρον τῆς σοφίας. Ἐπειτα ἀφοῦ ἐγενῆσαν καὶ οἱ δύο Μοναχοί, κατεγίνοντο εἰς μόνον τὸν Θεόν καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς Ἰωάννης ἐνεκὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ φιλοσοφίας ὀνομάσθη Φωστήρ. Συνέγραψε πολὺ σπουδαῖα συγγράμματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπολέμησε γενναίως ἐναντίον τῶν Εἰκονομάχων Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου. Ἐπὶ ὀνομάσθη Χρυσόρρεας διὰ τὴν ρητορείαν τοῦ λόγου του καὶ τὴν εὐγλωττίαν. Ἐξῆς οὗτος ἔτη 84, ἀπῆθανε δὲ τῷ 760 ἔτει. Μεταξὺ τῶν Θεολογικῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, οἱ ποιητικοὶ καὶ πεζοὶ αὐτοῦ ὕμνοι, καὶ τὰ μιλίρρυτα ῥήματα στολιζοῦσι τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγί, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σιμνότητος,

τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μεναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφί, ταῖς διδασκαίς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ πνεύματος. Πρίσθινε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τὸν ὕμνογράφον καὶ σιμνὸν Ἰωάννην, τῆς ἐκκλησίας παιδαυτὴν καὶ σωτῆρα, καὶ τῶν ἰχθρῶν ἀντίπαλον ὕμνησωμεν πιστοί· ὅπλον γὰρ ἄράμενος τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, πῆσαν ἀπεικρούσατο τῶν αἱρέσεων πλάνην καὶ ὡς θερμὸς προστάτης εἰς Θεόν, πᾶσι παρέχει πταισμάτων συγχώρησιν.

† Ω. Τοῦ βασιῦ καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀναστασίου.

Βιογραφία τοῦ Ἀγίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μ. Ιουστινιανοῦ ἐν ἔτει 527· ἐγεννήθη τῷ 439 ἔτει εἰς ἓν χωρίον τῆς Καππαδοκίας ὀνομαζόμενον Μουταλάκη· ἦτο δὲ υἱὸς γυναικὸς εὐσεβῶν Ἰωάννου καὶ Σοφίας. Εὐθὺς λοιπὸν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς του ἠτεπάσθη τὸ στάδιον τῶν Μοναχῶν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Μοναστήριον Φλαβιανᾶς ὀνομαζόμενον. Κατόπιν δὲ μετέβη εἰς ἄλλο Μοναστήριον, τὸ Κοινόδιον τοῦ Ἀγίου Θεοκτιστοῦ. Ἐγενεὶ καὶ πολλῶν Μοναχῶν καθηγητὴς καὶ ἡγούμενος· δις ἐστῆλη πρίσθιν ἀπὸ τοῦς κατὰ καιρὸν Πατριάρχας τῶν Ἱεροσολύμων εἰς Κωνσταντινῶν, ὅπου ἐπαρουσιάσθη πρὸς τοὺς τότε Βασιλεῖς πρῶτον πρὸς τὸν Ἀναστάσιον, ὁ ὁποῖος ἐδικαίλευσε τῷ 491 καὶ ὕστερον εἰς τὸν Ιουστινιανόν, δι' ὑποθέσεις ἀναγκαίας. Ἀφοῦ δὲ ἐφθασεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς κατὰ Χριστὸν ἡλικίας καὶ ἐγένετο

94 ἐτών, πρὸς Κύριον ἐξεδήμει τῷ 553. Τὸ ὑπάρχον Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας ἔλαβεν τὴν ἀρχὴν του ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου τούτου Σάββα.

Ἀπολυτίκιον.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκχρυσόγησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν Ὅσι· πρόσθεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσιὰ ἁμῶν, προσνεχθεὶς δι' ἀρετῆς Σάββα Μακάριε, τῷ σὺ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ ἐχρημάτισας ὁσίων ἐγκαλλώπισμα.

✠ 6. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Βιογραφία τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ὁ θεὸς Νικόλαος ἦτο κατὰ ταῖς χρόνους Διακλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Οὗτος διακρίθη διὰ τὴν ἄκραν εὐσεβεῖαν του καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ διὰ τοῦτο ἔγενεν Ἀρχιερεὺς. Ἐπειδὴ δὲ μὲ ἐλευθέραν φωνὴν ἐκήρυττεν ὁ Ἅγιος τὴν εὐσεβείαν, ἐκρατήθη ὑπὸ τῶν Ἀρχόντων τῆς πόλεως Λυκίας, καὶ ἐτιμωρήθη μὲ πολλὰ βέβαια. Ἐπειτα ἐρρίφθη εἰς τὴν φυλακὴν μαζὺ μὲ ἄλλους χριστιανούς. Ἀπὸ τοῦ δὲ ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἔγενε Βασιλεὺς τῶν Χριστιανῶν, τότε ἐπελύθησαν ὅλοι οἱ χριστιανοί, οἱ ὅποιοι ἦσαν δέσμοι εἰς τὰς φυλακάς, μετὰ τῶν ὁποίων ἠλευθερώθη καὶ ὁ Μέγας οὗτος Νικόλαος. Μετὰ παρελθόντων ὀλίγων χρόνων συνεθροίσθη εἰς

τὴν Νικαίαν ὑπὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ἡ Ἁγία καὶ οἰκουμένη πρώτη Σύνοδος, ἐν ἔτει 325, εἰς τὴν ὁποῖαν παρευρίθη καὶ ὁ θεὸς Νικόλαος.

Οὗτος ὁ θαυματουργὸς Ἅγιος πολλὰ μὲν ἔκαμε θαύματα, καθὼς ἀναφέρει καὶ ὁ κατὰ πλάτος βίος αὐτοῦ· διέσωσε δὲ ἀπὸ τὸν θάνατον τρεῖς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἀδίκως ἐκατηγόρηθησαν μὲ τοιοῦτον τρόπον· οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἦσαν καλεισμένοι εἰς τὰς φυλακάς τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἐπειδὴ δὲ ἔμαθον τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου των, ἐπικαλίσθησαν εἰς βοήθειάν των τὸν Ἅγιον. Διὰ τοῦτο ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἄμα ἤκουσε τὴν παρακλήσιν αὐτῶν, παρουσιάζεται εἰς τὸ ὄνειρον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τοῦ ἐπάρχου Ἀβλαβίου καὶ τὸν μὲν ἐπαρχον ἤλεγξε, διότι ἀδίκως ἐκατηγόρησε τοὺς τρεῖς ἀνθρώπους· ἐκείνους πρὸς τὸν Βασιλέα, τὸν δὲ Βασιλέα ἐπληροφόρησεν, ὅτι οὗτοι δὲν εἶχον καμὴ κακὴν ἔγκλημα, ἀλλὰ ἀπὸ φθόνου μόνον ἐκατηγόρηθησαν, ὥς ἀποστάται καὶ ἄξιοι θανάτου. Τότε ἀμέσως ὁ Μ. Κωνστίνος διατάζει νὰ ἀποφυλακισθῶσιν οὗτοι καὶ νὰ μὴ θανατωθῶσι. Ὅθεν διὰ τοῦ ὁνείρου τούτου ὁ Ἅγιος ἠλευθέρωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν καταδίκην τοῦ θανάτου.

Ὅχι μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἔκαμεν ὁ θαυματουργὸς Νικόλαος. Ὅθεν καὶ μὲ ἐρώτηται καὶ μὲ ἐσιώπηται ἀπὸ τοῦ ἐκιδέσθαι τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ ἔρθαι εἰς βαθὺ γῆρας ἀπέθανε περὶ τὸ 330 ἔτος μ. Χ.

Ἀπολυτίκιον.

Κινῶνα πίστιως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνιδιᾶς σὺ τῇ ποίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ τῇ

πτώχειν τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρόσθεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, σῶθῃναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς Μύροις Ἅγια, ἱεουργὸς ἀνιδείχθης τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὤσαι, τὸ εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκες τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς αἰώνας ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς Χαρίτος.

† 7. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Μοναχοῦ τοῦ ὑποτακτικοῦ. Τοῦ ἐσίου καὶ Ἡσυχαστοῦ Γρηγορίου, τοῦ κτίτορος τῆς ἐν τῷ Ἀθῷ ἱερᾷς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

† 8. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

† 9. Ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας καὶ Θεομήτορος Ἀννης. Τῆς Ἁγίας Προφήτιδος Ἀννης τῆς Μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Νεολαμποῦς, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ἀντίππῳ κειμένου.

Ἑρμηνεία τῆς συλλήψεως τῆς Ἁγίας Ἀννης.

Ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς ἐπειδὴ ἤθελε νὰ ἱτοιμάσῃ διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ Νέου ζωντανόν, καὶ οἶκον Ἅγιον διὰ νὰ κατοικήσῃ, ἀπέστειλε τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ Γαβριὴλ πρὸς τοὺς δικαίους Ἰωακείμ καὶ Ἀννάν, ἀπὸ τοῦς ὁποίους κινδύνησι νὰ γεννηθῇ ἡ κατὰ σάρκα Μητὴρ αὐτοῦ. Διὰ τοῦ

ἀγγέλου δὲ τούτου προκηγγεῖλαν εἰς αὐτοὺς ὅτι θέλει συλλάβῃ ἡ στείρα καὶ γεραιὰ Ἀννα, ἵνα μὴ τὴν σύλληψιν τῆς στείρας βεβαιώσῃ τὴν ἐκ τῆς Παρθένου ἰδικὴν τοῦ Ἀσπίλου Σύλληψιν καὶ ἄφθορον Γέννησιν. Συνελήφθη λοιπὸν ἡ Ἅγια Θεοτόκος καὶ παρθένος Μαρία εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Ἀννης ἐκ σπέρματος τοῦ Ἰωακείμ.

Ταύτην λοιπὸν τὴν ἡμέραν πανηγυρίζομεν σήμερον, ἵνα ἐνθυμηθῶμεν τοὺς θείους λόγους καὶ τὰς χαροποιὰς ἀγγελίας, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου εἰς τοὺς Δικαίους, Θεοπροπάτορας περὶ τῆς συλλήψεως τῆς Ἁγίας Θεομήτορος.

Ἀπολυτίκιον.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δισμὰ δικλύονται τοῦ Ἰωακείμ γὰρ καὶ τῆς Ἀννης εἰσακούων Θεός, παρ' ἱλπίδα τεκνὲν αὐτοὺς, σαφῶς ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γιγνῶς δι' ἀγγέλου καλεῖσθαι βοῆσαι αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον.

Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη τὴν τῆς Ἀννης Σύλληψιν, γεγεννημένην ἐκ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὕτη ἀπειύχεται, τὴν ὑπὲρ λόγον τὸν λόγον κηρύττει.

† 10. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, τοῦ Καλλιχιλαδίτου, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράβου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γεμιλλοῦ τοῦ πολυάθλου. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ Δερουρκινοῦ.

† 11. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίου. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Λευκᾶ τοῦ Νίου Στυλίου.

✠ 12. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος, ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τῆς ἐν Κύπρῳ, τοῦ θαυματουργοῦ. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλ.ξάνδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Βιογραφία τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ὁ Θεοφόρος οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατήρ, ὁ μίγας πρῶστατης τῶν Κερκυραίων καὶ ὅλων τῶν ὀρθοδόξων τὸ καύχημα, ἦτο ἀπὸ τὴν Κύπρον· ἔζησε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου καὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐν ἔτει 343 μ. Χ. Ἦτο δὲ κατὰ τὴν γνώμην ἀπλοῦς, καὶ ταπεινὸς τὴν καρδίαν. Οὗτος λοιπὸν ἐκ νεότητός του ἔγινε ποιμὴν προβάτων, ἔπειτα ἔλαβε γυναῖκα εἰς νόμιμον γάμον, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε καὶ θυγάτριον ὀνομαζόμενον Εἰρήνην, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Τριμυθοῦντος.

Τόση δὲ πολλὴ χάρις θαυμάτων καὶ ἰσχυμάτων ἐδόθη εἰς τὸν Ἅγιον τοῦτον διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ καθαρότητά του, ὥστε ἐκ τῶν πολλῶν θαυμάτων, τὰ ὁποῖα ἔκαμε, ἀνωμασίῃ θαυματουργός. Διότι εἰς καιρὸν κατὰ τὸν ὅποιον ἡ γῆ ἦτο ξηρὰ ἐνεκὰ τῆς ἀναδροχῆς, κατεβίβασε βροχὴν μὲ τὴν προσευχὴν του, καὶ ἐπειδὴ ἐξ ἐναντίας ἡ βροχὴ αὐτὴ ἔγινε πολλὴ καὶ κατέστρεψε τὰ φυτὰ, διὰ τῆς προσευχῆς του πάλιν ἐμετρίασεν αὐτήν. Αὐτὸς ἐσταμάτησε διὰ τῆς προσευχῆς του τὰ ρεύματα τῶν ποταμῶν. Αὐτὸς παρευρίθη εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ πρώτην οἰκουμένην Σύνοδον, ἣ ὁποία ἐγένετο τῷ 325 μ. Χ. καὶ ἐκεί ἀπιστόμωσι μὲ τὴν χάριν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοὺς αἰρετικούς Ἀ-

ριανούς, οἵτινες ὑπερηφανεύοντο διὰ τὴν σοφίαν καὶ εὐγλωττίαν των. Αὐτὸς ἀνίστασε καὶ τὴν θυγατέρα του, διὰ νὰ φανερώσῃ ποῦ ἔχει κεικρυμμένην τὴν παρακαταθήκην γυναικὸς τίνος. Αὐτὸς τὸν Βασίλεα Κωνσταντίνον ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τοῦ παθοῦς, τὸ ὅποιον ἔπασχεν. Αὐτὸς ἀνίστασε νεκρὸν παιδίον δυστυχοῦς μητρός. Αὐτὸς ἀνίστασε καὶ τὴν μητέρα τοῦ παιδίου, ἣ ὁποία ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν αἰνιδικὴν γὰρ, τὴν ὁποίαν ὑπέκλινε εἰς τὴν ἀναστασιν τοῦ υἱοῦ της.

Ὅσάκις δὲ ἐλειτουργοῦν ὁ Ἅγιος Σπυρίδων, ἰστίοντο πλείον αὐτοῦ Ἀγγελοι, οἱ ὅποιοι ἐλειτουργοῦν μὲ αὐτόν· καὶ ὅταν οὗτος ἔλγειν «Εἰρήνη πᾶσι» ἑαῖνοι ἐξωθῶν ἀπεκρίνοντο μὲ μέλος «Καὶ τῷ πνεύματί σου», ὁμοίως ἀπεκρίνοντο καὶ τὰ λοιπὰ συνέθη. Τοῦτον τοῦ Ἁγίου ἡ κεφαλὴ ἐρακίνατο γιμάτῃ ἀπὸ δρόσον, ἐν καιρῷ θέρους, ὅταν ὁ ἥλιος τὸ πᾶν κατέπλεγε, καὶ τρίχες ξανθαὶ καὶ μαῦραι καὶ λευκαὶ μαζὺ ἤνθουν εἰς αὐτήν· ἐρανίρωσι δὲ μὲ τοῦτο ὁ Θεὸς τὴν τιμὴν ἣ ὁποία θὰ ἔγινετο εἰς αὐτόν.

Πόσον δὲ ἦτο συμπαθὴς καὶ εὐσπλαγχνὸς ὁ θεὸς οὗτος Πατήρ ἐρανίρωσι τὸ γεγονός τὸ ὅποιον ἔλαβε χώραν εἰς ἐκείνους τοὺς κλέπτας, οἱ ὅποιοι ὑπῆγον νὰ πατήσωσι τὴν γυναῖκα του· διότι ὅχι μόνον ἐχάρισεν τὴν ὁρσιν εἰς αὐτούς, οἵτινες ἐτιμωρήθησαν μὲ τὸ φθῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἵνα κριὸν ἔδωκε χάρισμα εἰς αὐτούς καὶ εἶπεν ὅτι τοῦτο ἔκαμε διὰ νὰ μὴ φάνωνται, ὅτι ματαίως καὶ χωρὶς πληρωμῆς ἠγρύπνησαν ὅλην τὴν νύκτα.

Καὶ ἄλλα πολλὰ ὅμοια θαύματα ἔκαμιν ὁ Ἅγιος Σπυρίδων, τὰ ὁποῖα ἦσαν γιμάτια ἀπὸ θαυμασίων καὶ ἰσχυμάτων. Οὗτος λοιπὸν, ἐφ' οὗ καλῶς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ἐκυβέρνησε, ἀνιπαύθη ἐν Κυρίῳ περὶ τὸ 350 ἔτος, ἀφῆσας εἰς τὴν ἰδοὴν τοῦ πατρίδα τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λειψάνον, ὡς παρκαύθιον

τῶν πιστῶν καὶ πηγὴν τῶν ἰαμάτων. Τοῦτο ὁμῶς κατέπε
μετεφέρθη εἰς Κέρκυραν, ὅπου καὶ μέχρι τῆς σήμερον ὑπάρ-
χει σφόν καὶ ἀκέραιον, καὶ διασώζει καὶ αὐτὴν ἀκόμα τοῦ
δέρματος τὴν ἐλαστικότητα. Ὅντως θαυμαστός ὁ Θεὸς
ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ. (Ψαλμ. ζζ', 35).

Ἀπολυτίκιον.

Τῆς συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθη: ὑπέρμαχος καὶ θαυ-
ματουργός Θεοφορὸς Σπυριδίων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρὰ συν-
ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄντιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες καὶ
ἐν τῷ μέλπειν τὰς Ἀγίας σου εὐχὰς Ἀγγέλους ἰσχυρὰ σὺν-
λειτουργοῦντάς σε ἱερῶτατι. Δόξα τῷ σὺ δεξιόσκιτι· δόξα
τῷ σὺ στεφανώσκιτι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πάντα ἰα-
ματα.

Κοντάκιον.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεῖς ἱερῶτατι, τὸν νοῦν περισ-
θεῖς, τῇ Αἰγλῇ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πρῆ-
ξιν εὖρες θεοπνεύστε, θυσιαστήριον θεῖον γενομένως, αἰτού-
μενος πᾶσι θεῖαν ἐλλάχμην.

† 13. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐστρατίου, Αἰ-
ξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδάρου καὶ Ὀρίστου.
Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου.
Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου, τοῦ ἐν τῷ
Λάτρῳ. Τοῦ ἁγίου νίου ἱερομάρτυρος Γαβριήλ,
Ἀρχιεπισκόπου Σερβίας, τοῦ ἐν Προύσῃ μαρ-
τυρήσαντος κατὰ τὸ 1659 ἔτος.

† 14. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου καὶ
Καλλινίκου. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Φιλήμενος
καὶ Ἀπολλωνίου.

ΦΥΓΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ.

καὶ τὴν Μαρίαν τὴν Μητέρα αὐτοῦ ὑπαγεῖς εἰς τὴν Αἴγυπτον,
Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἔλαμψε κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ Ἀγγέλου.
Καὶ τοιοῦτοτρόπως ἱματιώθη ἡ ἀπόρσις τοῦ Ἠρώδου.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡ γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ
τὸ φῶς τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λα-
τρεύοντες ὑπὸ ἄστέρος ἐδιδάσκοντο σὺ προσκυνεῖν τὸν Ἦλιον
τῆς δικαιοσύνης καὶ σὺ γινώσκαι ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε
δόξα σοι.

Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερόβειον τίκτει καὶ ἡ γῆ τῇ

σπήλαιον τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει· Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι· μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη παιδίον νέον ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

† 26. Ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ φυγὴ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου Ἐπισκόπου Σάρδεων, τοῦ Ἱερομάρτυρος. Τοῦ Ἀγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ Ρώσσου, ἀθλήσαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

✠ Κυριακῇ, μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων καὶ Δικαίων Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, καὶ Δαβὶδ τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως.

✠ 27. Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ ποιητοῦ καὶ γραπτοῦ. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Μαυρικίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐβδομήκοντα Μαρτύρων.

Βιογραφία τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Οὗτος ὁ μακάριος Πρωτομάρτυς καὶ Ἀρχιδιάκονος Στέφανος ἦτο Ἰουδαῖος κατὰ τὸ γένος, μαθητὴς Γαμαλιὴλ τοῦ νομοδιδασκάλου, καθὼς λέγουσί τινες. ἦτο δὲ εἰς ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τὰ διακόνους, τοὺς ὁποίους ἀτίεστασαν οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ φροντίσῃσι περὶ τῶν πτωχῶν, καὶ νὰ μοιράζωσιν εἰς αὐτοὺς τὰς ἐλεημοσύνας. Ὁ θεῖος Στέφανος, ἐπειδὴ εἶχε μεγάλην σοφίαν καὶ ἦτο προικισμένος μὲ

πνεῦμα Ἁγίον, ἔκαμνε πολλὰ θαύματα καὶ σημεῖα εἰς τὸν λαόν.

Ὅταν δὲ εἶεν φρενὴν μετὰ τῶν Ἰουδαίων, Σαδδουκαίων, Φαρισαίων καὶ Χριστιανῶν ἵσταντο μεγάλην συζήτησιν καὶ φιλονεικίαν περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅτι ἄλλοι μὲν εἶπον ὅτι εἶναι Προφήτης, ἄλλοι δὲ ὅτι εἶναι πλάνος, καὶ ἄλλοι ὅτι εἶναι υἱὸς Θεοῦ, τότε ὁ ἀειδύμος Στέφανος ἐστάθη ἐπάνω εἰς τόπον ὑψηλόν, καὶ ἐκήρυξεν εἰς ὅλους τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν μὲ τοὺς παρακείμενους λόγους· « Ἄνδρες Ἀδελφοί, διατί τόσον πολλὰ ἵστανται αἰκακίαι σας, καὶ εἶναι τεταραγμένη ὅλη ἡ Ἱερουσαλήμ; μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν ἔλαβεν εἰς τὴν καρδίαν του δισταγμὴν ὡς πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ ὁποῖος ἔκλινε τοὺς οὐρανοὺς, καὶ κατήβη διὰ τὰς ἀκαρτίαις μας, καὶ ἐγεννήθη ἀπὸ τῆς Ἀγίας καὶ καθαρῆς Παρθένου. Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας καὶ τὰς νόσους ἡμῶν ἐθεράπευσεν. Αὐτὸς ἔκαμε ν' ἀναβλέψωσιν οἱ τυφλοί. Αὐτὸς ἐκθάρσει τοὺς λαίλους καὶ ἐδίωξε τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοὺς δαιμονισμένους.

Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι, ἅμα ἤκουσαν ταῦτα, ἔριπον αὐτὸν εἰς τὸ κριτήριον πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἐπειδὴ δὲν ἠδύναντο νὰ ἀντιταθῶσιν εἰς τὴν σοφίαν καὶ δύναμιν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, μὲ τὴν ὁποίαν ἔλαλε ὁ ἀειδύμος Στέφανος. Ἐπειτα ἐπαρουσίασαν ἑνδομάρτυρας, οἱ ὅποιοι εἶπον ἐναντίον του ταῦτα· ὅτι ἡμεῖς ἤκουσαμεν ἀπὸ αὐτοῦ βλασφημίας λόγους διὰ τὸν τόπον τοῦτον τὸν Ἅγιον τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐναντίον τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ. Τότε ἐστρέψαν τὰ βλέμματά των πρὸς τὸν Στέφανον ὅλοι οἱ κατεζόμενοι εἰς τὸ κριτήριον καὶ εἶδον τὸ πρόσωπόν του τότε λαμπρόν, ὥσπερ νὰ

νά ἦτο πρόσωπον Ἀγγέλου. Ἀρ' οὐ δὲ αὐτός ἀπέδειξε μετὰ παρρησίας ἐκ τῶν Θείων Γραφῶν τὴν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔρριψε τὰ ὄμματα αὐτοῦ εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ εἶδε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν· «Ἴδόν βλέπω τοὺς οὐρανοὺς ἀνεσφγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἱστάμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ».

Ὅθεν ἐκείνοι, ἐπειδὴ δὲν ἠδύναντο νὰ ὑποφέρωσιν αὐτὰ ἐλιθοβόλησαν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἅγιος Στεφανός, ἐν ᾧ ἐλιθοβολήτε προσηύχετο καὶ ἔλεγε· «Κύριε Ἰησοῦ, δίδου τὸ πνεῦμά μου»· ἔπειτα δὲ θέλων νὰ μιμηθῇ τὴν ἀνεξικακίαν τοῦ Διοπότου, ἐκλινε τὰ γόνατα καὶ μὴ μεγάλην φωνὴν προσευχήθη ὑπὲρ ἐκείνων οἱ ὅποιοι τὸν ἐλιθοβόλουν καὶ ἔλεγε· «Κύριε μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην.» Μετὰ τὴν προσευχὴν ταύτην ἐκοιμήθη ὁ αἰδιδμοὶ τὸν γλῶσσαν ὑπὸν τοῦ θανάτου. Τὸ ἱερόν αὐτοῦ σῶμα ἔλαβον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐντός κιβωτίου κατασκευασμένου ἐκ ξύλου ροδακνίας· ἀρ' οὐ δὲ ἐσφράγισαν αὐτό, τὸ ἀπέθισαν εἰς τὰ πλάγια μέρη τοῦ Ναοῦ. Τότε καὶ ὁ νομοδιδάσκαλος Γαμαλιὴλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Ἀδελφοὺ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν, καὶ ἐβαπτίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων. Ὁ Ἅγιος οὗτος ἐλιθοβολήθη τὸ τρίτον ἔτος μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους χρονολόγους.

Ἀπολυτίκιον.

Βασιλείον διάδημα ἐστέρθη σὴ κορυφή, ἐξ ἁθλῶν ὧν ἐπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόθλῳ· σὺ γάρ Ἰουδαίων ἀπελέγξας Μανίαν, εἶδες σοῦ τὸν Σωτῆρα τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσάπει καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ὁ Διοπότης χθὲς ἡμῶν, διὰ σαρκὸς ἐπαδήμει, καὶ ὁ δούλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς ὁ βασιλεύων σαρκὶ ἐτίχθη, σήμερον ὁ οἰκίτης λιθοβολεῖται· δι' αὐτόν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στεφανός.

† 28. Τῶν ἁγίων δυσμερίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καίντων. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Δόμνης. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σίμωνος τοῦ Μυροβλήτου, τοῦ κτίτορος τῆς ἐν τῷ Ἀθῶ ἱερᾷς Μονῆς.

† 29. Τῶν ἁγίων Νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων χιλιάδων ὄντων δέκα τεσσάρων. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκίλλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενιαμίν. Τοῦ ὁσίου Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηδείας, τοῦ ποιητοῦ ἁγματοικῶν τινῶν Κανόνων καὶ Τροπαρίων.

† 30. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ἀνυσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Τῆς ὁσίας Θεοδώρας, τῆς ἀπὸ Καισαρείας. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Φιλιταίρου.

† 31. Τῆς ὁσίας Μελάνης τῆς Ρωμαίας. Τοῦ ἁγίου Ζωτικοῦ τοῦ ὁρρανοτρόφου. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ὀλυμπιοδώρας.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ὁ Ἰανουάριος Μὴν ὠνομάσθη οὕτως ἀπὸ τὸ ὄνομα Ἰαννοῦ τινος, ὅστις ἦτο ψευδὴς Θεὸς τῶν Ῥωμαίων. Παριστάνετο δὲ οὗτος μὲ δύο μορφάς.

Ὁ Μὴν οὗτος ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ἄ-ας 10, καὶ ἡ εὐξ 14.

✠ 1. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας, Καππαδοκίας, τοῦ Μεγάλου.

Ἑρμηνεία τῆς Περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ.

Ὅταν ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας, κατεδέχθη νὰ λάβῃ φιλανθρώπως τὴν κατὰ σάρκα Περιτομήν του, καθὼς διατάσσιν ὁ Μωσαϊκὸς νόμος. Οὕτω δὲ κυδόκησεν ὁ Κύριος νὰ φερθῇ ὑπὸ τῆς Μητρὸς του καὶ τοῦ Ἰωσήφ εἰς τὸν διορισμένον ἐκείνον τόπον, ὅπου ἦτο συνήθεια νὰ περιτέμνονται τὰ βρέφη καὶ περιτραχῇ κατόπιν δι' ἑαυτοῦ τὸ γλυκύτατον ὄνομα Ἰησοῦς, τὸ ὅποιον σημαίνει Σωτὴρ. Μετὰ τὴν Περιτομήν εὐρίσκειτο μαζὺ μὲ τοὺς γονεῖς του ὁ Κύριος καὶ ἔζη ὅπως καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἐπρόκειπε δὲ καὶ ἐμειγλῶνε τόσον κατὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ

σώματος, ὅσον καὶ κατὰ τὴν σοφίαν καὶ χάριν διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὥρισεν εἰς ἡμᾶς οὐχὶ τὴν χειροποιήτον καὶ σαρκικὴν ταύτην περιτομήν, ἀλλὰ τὴν ἀχειροποιήτον καὶ πνευματικὴν περιτομήν· δηλ. τὸ Ἄγιον Βάπτισμα. Ταύτην λοιπὸν τὴν τοῦ Κυρίου Περιτομήν ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ παρελάβομεν παρὰ τῶν Ἀγίων Πατέρων νὰ πανηγυρίζωμεν κατ' ἔτος· (διότι θεωρεῖται αὕτη ὡς μία τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν διὰ τὸν Κύριον ὅτι ἐτίμησεν ἡμᾶς διὰ μέσου αὐτῆς), καὶ νὰ ἑορτάζωμεν σήμερον κατὰ τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς τούτου. Ἐπίσης δὲ οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας διώρισαν ὅπως ἀπ' αὐτῆς τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τούτου ἡμέρας ἀρχίζῃ τὸ ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Χριστιανικὸν ἡμῶν ἔτος.

Ἀπολυτίκιον.

Μορφὴν ἀνκλαιοῦτως· ἀνθρωπίνην προσέλαβεις, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ νόμων ἐκπληρῶν περιτομήν· θελήσει καταδεχθῇ σαρκικὴν ἵνα παύσῃς τὰ σκιώδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ. Λόγι, συγκαταβᾶσαι σου.

Κοντάκιον.

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος Περιτομήν ὑπομείνας, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ· χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστος Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεὸς μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

Βιογραφία τοῦ Ἁγίου Βασιλίου.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Βασίλειος ἐγεννήθη τῷ 329 ἔτος μ. Χ. εἰς τὴν Καισάρειαν πόλιν τῆς Καππαδοκίας. Οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἦσαν εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι ἄνθρωποι· καὶ ὁ μὲν Πατὴρ του ὠνομάζετο ὁμοίως Βασίλειος, ἡ δὲ Μήτηρ του Ἐμμίλια.

Ὁ Μέγας Βασίλειος, ἀρῶν ἱεποῦδχι εἰς τὴν σχολὴν τῆς πατρίδος του, ἐστάλη κατόπιν ἀπὸ τοὺς γονεῖς του εἰς τὴν Κων/πολιν διὰ ν' ἀκούσῃ μεγαλειτέρα μαθήματα, διότι εἶχε μεγίστην εὐφυίαν καὶ ἐπιμέλειαν· ἐκεῖ δὲ ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ σοφιστοῦ Λιβανίου· κατόπιν μετέβη εἰς τὰς Ἀθήνας ὅπου ἔμεινε 4 ἔτη καὶ ἐγένετο φίλος καὶ συμμαθητὴς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζινοῦ. Ἀρῶν δ' ἐκεῖ ἱεποῦδχι καλῶς καθὲ ἐπιστήμην καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἱατρικὴν, καὶ ὑπερέβαλεν ὅλους τοὺς ἐλλογίμους τῆς ἐποχῆς του, καὶ τοὺς νεωτέρους καὶ παλαιούς φιλοσόφους κατὰ τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἠθικὴν, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του Καισάρειαν. Μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησεν εἰς τὰ ἀσκητικὰ ἡσυχαστήρια τοῦ Πόντου, ὅπου ἔμενον ὡς ἀσκηταὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἀδελφὴ του Μακρίνα. Ἐκεῖ συνέγραψε καὶ τοὺς Ἀσκητικούς αὐτοῦ λόγους.

Κατὰ τὸ 370 ἔτος προσκαλεῖται ὑπ' ὅλων τῶν ὀρθοδόξων ὁ Μ. Βασίλειος ἀπὸ τοῦ Ἠσυχαστηρίου του καὶ, κατὰ παράκλησιν αὐτῶν, οἵτινες πολὺ ἐτίμων καὶ ἐσέβοντο αὐτὸν ἕνεκα τῶν πολλῶν του ἀρετῶν, χειροτονεῖται εὖτος Ἀρχιερεὺς εἰς τὸν θρόνον τῆς Καισαρείας. Ἀρῶν δ' ἐγένετο Ἀρχιερεὺς, θερμῶς ὑπεστήριξε τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, διότι αὐτὸς μὲ τὴν σταθερότητα καὶ γενναϊότητα τοῦ φρονήματός

του, καὶ μὴ τοὺς ὀρθοδόξους λόγους, τοὺς ὁποίους συνέγραψεν· ἐκεραινοδόγησε τὰ φρονήματα τῶν ἁειδῶν καὶ αἱρετικῶν καὶ κατετρόπωσεν αὐτούς.

Προσέτι κατεγίνετο εἰς ἔργα θαύριστα καὶ φιλάνθρωπα· ἰδοῦναι τοὺς πάσχοντας, ἀνῆγειρε φιλάνθρωπικὰ καταστήματα· ἐδίδασκε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν καὶ ἐν γένει πᾶσαν ἀρετὴν, καὶ οὐχὶ μόνον διὰ λόγον, ἀλλὰ καὶ δι' ἔργου, αὐτὸς πρῶτος δίδων τὸ καλὸν παράδειγμα. Ἐν γένει δὲ ἀρῶν ὠδήγησεν ὁ Ἅγιος εὖτος εἰς σωτηρίαν τὴν λογικὴν τοῦ Χριστοῦ ποιμνην μὲ καθὲ ἀρετὴν, παρίδωκε τὴν Ἀγίαν αὐτοῦ ψυχὴν πρὸς Κύριον κατὰ τὴν 1ην τοῦ Ἰανουαρίου τὸ 379 μ. Χρ. εἰς ἡλικίαν 50 ἐτῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ ρηθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θερμῶς ἰδογματίσας τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρένωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦν κατεκόσμησας. Βασίλειον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, πρίσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ὡρθης βάσις ἁσιστος, τῇ Ἐκκλησίᾳ νέμων πᾶσιν ἄστυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασίλει ὅσιε.

† 2. Προεόρτια τῶν Θεοφανείων. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλδέστρου Πάπα Ρώμης. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεαγένους. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κοσμά, Ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ.

† 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Μαλακίου. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ σημαιοφόρου.

† 4. Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων Ἑβδομήκοντα Ἀπο-

στόλων. Τοῦ ὁσίου Θεοκτίστου Ἡγουμένου ἐν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ νέου. Τοῦ ἁγίου νέου ἱσιομάρτυρος Ονουφρίου, τοῦ ἐν Χίῳ μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ 1818 ἔτος.

† 5. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θιωνᾶ. Τῆς ὁσίας Συγκλητικῆς. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου. Τοῦ Ἁγίου νέου ἱσιομάρτυρος Ρωμανοῦ τοῦ ἀπὸ Καρπεννησίου, ἐν Βυζαντίῳ μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ 1794 ἔτος.

Σημ. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐὼν εἶναι προσημνη τῶν Θεοφνεύων, ἐπειλούμεν νὰ νηστεύσωμεν χωρὶς νὰ κάμωμεν ἑσθλας ὅποιαισδήποτε ἡμέρας.

✠ 6. Τὰ Ἁγία Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἑρμηνεία τῆς Μεγάλης ταύτης ἑορτῆς.

Ὁ Θεὸς εἶχε διατάξῃ τὸν Ἰωάννην, τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας, πλησίον τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκεῖ νὰ παρακινή τοὺς ἀνθρώπους διὰ νὰ μετανοῶσι, καὶ νὰ βαπτίζῃ αὐτοὺς εἰς τὸν ποταμόν. Ὁ Ἰωάννης ἀμείσως ὑπήκουσεν εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀρῶν ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον, ἐδίδασκεν εἰς τὸν λαόν καὶ ἔλεγεν. « Εἶναι καιρὸς νὰ μετανοήτε, διότι ἔφθασε πλέον ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ». Τότε ἤρχοντο πρὸς αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ ὅποιοι ἐξωμολογοῦντο τὰς ἁμαρτίας των, καὶ ἐβαπτίζοντο ἀπὸ αὐτόν εἰς τὸν Ἰορδάνην. Μετὰ τὸ βάπτισμα ὁ Ἰωάννης συμβούλευσεν αὐτοὺς νὰ κάμωσιν ἔργα ἄξια τῆς μετανοίας των· διότι ἔλεγεν· « Ἐρχεται κατόπιν μου ὁ ἀνώτερός μου, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὰ ὑποδήματα καὶ ἐγὼ μὲν σὺς βαπτίζω με ὕδωρ ἁγιασμένον, αὐτὸς ὅμως θὰ σὺς βαπτίσῃ με πνεῦμα Ἅγιον ». Ὁ Ἰωάννης οὗτος, ἐπειδὴ προέβλεπε καὶ προητοίμασε τὸν δρόμον τοῦ Ἰησοῦ, ὠνομάσθη *Πρόδρομος*.

Ὅταν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἔγινε 30 ἐτῶν, ἠθέλησε νὰ φανερωθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι εἶναι Θεὸς διὰ σώματος· διὰ τοῦτο λοιπὸν ἦλθεν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸν Ἰορδάνην διὰ νὰ βαπτισθῇ ἀπὸ τὸν Ἰωάννην, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, ἂν καὶ δὲν εἶχεν ἀνάγκην τοῦ βαπτίσματος, διότι, καθὼς Θεός, ἦτον ἀναμάρτητος. Ὁ Ἰωάννης ὅμως ἀπὸ μεγάλην εὐλάβειαν πρὸς τὸν Κύριον καὶ διότι ἐγνώρισε καλῶς τὴν ἀνικνότητά του, ἤρνετο νὰ τὸν βαπτίσῃ, λέγων ὅτι « Ἐγὼ ἔχω ἀνάγκην νὰ βαπτισθῶ ἀπὸ σὲ καὶ σὺ ἔρχῃσαι πρὸς με; ». Ἀλλ' ὁ Κύριος ὅμως ἰδὼς τὸ θάρρος πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ παρακίνησεν αὐτόν εἰς τὸν νὰ τὸν βα-

πίση, διότι ἔλεγεν ὅτι τώρα εἶναι ἀνάγκη νὰ βαπτισθῇ ὁ Δεσπότης ἀπὸ τὸν δούλον διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν προσταγὴν καὶ τὸν Νόμον τοῦ Θεοῦ. Τότε ὁ Ἰωάννης ὑπέκουσε καὶ ἰδὼν αὐτὸν διὰ τοῦτο καὶ ὠνομάσθη Βαπτιστής.

Ὅταν ὁ Κύριος ἰδωπτιζέτο ἀπὸ τὸν Ἰωάννην ἐμαρτυρήθη ἄνωθεν ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα μετὰ τὴν φωνὴν καὶ ἐπέλευσιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅτι εἶναι υἱὸς γνήσιος καὶ μετὰ τὴν αὐτὴν οὐσίαν μετὰ τὸν Πατέρα· ἔκτοτε λοιπὸν ἔγνωρίσθη εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους μετὰ τὰ θαύματα καὶ μετὰ τὴν θείαν καὶ ὑψηλὴν του διδασκαλίαν, ὅτι αὐτὸς εἶναι βεβαίως ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος φανερώς ἐκηρύττετο ἀπὸ τοὺς Προφῆτας, καὶ τὸν ὁποῖον περιέμενε τὸ ἀνθρώπινον γένος διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

Ἀμα δὲ ὁ Κύριος ἰδωπτιζέτο καὶ ἀνέβη ἀπὸ τὸ ὕδωρ, ἀμέσως οἱ οὐρανοὶ ἠνοιχθήσαν καὶ ἔρχη τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον κατέβηκεν ὡσάν περιστερὰ καὶ ἔρχετο εἰς τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως ἤκουσθη φωνὴ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ἡ ὁποία ἔλεγεν· «Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ κηδόκησα.» Ἀραῦ λοιπὸν ὁ Χριστὸς ἐπέειπεν καὶ τοῦτο τὸ νομικὸν πρόσταγμα τοῦ Βαπτίσματος, ἔκτισε τὴν κατάραν, ἡ ὁποία ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀδάμ διὰ τὴν παράβασιν τοῦ Θεοῦ Νόμου. Ὁ Ἰησοῦς διὰ τῆς βαπτιστικῆς του ἐφανερώσεν εἰς τὸν κόσμον τὰ τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος δηλ. τὸν ἑαυτὸν του ὡς υἱὸν Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἰδωπτιζέτο, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ὁποῖον κατέβη ἐν εἰδεί περιστερᾷ, καὶ τὸν Πατέρα, τοῦ ὁποῖου ἡ φωνὴ ἤκουσθη νὰ λέγῃ· «Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ Ἀγαπητός ἐν ᾧ κηδόκησα.»

Ἀκολουθῶς δὲ ἔπαυσε καὶ τὸ Ἰουδαϊκὸν Βάπτισμα, καὶ παρέδωκεν εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας νὰ βαπτίζωμεθα μετὰ

τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον γίνεται εἰς τρεῖς ἀναδύσεις καὶ καταδύσεις· τοῦτο δὲ ἔχει τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ὁποῖαν δὲν ἔχει τὸ Βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου. Διότι ὁ Κύριος βαπτισθεὶς εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ποταμὸν, ἐπλήρωσε μὲν τὸ σκιῶδες καὶ ἀτελὲς Βάπτισμα, ἠνοιξε δὲ τὰς θύρας τοῦ πνευματικοῦ καὶ θείου τῆς Ἐκκλησίας Βαπτίσματος. Τοῦτο λοιπὸν τὸ Βάπτισμα ἡμεῖς ἀφοῦ παρελάβομεν χριστοῦμεν εἰς τὸ εἶναι νὰ φυλάττωμεν τὴν καθαρότητα αὐτοῦ ἄδωλον καὶ ἀμόλυντον ἀπὸ ἁμαρτίας μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ζωποιοῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἀξιωθῶμεν καὶ τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἡ βάπτισις λοιπὸν τοῦ Ἰησοῦ λέγεται Θεοφάνεια, διότι ἔρχη ὁ Θεὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὡς ἄνθρωπος. Ὀνομάζεται δὲ προσέτι καὶ ἐπιφάνεια διότι εἰς αὐτὴν ἔρχησαν τὰ Τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἰδεί περιστερᾷ, ἰδιόχου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφάνεις, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Κοντάκιον.

Ἐπιφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὁμολογούντάς σε. Ἥλθες ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

✠ 7. Ἡ Σέραφικ τοῦ τιμίου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς ταύτης.

Μετὰ μίαν ἡμέραν τῶν Ἀγίων Θεοφανείων, δηλ. τὴν τήμερον, παρελάβομεν ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς νὰ ἑορτάζωμεν τὴν Σύναξιν καὶ ἑορτὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἐπεὶ ὑπηρετήσεν εἰς τὸ μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος τοῦ Κυρίου. Συνέβη δὲ κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν Θεοφανείων νὰ γείνη ἡ μετακομιδὴ τῆς τιμίας χειρὸς τοῦ Προδρόμου κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πόντου Σεβαστήν, ὅπου λέγουσιν ὅτι ἐτάφη τὸ ἱερὸν τοῦ τιμίου Προδρόμου σῶμα, ὑπῆγεν ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς καὶ ἀφοῦ ἔλαβε τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ Προφητικοῦ ἐκείνου σώματος, ἔφερεν αὐτὴν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, τὴν ἰδικήν του πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἔκαμιν αὕτη πάρα πολλὰ θαύματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἓν εἶναι καὶ τὸ ἑξῆς. Εἰς τὰ ἔρια τῆς πόλεως ταύτης εἶχε τὴν ρωλεῖάν του εἰς ροβερὸς δράκων, τὸν ὁποῖον οἱ τότε Ἕλληνας, ἐπεὶ ἠπίστευον εἰς πολλοὺς Θεοὺς, ἐλάτρευον ὡς Θεὸν καὶ ἐτίμων αὐτὸν κατ' ἴσος μὲ μίαν θυσίαν ἀνθρώπου. Ἀφοῦ δὲ ἔπεισεν ὀλίγος χρόνος ἔπαιον ὁ λαχὸς εἰς τινα χριστιανὸν διὰ νὰ δώσῃ τὸ θυγάτριόν του εἰς τὸν δράκοντα.

Ὁ Πατὴρ ὅμως τῆς κόρης παρακαλεῖ μὲ θερμούς ἀναστενχυμούς καὶ δάκρυα τὸν Θεὸν καὶ τὸν τίμιον Πρόδρομον νὰ ἐλευθερώσωσι τὴν πατρίδα του ἀπὸ τοιοῦτον ροβερὸν καταστροφῆς. Ἐνῶ δὲ παρεκάλει ἐκείνη νὰ κἀγὼ τὸ ἑξῆς τέχνασμα, καθὼς, ἐκείνος ὁ ὁποῖος εὐρίσκει εἰς ἀνάγκην εὐκόλως ἴσως ἐφεύρισκε μηχανὰς καὶ τέχνας. Ἐξήτησε νὰ προσκυνήσῃ τὴν Ἀγίαν χεῖρα τοῦ Προδρόμου· ἐνῶ δὲ ἐπαύετο αὐτὴν, χρυσίως κόπτεται μὲ τοὺς ὀδόντας του τὸν ἀντίχειρα καί, ἀφοῦ ἔλαβεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπόθει, ἐξέρχεται ἀπὸ τὸν

Ναόν. Ὅταν λοιπὸν ἔφθασεν ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ θυσιασθῇ ἡ κόρη του, καὶ ἦτο πολὺς κόσμος συνηγμένος, τότε προσήγγισε τὸν δράκοντα καὶ ὁ πατὴρ ὁ ὁποῖος ἔφερε μαζὺ του καὶ τὴν κόρην του ἀμίσως δὲ ρίπτει μέσα εἰς τὸν λαχὸν τοῦ τὸν ἱερὸν δάκτυλον τοῦ Προδρόμου, καὶ ὦ τοῦ θαύματος! εὐθὺς ἰθανατώθη ὁ δράκων. Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν πικτὴρ παρέλαβε ζωντανὴν τὴν θυγατέρα του καὶ ἐπίστρεψε μετὰ μεγάλῃς χαρῆς εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ διηγείτο τὸ παράδοξον τοῦτο θαῦμα, ὃ δὲ λαὸς, ἀφοῦ εἶδε τὸ τοιοῦτον, ἐξεπλάγη καὶ νῦν χαρίζεται τὸν Θεὸν καὶ τὸν τίμιον Πρόδρομον καὶ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἔκτισαν Ναὸν εἰς τὸ ὄνομα του.

Λέγουσιν ὅτι καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἔκαμιν ἡ ἁγία αὕτη χεῖρ τοῦ τιμίου Προδρόμου. Διὰ τοῦτο λοιπὸν καὶ πολλοὶ Βασιλεῖς εἶχον ἀγίπην καὶ πόθον μέγαν νὰ ἀποκτήσωσι τὸν ἱερὸν αὐτὸν θησαυρὸν, πρὸ πάντων δὲ Κωνσταντῖνος καὶ Ρωμανὸς οἱ Πορφυρογέννητοι. Ὅθεν, ὅταν αὐτοὶ ἐβασίλευον, μὲ ἓνα διάκονον τῆς πόλεως Ἀντιοχείας, τοῦ ὀνομαζομένου, ἐρέθη εἰς τὴν Κων(σταντι)νὴν ἡ ἁγία αὕτη χεῖρ κατὰ τὴν παραμονὴν ἑσπέραν τῶν Θεοφανείων, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶναι παράδοξος νὰ γίνῃται ὁ μικρὸς λεγόμενος Ἀγιασμός εἰς τοὺς Χριστιανούς.

Ἀπολογία.

Μνήμην διακίου μετ' ἐγκωμίων σοὶ δὲ ἀρκίσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προσφωτὸν σεβασμιώτατος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας υπεραβλήσας, χείρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀθῇ Θεὸν φανερωθίντα ἐν

σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μίγα ἔλκος.

Κοντάκιον.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικώς ὁ Ἰορδάνης φόβῳ ἀπεστρέφετο τὴν προφητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, τρόμῳ ὑπεστέλλετο τῶν Ἀγγέλων καὶ ταῖς ἐξεπλήττοντο, ὥρῳαί σε ἐν ρεῖθροις σαρκὶ βυπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηνυγάζοντο, ἀνυμνοῦντές σε τὸν ρα-
νέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

† 8. Τῆς ἑσίας Μητρός ἡμῶν Δαμνίκης. Τοῦ ἑσίου Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Χοζεβίτου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κερτερίου. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θεοφίλου Διακόνου καὶ Ἑλλαδίου λαϊκοῦ. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Κύρου, Ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως.

† 9. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου. Τοῦ ἑσίου Πατρός ἡμῶν Εὐστρατίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

† 10. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης. Τοῦ ἑσίου Πατρός ἡμῶν Δομιτιανοῦ, ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Τοῦ ἑσίου Πατρός ἡμῶν Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

† 11. Τοῦ ἑσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κων/νοβιάρχου. Τοῦ ἑσίου Θεοδοσίου ἡγουμένου τῆς ἐν τῷ Ἀθῶ ἱερᾷ Μονῆς τοῦ Φιλοθέου, καὶ ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος.

† 12. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς. Τοῦ ἁγίου

Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Ἀδεσσαλαμήτου. Τοῦ ἑσίου Πατρός ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ἡλιοῦ.

† 13. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου. Τοῦ ἑσίου Πατρός ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ τοῦ ἀπὸ Νισιδίως. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθανασίου. Τοῦ ἑσίου πατρός ἡμῶν Μαξίμου τοῦ καυσοκαλύδου, τοῦ ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὄρει τοῦ Ἀθῶ ἀσκήσαντος.

† 14. Τῶν Ἁγίων τριάκοντα ὁκτώ καὶ ἄλλων Ἀδελφῶν τῶν ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει ἀναιρεθέντων. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγνῆς. Τοῦ ἑσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα, τοῦ πρώτου Ἀρχιεπισκόπου Σερβίας καὶ κτίτορος τῆς μονῆς τοῦ Χιλανδερίου.

† 15. Τοῦ ἑσίου Πατρός ἡμῶν Παύλου τοῦ Θεβαίου. Τοῦ ἑσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καλυδίτου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πανσοφίου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἑσίου Πατρός Παύλου.

Τὸν φωστῆρα ἅπαντες, τῶν ἐν τῷ ὕψει ἀρετῶν ἐκλάμψαντα, ἀντιρρημήσωμεν πιστοί, Παῦλον τὸν θεῖον, κραυγάζοντες· Σὺ τῶν ὁσίων, Χριστέ, ἀγαλλίαμα.

Βιογραφία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυδίτου.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἐγενήθη εἰς τὴν Κων/πολιν ἐκ γυναικὸς λαμπρῆς, Εὐτροπίου Συγκλητικοῦ καὶ Θεοδώρας, καὶ ἔζη κατὰ τοὺς χρόνους Λέοντος τοῦ Μεγάλου ἐν ἔτει 460. Ὁ Ἰωάννης μαθητὴς ὦν τοῦ σχολαίου, ἀνιχώρησι κρυφίως ἀπὸ τῶν γονεῖς τοῦ καὶ ἀπὸ τῶν διδασκάλων του, καὶ ὁ-

πῆγεν εἰς τὸ Μοναστήριον τῶν Ἀκομητῶν, καὶ ἐνεδύθη τὸ σχῆμα τῶν Μοναχῶν· ἐκεῖ δὲ συνείθιζε νὰ γυμνάζῃ τὸν ἑαυτοῦ τὸν ὁ τρισμακάριστος μὲ διαίτην σκληροτάτην. Μετὰ ἑξ ἔτη, ἐπειδὴ ἐπεθύμησε νὰ ἰδῇ τοὺς γονεῖς του, λαμβάνει τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν καθηγούμενον τῆς Μονῆς καὶ μετῴκισεν ἀγνώριστος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς του μὲ ἀπλούστατα φορέματα καὶ πτωχικὸν σχῆμα. Ἐκεῖ δὲ ἀφ' οὗ ἐξήχησε καὶ ἔλαβεν ὡς ἐπαίτης παρὰ τοῦ Πατρὸς του ὀλίγιστον τόπον πρὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου του, ἔκτισε μίαν καλύβην ἐξ ὅου καὶ καλυβίτης ὠνομάσθη, καὶ ἐπέρασεν μέσῃ εἰς αὐτὴν ὅλην του τὴν ζωὴν, χωρὶς νὰ φανερωθῇ εἰς τοὺς γονεῖς του. Ὅσῳκις ἔβλεπε τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του νὰ περιπατοῦν ἐνώπιόν του μὲ λαμπρὰ φορέματα καὶ μὲ μεγάλαν ἀκολουθίαν, οὐχὶ μόνον ἐπινοοῦντο ὁ αἰδῶμος εἰς τὴν μικρὰν ἐκείνην καλύβην, ἀλλὰ καὶ τὸ χειρότερον ἀπ' ὅλων, ὅτι πολλάκις οἱ δοῦλοι αὐτοῦ τὸν περιέπαιζον καὶ τὸν ἠσπρωχναν.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἐπέρασεν εἰς τὴν καλύβην ταύτην τρία ἔτη μὲ πολλὴν ἐγκράτειαν καὶ εὐσεβίαν, ἐνόησε πλείον ὅτι θὰ ἀποθάνῃ διὰ τοῦτο, ἀφ' οὗ προσεκάλεσε τὴν μητέρα του, ἐφανερώθη εἰς αὐτὴν μὲ μέσον τοῦ ἐκ γυναικὸς κατεσκευασμένου Εὐαγγελίου, τὸ ὅποιον οἱ γονεῖς του κατεσκεύαζαν δι' αὐτόν, ὅταν ἦτον ἄκομψ παιδίον καὶ μαθητὴς τοῦ σχολείου. Μετὰ τὴν φανέρωσιν ὅμως ταύτην, εὐθὺς ἐκοιμήθη ὁ Μακάριος καὶ παρέδωκε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πρὸς Κύριον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον, ἐπιποθέσαι θερμῶς, τὸν κόσμον

κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τέρπειά, καὶ ἡσκησας ἄριστα· ἱππῆας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν τῶν γονέων· ἱθρὰς τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας Παρμάκαρ· διὸ σὺ, Ἰωάννη, ὁ Χριστὸς, ἀξίως ἰδοῦσιν.

Κοντάκιον.

Ποθέσας σοφί, πτωχεύειν Χριστομίμητον, γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐγκατέλιπες, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν χειρὶ σου κρατῶν ἐκολούθησας, Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννη, πρὸς δούλων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

† 16. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Πέτρου.

Εορηνεία τῆς Ἑορτῆς.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην προσκυνεῖται ἡ τιμία ἄλυσος, τὴν ὅποιαν ὁ Κορυθαῖος Πέτρος εἰδέχθη διὰ τὸν Χριστὸν κατὰ προσταγὴν τοῦ τετράρχου Ἡρώδου, καθὼς ὁ Ἀπόστολος Λουκᾶς ἀναφέρει εἰς τὸ δωδέκατον κεφάλαιον τῶν Πράξεων· διότι ἡ ἄλυσος αὕτη ἀπὸ τοῦ ἀποστολικῶν ἐκείνου καὶ πανίερου σώματός ἔλαβε τὴν Ἀγιαστικὴν καὶ θαυματουργὴν χάριν, τὴν νὰ ἀγιάζῃ δεικνύοντι ἐκείνους οἱ ὅποιοι προσκυνοῦν αὐτὴν μὲ θερμὴν πίστιν, καὶ νὰ ἀπαλλάσῃ αὐτοὺς ἀπὸ κάθε κακῶν καὶ ἀσθενειῶν. Τὴν ἄλυσον δὲ ταύτην εὗρον μερικοὶ Χριστιανοί, ὅταν ἐπέσεν ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλου καὶ τὴν ἐρύλαξαν κατὰ διαδοχὴν. Ὑστερον δὲ ἐφάρθη παρὰ τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων εἰς Κωνσταντινίαν, ὅπου καὶ κατ' ἔτος ἰγνίστα ἑορτὴ εἰς προσκύνησιν αὐτῆς πρὸς ἁγιασμόν τῶν πιστῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὴν Ρώμην μὴ λιπῶν, πρὸς ἡμᾶς ἐπιδήμησας, δι' ὧν
ἐφόρεσας τιμίων Ἀλύσειον, τῶν Ἀποστόλων Πρωτόθρονον
ὡς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα· Ταῖς πρὸς Θεὸν πρε-
βίαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ἡ πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως δοξάζει φαι-
δρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρωτόθρονον· συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας
ἐορτάσαι Πέτρου τὰ θαύματα, τῆς τιμίας Ἀλυσίως καὶ
νέμει πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

† 17. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Με-
γάλου. Τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ
Μεγάλου.

Βιογραφία τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου.

Οὗτος ὁ Μέγας Πατὴρ Ἀντώνιος ἐγεννήθη εἰς τὴν Αἴ-
γυπτον τῷ 261 ἔτει ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς, οἱ ὅποιοι ἐδίδαξαν
αὐτὸν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Ἐξῆς κατὰ τοὺς χρόνους
τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ καὶ ἔφθασε μέχρι τῶν
χρόνων τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου
ἐν ἔτει 318. Οὗτος, ἐν ᾧ εὐρίσκειτο μίαν ἡμέραν εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν, ἤκουσε παρὰ τοῦ ἱερέως τὴν εὐαγγελικὴν παρακλήν,
τὴν ὁποῖαν εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν πλούσιον ἰκαίμενον· «Εἰ θέ-
λεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησον τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ δός
πτωχοῖς». (Ματθ. 19. 21). Ἀλλὰ λοιπὸν ἤκουσεν ταύτην
τὴν εὐαγγελικὴν φωνήν, ἀμείσως ἔβαλεν αὐτὴν εἰς πράξιν
καὶ εὐθὺς ὅσα κτήματα καὶ χρήματα εἶχε τὰ ἐμοίρασεν εἰς
τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἀφοῦ ἀρῆκε τὸν θόρυβον καὶ τὰς φρον-

τίδας τοῦ κόσμου, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου παρε-
δίθε ὅλως διόλου εἰς τὴν ἀσκητικὴν ζωὴν.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος εἶχε παράση ὅλους τοὺς τότε
ἀσκητὰς καὶ ὁσίους, ἔγινεν εἰς ὅλους τοὺς νεωτέρους παρά-
δειγμα καὶ τύπος τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς. Καὶ τὸ παράδοξον
εἶναι ὅτι καὶ πρῶτος αὐτός, ἢ μὲ ὀλίγους ἄλλους ἔγινεν ἀρχη-
γὸς τοῦ μοναστικοῦ βίου, καὶ σχεδὸν μόνος ἔφθασεν εἰς τὸ
ὕψλόν τοῦτο σημεῖον τῆς Ἀγγελικῆς ταύτης πολιτείας.

Ἐν ὅσῃ δὲ ἔζη ἔκαμιν πολλὰ καὶ διάφορα θαύματα· διότι
ὁ μέγας οὗτος Πατὴρ, ἐν ᾧ ἀκόμη ἔφερε τὸ θνητὸν τοῦ σώ-
μα, ἠρπάζετο ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους καὶ ἐφέρετο εἰς τοὺς οὐ-
ρανοὺς, ὅπου ἔβλεπεν ὅτι ἀνέβαινον αἱ ψυχαί, ὅταν ἐξήρ-
χοντο ἀπὸ τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅτι ἄλλων μὲν
ἀνθρώπων αἱ ψυχαὶ ἀνέβαινον ὑψηλότερα ἀπὸ τοὺς Δαίμο-
νας, οἱ ὅποιοι ἐζήτουν νὰ τὰς ἀρπάσωσι, ἄλλων δὲ ἠρπά-
ζοντο ἀπὸ αὐτῶν, ὡς καὶ κατεδιδαζὸν αὐτάς μέσα εἰς
τὴν βαθύτατον χάριν.

Ὁ Ἅγιος οὗτος, ἐπειδὴ ἔβλεπεν ὅτι οἱ αἰρετικοὶ ἰδίωκον
πολὺ τοὺς Χριστιανοὺς καὶ θανάτον αὐτοὺς, ἐτρεῖεν εἰς
βοήθειαν αὐτῶν καὶ παρηγορίαν· κατέβη δὲ μὲ μέγαν ζῆ-
λον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῷ 375 καὶ διὰ τὴν Ὁρθοδο-
ξίαν ἐπολέμησε τότε τοὺς Ἀρεινοὺς, οἵτινες κατετάραττον
τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν. Ἀφ' οὗ ἔζησεν 105 ἔτη καὶ ἔγινεν
ὁ τύπος τῆς ἀρετῆς, τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἀγγελικῆς ζωῆς,
παρίδωκε τὴν ἀγίαν του ψυχὴν τῇ 17 Ἰανουαρίου τοῦ 356ου
ἔτους.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸν ζῆλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βα-
πτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἰπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε,

τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστέρις εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τοὺς βιωτικούς θαυρύθους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεισας, τὸν Βαπτιστὴν μαρτυρούμενος, κατὰ πάντα τρόπον, ὁσιώτατι. Σὺν αὐτῷ οὖν σὲ γιγαίνομεν, Ἀντώνι, Πάτερ, τῶν Πατέρων κρηπίς.

† 18. Τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Θεοδούλης, Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ξένης.

Βιογραφίαι τῶν Ἀγίων Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος. Οὗτος πατρίδα μὲν εἶχε τὴν Αἴγυπτον, γονεῖς δὲ πλουσίους καὶ ἐναρέτους, εἰσὶναις ἰδούσαν εἰς αὐτὸν καλὴν ἀνατροφὴν· ἔκκει δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μ. Κωνσταντίνου κατὰ τὸ ἔτος 318 καὶ ἐπῆρξε διάκονος τοῦ τότε Ἀλεξανδρείας Ἀλεξάνδρου. Οὗτος παρωρίθη εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ γενομένην πρώτην οἰκουμένην Σύνοδον τῷ 325. Ἐκεῖ δὲ κατεντρόπισσε τὸν δυσειδῆ Ἀρειὸν μὲ τούτους λόγους τοῦ καὶ δυνατὰς ἀποδείξαις ἐκ τῶν Θείων Γραφῶν. Ὅταν δὲ ἀπέθανεν ὁ μακάριος Ἀλεξάνδρος, ἔγενεν αὐτὸς τῆς Ἀλεξανδρείας Ἀρχιεπίσκοπος· ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὁ υἱὸς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἐπειδὴ ἦτο Ἀρειανός, ἐξώρισεν εἰς διαφόρους τόπους τὸν μέγαν τοῦτον Ἀθανάσιον, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τισσὶν ἔτη ἐπέφερε πολλοὺς διωγμούς καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ 373 ἔτος.

Ὁ Ἅγιος Κύριλλος. Ὁ Ἅγιος Κύριλλος ἐπῆρξεν ἐπὶ

τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, κατὰ τὸ ἔτος 415· ἦτο δὲ ἀνεψιὸς τοῦ Θεοφίλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τὸν ὁποῖον καὶ διεδέχθη μετὰ θάνατον εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον. Οὗτος ἐγχεμάτισεν ὡς ἱεραρχὸς καὶ προστάτης τῆς Ἀγίας καὶ Οἰκουμένης τρίτης Συνόδου, ἡ ὁποία ἔγενεν εἰς τὴν Ἐρεσον κατὰ τὸ ἔτος 431. Ἐκεῖ κατεπολέμησε καὶ ἐνίκησε μὲ τούτους σοφωτάτους αὐτοῦ λόγους τὸν δυσειδῆ καὶ κενοδοξόν, Νεστόριον, ὅστις πολλοὺς βλασφημους λόγους εἶπεν ἐναντίον τῆς Ἀγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Ἀφ' οὗ δὲ ἐκυβέρνησε καλῶς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ 32 ἔτη καὶ ἔκαμε πολλὰς εὐσεβεῖς καὶ ἐναρέτους πράξεις, ἀπέθανε κατὰ τὸ 444 ἔτος. Καὶ οἱ δύο οὗτοι σοφοὶ τῆς ἀληθείας Διδάσκαλοι, καὶ θερμοὶ ὑποστηρικταὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀρῆκαν πολλὰ σοφὰ καὶ θερησκευτικὰ Συγγράμματα.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐργοῖς λαμπράντας ὁρθοδοξίας, πᾶσαν εὐδαιμονίαν κακοδοξίαν νικῶνται τροπαιοφόροι γεγονάτε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα· πλουτήσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὐρατε Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Τεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντες φρουρεῖτε τοὺς ψάλλοντάς· Σῶσον οἰκτιρῶν τοὺς πιστοὺς τιμῶντάς σε.

† 19. Τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν καὶ συνωνύμων Μκαρίου, τοῦ τε ἀναχωρητοῦ καὶ Αἰγυπτίου, καὶ τοῦ πολιτικοῦ Ἀλεξανδρείας. Ἡ Ανακομιδὴ

τῶν λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Ἐρέσου τοῦ Εὐγενικοῦ. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου Ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας.

† 20. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου τοῦ καλομένου Μακίλλη καὶ Θρακὸς τοῦ βασιλεύσαντος ἐν ἔτει 457. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀννῆς. Τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Ζαχαρίου.

† 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου, Ἐπισκόπου Συρακούσης. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγνῆς.

† 22. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου. Τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

† 23. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος, ἐπισκόπου Ἀγκύρας, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

† 24. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξίνης καὶ τῶν δι' αὐτῆς θεραπαινίδων. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαβύλα τοῦ ἐν Σικελίᾳ, καὶ Ἀγαπίου καὶ Τιμοθέου, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

† 25. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως τοῦ Θεολόγου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου Σκυτοφύλακος.

Βιογραφία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ὁ Μέγας οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Ἀριανζῷ, τῆς δευτέρας Καππαδοκίας, πλησίον τοῦ Ναζιανζοῦ, ἡ ὁποία τῶρα ὀνομάζεται τουρκιστὶ Σινασός. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὀνομάζετο Γρηγόριος καὶ ἦτο ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ, ἡ δὲ μήτηρ του Νόννα. Ὑπῆρξε μαθητὴς κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὴν Καισάρειαν τῆς Παλαιστίνης, μετὰ ταῦτα δὲ εἰς Ἀλιζάνδρειαν, καὶ τελευταῖον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου καὶ ἔλαβε στενὰς σχέσεις μετὰ τὸν Μ. Βασίλειον μετὰ τὸν ὁποῖον καὶ συνίζησιν ἀριετὸν καιρὸν εἰς τὰ μοναστήρια τοῦ Πόντου. Ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ναζιανζηνῶν ὑπὸ τοῦ ἰδίου Πατρὸς, κατόπιν δὲ ἐπίσκοπος Σασιμῶν ἢ Ζασιμῶν ὑπὸ τοῦ Μ. Βασιλείου. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 378 ἦλθεν εἰς Κων/πολιν, διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία ἐπαράττετο 40 ἔτη ἀπὸ τοὺς Ἀρειανούς· ἐπειδὴ ὁμοῦς κατώρθωσε διὰ τῶν σοφωτάτων αὐτοῦ λόγων καὶ μετὰ πολλοὺς κόπους καὶ μόχθους νὰ σώσῃ αὐτὴν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῶν αἱρέσεων, ἐψηφίσθη καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς ἀπὸ τῆν ἐκεῖ συγκροτηθείσαν Β'. Οἰκουμένην Σύνοδον, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ διελχίσθη διὰ τὰ θεολογικὰ αὐτοῦ δόγματα.

Ἀρῶν δὲ ἐκυβέρνησι καλῶς αὐτὴν μέχρι τοῦ 382, κατόπιν παραιτεῖται καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ναζιανζόν, ὅπου καὶ ἔζησε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του καὶ ἀπέθανε τῷ 391, εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν. Τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ βιβλία, τὰ ὁποία σώζονται, δεικνύουσιν μεγάλην τοῦ ἀνδρὸς ρητορείαν καὶ πολυμαθειαν. Εἰς πόσον δὲ ὑψηλὸν σημεῖον ἔφθασαν τὰ θεολογικὰ αὐτοῦ δόγματα, ὥστε δικαίως ἀπικτήσῃ κατ' ἐξαιρέτου

τρόπον τὸ ὄνομα Θεολόγος· προτίθεται δὲ ὀνομαζέσθαι καὶ Τριαδικός Θεολόγος· διότι εἰς κάθε λόγον σχεδὸν ἀναφέρει περὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τῆς μιᾶς αὐτῆς οὐσίας καὶ φύσεως.

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ ποιμενικός κύλος τῆς Θεολογίας σου, τὰς τῶν ρητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθιγγματος προσέτιθε σσι. Ἀλλὰ πρόσθεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὰς συμπλοκάς τῶν ρητόρων, διελύσας ἐνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἀνωθεν ἐξυφανθέντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἱστορίσας, ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κράζεις, τοῖς σοῖς τέκνοις· Χαίροις Πάτερ, Θεολογίᾳ ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

† 26. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφώντος, καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ Μαρίας καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἀρκαδίου καὶ Ἰωάννου. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶνος, τοῦ ἐπιλεγομένου Παλαίου.

† 27. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κων)πόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Τῆς Ἁγίας Μαρκαριᾶς τῆς Βασιλίσσης, τῆς κατατεθείσης ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις. Τοῦ ἐσίου Πέτρου τοῦ Αἰγυπτίου. Τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Δημητρίου τοῦ ἐν Κων)πόλει μαρτυρήσαντος.

Ἑρμηνεία τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ Θεὸς Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἐπειδὴ ἦτον ἄνθρωπος πολὺ δίκαιος, δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρει τὰς παρανομίας καὶ ἀδικίας, τὰς ὁποίας ἔκρινεν ἡ Βασιλισσα Εὐδοξία· διὰ τοῦτο πάντοτε ἐπέπληττεν αὐτήν, καὶ πρὸ πάντων διότι μὴ τυραννικὴν τρόπον ἀφῆρσεν αὐτὴ τὴν ἀγρὴν μιᾶς γῆρας, ὀνομαζομένης Καλλιτροπῆς. Ἐνεκὰ τοῦτου λοιπὸν ὁ Ἰωάννης ἐξωρίσθη δὺς ῥόχας μὲν, καὶ πάλιν ἐπιστρέψεν ἀπὸ τὴν ἐξορίαν, τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον ἐστάλη εἰς Κουκουσόν, ἡ ὁποία εἶναι χώρα εὐρισκομένη, κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν, εἰς τὰ ὅρια τῆς Καππαδοκίας. Ἀπὸ δὲ τὴν Κουκουσόν, ἐξωρίσθη εἰς Ἀραβιστόν, ἥτις τῶρα ὀνομαζέται Ἀραπιστός, καθὼς λέγουσι μερικοὶ· καὶ ἀπὸ ταύτης ἐξωρίσθη εἰς Πιτυουέντα. Αὐτοὶ δὲ οἱ τρεῖς τόποι ἦσαν πολὺ ἔρημοι καὶ δὲν εἶχον διόλον τὰ ἀναγκαῖα διὰ τροφὴν.

Ἐκτὶ λοιπὸν ἐν ᾧ εὕρισκετο ἐξόριστος ὁ μίγας οὗτος Πάτερ καὶ ἱεραρκοῦ Ἀγγέλου, ἐκκλήσθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀπὸ τὴν Δεσπότην τῶν ὧλων, διὰ Πέτρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ τοιοιτρόπως μεταβιβάζει ἀπὸ τὴν γῆν εἰς τὰς οὐρανοὺς καὶ αἰωνίους Σκηνάς. Τὸ δὲ Ἅγιον αὐτοῦ λειψάνον ἐτάρῃ εἰς τὰ Κόμματα τῆς Καππαδοκίας. Ὅταν ἀπέθανεν ὁ Βασιλεὺς Ἀρκαδῖος καὶ ἡ σύζυγός του Εὐδοξία, καὶ ἔλαβεν τὴν Βασιλείαν ὁ υἱὸς αὐτῶν Θεοδοσίος ὁ μικρὸς κατὰ τὸ ἔτος 408, τότε ὁ Ἅγιος Πρόχλος, ὁ μαθητὴς καὶ διάκονος γινόμενος τοῦ Θεοῦ Χρυσοστόμου, μὴ κοινὴν ψῆφον ἔθηκε Πατριάρχης Κων)πόλεως. Κατὰ τὸ τέταρτον λοιπόν ἐτος τῆς Πατριαρχίας του, ἐν ἔτει 435 ἔθηκε τὸν Βασιλέα καὶ ἱσταίην ἵνα φέρωσιν εἰς Κων)πόλιν τὸ λειψάνον τοῦ

Θείου Πατρός. Ἐπειδὴ ὁμοίως ὁ Ἅγιος δὴν ἔδωκε τὸν ἑαυ-
τόν του, ἀλλὰ ἔμεινεν ἀκίνητος, διότι ὁ Βασιλεὺς ἤθελε μὲ
τρόπον ὑπερήφανον νὰ λάβῃ τὸ Λειψάνον του, περικαλῆ
αὐτόν ὁ Βασιλεὺς μὲ τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν: « Εἰς τὸν
οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ Διδάσκαλον καὶ Πνευματικὸν
Πατέρα Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, τὴν προσκύνησιν προσ-
φέρω ἐγὼ ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος. Ἡμεῖς, Πάτερ τίμας, νο-
μιζόντες, ὅτι εἶναι τὸ σῶμά σου νεκρὸν, καθὼς εἶναι καὶ τὰ
ἄλλα σώματα τῶν ἀποθανόντων, ἠθελήσαμεν νὰ μεταφέρω-
μεν αὐτὸ ἀπλῶς εἰς ἡμᾶς, διό καὶ τοῦ ποθυμένου δικαίως
ἐστερήθημεν· ἀλλὰ, σὺ Πάτερ τιμωτάτε, συγχώρησον ἡμᾶς
μετανοοῦντας, διότι σὺ ἐδίδαξας εἰς ὅλους τὴν μετανοίαν,
καὶ δὸς σεαυτὸν, ὡς Πατὴρ φιλόπαις, εἰς ἡμᾶς τοὺς φιλο-
πάτορας υἱούς σου, καὶ τοὺς εἰ ποθόντας εὐφρανὸν διὰ τῆς
παρουσίας σου ».

Ἄμα λοιπὸν ἐστάλη ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, καὶ ἐτίθη ἐπάνω
εἰς τὸ στῆθος τοῦ Ἁγίου, τότε ἔδωκε τὸν ἑαυτὸν του ὁ
Θεὸς Πατὴρ, καὶ ἡ θύκη ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὸ Ἅγιον
Λειψάνον εὐκόλως καὶ μὲ χωρὶς κόπον ἱερέτε. Ὅταν δὲ
ἔφθασε τὸ Ἅγιον Λειψάνον ἀντικρὺ τῆς Κων)πόλεως, ἐξῆλθε
μὲν ὁ Βασιλεὺς καὶ ὅλη ἡ Σύγκλητος εἰς προσηύεσθαι αὐ-
τοῦ, ἡ δὲ θύκη τοῦ Ἁγίου Λειψάνου ἐτίθη μέσα εἰς Βασι-
λικὸν πλοῖον· ἐπειδὴ ὁμοίως ἔγενε τρικυμία τὰ μὲν ἄλλα
πλοῖα διεσκορπίσθησαν ἀπ' ἑδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, τὸ δὲ
πλοῖον τὸ ὁποῖον εἶχε τὸ Ἅγιον Λειψάνον ἦλθε καὶ ἐσταμά-
τησε πλησίον τοῦ Ἀγροῦ τῆς Καλλιτρέπης χάρις, τὴν
ὁποίαν ἡ Εὐδοξία ἠδίκησεν, καθὼς εἴπομεν προηγουμένως·
καὶ ἀφοῦ ἰδέσθαι ὀπίσω ὁ ἄγρος εἰς τὴν χάριν, τότε ἔγενε
γαλῆνη εἰς τὴν θάλασσαν. Πρῶτον λοιπὸν ἐφίεθ' τὸ Ἅγιον

Λειψάνον εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ, τὸν ὀνομα-
ζόμενον τοῦ Ἀμαντίου, ὅπου παρευρέθη καὶ ὁ Βασιλεὺς, καὶ
ἐκαίπαζε μὲ τὸ Βασιλικὸν του φέρεμα τὸ θεῖον σῶμα (τοῦ
Χρυσοστόμου), παρικαλεῖ δὲ ταύτοχρόνως τὸν Ἅγιον νὰ
σταματήσῃ τὸν κλονισμὸν τοῦ τάφου τῆς μητρὸς του, ὁ
ὁποῖος ἐκλονεῖτο καὶ ἔτριμεν ἤδη εἰκοσι πέντε ἔτη· καὶ πράγ-
ματι δὲ ἀπέλυνεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐζήτησε, διότι ἐστάθη
κατὰ θαυμάσιον τρόπον ὁ τάφος τῆς μητρὸς του. Ματὰ
ταῦτα ἐφίεθ' τὸ Ἅγιον Λειψάνον καὶ ἐτάφη εἰς τὸν Ναὸν
τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυροῦς ἐκλάμψασα χάρις,
τὴν οἰκουμένην ἱφώτισεν, ἀριλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαν-
ροῦς ἐναπίθετο, τὸ ὄψος ἡμῶν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπιδει-
ξεν· Ἀλλὰ τοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσό-
στομε, πρέσβειαι τῷ λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σειπτή Ἐκκλησία, τῇ Ἀνακο-
μιδῇ τοῦ σειπτῶ σου Λειψάνου καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς
χρυσὸν πολυτίμητον, ταῖς ὑμνοῦσί σε ἀδιαλείπτως, παρέχει
ταῖς πρεσβείαις σου τῶν ἱερέων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσό-
στομε.

† 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐρραῖμ τοῦ Σύ-
ρου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παλλαδίου. Τοῦ
ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀσκητοῦ.

† 29. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

† 30. Τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμινικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου. Τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νίσου. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Μιτυληναίου. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου Πάπα Ῥώμης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἑρμηνεία τῆς κοινῆς ἑορτῆς τῶν Ἀγίων οἰκουμινικῶν Διδασκάλων.

Ὅταν ἐκασίλευεν εἰς τὴν Κων(σταντι)νοπλιν Ἀλέξιος ὁ Κομνηνός κατὰ τὸ 1100 ἔτος μ. χ. εἶχον ἔλθῃ εἰς μεγάλην φιλονικεῖαν οἱ τότε ἑλλογιμοὶ καὶ ἡνέργοι ἄνδρες. διότι ἐξ αὐτῶν ἄλλοι μὲν εἶπον ὅτι ὁ Μέγας Βασιλεὺς εἶναι ἀνώτερος τῶν ἄλλων, ἐπειδὴ μὲ τοὺς λόγους του μὲν ἐξήτασι τὴν φύσιν τῶν ὄντων, μὲ τὰς ἀρετὰς του δὲ ὁμοιάζει τοὺς Ἀγγέλους· ἄλλοι δὲ ἐθεώρουν τὸν Θεῖον Χρυσόστομον ὡς ἀνώτερον τοῦ Βασιλείου καὶ Γρηγορίου, καθότι μεταχειρίζεται διδασκαλίας συγκαταβατικωτέρας καὶ ὁδηγεῖ ὅλους μὲ τὸ σαφές καὶ εὐκόλον τῆς πράξεώς του, καὶ ἔλκει τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, καὶ διότι ὑπερβαίνει τοὺς ἀνωτέρω δύο Πατέρας μὲ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν μιλιρρῶτων συγγραμμάτων του καὶ μὲ τὸ ὕψος καὶ πλάτος τῶν γνώσεων. Ἄλλοι δὲ ἐπειδὴ ἦσαν ἁρωσιωμένοι εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου, εἶπον αὐτὸν ἀνώτερον τοῦ Βασιλείου καὶ Χρυσόστομου, διότι αὐτὸς μὲ τὸ κομψὸν καὶ λαμπρὸν τῆς πράξεώς του, καὶ μὲ τὸ ὕψλόν καὶ δυνάμειον τῶν λόγων του, ὑπερῆλθε ὅλους τοὺς σοφοὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τούτων τοὺς παλαιούς, ὅσων καὶ τοὺς νεωτέρους ἐκκλησιαστικούς. Ὅθεν

ἑνὶ τῆς τοιαύτης διχογνωμίας καὶ φιλονικίας διηρέθησαν εἰς τρία μέρη τὰ πλῆθη τῶν χριστιανῶν, καὶ ἄλλοι μὲν ἐλέγοντο Ἰωαννίται, ἄλλοι δὲ Βασιλείται, καὶ ἄλλοι Γρηγορίται.

Τότε δὲ οἱ τρεῖς οὗτοι Ἱεράρχαι καὶ Διδασκαλοὶ, ἐπειδὴ ἦν ἐπιθόρμωσι καὶ ὥσπερ οἱ χριστιανοὶ κεχωρισμένοι, ἐφάνησαν κατ' ὄναρ εἰς τὸν τότε Ἰωάννην τὸν ἐπίσκοπον τῆς πόλεως Εὐχαΐτων· ἦτο δὲ ὁ Ἰωάννης οὗτος κήρ ἑλλόγιμος καὶ ἐμπειρὸς τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, καθὼς μαρτυροῦσι τὰ συγγράμματα αὐτοῦ, καὶ πρὸς τοὺς κατὰ τὸ ἔκρον ἡνέργους. Εἰς τοῦτον λοιπὸν ἀφοῦ ἐφάνησαν καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι διδασκαλοὶ λέγουσι μὲ ἐν στόμα· «Ἡμεῖς ἐν εἰρήνῃ πλησίον εἰς τὸν Θεόν, καθὼς βλέπεις, καὶ οὐδεμίαν ἐναντιότητα ἢ φιλονικίαν ἔχομεν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς διαφόρους καιροὺς, κατὰ τοὺς ὁποίους εἰμαθα, τοιοῦτοτρόπως καὶ ἕκαστος ἡμῶν ἐπειδὴ ἐκινεῖτο ἀπὸ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα συνέγραψε καὶ διαφόρους τὰς διδασκαλίας καὶ ἐκείνα τὰ ὅποια ἐδιδάχθημεν ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ταῦτα καὶ ἐξιδώκαμεν διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων· πρῶτος δὲ μετὰ ἡμῶν δὲν ὑπάρχει οὔτε δεῦτερος, ἀλλ' ἐὰν τὸν ἕνα εἴπῃς, εὐθὺς καὶ οἱ ἄλλοι δύο ἀκολουθοῦσι. Διὰ τοῦτο πρόσταζον ἐκείνους οἱ ὅποιοι φιλονικοῦν νὰ μὴ διαχωρίζωνται ἐξ αἰτίας μου· διότι εἰς ἡμᾶς ἦτο καὶ εἶναι ἡ σπουδὴ καὶ προθυμία καὶ ὅταν εἰμαθα ζωντανοί, καὶ ἔρ' ὅπου ὑπῆγάμεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, νὰ εἰρηνιώσωμεν καὶ νὰ φέρωμεν τὸν κόσμον εἰς ἑνώσιν καὶ ὁμολοσίαν, οὐχὶ δὲ νὰ τὸν διαχωρίζωμεν. Εἰς μίαν δὲ ἡμέραν νὰ ἐνώτῃ τοὺς τρεῖς ἡμᾶς καὶ κάμῃ τὰ τῆς ἑορτῆς μας τροπάρια καὶ ᾠδα, καὶ κατόπιν νὰ παραδώσῃς ταῦτα εἰς τοὺς χριστιανούς, διὰ νὰ ἐνωθῶσιν ὅτι ἐν εἰρήνῃ πλησίον τοῦ Θεοῦ. Ἀφοῦ εἶπον

ταῦτα οἱ Ἅγιοι, ἐβάνησαν ὅτι ἀνέβησαν πάλιν εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Ὅταν λοιπὸν ἐσηκώθη ἀπὸ τὸν ὕπνόν ὁ ἱεὺς Ἰωάννης, ἔπραξε καθὼς τὸν διώρισαν οἱ θεοὶ ἱεράρχαι· καὶ τὸ μὲν πλῆθος τοῦ λαοῦ καθυσύχασε, τοὺς δὲ φιλονεικοῦντας εἰρήνευσε καὶ τὴν κοινὴν ταύτην ἑορτὴν παρέδωκε νὰ ἑορτάζεται ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας.

Ἀπολυτίκιον.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους Φωτῆρας τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσει δογμάτων θείων πυρρύνσαντας, τοὺς μελιρρύντους ποταμούς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας. Βασίλειον τὸν Μίγαν καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλαυθῇ Ἰωάννῃ τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνους τιμῆσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῷ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν καὶ προσευχόμενοι.

Κοντάκιον.

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κόπον, ἰδίῳ ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπῳσιν, ὁ μόνος βοήθῳ τοὺς Ἁγίους σου.

† 31. Τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρου Κόρου καὶ Ἰωάννου. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀθανασίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Θεόδοτης, Θεοκτίστης καὶ Εὐδοξίας.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ὁ Φεβρουάριος μὲν ὀνομάσθη τοιοῦτοτρόπως ἀπὸ τοῦ Λατινικοῦ ὀνόμα (Februa) φέμπρουα, τὸ ὁποῖον φησὶν ὅτι καθαρίζει· διότι κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον οἱ παλαιοὶ Ῥωμαῖοι ἐκαθάριζον τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἀγρούς των, ἀφ' οὗ ἔκαμον Λετανίας καὶ ἰθυσιαζον ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας.

Ὁ μὲν οὖτος ἔχει ἡμέρας 28, ἐὰν δὲ εἶναι Βίσιτος, 29.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

† 1. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Τρίφωνος. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν Γαλατίᾳ. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐμολογητοῦ Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, ὁμώμενος ἐξ Ἀθηνῶν. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Ναυπλιώτου.

✠ 2. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅταν ἐδέχθη αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ὁ Δίκαιος Σεμεών. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Ἰορδάνου τοῦ Τραπεζοεντίου. τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν Κωνσταντινίᾳ.

Ἑρμηνεία τῆς Ἰσαπαντιῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς σωτηρίου γενέσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσεφέρθη ὁ Κύριος εἰς τὸ ἱερόν κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν ὑπὸ τῆς Παναγίας Μητρός του καὶ τοῦ δικαίου Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Θεοτόκου κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μωσείως. Τότε δὲ εὗρισκτο εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς γέρον ὀνομαζόμενος Συμεὼν, ἄνθρωπος εὐσεβὴς καὶ δίκαιος, πρὸς τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψεν ὅτι δὲν θὰ ἀποθάνῃ πρὶν ἰδεῖ τὸν Χριστόν. Οὕτως λοιπὸν ἐδέχθη τὸν Κύριον εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ ἀποθύχαρίστησε τὸν Θεόν, ἔβαλεν τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν Ὠδὴν τῆς Νέας Διαθήκης. «Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ» ἢ δηλ. Ὅτι τώρα ποῦ ἤξιώθην νὰ δεχθῶ εἰς τὰς ἀγκάλας μου τὸν Χριστὸν πάρε τὸν δούλόν σου ἐν εἰρήνῃ, ὅπως τὸ εἶπες Θεέ μου· καὶ ἁμίσως μετὰ χαρῆς ἐλύθη ἀπὸ τὴν παρούσαν ζωὴν καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν προσκαίριων τούτων καὶ ἐπιγαίων τὰ αἰώνια καὶ αἰώνια. Ἡ δὲ Σύναξις τῆς ἱερῆς ταύτης τελεῖται εἰς τὸν πειθάρμοτον οἶκον τῆς ἀγγέλτου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τὸν εὐρισκόμενον εἰς τὰς Βλαχέρνας.

Ἀπολυτίκιον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκα Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτε, δίκαιε, δεξιόμενος ἐν ἀγκάλας τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαρίζομενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοντάκιον.

Ὁ Μήτηρκεν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας, ὡς ἔπραπα, προσβάσας καὶ νῦν ἰσώσας ἡμᾶς Χριστὶ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πόλεμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κρατῶσιν βασιλεῖς, εὖς ἡγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

† 3. Τοῦ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἀννης τῆς Προφῆτιδας. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Εὐδοκίου. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Παύλου καὶ Σίμωνος.

4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ ἐν Εἰρηνουπόλει τῆς Κιλικίας, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δέκα ὁκτὼ Θεοφόρων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

5. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀγάθης. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ ἐξ Ἀντιοχείας. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πολυεύκτου τοῦ νέου, ἐπισκόπου Κων)πόλεως. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Ἀντωνίου Ἀθηναίου τοῦ ἐν Κων)πόλει μαρτυρήσαντος.

† 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου Ἐπισκόπου Σαύρνης. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φωτίου, Ἀρχιεπισκόπου Κων)πόλεως. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου Προφήτου, μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου Βαρσανουφίου.

Βιογραφία τοῦ Ἁγίου Φωτίου.

Ὁ τρισμκκάριστος καὶ ἱερώνυμος Ἱεράρχης Φώτιος, ὁ μέγας καὶ λαμπρότατος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος ἐγεννήθη εἰς τὴν Κων(σταντινούπολιν) ὑπῆρξε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸ ἔτος 829. Πᾶσι πολλὰ βασιλικά ἄξιώματα καὶ ἰδίᾳ διαγωγὴν ἐνάρτιον καὶ θεωρίλῃ. Διὰ τοῦτο καὶ ἀναβιβάζεται εἰς τὸν Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριρχικὸν θρόνον τῆς Κων(σταντινούπολιν) λειως. Ὁ Φώτιος ἄμα ἐγένετο Πατριάρχης, καταβάλλει πύλους καὶ ροβερούς ἀγῶνας διὰ τὴν Ὁρθόδοξον ἐναντίον τῶν Μανιχαίων καὶ Εἰκονομάχων καὶ ἄλλων αἰρετικῶν, ἐπέρριψε δὲ πολὺ μεγάλαν καταδρομὴν καὶ κακώσεως ἐκ μέρους τῶν Λατινοφρόνων. Ἀποῦ δὲ μὴ μείνῃ ἐν αἰσθήσει καὶ εὐαγγελικῶς ἐκυβέρνησαι τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, ἀπέθανεν εἰς μοναστήριον.

Ἀπολυτίκιον.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος, καὶ τῆς οἰκουμένης διδασκαλος, τῷ Διεσπότη τῶν ὅλων ἱκέτης, Φώτιε, Εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν μέγαν ἔλπισιν.

Κοντάκιον.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ ὁ τελειοτάτος, καὶ ἐρμηνεύων ὁδηγὸς ὁ ἐνθεώτατος, στεφανώσθαι νῦν ταῖς ἐνθεσι τῶν ἁσμάτων, ἡ θεοφάνης κίχρα ἡ τοῦ Πνεύματος.

† Ζ. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ ὄρει τῆς Ἑλλάδος. Τοῦ ἁγίου

Ἁγίους Πατρὸς ἡμῶν Ἀπρίωνος ἐπισκόπου Κόνσταντινου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοπέμπου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ.

† 8. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδοίου τοῦ Στρατηλάτου. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων ἀδελφῶν Μάρθας καὶ Μαρίας. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νικηφόρου καὶ Στεφάνου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδοίου.

Στρατολογίῃ ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανοῦ Στρατηγὸς Βασιλεὺς, περικλήης γεγέννησαι Θεόδωρε, ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρητάξω ἡμῶν, καὶ κατεξωλώθεις τῶν ἐκλεκτῶν τῆς πίστεως, καὶ νικηφόρος ὤρθης ἀθλητῆς, ὅθεν σὲ πιστοὶ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον.

Ἄνδρ' αἰψὺ ψυχῆς, τὴν πίστιν ὁπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγῳ χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατετρόπωσας, τῶν Μαρτύρων κλῆς Θεόδωρε. Σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, προσεύων μὴ πάσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

† 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ρωμανοῦ τοῦ Κίλικος καὶ θαυματουργοῦ. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πέτρου τοῦ Δυμασκηνοῦ.

† 10. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ θαυματουργοῦ. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Παύλου. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου Ἀρχιεπισκόπου Κων(σταντινούπολιν) πόλεως. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Βιογραφία τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος.

Ὁ Ἅγιος ἱερομάρτυς Χαράλαμπος ἐγεννήθη εἰς τὴν Μαγνησίαν, πόλιν τῆς Θεσσαλίας ὅπου καὶ ἐξαρχεῖται ἱερὴ αὐτῆς· ἦτο δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Σιδέρου καὶ Λουκιανοῦ Ἡγεμόνος κατὰ τὸ ἔτος 198 μ. Χ. Ἐπειδὴ λοιπὸν οὗτος ἐδίδασκε τὸν δρόμον τῆς ἀληθείας καὶ ἐκήρυττε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καταδικάσθη ἀπὸ τοῦς διωκταῖς τῶν Χριστιανῶν καὶ ἐξεδύθη τὴν ἱερατικὴν στολὴν· ἵπαιτα ἐξέδειραν ὅλον τὸ δέρμα τοῦ σώματός του. Ἐπειδὴ δὲ ἔβλεπον ὁ Ἡγεμὼν Λουκιανὸς, ὅτι ὑποφέρει μὲ γυναικίσματα τὰς βασάνους, ἰθύμωσε πολὺ καὶ ἐτόλμησε νὰ ῥιπίσῃ τὸν Ἅγιον μὲ τὰς ἰδικὰς του χεῖρας· αὗται ὅμως ἁμίσως ἀπικόπησαν καὶ ἐκριμάσθησαν ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα τοῦ Μάρτυρος· ὁ δὲ Ἅγιος ἀφοῦ προσκυλήθη, τὸν ἰθεράπευσεν. Ἐκεῖνοι δὲ οἱ ὅποιοι εἶχον διαταγὴν ἀπὸ τὸν Βασιλέα νὰ ἀποκεφαλίσωσι τὸν Ἅγιον, ἄμα εἶδον τὸ θαῦμα τοῦτο, ἐγνήθησαν τοὺς πολλοὺς θεοὺς, καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστὸν, καθὼς καὶ τρεῖς γυναῖκες, αἱ ὅποιαι παρενοχλοῦντο ἐκεῖ καὶ ἔβλεπον. Ὅλους τοὺτους ἀφοῦ συνέλαβεν ὁ Ἡγεμὼν καὶ ἰβασάνισεν μὲ διάφορα βασανιστήρια, μὲ ἀσπλαγγνίαν καὶ σκληρότητα τοὺς ἀπεκεφάλισεν· διότι ἂν καὶ ἱατρυνθῇ ἀπὸ τὸν Ἅγιον κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλ' ὅμως κατὰ τὴν ψυχὴν ἱμῖνεν ὁ ἰλαστικὸς ἀθεράπευτος.

Ἀπολυτίκιον.

Ὡς στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ ἄσβεστος αἴρωτος, τῆς οἰκουμένης σφί, ἐδείχθης Χαράλαμπος· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔκυσας καὶ εἰδῶλων τὴν σκοτεινίαν μάκαρ. Δὲ ἐν παρηκσίᾳ Χριστοῦ· πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον.

Ὡς φωστὴρ ἀντίαιλας, ἐκ τῆς ἰώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, ἱερομάρτυς Χαράλαμπος· ὅθεν τιμῶμεν τὴν θεῖαν σου ἀθλήσιν.

† 11. Τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου ἐπισκόπου Σεβαστείας. Ἡ εὐρεσις τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου. Τῆς Ἁγίας Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης, τῆς ἀνακαλεσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου.

Τὸ λείψανον τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, εὐρίθη εἰς τοὺς χρόνους τοῦ νιου Θεοδοσίου κατὰ τὸ ἔτος 410 εἰς τὸ χωρίον Κόφιν τῆς Ἐλευθεροπόλεως, ἀπὸ ἑνα ὀνομαζόμενον Καλήμερον. Ὡς ἐκ θαύματος ὅμως τὸ λείψανον τοῦτο ἑρῶει λευκὸν ἔνδυμα, μίτραν χρυσοῦν εἰς τὴν κεφαλὴν, πανδάλια χρυσῇ εἰς τοὺς πόδας, καθὼς εὐρίσκειτο εἰς τὸ θυσιαστήριον, ὅταν ἱερατοῦργον εἰς τὸν Θεὸν· τὴν δὲ εὐρίσκεται τὸ λείψανον τοῦ εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Βιογραφία τῆς Ἁγίας Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης.

Αὕτη ἐγεννήθη εἰς τὴν Παρλαγονίαν κατὰ τὸ ἔτος 824· ἦτο γυνὴ ὀρθόδοξος εὐσεβὴς καὶ ἐνάρετος· σύζυγος δὲ τοῦ Βασιλέως Θεοφίλου, ὁ ὅποιος ἔμισεν καὶ ἰδίῳι τὰς εἰκόνας. Οὗτος λοιπὸν, ἐπειδὴ ἦτο κακοδόξος βασιλεὺς, ἐξώρισεν τὸν Ἅγιον Μαθόδιον τὸν Πατριάρχην Κων)πόλεως, καὶ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ διώρισεν Ἰωάννην τὸν Μάγον καὶ λεκανομάν-

τιν, κατέκρυψε δὲ καὶ τὰς Ἁγίας Εἰκόνας. Ἡ εὐσεβεστάτη ὁμοῦ βασιλισσά καὶ σύζυγος αὐτοῦ Θεοδώρα, ἐπειδὴ ἐβλέπεν ὅτι οὗτος ἔτρεπε ροδερὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν εἰκόνων ἔμπρὸς τοῦ μὲν δὲν ἐτόλμα νὰ προσκυνῇ τὰς Ἁγίας Εἰκόνας· κυρίως ὁμοῦ εἶχεν αὐτὰς εἰς τὸν κοιτῶνά της, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν κατὰ τὴν νύκτα προσκύνετο παρακαλοῦσα τὸν Θεὸν νὰ γίνῃ ὡς εἰς τοὺς ὀρθοδόξους.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς τῆς Θεοφίλου, εὐθὺς προσεκάλεσεν ἀπὸ τὴν ἐξορίαν τὸν Ἅγιον Μεθόδιον· συνήθρυσεν δὲ καὶ ἱερὴν Σύνοδον καὶ ἀναθεμάτισεν τοὺς Εἰκονομάχους, καὶ τὸν Πατριάρχην Ἰωάννην ἔρριψεν ἀπὸ τῶν θρόνων, ἀνεστήλωσε δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰς Ἁγίας Εἰκόνας. Εἰς τὴν βασιλισσάν Θεοδώραν, τὴν ἐνάρτεον καὶ εὐσεβῆ ταύτην γυναῖκα, ὁρᾷται ἡ Ἐκκλησία τὴν ἐποκατάστασιν τοῦ σεβασμοῦ καὶ προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων. Ἀπέθανε δὲ αὕτη κατὰ τὸ 867 ἔτος μ. Χ. καὶ ἐτάφη εἰς τὴν μονὴν τῶν Γαστριῶν. Τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον τῶρα εὑρίσκεται εἰς τὴν Κέρκυραν, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας Θεοτόκου «Σπηλαιώτισσας».

† 12. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὲς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης. Τῆς ἑσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρinos. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὲς ἡμῶν Ἀντωνίου Ἀρχιεπισκόπου Κων)πόλεως.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Μελετίου.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα παρόντος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνιδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀληθία· διὰ τοῦτο ἐκτίθει τῇ ταπεινώσει τὰ ὄφθαλμα, τῇ πτω-

χαίει τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Μελέτι, Πρεσβυτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τὴν πνευματικὴν σου παρησίαν, διδοικώς ὁ ἀποστάτης, φεύγει Μακιδόνος, τὴν πρεσβευτικὴν δὲ λειτουργίαν, ἐκπληροῦντις σου εἰδούλοι, πόνῳ σοι προστρέχοντι, τῶν Ἀγγέλων ἐρχομένων Μελέτι, ἡ πόρνος ρομφαία Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ πάντας τοὺς ἄλλους κατασφάττουσα· ὑμνοῦμέν σοι τὸν φωτίσαντά.

† 13. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτιανοῦ. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὲς ἡμῶν Εὐλογίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

† 14. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φιλήμονος, ἐπισκόπου Γάζης. Τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου ράπτου Μιτυληναίου, τοῦ καλουμένου Παϊζάνου, μαρτυρήσαντος ὑπὲρ εὐσεβείας ἐν Κων)πόλει.

† 15. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου. Ἡ Σύναξις τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

† 16. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παμφίλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν ἁγίων πάντε Μαρτύρων τῶν Αἰγυπτίων, Ἡλιοῦ, Ἱερεμίου, Ἡσαίου, Σαμουὴλ καὶ Δανιήλ. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὲς ἡμῶν Φλαβιανοῦ Πατριάρχου Κων)πόλεως.

† 17. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ

Τήρωνος. Τῆς Ἁγίας Μαρίας ἀδελφῆς τοῦ Ἀγίου Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου. Ἡ εὐρεσις τῶν λειψάνων τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου. Τῶν Ἀγίων Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! Ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· περὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ικεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Παύλα, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ἀήττητος.

† 18. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ρώμης. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Λέοντος καὶ Παρηγορίου, ἀθλησάντων ἐν Πατάροις τῆς Αὐχίας. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ Ἐπισκόπου Σινάου, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ θαυματουργοῦ.

† 19. Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου καὶ Ἡσυχίου. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀσκληπιωδότης. Τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν Εὐγενίου καὶ Μακαρίου. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν

Κωνσταντος. Τῆς ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης τῆς ἐξ Ἀθηνῶν.

† 20. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λέοντος, ἐπισκόπου Κατάνης. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Βητσαρίωνος. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγάθωνος Πάπα Ρώμης. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κινδίου ἐπισκόπου Πισσιδείας.

† 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν Συμβόλοις. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης. Τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Τοῦ Ἀγίου Ζαχαρίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Βιογραφία τοῦ Ἀγίου Εὐσταθίου.

Οὗτος ὁ θεὸς ὁμολογητὴς Εὐστάθιος κατήγετο ἀπὸ τὴν Σίδην τῆς Παμφυλίας· ἔζη δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μ. Κωνσταντοῦ κατὰ τὸ ἔτος 324. Ἐν ᾧ ἦτο διδάσκαλος ὁ Ἅγιος ἔστειλε μὲ τὸν λόγον τῆς σοφίας τοῦ τὰς ἀκτῖνας τῆς ὀρθοδοξίας εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην. Οὗτος παρευρέθη καὶ εἰς τὴν πρώτην οἰκουμένην Σύνοδον, ἥτις ἐγένετο εἰς τὴν Νικαίαν κατὰ τὸ ἔτος 325, ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ διωρίσθη εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας· εἰς αὐτὴν δὲ τὴν Σύνοδον ὑπεστήριξε μὲν μὲ γενναϊότητα τὸ δόγμα τῆς εὐσεβείας καὶ ὀρθοδοξίας, κατενίκησε δὲ τοὺς Ἀρειανούς, οἱ ὅποιοι εἶπον ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δὲν ἐγεννήθη ἀλλ' ἐκτίσθη, καὶ ἐχώριζον αὐτὸν ἀπὸ τῆς οὐσίας καὶ τιμῆς καὶ ἀξίας τοῦ ὁμοουσιῶντος Πατρὸς του.

Ὅθεν διὰ τὴν θεῖαν αὐτοῦ παρρησίαν καὶ διὰ τὸν ζῆλον,

τὸν ὅποιον εἶχαν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Ἐρθόντες αὐτὸν οἱ Ἀρειανοὶ καὶ τὸν ἐκτεγόρησαν εἰς τὸν Μ. Κωνσταντῖνον, ὃ ὁποῖος τὸν ἐξώρισεν εἰς τὴν Τραϊνούπολιν τῆς Θράκης· ἐκί δὲ ὁ Ἅγιος ἀπὸ τοῦ ἔμμενε τριάκοντα ἔτη, ἀπέθανε τῷ 360.

† 22. Ἡ εὕρεσις τῶν τιμίων λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων, τῶν ἐν τοῖς Εὐγε-νίου. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἀθανασίου ἐν τῷ Παυλοπετρίῳ. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλαδίου Πάπα Ρώμης.

† 23. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, ἐπισκόπου Σμύρνης. Τῶν ἐσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου. Μωυσείως, Ἀντιόχου καὶ Ἀντωνίου. Τῆς Ἁγίας Γοργωνιδῆς, ἀδελφῆς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Τοῦ Ἁγίου Νιουβσιομάρτυρος Δαμιανοῦ τοῦ ἐν τοῖς ὄροις τῆς ἐν τῷ Ἀθῷ Ἱερῶς Μονῆς τοῦ Φιλοθέου πρότερον ἀσκήσαντος, εἴτα δὲ μαρτυρήσαντος ἐν Λαρίσσι.

Ἀπολυτίκιον.

Καὶ τρόπον μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρεσις Θεόπνευστα, εἰς θωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνέβλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτε Πολύκαρπε, Πρίβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Καρπούς τοὺς λογικούς, τῷ Κυρίῳ προσφύρων, Πολύ-

καρπε σοφί, ἀριτῶν δ' ἐνθ' ὧν, ἰδαίχθης ἀξιώθεις. Ἱεράρχη μακάριε. Ὅθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σὺς λόγοις, ἀνυμνοῦμεν σὺν τῇ ἀξιόπλυνον μνήμῃ, Θεὸν μεγαλύνοντες.

† 24. Ἡ πρώτη καὶ δευτέρα εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἑρμηνεῖα τῆς ἑρμῆς σαύτης.

Ἡ τιμία αὕτη καὶ Ἁγία κεφαλὴ τοῦ Προδρόμου, πρῶτον μὲν εὕρηθη εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἡρώδου τοῦ Βασιλείως τῶν Ἰουδαίων διὰ τῆς ἐπισκευῆς καὶ ἀποκαλύψεως τοῦ ἰδίου Προδρόμου ἀπὸ δύο Μοναχῶν, οἱ ὅποιοι μετέβαινον διὰ τὰ προσκυνήσαν· τὸν Ζωοδόχον Τάρον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς δὲ ἐκείνους κατόπιν ἔλαβεν αὐτὴν εἰς χειρᾶς καὶ τὴν μετέφεριν εἰς τὴν Ἑβραία πόλιν τῆς Συρίας. Οὗτος δὲ ἐτίμα καὶ ἐσέβαστο αὐτὴν πολὺ, διότι διὰ τῆς Ἁγίας κόρας ἔλαβεν εὐτυχίαν, καὶ ὅταν ἐμαλλίεν' ἀποθάνῃ τὴν ἀρῆκεν εἰς τὴν ἀδελφὴν τοῦ παρῆγγεῖλεν ὁμῶς αὐτὴν νὰ μὴ τὴν μετατοπίσῃ, μᾶλλον νὰ τὴν δεῖξῃ εἰς ἄλλον, ἀλλὰ νὰ τὴν τιμῇ, καὶ νὰ τὴν προσκυνῇ.

Ἀρ' οὐ ἀπύθανε καὶ ἡ ἀδελφὴ ἐκείνου, ἔλαβον τὴν ἁγίαν κόρην πολλοὶ κατὰ διαδοχὴν, καὶ ἐπὶ τέλους κατήντησεν ὁ πολύτιμος αὗτος θησαυρὸς εἰς ἓνα Ἱερομόναχον Ἀρεικνόν, Εὐστάθιον ὀνομαζόμενον. Οὗτος κατόπιν εἰς ἓν σπήλαιον, ὅπου εἶχε καὶ τὴν Ἁγίαν κεφαλὴν, μὲ τὴν ὁποίαν ἔκαμε πολλὰς ἰατρείας· ἀλλ' ὁ ἅγιος ἔλεγεν ὅτι τὰς ἰατρείας ταύτας τὰς κάμνει ἡ τιμία κεφαλὴ, διότι αὐτὸς ὁ ὁποῖος τὴν ἔχει εἶναι Ἀρεικνός· διὰ τοῦτο λοιπὸν οἱ ὀρθόδοξοι ἰδίως

ξαν τὸν κακόδοξον ταῦτον καὶ αἰρετικὸν Εὐστάθιον ἀπὸ τοῦ σπήλαιον, ὅπου κατὰ θεῖαν θέλησιν, ἀρῆκεν αὐτός τὴν τιμίαν κεφαλὴν, καὶ ἐκεῖ εὐρίσκετο αὐτὴ κικρυμένη μέχρι τῆς ἐποχῆς Μαρκελλοῦ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Ἐμείσης Οὐρανίου ὀνομαζομένου, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ νέου Οὐαλεντιανοῦ ἐν ἔτει 364. Τότε λοιπὸν πολλοὶ ἄλλοι ἔλαβον θείας ἀποκαλύψεις διὰ τὴν προδρομικὴν ταύτην κεφαλὴν. Ὅθεν εὐρέθη αὕτη δεύτηρον μέσα εἰς μίαν στάμνον, ἥ ὁποία ἐφέρθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπον τῆς Ἐμείσης, καὶ ἔκαμε διαφόρους ἰατρείας καὶ παράδοξα θαύματα.

Τὴν ἑορτὴν λοιπὸν ταύτην ἑορτάζει σήμερον ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία εἰς ἀνάμνησιν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἑνδοξοῦ Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ, ἀκτίνας ἀφίησι τῆς ἀρθαρσίας, τῶν Ἰασίων ἀνωθὺν συναθροίζῃ τὴν πληθύν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται τῶν ἀνθρώπων τὰ γένη, ὁμόφωνον ἀναπέμψας δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Κοντάκιον

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάρην τὴν σὴν ὡς ροδὸν ἱερώτατον ἐκ τῆς γῆς ἀράχοντι τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

25. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυ-

ρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Δριζιπάρῳ τῆς Θράκης. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ρηγίνου, ἐπισκόπου Σκοπίλων. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαρκελλοῦ, ἐπισκόπου Ἀπαμείας τῆς Κύπρου.

Βιογραφία τοῦ Ἁγίου Ταρασίου.

Οὗτος ἦτον ἀπὸ τὴν Κωνσταντινὴν πόλιν, οἷος ἐκ τῶν πρώτων ἀρχόντων καὶ θεῖος τοῦ Ἀγιωτάτου Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἐξῆ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν βασιλείων Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης κατὰ τὸ ἔτος 783, ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ ἐψηφίσθη τῷ 784 Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Ἅγιος Ταρασίος ἠμελίωσε τὴν προσκύνησιν τῶν Ἀγίων Εἰκόνων, ἡ ὁποία ἐκινδύνευεν ὅπως διόλου ν' ἀθετηθῇ καὶ ν' ἀρχειθῇ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦτο ἐνήργησιν αὐτός καὶ γένητο ἡ Ἁγία καὶ οἰκουμένη ἐκδόμη Σύνοδος κατὰ τὸ ἔτος 787 διὰ δὲ τῆς Συνόδου ταύτης ἐπιστρέψαν οἱ Βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων εἰς τὰς σεπτὰς παραδόσεις τῶν Ἀγίων καὶ Πανευρέμων Ἀποστόλων καὶ τῶν προηγουμένων Ἀγίων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἠνώθη μετὰ Πατριαρχίᾳ. Ἀπ' οὗ λοιπὸν ὁ Ἅγιος αὐτός ἐκυβέρνησε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ 22 ἔτη μετὰ μεγάλην εὐσίδειαν, ἐπαύθη δὲ καὶ ἐσιδέσθην ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω Βασιλεῖς, ἀπέθανε κατὰ τὸ 806 ἔτος μ. Χ. καὶ ἐτάφη εἰς Μοναστήριον, τὸ ὅποιον εἶχε κτίσει ὁ ἴδιος.

Ἀπολυτίκιον.

Κένονα πίστιος καὶ εἰκόνα πρεσβυτείας, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνιδειξέ σε τῇ ποιμένι σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτω-

χαίει τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ταρσίσι, Πρίσβυτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ὁρθόδοξοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν ραιδρύνας, καὶ Χριστοῦ μακάριε, τὴν σεβασμὴν Εἰκόνα, σέβασθαι καὶ προσκυνεῖσθαι πᾶσι διδάσκας, ἡλεγκας Εἰκονομάχων ἄλιον δόγμα· διὰ τοῦτο σοὶ βοῶμεν· ὦ Πάτερ, χαίροις σοφὲ Ταρσίσι.

† 26. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, ἐπισκόπου Γάζης. Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος μετὰ τὴν ὁποίαν ὁμώλησεν ὁ Χριστὸς εἰς τὸ φρέαρ καὶ τῶν σὺν αὐτῇ. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Βίκτορος. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Χριστοδοῦλου.

Βιογραφία τῆς ἁγίας Φωτεινῆς.

Ἡ Ἀγία αὕτη κατέβη εἰς τὴν Καρθαγίνην, πόλιν τῆς Ἀφρικῆς (ἡ ὁποία τὴν ὥρην λέγεται Τύνις) καὶ ἐκήρυττεν εἰς αὐτὴν μετὰ παρρησίας τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Ἐξῆς δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ βασιλέως Νέρωνος, ὁ ὁποῖος ἐκίνησε τὸν πρῶτον μεγάλον διωγμὸν ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν κατὰ τὸ 66 ἔτος μ. Χ. Ἡ Ἀγία Φωτεινὴ ὀνομαζέται Σαμαρεῖτις διότι ἦτο ἀπὸ τὴν Σαμαρείαν. Εἶναι δὲ ἡ γυνὴ ἐκείνη μετὰ τὴν ὁποίαν ὁμώλησεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαμαρείας Σιχάρ καὶ, ἐπειδὴ ἦτο κουρασμένος ἀπὸ τοῦ δρόμου, ἐκάθισεν πλησίον εἰς ἓν φρέαρ. Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ἡ Σαμαρεῖτις αὕτη διὰ ν' ἀντλήσῃ ὕδωρ, καὶ τότε ἠξιώθη νὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἰησοῦν νὰ πῇ ὕδωρ.

Οὕτως ὁμοῦς πύχριστήθη καὶ ἰδὼν αὐτὴν νὰ πῇ τὸ ζῶσαν καὶ πνευματικὸν ὕδωρ τῆς θείας καὶ σωτηρίου διδασκαλίας του.

Ἡ Ἀγία Φωτεινὴ εἶχε δύο υἱοὺς τὸν Ἰωσὴν καὶ τὸν Βίκτορα· αὗτοι δὲ μετὰ μετὰ τὴν μητέρα των ἐκήρυττον εἰς τὴν Καρθαγίνην, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν τὸ Εὐαγγέλιον, τοῦ Χριστοῦ· ἐπειδὴ δὲ ὁ Βασίλεws Νέρων ἔμαθεν ὅτι οἱ Ἅγιοι αὗτοι μετὰ τὰ παρὰ τοὺς νόμους τῶν εἰδὼν κάμνουν οὕτως σχεδὸν τοὺς ἰθνηκοὺς χριστιανούς καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν θυγατέρα του Δομνίαν, ἰθύμωσι πολὺ καὶ μετὰ πολλὰ βίασιν ἰθνητῶσιν αὐτούς, καθὼς καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς, καὶ ἐγγίνει ἄλλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶχον πιστεύσῃ εἰς τὸν Χριστὸν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἡ Ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία διώρισεν ὅπως σήμερον, κατὰ τὴν 26 Φεβρουαρίου, ἑορτάζεται ἡ μνήμη τῆς μεγαλομάρτυρος Φωτεινῆς καὶ ἐκείνων οἵτινες ἐμαρτύρησαν μετὰ αὐτὴν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ ραιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθεύσαι οἱ τοῦ Κυρίου μαθηταί, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψαι, τοῖς Ἀποστόλοις κυχωμέναι· ἔλεγον ὁ θάνατος ἐγίρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα Γαος.

Κοντάκιον.

Πιστεὶ ἰλθῶσιν ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἰθαύαστο τῆς σοφίας ὕδωρ σι, ὃ ποτισθεῖσα δαφνίως, βασιλεύει τὴν ἀνάσιν ἐκκληρώσαστο αἰωνίως ἡ ἀοιδίμος.

† 27. Τοῦ ἐπίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ

Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου. Τοῦ Ἀγίου Στεφάνου. Τοῦ ὁσίου Τιμοθέου τοῦ ἐν Κεσαρείᾳ τελειωθέντος.

† 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συναθλητοῦ τοῦ Ἀγίου Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Προτερίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Νέστορος.

29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

*Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12
καὶ ἡ νύξ ὥρας 12 (ἰσημερία).*

Ὁ μὴν οὗτος ὠνομάσθη Μάρτιος ἀπὸ τοῦ Ῥωμαϊκῶν ὀνόμα Μάρς τὸ ὁποῖον ἐσθμαινεν Ἀρης ἦτο δὲ οὗτος θεὸς τοῦ πολέμου, καθὼς λέγει ἡ Μυθολογία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον ἀφιρώσθαι τὸν μὴνα τούτον εἰς τὴν Ἀρην, θεὸν τοῦ πολέμου, διότι καθὼς ἀναφέρουσι μερικοὶ, εἰς τὸν Μάρτιον, δηλ. τὸν μὴνα τοῦ Ἀριεὸς οἱ Βασιλεῖς ἐπινεΐθιζον καὶ χάμασι πολέμους, τῶν ὁποίων ἦτο πρῶτος ὁ πολέμοπος Ἀρης, κατὰ τὴν δοξασίαν τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Μάρτιος μὴν, ὃν καὶ εἶναι ὁ εἰβόμος τοῦ ἔτους ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον, ὠνομάζεται ὁμοίως κατὰ τὴν Ἀγίαν Γραφὴν ἀρχὴ καὶ πρῶτος τῶν μηνῶν διότι κατ' αὐτὸν τὸν μῆνα ὁ Θεὸς ἔκαμε ὅλα τὰ αἰσθητὰ κτίσματα, ἐπίσης δὲ κατ' ἴσος, εἰς τὸν Μάρτιον μῆνα, ἡ γῆ βλαστάνει τὰ βότανα καὶ τὰ χόρτα, καθὼς καὶ τότε ἐβλάστησι ταῦτα εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ Κόσμου, ὅταν ὁ Θεὸς προσέταξε καὶ εἶπε «Βλαστήσατω ἡ γῆ Βοτάνην χόρτου.» (Γεν. α'. 11) καὶ διότι εἰς τὸν Μάρτιον γίνεται ἡ γλυκυτάτη ἀνοιξίς, καὶ ἡ θάλασσα ἀρχίζει νὰ γαληνίζῃ, καὶ ὁ οὐρανὸς φαίνεται κα-

θαρρώτερος καὶ λαμπρότερος ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ σύννεφα τοῦ χειμῶνος. Ὅθεν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Πατέρες λέγουσιν ὅτι κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ὁ Θεὸς ἐπέλασε τὸν ἄνθρωπον. Κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα κατέβη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν μας καὶ συνελήρθη εἰς τὴν μακαρίαν κοιλίαν τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀφοῦ ἔλαβε σάρκα ἀπὸ αὐτῆν, δηλ. κατὰ τὴν 25ην τοῦ Μαρτίου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἑορτάζεται ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ λόγου ἔσπορος σὺλληψις. Κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον, δηλ. κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου, κατεδίχθη νὰ λήθῃ ὁ Κύριος τὸν διὰ Σταυροῦ θάνατον, καὶ κατὰ τὴν 25ην τοῦ ἰδίου τοῦτου Μαρτίου ἀνίστη ὁ Κύριος ἐκ τοῦ μνήματος, ὅτι καὶ κύριον Πάσχα ὀνομάζεται καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ ἐχάρισε καὶ εἰς ἡμᾶς θειοπρεπῶς τὴν ἀνάστασιν. Εἰς τοῦτον τὸν μῆνα πρέπει νὰ πιστεύωμεν, ὅτι μίλλε νὰ γίνῃ καὶ ἡ κοινὴ καὶ παγκόσμιος ὁλων τῶν ἀνθρώπων Ἀνάστασις.

- † 1. Τῆς Ἀγίας ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν. Τῆς ὁσίας Δομνίνης τῆς Νείας. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης.
- † 2. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικού. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου Ἐπισκόπου Κυρηναίας τῆς Κύπρου. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος καὶ παρθένου Εὐθαλίας. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀνδρονίου καὶ Ἀθανασίας.
- † 3. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου Κλεονίδου, καὶ Βασιλίσκου. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

- † 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ. Τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου Ἐπισκόπου Κύπρου.
- † 5. Τοῦ Ἀγίου ὁσιομάρτυρος Κόνωνος. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου, τοῦ ἀσκητικοῦ καὶ θαυματουργοῦ. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐλαμπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ τελειωθέντος. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ Βουλγάρως τοῦ ἐν Κωνσταντινὺν μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1784.
- † 6. Τῶν Ἀγίων Μεγάλων Μαρτύρων τεσσαράκοντα δύο, τῶν ἐν τῷ Ἀμαρῷ μαρτυρητάντων, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου τοῦ θαυματουργοῦ. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐφροσύνου. Ἡ εὐρεσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ παρὰ τῆς μακαρίας Ἑλένης.
- † 7. Τῶν Ἀγίων ἐπὶ Ἱερομαρτύρων τῶν ἐν Χερσῶν Ἐπισκοπησάντων. Βασιλέως, Ἐφραίμ, Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου, Ἀγαθεδώρου, καὶ Ἐλπιδίου. Τῶν Ἀγίων ἐπισκόπων Τριμουθουαντος τῆς Κύπρου, Ἀρκαδίου καὶ Νέστορος. Τοῦ Ἀγίου Ἐφραίμ Πατριάρχου Ἀντιοχείας.
- † 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Πλουσιάρχου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
- † 9. Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν

Σεβαστεία τῇ πόλει μαρτυρησάντων. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ. Τοῦ Ἀγίου Καισαρίου, τοῦ ἀδελφοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς τῶν Ἀγίων μεγάλων 40 Μαρτύρων.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι τεσσαράκοντα Μάρτυρες δὲν εἶχον μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πατριδα. ἦσαν ὅμως ὅλοι στρατιῶται καὶ ἦσαν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἑνὸς στρατηγοῦ. Ἐζῶν δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Λικινίου κατὰ τὸ ἔτος 320 μ. Χ. Ἐπειδὴ δὲ οὗτοι εἶχον μεγάλην πίστιν πρὸς τὸν Χριστόν, συνελήφθησαν ἀπὸ τὸν Βασιλέα καὶ ἀρ' οὐ ἀπὸ αὐτὸν φοβερά ἐτιμωρήθησαν, ἐρρίφθησαν κατόπιν γυμνοὶ ἐν καιρῷ ψύχους μέσα εἰς μίαν λίμνην τῆς Σεβαστείας· εἰς ὅμως ἀπὸ τοὺς τεσσαράκοντα, ἐπειδὴ εἶδειζε δειλίαν ὑπῆγεν μέσα εἰς ἓνα λουτρόν, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐκεῖ πλησίον ἀναμμάντος διὰ νὰ θερμανθῇ· ἀλλ' ὦ τοῦ θαύματος! ἅμα τὸν προσέβαλεν ἡ θέρμη τοῦ λουτροῦ διελύθη ἀμέσως· ὁ ἐκεῖ δὲ φυλάξ, ὅταν εἶδε τοῦτο, καθὼς καὶ πρὸ τοῦ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν λουτρόν ὁ ὀλιγόψυχος ἐκεῖνος, εἶδεν οὐράνιον φῶς, τὸ ὁποῖον περιέκλυε τοὺς Ἅγιους Μάρτυρας, αἱ δὲ κεφαλαὶ αὐτῶν ἦσαν ἐστολισμέναι μὲ λαμπροὺς στεφάνους, ἐκτός τῆς κεφαλῆς τοῦ ὀλιγοψύχου, ἀμέσως ἐμβαίνει θαλημπατικῶς μέσα εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀντὶ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ φόβου ἀφῆκε τὴν θέσιν του, κατέταξε τὸν ἑαυτοῦ του μεταξὺ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων.

Ὅταν ἐξημέρῳσιν, ἐπειδὴ οἱ Ἅγιοι ἦσαν μὲν λιποθυμισμένοι ἀλλ' ἀκόμη ἔζων, διὰ τοῦτο κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως συντρίβησαν τὰ σκέλη αὐτῶν, καὶ τοιοῦτοτρόπως παρέδωκαν τὰς ψυχὰς των εἰς χεῖρας Θεοῦ κατὰ τὸ 320 ἔ-

τος. Μόνον εἰς Μάρτυς ὀνομαζόμενος Μελίτων δὲν εἶχεν ἀποθάνῃ· ὅθεν ὁ Βασιλεὺς διέταξε νὰ μὴ συντρίψωσι τὰ σκέλη του, ἀλλὰ νὰ τὸν ἀρήσωσιν διότι ἐνόμιζεν ὅτι, ἐπειδὴ ἦτο νέος καὶ δυνατός εἰς τὸ σῶμα, ἢ ζήσῃ, ἴσως δὲ καὶ μετανοήσῃ διὰ τὸν πρὸς τὸν Χριστόν πίστιν. Ἡ μήτηρ ὁμως αὐτοῦ ἐπειδὴ ἐπιθύμει καὶ ὁ υἱὸς τῆς νὰ ἀποθάνῃ διὰ διὰ τὸν Χριστόν μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους Μαρτύρους, συμβουλεύει αὐτόν νὰ ὑποφέρῃ τὰς βασάνους διὰ νὰ γίνῃ καὶ οὗτος τέλειος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ.

Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ, ἡ ὁποία πολὺ ἠγάπα τὸν Θεόν, ὅταν εἶδεν ὅτι οἱ στρατιῶται ἐθίσαν τὰ λείψανα τῶν Ἀγίων ἐπάνω εἰς τὰς ἀμάξας, τὸν δὲ υἱὸν τῆς ἀφῆκαν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ζήσῃ, διὰ τοῦτο ἡ φιλόχριστος καὶ ἀνδρεία αὐτῇ, ἀρ' οὐ ἀφῆκε κατὰ μέρος τὴν μητρικὴν τῆς ἀγάπην καὶ διότι ἐπιθύμει καὶ ὁ υἱὸς τῆς νὰ ἀποθάνῃ μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους Μάρτυρας διὰ τὸν Χριστόν, διὰ τοῦτο φορτώνεται αὐτόν εἰς τοὺς ὄμους τῆς καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσθεν ἀπὸ τὰς ἀμάξας μὲ μεγαλοψυχίαν. Εἰς τὸν δρόμον ὅμως ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς, μετὰ μεγάλης δὲ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ἡ μήτηρ αὐτῇ φέρει τὸ λείψανον αὐτοῦ καὶ τὸ θέτει ὁμοῦ μὲ τὰ λείψανα τῶν Ἀγίων. Οἱ δὲ στρατιῶται, ἀκού ἤναψαν πυρκαϊάν, κατέκαυσαν τὰ σώματα τῶν Ἀγίων· ὅσα δὲ ὅσα ἔμειναν τὰ ἔρριψαν εἰς τὸν ποταμόν, διότι ἐρθόνουν μήπως λάβωσιν αὐτὰ οἱ Χριστιανοὶ καὶ τὰ φυλάξωσιν ὡς ἱερόνθησαυρόν. Αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀγίων Μεγάλων τεσσαράκοντα Μαρτύρων ἑορτάζει ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν κατὰ τὴν θῆν τοῦ μηνὸς τούτου.

Ἀπολυτίκιον.

Τὰς ἀληθινὰς τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἱπαθον, δυσω-

πήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδὸν ἐκκαὶ, φιλή-
θῃωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐ-
ρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσα-
ράκοντα διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος διελθόντες μακάριοι,
ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων
πληθύν.

† 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κεδράτου τοῦ ἐν Κο-
ρίνθῳ καὶ τῶν συν' αὐτῷ Ἀνάντου, Παύλου, Διο-
νυσίου, Κυπριανοῦ καὶ Κρήσκεντος. Τῆς ἑσίας
Μητὴρ ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας. Τοῦ
Ἁγίου Νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Μαυρουδῆ,
τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ ἔ-
τος 1544.

† 11. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου Ἀρ-
χιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Γεωργίου τοῦ νεοφανοῦς τοῦ θαυματουργοῦ.
Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Σιναΐτου.
Ἡ εἰς τὴν Κων)πολιν Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων
τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Βιογραφία τοῦ ἁγίου Σωφρονίου.

Οὗτος ἐγεννήθη κατὰ τὸ ἔτος 600 εἰς τὴν Φρονίκην ἀπὸ
γονεῖς εὐσεβεῖς καὶ σώφρονες, οἵτινες τὸν ἐδίδαξαν καθε εὐ-
σέβειαν καὶ ἀρετὴν διὰ δὲ τῆς εὐφυΐας καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ
πρὸς τὴν σπουδὴν ἔμαθεν ὅλας τὰς ἐπιστήμας. Ἐκτὸς δὲ

τούτων, ἂν καὶ κατοίκοι ἐντὸς τῆς πόλεως μετεχειρίζετο
πάντοτε τὴν αὐτὴν ἀρετὴν καὶ ἀσκήσιν, τὴν ὁποῖαν ἔκα-
μεν οἱ ἀσκηταὶ εἰς τὰς ἐρήμους. Μετὰ ταῦτα ὑπάγει εἰς
τὸ Μοναστήριον τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου
καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, διότι ἐπιθύμει ν' ἀπο-
κτήσῃ περισσότεραν μάθησιν τῆς σοφίας. Ἐκεῖ λοιπὸν εὐρί-
σκει ἵνα ἀνθρώπον σοφὸν ὀνομαζόμενον Ἰωάννην, μὲ τὸν ὁ-
ποῖον Πλατὼ μεγάλως σχίσαις καὶ ὠφελήθη πολὺ ἀπὸ αὐτοῦ
εἰς τὴν σπουδὴν. Ἐν ᾧ δὲ εὐρίσκειτο ἐκεῖ, ἔπαθεν ἀπὸ τοῦ
ὀφθαλμοῦ του ἰθιράπτυσιν ὁμῶς αὐτὸν οἱ Ἅγιοι Ἀνδρ-
γυροὶ Κύρος καὶ Ἰωάννης, οἱ ὁποῖοι ὡς μισθὸν ἐζήτησαν ἀπὸ
αὐτοῦ, τὸ νὰ γράψῃ εἰς βιβλίον τὰ θαύματα, ὅσα ἔκαμεν
οὗτοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ταῦτα δὲ πρὸς συνῆγραψεν ὁ
ἅγιος Σωφρόνιος, ἐπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Κατόπιν δὲ διὰ τὴν μεγάλαν ἀρετὴν τοῦ ἐχειροτονήθη ἐπί-
σκοπος Ἱεροσολύμων κατὰ τὸ ἔτος 633. Μετ' ὀλίγον ὑπῆ-
γεν ὁ ἅγιος εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάν-
νην τὸν ἑλεήμονα, ὅστις τότε ἦτο ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξαν-
δρείας. Ὅταν δὲ ὁ θεῖος Ἰωάννης ἀπέθανεν, ὁ ἱερός αὐτός
Σωφρόνιος ἔκαμε δι' αὐτὸν λόγον ἐπιτάφιον ἐγκωμιαστικόν,
διὰ τοῦ ὁποῖου ἐρανέρωσε τὸν ἄπειρον θησαυρὸν τῆς ἐλεη-
μοσύνης καὶ εὐσπλαγχνίας, τὸν ὁποῖον εἶχεν εἰς τὴν ψυ-
χὴν του ὁ τρισμακάριστος ἐκεῖνος ἄνθρωπος, καὶ πολὺ ἐθρή-
νησε διὰ τὴν στέρησιν τούτου. Ἀποῦ δὲ ὑστερὰν ἦλθε πάλιν
εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἐπὶ τρία ἔτη ἐποίμανε καλῶς τὴν
ποιμνὴν τοῦ Χριστοῦ, ἀπέθανε τῷ 636 ἀφήσας εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν πολλὰ συγγράμματα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι μεγάλην ἡ-
ξίαν καὶ σπουδαιότητα.

† 12. Τοῦ ἑσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ

Θεοφάνους τῆς Σιγριανῆς. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Πάπα Ρώμης τοῦ Διαλόγου. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφώρου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου.

† 13. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κων)πόλεως. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πουπλίου καὶ Τερεντίου.

Ἑρμηνεία τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Πατριάρχου ἁγίου Νικηφόρου.

Ὁ Ἁγιώτατος Πατριάρχης τῆς Κων)πόλεως Μεθόδιος, ὁ ὁποῖος ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τῷ 843, ἐπειδὴ ἐπεθύμει νὰ φέρῃ τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Νικηφόρου ἀπὸ τῆς νῆσου Θάσου, ὅπου κατεδικάσθη εἰς ἐξορίαν καὶ ἀπέθανε, λέγει πρὸς τότε Βασιλεῖς Μιχαὴλ καὶ Θεόδωρον, τὴν μητέρα αὐτοῦ, τὰ ἑξῆς: «Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μὴ φερθῇ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸ τίμιον καὶ ἱερὸν λείψανον τοῦ αἰδεσίμου καὶ Πανασίου Νικηφόρου, διότι οὗτος διὰ τὴν ὀρθόδοξον καὶ ἀμώμητον πίστιν ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον καὶ ἐτέλειωσε τὴν ζωὴν του εἰς τὴν ἐξορίαν. Ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ Βασιλεῖς οὗτοι ἐπαίσθησαν εἰς τοὺς λόγους τούτους, ἁμέσως ἐστείλαν ἀνθρώπους διὰ νὰ φέρωσι τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου, καὶ μὲ αὐτούς ὑπῆγε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Πατριάρχης Μεθόδιος, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησαν ἱερεῖς καὶ Μοναχοί.

Ἀπ' οὗ δὲ εὗρον τὸ τίμιον τοῦ ἁγίου λειψάνον ὅπως διελευσθῶν καὶ ἀκέραιον, τὸ ὁποῖον διαφυλάχθη τριανταεπταεὶς διάστημα δέκα καὶ ἑννέα ἐτῶν, ἔθεσαν αὐτὸ μέσα εἰς τὸ Βα-

σιλικὸν πλοῖον, καὶ τὸ ἔφεραν εἰς τὴν Κων)πολιν μὲ λαμπάδας καὶ ὕμνους πνευματικούς. Τότε ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ ἀνώτεροι ἄρχοντες τοῦ κράτους ἐξῆλθον μὲ λαμπάδας εἰς τὰς χεῖρας καὶ προϋπήνευσαν τὸ ἅγιον λείψανον, τὸ ὁποῖον καὶ ἠσπάζοντο· ἐπιπλεῖστα δὲ ἀφοῦ ἐσῆκωσαν αὐτὸ ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους των, τὸ ἔβαλον εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. Ἐκεῖ δὲ κατόπιν ἀγρυπνίας, τὴν ὁποίαν ἔκαμον τὸ πρωί, ἔθεσαν αὐτὸ πάλιν εἰς τοὺς ὤμους των, καὶ τὸ ἔφεραν εἰς τὸν Ναὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων τῶν Μεγάλων κατὰ τὴν δεκάτην τρίτην αὐτοῦ τοῦ μηνός, τὴν ἰδίαν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεχώρησε καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν.

† 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐμολογητοῦ Εὐσχήμου, Ἐπισκόπου Λαμφάκων.

† 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Μαρτύρων Πλησίου, Ρωμύλου, Τιμολάου, Ἀλεξάνδρων δύο καὶ δύο Διονυσίων. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀριστοβούλου ἐπισκόπου Βρετανίας, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικάνδρου, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ. Τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Μανουὴλ τοῦ Κρητός, τοῦ ἐν Χίῳ Μαρτυρήσαντος.

† 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαββίνου τοῦ Αἰγυπτίου. Τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ ἐν Ρουφιαναῖς. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ρωμανοῦ, τοῦ ἐν τῷ Παρίῳ. Τοῦ ἁγίου Ἀλεξανδρίωνος Πάπα Ρώμης.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ θαυματουργοῦ.

† 17. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Τοῦ ὁσίου Θεοστηρίκτου τοῦ ὁμολογητοῦ. Τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Παύλου τοῦ ὑπὲρ τῶν εἰκόνων θανατωθέντος. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μαρίνου.

† 18. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τροφίμου καὶ Εὐκαρπίωνος τῶν ἐν Νικομηδείᾳ τελειωθέντων.

† 19. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ συζύγων Χρυσάνθου καὶ Δαρείας. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κλαυδίου τοῦ Τριδούνου, τοῦ τιμωρῆσαντος τὸν Ἅγιον Χρυσάνθον καὶ Δαρείαν. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἰλαρίας, τῆς συζύγου Κλαυδίου τοῦ Τριδούνου. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Διοδώρου τοῦ Πρεσβυτέρου καὶ Μαρignano τοῦ Διακόνου. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Τορναῆ.

† 20. Τῶν ὁσίων Πατέρων Ἀββάδων, τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Σάββα ἀναιρεθέντων. Τῶν ἐν Ἀμινσῷ ἁγίων ἐπτὰ Μαρτύρων γυναικῶν, Ἀλεξανδρίας, Κλαυδίας, Εὐφροσίας, Ματρώνης, Ἰουλιανῆς, Εὐφημίας καὶ Θεοδώρας. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Νικήτου, ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἐμμανουήλ.

† 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου ἐπισκόπου τοῦ ὁμολογητοῦ. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ Πατριάρχου Κων)πόλεως. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φιλήμονος καὶ Δομνίνου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βηρύλλου, Ἐπισκόπου Κατάνης.

† 22. Τοῦ Ἀγίου ἱερομάρτυρος Βασιλείου Πρεσβυτέρου τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ ἐκκλησίας. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Καλλινίκης καὶ Βασιλίσσης. Τῆς Ἀγίας Δροσίδας, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως Τροϊανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ πέντε Κανονικῶν ὁγλ. Καλογραιῶν. Τοῦ Ἀγίου νέου ὁσιομάρτυρος Εὐθυμίου τοῦ ἐν Κων)πόλει ἀθλήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1814.

† 23. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Νίκωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων μαθητῶν αὐτοῦ 199. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Δομετίου. Τοῦ Ἀγίου νέου ὁσιομάρτυρος Λουκᾶ, τοῦ ἐν Μιτυλήνῃ μαρτυρησαντος.

† 24. Προέδρια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος ἐπισκόπου Σελευκίας τῆς Πισιδείας. Τοῦ Ἀγίου ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος Πρεσβυτέρου Λαοδικείας. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζαχαρίου καὶ Μαρτίνου τοῦ Θηβαίου. Τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Παρθενίου τοῦ Κων)πόλεως, τοῦ ἐν Κων)πόλει μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1656.

✠ 25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Ἑρμηνεία τῆς μεγάλης ταύτης ἑορτῆς.

Ὁ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ ὅποιος πάντοτε φροντίζει διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος, καθὼς Πατὴρ φιλάνθρωπος, ἐπειδὴ ἶδεν μετὰ μεγάλην λύπην ὅτι τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐδασκνίζετο πολὺ ἀπὸ τὸν Διάβολον, κατε-

σύριτο εἰς τὰ πάθη τῆς διακροῦσας καὶ ἐπροσκύνει τὰ εἰδωλά, ὡς θεοὺς, ἤθελεν ν' ἀποστείλῃ τὸν υἱὸν τοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ νὰ σώσῃ αὐτὸ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Διαβόλου. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐξ ἡμετέρων μετὰ τὸν Εὐαγγελισμόν τοῦ Ζαχαρίου, ὁ Θεὸς ἀπέστειλε τὸν Ἀρχάγγελον Γαβριὴλ εἰς τὴν πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ. Ἐκεῖ κατοικεῖ μία παρθένος, ἡ ὁποία ὠνομάζετο Μαριάμ καὶ ἦτο μνηστὴ τοῦ τέκτονος Ἰωσήφ. Ὁ Ἀγγελος λοιπὸν Γαβριὴλ ἐβάνη εἰς τὴν Παρθένον ταύτην, ἐχαιρέτισεν αὐτὴν καὶ εἶπε· «Χαίρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ». Ἡ Παρθένος ἅμα ἤκουσε τοὺς λόγους τούτους ἐταράχθη καὶ ἐσκόπετο, τί σημαίνει ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. Τότε ὁ Ἀγγελος λέγει πρὸς αὐτήν. «Μὴ φοβοῦ Μαριάμ, διότι εὗρες χάριν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ θὰ γεννήσῃς υἱόν, τὸν ὅποιον θὰ ὠνομάσῃς Ἰησοῦν. Οὗτος θὰ ᾔναι μέγας, θὰ ὠνομασθῇ υἱὸς τοῦ ὁψίστου καὶ θὰ σώσῃ τὴν ἀνθρώπινον γενεάν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας». Ἡ δὲ Παρθένος εἶπε πρὸς τὸν Ἀγγελοῦ. «Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου». Καὶ ἀμείσως μετὰ τὸν λόγον τοῦτον συνέλαβεν εἰς τὴν σιπτὴν καὶ ἄχραντον κοιλίαν αὐτῆς τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὴν ἐπισκίασιν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ μετὰ τὴν ἐπίλευσιν τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ Ἀγγελος Γαβριὴλ κατέβη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ κατὰ προσταγὴν τοῦ Θεοῦ ἦλθε καὶ ἔφερεν εἰς τὴν Παρθένον Μαρίαν τὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν ὅτι διὰ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ θέλει γίνῃ καὶ ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου γένους, διὰ τοῦτο ἡ μεγάλη αὕτη ἑορτὴ ὠνομάζεται Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου.

Σημ. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ κατὰ τὴν με-

γάλην ἑβδομάδα, δυνάμεθα εἶναι μένιν καὶ ἔλπιον νὰ καταλύσωμεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἰχθῶς διότι, καθὼς λέγουσιν οἱ Ἐκκλησιαστικὶ καὶ Πατέρες ἡ ἑβδομάς αὕτη τῶν παθῶν εἶναι πιστὴ.

Ἀπολυτίκιον.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεράκιον καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διό καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῃ βοήσωμεν. Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεὶς τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι, ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

† 26. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κεδράτου, Θεοδοσίου, Μανουὴλ καὶ ἐτέρων τεσσαράκοντα τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Περὶ τῆς Συνάξεως τοῦ Ἀρχαγγ. Γαβριήλ.

Ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα σημαίνει Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐπειδὴ αὐτὸς μόνος κατ' ἐξίρεσιν ὑπηρέτησεν εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἐνσαρκου οἰκονομίας τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἑορτάζει σήμερον τὴν Σύναξιν ταύτην πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

Τῶν εὐρχυνίων στρατιῶν, Ἀρχιστράτηγε, δεσποδυμέναι

αἰ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς διήπαισι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερυγῶν τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας· ἱστανῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχος τῶν ἀνω δυνάμεων.

Κοντάκιον.

Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργῇ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγί, καὶ Ἀρχηγί Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῶν πρόσβου, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

† 27. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ματρώνης τῆς ἐν Θισσαλονίκη. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἰωάννου καὶ Βαρουχίου. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἐπισκόπου Κορίνθου. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου.

† 28. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ νέου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Πελεκητῆς. (α) Τοῦ Ἀγίου Ἡρωδίου, ἐνὸς τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

† 29. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίαν, (β) Κυρίλλου διακόνου, καὶ τῶν ἐν Ἀσκήλωνι καὶ Γάζῃ παρθένων γυναικῶν καὶ ἱερωμένων ἀνδρῶν. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Εὐσταθίου. Ἐπισκόπου Κίου τῆς Βιθυνίας.

† 30. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφίως. Τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἰωήλ. Τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Τῆς

Ἀγίας Εὐβούλης, μητρός τοῦ ἁγίου Πανταλεήμονος. Τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Ζαχαρίου τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ ἔτος 1684.

Σημ. α'. Τὸ Μοναστήριον τῆς Παλεκητῆς εὐρίσκεται κατὰ τὴν Προσσαν, τὸ ὁποῖον σφίζεται καὶ κατοικεῖται ἕως τῆς σήμερον.

Σημ. β'. Ἀρέθουσα εἶναι πόλις τῆς Μακεδονίας κειμένη κατὰ τὸν κόλπον τοῦ Στρώμωνος, ἣ ὁποῖα κατόπιν ὀνομάσθη Ρενδίνα κατὰ τὸ ἔτος 1684.

Βιογραφία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου.

Οὗτος ἐγεννήθη εἰς τὴν Παλαιστίνην περὶ τὸ 553 μ. Χ. Ἐκ νεαρῆς ἡλικίας προσέφερε τὸν ἑαυτὸν τοῦ εἰς τὸν Θεὸν θυσίαν ἱερωτάτην ὄθεν, ἀφ' οὗ ἀνέβη εἰς τὸ Σιναιὸν ὄρος, ἐπεδόθη εἰς τὸν ἀσκητικὸν βίον. Ἐκεῖ λοιπὸν ὁ αἰδιδυμὸς ἔμεινε 40 ὁλόκληρα ἔτη, διότι καταπλέετο καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὸν δικακῇ ἐρωτα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὅλος δὲ ὁ δρόμος τῆς ζωῆς του ἦτο νηστεία, ὑπερβολικὴ ἀγρυπνία καὶ προσευχὴ παντοτελεῖα καὶ ἀκατάπαυστος καὶ μεγίστη ἀγάπη πρὸς τὸν Θεόν.

Ἀφ' οὗ ἐβήσεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἀρετῆς, καὶ ἔγινεν ἡγούμενος τοῦ Μοναστηρίου εἰς τὸ Σιναιὸν ὄρος, ἀρῆκε τὴν ἀρόσκιον τρυφὴν ζωὴν καὶ μετέβη εἰς τὴν αἰώνιον τῇ 603 ἑτῶν 80. Πρὶν ὅμως ν' ἀποθάνῃ συνέγραψε τριάκοντά σπουδαίους λόγους περὶ ἀρετῆς οἵτινες ὀνομάζονται Κλίμαξ τῶν Ἀρετῶν διότι διὰ τῶν λόγων τούτων, ἐν ᾧ προχωροῦμεν ἀπὸ τὰς πρακτικὰς εἰς τὰς θεωρητικὰς ἀρετάς, ἀναβαίνομεν, καθὼς τὴν κλίμακα, εἰς οὐράνιον ὄψος. Δι' αὐτὴν λοιπὸν τὴν αἰτίαν τὸ πάνσορον τοῦτο βιβλίον τῶν 30 θείων καὶ πνευματικῶν ἀναβάσεων τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου ὀνομάζεται *Κλίμαξ*.

Ἀπολυτίκιον.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐ-
γεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμαῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς
πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη
λάμπων τοῖς θαύμασι. Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, σὺδῆκε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Καρποὺς αἰθλαῖς, ἐκ τῆς βιβλίου προσφέρων, διδάγμα-
τα σοφί, καθηδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ νήψεως,
προσεχόντων Μακάρι· κλίμαξ γὰρ ἴσθι, ψυχὰς ἀνάγουσα
γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσιν δόξαν τῶν πιστῶν
τιμώντων σε.

† 31. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ὑπατίου, Ἐπισκόπου
Γαγγρῶν. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου Ἐ-
πισκόπου Μελιτινῆς τοῦ ὁμολογητοῦ. Τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Μενάνδρου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Βλασίου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ
θαυματουργοῦ.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Τὸ ὄνομα Ἀπρίλιος εἶναι Λατινικόν καὶ σημαίνει ἀνοι-
κτός· διότι εἰς τὸν μῆνα τοῦτον ἀνοίγουσιν ὅλα τὰ δένδρα
καὶ κάμνουσιν ἄνθη, καὶ εἰς αὐτὸν γίνεται ἡ γλυκυτάτη ἀ-
νοιξίς.

Ὁ Μῆς οὗτος ἔχει ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13,
καὶ ἡ νύξ 11.

† 1. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυ-
πτίας. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ
Μακαρίου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς καλουμένης
Πελεκητῆς. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Γερωντίου
καὶ Βασιλείδου.

Βιογραφία τῆς ὁσίας Μαρίας.

Αὕτη ἦτο ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἔζη κατὰ τοὺς χρόνους
τοῦ μεγάλου Ἰουλιανοῦ κατὰ τὸ ἔτος 530· διεῖλε δὲ ἐπὶ 17
ὁλόκληρα ἔτη βίον ἀνέθικον καὶ ἁγιον. Μετὰ ταῦτα ὅμως
διωρθώθη καὶ μετενόησε, διότι ἐπιδόθη ἡ μακαρία εἰς τὴν
ἀσκητικὴν καὶ ἐνέκρετον ζωὴν. Ἡ δὲ αἰτία τῆς μεταβολῆς αὐ-
τῆς καὶ μετανοίας εἶναι αὕτη: Εἰς τὴν δεκάτην τετάρτην
τοῦ 7)βρίου μηνός, ὅταν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἔρχετο ἡ ὄψω-

σις τοῦ τιμίου ξύλου τοῦ ζωοποιῦ Σταυροῦ, πολλοὶ Χρι-
στιανοὶ ἦλθον ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ νὰ
ἰδῶσι τὸ τιμιόν ξύλον τοῦ Σταυροῦ· τότε δὲ καὶ ἡ ὁσία αὕτη
χάριν περιεργίας ὑπῆγεν ἐκεί ὁμοῦ μὲ διεσθαρμένους νέους·
ἐν ᾧ δὲ ἔχεται νὰ ἔμβῃ εἰς τὸν Ναόν τῆς Ἀγίας Ἀναστά-
σεως, ὅπως ἰδῇ τὸν ζωοποιόν Σταυρόν, ἠμποδίζετο ἀοράτως
καὶ δὲν ἔδυνάτο νὰ εἰσέλθῃ, οὐτὰ νὰ ἰδῇ.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ καρδιά αὐτῆς εἶχε πληγωθῇ ἀπὸ τὴν με-
ρίστην λύπην, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη δι' αὐτό, ἀπεράσισε νὰ
ἀλλάξῃ ζωὴν καὶ νὰ μετανοήσῃ· καὶ τοιοῦτοτρόπως ὅταν
ἦλθε πάλιν ὀπίσω εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐμῆκεν εὐκόλως εἰς
αὐτήν. Ἀφοῦ δὲ προσκύνησε τὸ τιμιόν ξύλον, ἀνεχώρησε
τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ· ἐπέρασε τὸν Ἰορ-
δάνην, μετέβη εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐκεῖ ἔζησεν ἡ τρισολβία
40 ἔτη, χωρὶς νὰ ἰδῇ ἄνθρωπον, μόνον δὲ τὸν Θεόν ἔβλεπε
καὶ πάντοτε πρὸς αὐτὸν προσερχετο. Ὅταν δὲ ἐπλησίαζε
ν' ἀποθάνῃ αὕτη συνήτησε ἐρημίτην τινα ὀνομαζόμενον
Ζωσιμᾶ· καὶ ἀφοῦ διηγήθη πρὸς αὐτὸν ὁλόκληρον τὸν βίον
τῆς, τὸν προσεκάλεσε νὰ φέρῃ εἰς αὐτὴν τὰ ἀχράντα Μυσ-
τήρια διὰ νὰ κοινωνήσῃ· ἐκεῖνος δὲ ἐκοινωνήσεν αὐτὴν τὸ
ἐργόμενον ἔτος, κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην. Τὸ ἀκόλουθον
ἔτος, ὅταν ἐπέστρεψε πάλιν ὁ Ζωσιμᾶς, εὗρεν αὐτὴν νεκράν
κατὰ γῆς ἐξηπλωμένην καὶ γράμματα πλησίον αὐτῆς, τὰ
ὅποια ἔλεγον τὰ ἀκόλουθα· «Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ, θάψον ἰδὼ ἀ-
κριβῶς τὸ σῶμα τῆς ἀθλίας Μαρίας. Ἀπέθανον τὴν ἰδίαν
ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκοινωνήσα τὸν ἀχράντων Μυστη-
ρίων. Νὰ εὐχῇσαι πάντοτε δι' ἐμὲ.» Ἄλλοι μὲν λέγουσι ὅτι
ἀπέθανεν ἡ ὁσία Μαρία τῷ 378 ἔτει μ. Χ., ἄλλοι δὲ τῷ
437.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τό κατ' εἰκόνα λαβοῦσα γάρ τόν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καί πράττουσα ἐδιδασκας, ὑπερορᾷ μὲν σαρκὸς περιέρχεται γάρ ἐπιμαλίσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάζεται. Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον.

Τοῖς τῶν ἀγώνων σου πόνοις θεόληπτε, τὸ τῆς ἱρήμου τραχὺ καθηγίασας· διὸ σου τὴν μνήμην δοξάζομεν. ἐν ὁμωδίαίς, Μαρία, τιμῶντές σε, Ὁσία Ὁσίαν ἀγλαίωμα.

† 2. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου τοῦ θαυματουργοῦ. Τῆς Ἀγίας Παρθενομάρτυρος Θεοδώρας. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Πολυκάρπου. Τοῦ ὁσίου Γρηγορίου, τοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Νικομηδείας ἀσκήσαντος.

† 3. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Νικήτα, Ἡγουμένου Μονῆς τοῦ Μηδικίου(α). Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Παύλου Ρώσσου τοῦ ἀπέλευθέρου, τοῦ ἐν Κων)πόλει μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1683.

† 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Μαλειῷ. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πλάτωνος, τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Στουδίου. Τοῦ

(α). Ἡ Μονὴ αὕτη εὑρίσκεται εἰς τὰ Μουδανία.

ὁσίου Θεωνᾶ, τοῦ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Παντοκράτορος ἀσκήσαντος, ὕστερον δὲ ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης γενομένου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμᾶ, τοῦ κηδεύσαντος τὴν ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν.

† 5. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κλαυδιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐτέρων ἑξ. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρου Ζήνωνος. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἀθλήσαντος ἐν τῇ νύξῃ Ἐφέσῳ.

† 6. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου Πατριάρχου Κων)πόλεως. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, τοῦ ἀσκήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1310. Τοῦ ὁσίου Γρηγορίου, τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τοῖς ὄρεσι τῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἀθῶ.

Βιογραφία τοῦ Ἀγίου Εὐτυχίου.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Εὐτύχιος ἦτο κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου κατὰ τὸ ἔτος 530 καὶ κατήγετο ἀπὸ ἐν χωρίον τῆς Φρυγίας ὀνομαζόμενον Θεία Κώμη. Ἀρ' οὗ δὲ ἀνατρέψῃ ἀπὸ τὸν πάππον του, τὸν πρεσβύτερον Ἠσύχιον, ἐδαπτίσθη κατόπιν ἀπὸ αὐτὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Λύγαυστοπόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀκρίβως ἐτέλει τὴν θεῖαν λειτουργίαν. Ἐπειδὴ ὁ Ἅγιος οὗτος ἐμιλλέτησε τὰ ἱερὰ λόγια, καὶ ἀπέκτησε βαθεῖας γνώσεις τῶν Ἀγίων Γραφῶν, διὰ τοῦτο ὁ τότε Ἐπίσκοπος τῆς Ἀμασείας προσεκάλεσεν αὐτὸν καὶ τὸν κατίστησε διὰ κουρεύ-

σεως τῶν τριῶν τῆς κεφαλῆς. Ἀναγνώστην εἰς τὸν Ναὸν τῆς Κυρίας Θεοτόκου· κατόπιν δὲ χειροτονήθη Πρεσβύτερος καί, μεταβὰς εἰς τὸ ἐν Ἀμασίᾳ Μοναστήριον ἔγεινε Μοναχός, καὶ ἔπειτα χειροτονεῖται Ἀρχιμανδρίτης.

Ὅτε δὲ συνεκροτήθη ἡ ἁγία καὶ οἰκουμένη πᾶμπτε Σύνοδος, τότε, ἐπειδὴ ὁ Ἐπίσκοπος Ἀμασίας δὲν ἠδύνατο ἕνεκεν ἀσθενείας νὰ ὑπάγῃ εἰς αὐτήν, ἔστειλε τὸν μακάριον Εὐτύχιον εἰς τὴν θέσιν του· τότεν δὲ ἀρετὴν καὶ σοφίαν ἔδειξεν οὗτος εἰς τὴν Σύνοδον, ὥστε ὅλοι οἱ συνελθόντες Ἀρχιερεῖς τὸν ἐθαύμασαν. Αὐτὸς ἐφάνη λαμπρὸς μὲ τῆς σοφῆς ἀποκρίσεις του ἐναντίον τῶν αἰρετικῶν καὶ ἔδειξε διὰ τῶν Θείων Γραφῶν ὅτι οἱ τότε αἰρετικοὶ πρέπει νὰ ἀναθεματισθῶσι. Ὅθεν διὰ τοῦτο τὸν Ἅγιον Εὐτύχιον ὅλοι οἱ κληρικοί τῆς Κων(σταντινουπόλεως) τὸν ἡγάπησαν, καθὼς καὶ ὁ Βασιλεὺς Ἰουστινιανός, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πατριάρχου τῆς Κων(σταντινουπόλεως) Μηνᾶ, ἀνέβη αὐτὸς τὸν θρόνον.

Μετὰ ταῦτα ὁμως, διότι ὁ Ἅγιος οὗτος εἶχεν ἐλέγξῃ τὸν Βασιλεῖα Ἰουστινιανόν διὰ τὸ κακὸδοξον φρόνημα, τὸ ὅποιον εἶχε διὰ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐξορίζεται ἀπ' αὐτὸν εἰς τὸ ἐν Ἀμασίᾳ παλαιὸν τοῦ Μοναστηρίου, ἀφοῦ ἐπατριάρχευσεν ἐπὶ 12 1/2 ἔτη. Ἐκεῖ δὲ ἐγκαλεσθεὶς πάλιν τὴν προηγουμένην ἀσκητικὴν του ζωὴν, καὶ πολλὰ θαύματα εἶχε κάμῃ. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰουστινιανοῦ προσκαλεῖται ἀπὸ τὴν ἐξορίαν ὁ Ἅγιος ὑπὸ τῶν Βασιλέων Ἰουστίνου καὶ Τιβερίου εἰς τὸν θρόνον τῆς Κων(σταντινουπόλεως) κατὰ τὸ ἔτος 576. Ἀφοῦ δὲ διαμένει εἰς τὸν θρόνον 24 1/2 ἔτη, ἀπέθανε τῷ 590. Κατετέθη δὲ τὸ λείψανον τοῦ Ἁγίου Εὐτυχίου ὑποκάτω τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὅπου εὕρισκοντο καὶ τὰ Ἅγια λείψανα Ἀνδρίου Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων.

† 7. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστοῦ. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Ἐπισκόπου Μιτυλήνης. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ρουφίνου τοῦ Διακόνου. Τῶν Ἁγίων Διακόνων Μαρτύρων τῶν ἐν Σινώπῃ τελειωθέντων.

† 8. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀγάθου, Φλέγοντος, Ρούρου καὶ Ἀσυγκρίτου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Καλεστίνου Πάπα Ρώμης. Τοῦ Ἁγίου Παυσιλύπου. Τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου, τοῦ ἐν τῇ Κῷ μαρτυρησαντος κατὰ τὸ ἔτος 1669.

† 9. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐφυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ. Τοῦ Ἁγίου ὁσιομάρτυρος Βαδίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ τῶν ἑπτὰ μαθητῶν αὐτοῦ.

† 10. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰακώβου Πρεσβυτέρου καὶ Ἀζᾶ Διακόνου. Τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Δήμου, τοῦ μαρτυρησαντος ἐν Σμύρνῃ κατὰ τὸ ἔτος 1363.

† 11. Τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου. Τῆς ἁγίας Τρυφαίνης τῆς ἐν Κυζίκῳ. Τοῦ ὁσίου Φαρμουθίου.

† 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, ἐπισκόπου Παρίου. Τῆς ὁσίας Ἀνθοῦσης, θυγατρὸς τοῦ Βασιλείου Κοπρωνύμου. Τῶν Ἁγίων τριῶν Ἀββάδων καὶ ὁσιομαρτύρων Μηνᾶ, Δαβὶδ καὶ Ἰωάννου. Τοῦ ὁσίου Ἀκακίου, τοῦ ἐν

τῇ κατὰ τὸ Ἅγιον ὄρος Σκήτει τοῦ Καυτοκαλυβίου ἀπκήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1730.

† 13. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Πάπα Ρώμης. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδοσίου. Τοῦ Ἁγίου Νέου Μάρτυρος Δημητρίου τοῦ Πελοποννησίου, ἀθλήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1803.

† 14. Τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἐβδόμηκοντα Ἀριστάρχου, Πούδης, καὶ Τροφίμου. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θωμαΐδος.

† 15. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν Ἀναστασίας καὶ Βασιλίσσης. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεωνίδου, τοῦ Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Θεοδώρου καὶ Παυσιλίπιδου.

† 16. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Παρθένων καὶ αὐταδέλφων, Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φίληκος Ἐπισκόπου, Ἰανουαρίου Πρεσβυτέρου, Φουρτουνάτου καὶ Σεπτεμίνου. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Εἰρήνης. Τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Βουρλιώτου, τοῦ ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1782.

† 17. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν, ἐπισκόπου Περσίας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ τοῦ νέου. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, τοῦ Πάπα Ρώμης.

† 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ

τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ Γότθου. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Κοσμά Ἐπισκόπου Χαλκηδόνος. Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας τῆς θαυματουργοῦ. Τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, τοῦ ἐν Κων)πόλει μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1526.

† 19. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου τοῦ Ἱεροπολυμίτου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Ἐπισκόπου Πισσιδίας τοῦ ὁμολογητοῦ. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τρύφωνος Ἀρχιεπισκόπου Κων)πόλεως. Τοῦ ὁσίου Συμεῶν τοῦ Ἡγουμένου τῆς ἐν τῷ Ἀθῶ ἱερᾷς Μονῆς τοῦ Φιλοθέου.

† 20. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Βίκτωρος, Ζωτικοῦ Ζήνωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ζακχαίου. Τοῦ ὁσίου Ἀθηνασίου τοῦ κτίσαντος τὴν Μονὴν τοῦ Μετεώρου.

† 21. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου ἐπισκόπου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. Τῆς ἁγίας Ἀλεξάνδρας τῆς Βασιλίσσης καὶ τῶν θεραπόντων

αύτης. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαξιμιανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Τοῦ ἑαυτοῦ Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Συναίτου.

† 22. Τοῦ ἑαυτοῦ Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Σουκεῦτου, ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως. Μνήμης τῆς πρὸς Χριστὸν γνωρίσεως τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ναθαναήλ, ὅτι εἶναι Σίμων ὁ Ζηλωτής.

✠ 23. Τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἀπὸ Μάγων. Τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν πόλει Πτολεμαίδος κατὰ τὸ ἔτος 1752. Τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Λαζάρου τοῦ Βουλγάρου, ἀθλήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1802.

Βιογραφία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου.

Ὁ θαυμαστός οὗτος καὶ μέγας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος κατήγετο ἀπὸ τὴν Καππαδοκίαν τῆς Μ. Ἀσίας· ἐγεννήθη δὲ ἀπὸ ἐναρέτους γονεῖς. οἱ ὅποιοι εἶχον ἐνδοξον καὶ λαμπρὰν καταγωγὴν. Ὑπῆρξεν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Βασιλέως Διοκλητιανοῦ κατὰ τὸ ἔτος 296 μ. Χ. καὶ εἶχεν ὕψηλόν ἀξίωμα, ἦτο ἡγεμὼν ἢ στρατάρχης, εἰς δὲ τοὺς πολέμους, εἰς τοὺς ὁποίους παρευρίθη, ὑπῆρξε λαμπρὸς πολεμιστὴς καὶ νικητής· διὰ τοῦτο καὶ ὀνομάζεται *Τροπαιοφόρος*. Ὅταν δὲ ὁ αἰεθὴς Διοκλητιανὸς ἐκίνησε διωγμὸν ἐκκεντὸν τῶν χριστιανῶν, καὶ ἐξείδωκε Βασιλικὴν προσταγὴν ὅτι, ὅσοι μὲν χριστιανοὶ ἀρνοῦνται τὸν Χριστὸν νὰ λαμβάνωσι Βασιλικὰς τιμὰς καὶ ὕψηλὰ ἀξιώματα, ὅσοι δὲ δὲν παύονται

νὰ θανατώνωνται, τότε ὁ Μέγας Γεώργιος ἅμα ἤκουσε τοῦτο, ἀμέσως ἐπαρουσιάσθη πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ὡμολόγησεν τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ καὶ εἶπεν ὅτι εἰς καὶ μόνος ἀληθινὸς Θεὸς ὑπάρχει, τὰ δὲ εἰδωλὰ, τὰ ὁποῖα λατρεύεις, εἶναι ψευδεῖς Θεοί. Ὁ Βασιλεὺς λοιπὸν τότε τόσον ἐθύμωσεν, ὥστε ἀμέσως ἔδωκεν αὐστηρὰς διαταγὰς μὴ καθεστῆναι τρόπον νὰ θανατώσῃ τὸν Ἅγιον.

Ἄλλ' οὗτος, κατόπιν τόσων φοβερῶν βασάνων, τὰ ὁποῖα ὑπέφερε χάριν τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ ἐπαρουσιάσθη σφῶς καὶ ἀβλαβὴς ἐνώπιον τοῦ Διοκλητιανοῦ, διὰ τοῦτο πολλοὺς Ἕλληνας ἐλκυσεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ· οὗτοι ὅμως κατὰ προσταγὴν τοῦ Βασιλέως ἀμέσως ἀπεκεφαλίσθησαν. Τότε καὶ ἡ Βασίλισσα Ἀλεξάνδρα ἠσπάσθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀνδρός τῆς Διοκλητιανοῦ ὡμολόγησε τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν· κατόπιν δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστὸν, πρὸ πάντων ὅταν εἶδον τὸν Ἅγιον νὰ τεθῇ μέσα εἰς τὸν λάκκον τῆς ἀσβέστου, νὰ μείνῃ ἐκεῖ χωρὶς νὰ πάθῃ τίποτε. Μετὰ ταῦτα ἐκάρφωσαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἁγίου ὑποδήματα σιδηρὰ, καὶ τὸν ἠνάγκαζον νὰ τρίχῃ· ἵππαιτα ἔδειραν αὐτὸν ἀσπλάγχχνως μὲ ξηρὰ βούνυρα.

Εἰς δὲ σύμβουλος τοῦ Βασιλέως Διοκλητιανοῦ Μαγνέντιος ὀνομαζόμενος, ἐζήτησε νὰ κάμῃ σημαῖον ὁ Ἅγιος καὶ νὰ ἀναστήσῃ νεκρὸν τινα, ὃ ὁποῖος ἀπὸ πολλὰ ἔτη εἶχεν ἀποθάνῃ, καὶ ταρῇ εἰς τάφον, ὃ ὁποῖος ἦτον ἐκεῖ ἔμπροσθεν τοῦ ὅθεν προσερχήθη ὁ Ἅγιος ἐπάνω εἰς τὴν πλάκα τοῦ τάφου ἐκείνου, καὶ ὃ τοῦ θαύματος! ἀνίστη ὁ νεκρὸς, ὅστις καὶ ἐπροσκύνησε τὸν Ἅγιον, ἰδὼν δὲ καὶ τὴν θεότητα καὶ δύναμιν τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο δὲ τὸ θαῦμα ἅμα εἶδον πολλοὶ

Ἕλληνες, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ μὴ μίαν φωνὴν ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Ἐπίσης δὲ καὶ ἄλλοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστὸν, μάλιστα ὅταν εἶδον ὅτι ὁ Ἅγιος, ἅμα ἐμβῆκεν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, ὅλα ταῦτα ἐταράχθησαν καὶ ἐπισυνκατὰ γῆς καὶ συνετρίβησαν. Τότε ὁ Βασιλεὺς ἀμέσως διέταξε νὰ ἀποκεφαλίσθῃ ὁ Ἅγιος μαζὺ μὲ τὴν Βασιλισσαν Ἀλεξάνδραν, τὴν γυναῖκά του. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος ἀποκεφαλίσθη καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ 290 ἔτος· ἡ δὲ Ἁγία διὰ τῆς προσευχῆς, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῆς εἰς χεῖρας Θεοῦ πρὶν τὴν ἀποκεφαλίσωσι. Τὸ ἱερὸν λείψανον τοῦ Ἀγίου τὸ ἔφερον εἰς δεῦλος αὐτοῦ εἰς τὴν κωμόπολιν Λύδδαν τῆς Παλαιστίνης, ἡ ὁποία ἦτο πατρίς τῆς μητρὸς του καὶ κατετίθη ἔπειτα εἰς τὸν ἐκεῖ ναόν, ὁ ὁποῖος ἐκτίσθη ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτὴς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλείων ὑπέρμαχος. Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρόσδεε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθη, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα σπλάγγας σκευῶν· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνῃ θιρίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίαις σοῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

† 24. Τῆς ἐσίας Ἐλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου καὶ Γότθου. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πασικρά-

τους καὶ Βαλευκίωνος. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Δούκα, ράπτου, τοῦ Μιτυληναίου, τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν Κων)πόλει κατὰ τὸ ἔτος 1564. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Νικολάου, τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ μαρτυρησάντος κατὰ τὸ ἔτος 1776.

† 25. Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. Ἡ Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ σептоῦ Ἀποστολικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου καὶ Πανευφήμου Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τοῦ κειμένου πλησίον τῆς Ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας. Τοῦ Ἀγίου Μακεδονίου, Πατριάρχου Κων)πόλεως.

Βιογραφία τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου.

Οὗτος ὁ Πανεύφημος Ἀπόστολος Μάρκος ἦτον Ἕλλην κατὰ τὸ γένος καὶ κατήγετο ἀπὸ τὴν Κυρήνην τῆς κατὰ Λιβύην Πενταπόλεως. Ὑπῆρξε κατὰ τοὺς χρόνους Τιβερίου τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸ ἔτος 14 καὶ, ἀφοῦ προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ εἰς ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ Λιβύην καὶ Βαβυλῶν καὶ Πεντάπολιν· συνέγραψε δὲ τὸ ἰδικόν του Ἅγιον Εὐαγγέλιον κατ' ἐξήγησιν Πέτρου τοῦ Κορυφαίου Ἀποστόλου. Ὁ Ἀπόστολος Μάρκος, ἀφοῦ πολλὰ θαύματα ἔκαμεν εἰς τὴν Κυρήνην τῆς Πενταπόλεως, ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἀλεξανδρινὴν καὶ ἔπειτα εἰς Πεντάπολιν, ὅπου καὶ ἐκεῖ πολλὰ θαύματα ἔκαμεν. Οὗτος ἐστόλιζε τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐχειροτόνει ἐπισκόπους καὶ κληρικούς.

Μετὰ ταῦτα ἐπέστρεψεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου εὗρεν ἀδελφούς τινες εἰς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, μὲ τοὺς ὁποίους συνανιστράφη καὶ τοὺς ἐδίδαξε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ὅθεν οἱ προσκυνηταὶ τῶν εἰδώλων, ἐπειδὴ δὲν ὑπέφερον νὰ βλέπωσι τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ν' αὐξάνη καὶ νὰ προκόπη, ἐθανάτωσαν τὸν Ἅγιον τοῦτον Ἀπόστολον κατὰ τὸ 64 ἔτος, καθὼς λέγουσιν. Εἰς τὸν Ἀπόστολον τοῦτον ἀποδίδεται ὁ λῆων, τὸ δεύτερον ἀπὸ τῶν συμβολικῶν ζῶα τοῦ Ἰεζικιήλ (ἀ. 10). Ἰσως διότι ἡ ἀρχὴ τοῦ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου εἶναι ἡ διαγωγὴ τοῦ Προδρόμου μίσα εἰς τὰς ἐρήμους, ὅπου ζῶσιν οἱ λῆοντες ἢ κατ' ἄλλους, διότι τὸ διακριτικὸν γνώρισμα τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ εἶναι ἡ τοῦ Χριστοῦ βασιλεία, καθὼς καὶ τὸ ζῶον αὐτὸ θεωρεῖται βασιλεὺς τῶν ζῴων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀπόστολε Ἅγιε καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε, πρόσθεν τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄριστον, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ἐξ ὧν λαβὼν, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, μνηστικῶς πλοκάς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἴθνη ἅπαντα σαρκυνούσας, Μάρκε παναοίδιμε, τῷ σὺ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ Θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

† 26. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείως, Ἐπισκόπου Ἀμασειας. Τῆς Ἁγίας Γλαφυρῆς. Τοῦ Ἁγίου Νέστορος.

† 27. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεὼν συγγενοῦς, ἥτοι ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου Ἐπισκόπου Ἱε-

ροσολύμων. Τοῦ ἑσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἰωάννου Ἡγουμένου Μονῆς τῶν Καθαρῶν.

† 28. Τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ μαρτυρησάντων. Τοῦ ἑσίου Πατρὸς ἡμῶν Μένονος τοῦ θαυματουργοῦ.

† 29. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἰάκωνος καὶ Σωσιπάτρου. Τῆς Ἁγίας Κερκύρας τῆς θυγατρὸς Κερκιλλίνου Βασιλείως. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσεβίου.

† 30. Τοῦ Ἁγίου ἐνδοξοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κλήμεντος, τοῦ Ποιητοῦ τῶν Κανόνων. Ἡ εὕρεσις τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείως, Ἐπισκόπου Ἀμασειας. Τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἀργυρᾶς, ἥτις κατὰ τὸ ἔτος 1725 ὁμολόγησε τὸν Χριστὸν καὶ ἐθανατώθη.

Βιογραφία τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου.

Οὗτος ἦτον υἱὸς μὲν Ζεβεδαίου, ἀδελφὸς δὲ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸ κάλεσμα Ἀνδρέου καὶ Πέτρου, προσεκλήθη ἀπ' αὐτὸν τὸν Κύριον διὰ νὰ γίνῃ μαθητὴς του, μαζὺ μὲ τὸν ἀδελφόν του Ἰωάννην. Ὅθεν οὗτοι, ἀροῦ ἀρῆκαν τὸν πατέρα καὶ τὸ πλοῖόν των καὶ ἐν γίνεῃ ὅσα εἶχον, ἠκολούθησαν τὸν Χριστόν. Ὁ δὲ Δεσπότης Χριστὸς τόσον ἠγάπησεν αὐτούς, ὥστε εἰς μὲν τὸν ἑνα ἀδελφόν, τὸν Ἰωάννην, ἔδωκε τὸ στήθος του, διὰ νὰ ἀναπαυθῇ εἰς αὐτό, ὅταν εἰς τὸ δείπνον τὸν ἠρώτησε ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θέλει

τὸν παραδώσῃ· εἰς δὲ τὸν ἄλλον ἀδελφόν, τὸν θεῖον τοῦτον Ἰάκωβον, ἔδωκε τὴν τιμὴν ταύτην, τὸ νὰ πῇ τὸ ποτήριον τοῦ θανάτου, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔπιεν. Καὶ οἱ δύο ὁμῶς οὗτοι ἀδελφοὶ ἐπίσης πολὺ ἠγάπησαν τὸν Κύριον, καὶ τόσον ζῆλον ἔδειξαν δι' αὐτόν οἱ μακάριοι, ὥστε ἠθέλησαν νὰ καταβιδάσωσι πῦρ ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ νὰ κατακαύσωσι τοὺς Σαμαρείτας, διότι δὲν ἐπίστευσαν, οὔτε ἰδέχθησαν αὐτόν διὰ νὰ τὸν φιλοξενήσωσιν· τοῦτο δὲ ἠθέλει γίνῃ ἐὰν ὁ πανάγαθος καὶ πολυεύσπλαγχνος Χριστὸς δὲν ἡμπόδιζεν αὐτούς.

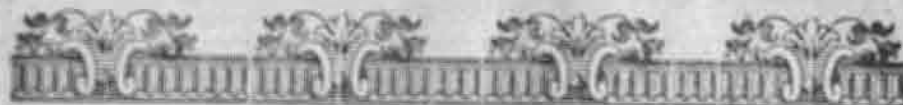
Ὁ δὲ Κύριος ὅθεν περὶ ἀλάμβανε πάντοτε μαζὶ τοῦ κατ' ἐξαιρετον τρόπον τοὺς δύο τούτους ἠγαπημένους μαθητὰς του καὶ εἰς τὰς προσευχὰς καὶ εἰς τὰς θείας οἰκονομίας, καθὼς καὶ τὸν Κορυθαῖον Πέτρον καὶ ἰδίδασκεν αὐτούς καὶ τοὺς ἑφάνερωνε τὰ θεῖα καὶ ὑψηλὰ δόγματα τῆς διδασκαλίας του. Ὁ Ἡρώδης ὁμοῦς ὁ Ἀγρίππας, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας, ἐπειδὴ δὲν ὑπέφερε νὰ βλέπῃ τοῦτον τὸν μακάριον Ἰάκωβον μετὰ παρρησίας νὰ διδάσκῃ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, κατόπιν ἀπὸ τὸ πάθος καὶ τὸ σπυτήριον κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ, τὸν ἐθανάτωσε τὸ 43 ἔτος· καίτοι οὕτως, μετὰ τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον, ἔστειλε τοῦτον εἰς τὸν Χριστὸν δεῦτερον Μάρτυρα, καθὼς περὶ τούτου γράφει τὸ Δωδέκατον κεφάλαιον τῶν Πράξεων.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀπόστολε Ἅγιε Ἰάκωβε, πρίσθεις τῷ Ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφρισιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Φωνῆς θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλοῦσθαι σε, ἀγάπην πατρὸς παρτίδης καὶ προσίδραμις τῷ Χριστῷ, Ἰάκωβε, μετὰ τοῦ συγγόνου σου ἔνδοξε· μεθ' οὗ ἡξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν Θεῖαν Μεταμόρφωσιν.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

Τὸ ὄνομα Μαῖος εἶναι Λατινικόν καὶ σημαίνει Μέγας· διότι αἱ ἡμέραι τοῦ μηνὸς αὐτοῦ εἶναι μεγαλειότεραι ἀπὸ τὰς τῶν ἄλλων μηνῶν ἡμέρας, καὶ διότι εἰς τὸν μῆνα Μαῖον εὐρίσκονται αἱ πολλαὶ καὶ μεγάλαι χάριτες τοῦ ἔαρος.

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

† 1. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλοσόφου. Τῆς ἐσίας Ἰσιδώρας. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα.

Βιογραφία τοῦ Προφήτου Ἱερεμίου.

Ὁ Μέγας οὗτος καὶ θαυμαστός Προφήτης τοῦ Θεοῦ ἦτον υἱὸς Χαλκίου, ἀπὸ φυλὴν Ἰσραηλτικὴν καὶ κατήγετο ἀπὸ τὴν πόλιν Ἀναθώθ. Οὗτος ἦτο ἠγιασμένος ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς του, διότι τοιοῦτοτρόπως λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ Θεός· «Πρὸ τοῦ μὲ πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ, ἐπέσταμαί σε· καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας, ἠγιακά σε. Προφήτην εἰς ἔθνη τίθεικά σε». (Ἱερμ. ἀ. 5) ὑπῆρξε δὲ πρὸ Χριστοῦ 620 ἔτη καὶ προεφήτευσεν 40 ἔτη, ἀπὸ τοῦ 628-588 πρὸ Χριστοῦ. Οὗτος λοιπόν, ἡμεῖς ἐκυριεύθη ἡ Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὸν Να-

Βουχοδονόσσα, Βασιλεία τῆς Βαβυλῶνος, κατίβη εἰς τὰς Τάφνας τῆς Αἰγύπτου· ἐκεῖ δέ, ἐν ᾧ ἐπροφήτευσεν, ἐλιθοβολήθη ἀπὸ τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος κατέφυγεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανε. Τοιουτοτρόπως δὲ ἐστέρθη μὴ προφητικὸν καὶ Μαρτυρικὸν στέφανον.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Προφήτου σου Ἱερεμίου τὴν μνήμην, Κύριε, ἱερτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν. Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

† 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἑσπέρου καὶ Ζωῆς, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου. Τοῦ ἁγίου Ἰερδάνου τοῦ θαυματουργοῦ.

† 3. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας. Τοῦ ἁγίου Πατρός ἡμῶν Πέτρου τοῦ θαυματουργοῦ. Τῶν Ἀγίων εἴκοσι ἑπτὰ Μαρτύρων.

† 4. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Πελαγίας τῆς ἀπὸ Ταρσοῦ. Τοῦ ἁγίου Πατρός ἡμῶν Ἰλαρίου τοῦ θαυματουργοῦ. Τοῦ ἁγίου Πατρός ἡμῶν Ἀθανασίου ἐπισκόπου Κορίνθου. Ἡ Ἀνάμνησις τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ἀγίου Λαζάρου, τοῦ φίλου τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Μυροφόρου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, γενομένης ἐπὶ Λέοντος τοῦ Φιλοσόφου καὶ φιλοχρίστου κατὰ τὸ ἔτος 900. Ἡ ἐν Κων(σταντινίᾳ) πόλει κατάθεσις τοῦ Λειψάνου τῆς αὐτῆς Ἀγίας μυροφόρου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

† 5. Τῆς Ἀγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Νεοφύτου, Γαίου καὶ Γαϊνίου.

Βιογραφία τῆς Ἀγίας Εἰρήνης.

Αὕτη ἦτο θυγάτηρ μονογενῆς Λικινίου Βασιλείσκου καὶ Λικινίας καὶ κατήγατο ἀπὸ τὴν Μαγεδῶ, πόλιν τῆς Περσίας ἐξ ἧς δι' κατὰ τὸ ἔτος 315 καὶ ὠνομάζετο προηγουμένως ἀπὸ τοῦς γονεῖς τῆς Πηνελόπης. Ἐπειδὴ δὲ αὕτη ἦτον ὠραία, καὶ ὑπερίβαινε κατὰ τὴν ὠραϊότητα ὅλας τὰς τότε κόρας, διὰ τοῦτο ὁ πατὴρ αὐτῆς τὴν ἔκλεισεν εἰς ἓνα ὑψηλὸν πύργον, τὸν ὁποῖον κατασκευάσει διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον, μαζὺ μὲ δέκα τρεῖς θεραπαινὰς αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἐπίσης ὠραῖαι. Ὡς διδάσκαλον δὲ τῆς θυγατρὸς τοῦ διώρισεν ὁ Λικίνιος ἓνα σιδηρῶν ἄνθρωπον ὀνομαζόμενον Ἀπελλιανόν.

Εἰς τὸν πύργον τοῦτον ἐν ᾧ ἔμενεν ἡ Ἀγία εἶδε πολλὰ μυστηριώδη θαύματά, τὰ ὁποῖα ἰδαίνυσεν ὅτι θέλει δοκιμάσῃ αὕτη θλίψιν καὶ ταλαιπωρίαν διὰ τὸν Χριστόν, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους θέλει λάβῃ τὸν μαρτυρικὸν στέφανον τοῦ θανάτου. Λέγουσι μάλιστα ὅτι Ἀγγέλος Κυρίου ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομα, καὶ ἀντὶ Πηνελόπης μετωνόμασεν αὐτὴν Εἰρήνην, καὶ ἀκολουθῶς ὅτι Ἀγγέλος Κυρίου τὴν ἐδίδαξε τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, καὶ προεῖπεν εἰς αὐτὴν ὅτι πολλὰ μαρτύρια ψυχῶν θὰ σωθῶσι δι' αὐτῆς καὶ ὅτι θὰ ἔλθῃ πρὸς αὐτὴν παραδόξως ὁ τοῦ Παύλου μαθητῆς Ἀπόστολος Τιμόθεος, ὁ ὁποῖος θέλει τὴν βαπτίσῃ. Ὅταν δὲ ὅλα αὐτὰ ἐγίνοντο, τότε ἡ μακαρία Εἰρήνη ἐκρήμισε κάτω τὰ εἰδῶλα τῶν ψευδῶν θεῶν τοῦ πατρός τῆς καὶ συνέτριψεν αὐτά.

Ὁ Λικίνιος ἅμα ἔμαθεν ὅτι ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐπίστευσεν

εἰς τὸν Χριστόν, ἀμέσως διατάσσει νὰ παρουσιασθῇ αὐτῇ ἐνώπιόν του· ἐπειδὴ δὲ ὡμολόγησε καὶ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς τῆς τὴν πρὸς τὸν Χριστόν πίστιν, προσέταξεν αὐτὸς νὰ τὴν δίδωσι, καὶ τοιοῦτοτρόπως δεδωμένην νὰ τὴν καταπατήσωσι τὰ ἄλογα· ἐν δὲ ἐξ αὐτῶν, ἀντὶ νὰ βλάψῃ τὴν Ἁγίαν, ἐξηγριώθη ἐναντίον τοῦ πατρὸς τῆς καὶ ἀφοῦ ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ γῆς τὸν ἐθανάτωσε· τὴν δὲ Ἁγίαν ἐμακάρισε μὲ ἀνθρωπίνην φωνήν. Ὅταν δὲ ἐλύθη ἡ Μάρτυς ἀπὸ τὰ δεσμά, ἀνέστησε τὸν πατέρα τῆς, ὁ ὁποῖος ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν μὲ τὴν σύζυγόν του καθὼς καὶ μὲ τρεῖς ἄλλας χιλιάδας ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ὅλοι ἐδέχθησαν τὸ Ἅγιον βάπτισμα. Τότε ὁ πατὴρ τῆς, ἀφοῦ ἄρῃκε μετὰ ταῦτα τὴν βασιλείαν, κατώκησεν εἰς τὸν πύργον ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἔκτισε διὰ τὴν θυγατέρα του, καὶ ἐκεῖ ἐν μετανοίᾳ ἐπέρασε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του.

Ὅταν δὲ ἀπέθανεν ὁ πατὴρ τῆς Λυκίνιος καὶ ἔγινε Βασιλεὺς ὁ Σεδεκίας πολλὰ βάρβαρα ὑπέφερεν ἀπὸ αὐτόν ἡ Ἁγία διὰ ν' ἀρνηθῇ τὸν Χριστόν, ἀλλὰ καὶ πλείστα θαύματα ἔκαμνε, μὲ τὰ ὁποῖα κατώρθωσε νὰ κάμῃ πολλὰς χιλιάδας ἀνθρώπων νὰ πιστεύσωσι τὸν Χριστόν καὶ νὰ βαπτισθῶσι.

Ὅταν ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν Σεθώριος περὶ τῆς Ἁγίας ταύτης, προσέταξε ν' ἀποκιναλίῃσιν τὴν Μάρτυρα. Ἀφοῦ λοιπὸν ἀπεκεφαλίσθη ἡ τοῦ Χριστοῦ καλλίνικος Εἰρήνη ἐτίθη ἐντὸς τάφου· ἀλλὰ Ἄγγελος Κυρίου κατέβη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἀνέστησεν αὐτήν. Μετὰ ταῦτα ἐσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν τὴν ὀνομαζομένην Μεσημβρίαν καὶ ἐκράτει εἰς τὰς χεῖρας τῆς κλῆδον ἑλαίας· κατόπιν δὲ ἐπαρουσιάσθη πρὸς τὸν βασιλέα, ὅστις ἅμα εἶδεν αὐτὴν ἐπίστησεν εἰς τὸν Χριστόν καὶ ἐβαπτίσθη ἀπὸ τὸν Πρεσβύτερον

Τιμόθειον μαζὺ μὲ πολλὰς μυριάδας ἀνθρώπων. Ἀφ' οὗ δὲ ἡ Ἁγία ὑπῆγε κατόπιν εἰς τὴν Ἐφεσον ὅπου ἔκαμνε πάρα πολλὰ θαύματα, ἡθίλησε πλέον ν' ἀποθάνῃ.

Ἐν ᾧ λοιπὸν μίαν ἡμέραν ἐξῆλθεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν Ἐφεσον μὲ τὸν διδάσκαλόν τῆς Ἀπελλιανόν, τὸν ὁποῖον εἶχε μαζὺ τῆς, εὗρεν ἐκεῖ τάφον νεώροτον (νιοσνοιγμένον), ἐντὸς τοῦ ὁποῖου κανεὶς δὲν εἶχε ταρῆ, ἐμβόλῃν εἰς αὐτόν· ἐπάνω δὲ εἰς τὸν τάφον ἔβαλε λίθον ὁ Ἀπελλιανός. Διέταξε δὲ ἡ Ἁγία ὅταν ἔζη, ὅτι ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας νὰ μὴ κινήσῃ τις τὸν λίθον, τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ βάλῃ ἐπὶ τοῦ τάφου ὁ διδάσκαλός τῆς μετὰ δύο ὁμῶς ἡμέρας ὅταν ὁ Ἀπελλιανός ὑπῆγεν εἰς τὸν τάφον ὡς τοῦ θαύματος! εὗρε σηκωμένον τὸν λίθον, καὶ τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος δὲν ὑπῆρχεν.

Ἀπολογία.

Ἡ Ἀμνάς σου, Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ. Σὲ Νυμφί μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτωμαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σί, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθείσάν σοι. Αὐτῆς πρὸς βεβαίαις, ὡς ἑλεῖμων, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Παρθενίας κάλλισι, πεποικιλμένη παρθένη, τῇ ἀθλήσει γέγονας, ὡραιότατη Εἰρήνη· αἵμασι τοῖς ἐκχυθείσι σου φαινεθήσῃ, πλάνην τε καταβαλοῦσα τῆς ἀθείας· διὰ τοῦτο καὶ ἐδέξω, βραβεῖα νίκης χειρὶ τοῦ κτίστον σου.

† 6. Τοῦ Ἁγίου δικαίου, πολυάθλου καὶ Προφήτου

Ιωβ. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Δημητρίου. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Βαρδάρου.

Βιογραφία τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἰωβ.

Ὁ πιστός οὗτος θεράπων τοῦ Θεοῦ ἦτον ἀπὸ τὴν χώραν τὴν ὀνομαζομένην Αὐσιτιδα καίμην μεταξὺ Ἰουδαίας καὶ Ἀραβίας, ἀπόγονος τῶν υἱῶν τοῦ Ησαΐ, τοῦ πρωτοτοκου υἱοῦ τοῦ Ἰσαάκ, ὥστε αὐτὸς εἶναι πέμπτος ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ. Οὗτος ἔζησε κατὰ τὸ 1925 ἔτος π. χ. καὶ ἐπροφήτευσεν 45 ἔτη. Τοῦτον τὸν δίκαιον ἐζήτησαν ὁ διάβολος ἀπὸ τὸν Θεόν νὰ τὸν τιμωρήσῃ καὶ διὰ τῆς τιμωρίας νὰ τὸν κάμῃ, ὥστε ν' ἀδημονήσῃ καὶ νὰ βλασφημήσῃ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ ἤκουσεν αὐτὸν τὸν Θεόν, ὅστις ἐμαρτύρει καὶ ἔλεγεν ὅτι εἶναι δίκαιος καὶ ἀκατηγόρητος καὶ ὑπερίχει ὅλους τοὺς τότε δικαίους.

Ὅθεν ὁ Θεὸς ἔδωκε τὴν ἀδειαν νὰ δοθῇ εἰς χεῖρας τοῦ ὁ Ἀγίος· ὁ δὲ Διάβολος ἀφοῦ ἔλαβε τὴν ἀδειαν ταύτην, ἀφῆρσεν ἀπὸ τὸν δίκαιον ὅλα τοῦ τὰ κτήματα, καὶ ἀφῶν τὸν ἐβασάνισεν μὲ λέπραν καὶ μὲ ἄλλας πληγὰς καὶ πάθη ἀπαρηγόρητα, ἀνεχώρησε κατεντροπισμένος· διότι ὁ δίκαιος ἀντὶ νὰ βλασφημήσῃ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἰδοξολόγει καὶ εὐχαρίσται αὐτόν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ὁ Θεὸς εἰς τὸ τέλος τῶν ἀγώνων τοῦ εἶπε πρὸς αὐτόν· «Μὴ ἀποποιῶ μου τὸ κρίμα, οἷσι δὲ μὴ ἄλλως σοι κεχρηματικέιναι, ἢ ἵνα ἀναφανῇς δίκαιος.» (Ἰωβ. μ. 8) δηλ. μὴ ἀποστραφῇς τὴν παιδείαν ταύτην, ὅποιαν σοὶ ἔδωκα, διότι μὴ νομίζῃς, ὅτι δι' ἄλλο τέλος σὲ ἀφῆκα νὰ παιδευθῇς, εἰμὲ ἵνα φανῇς δίκαιος· διὰ τοῦτο καὶ ἐχάρισεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἰωβ ὅλα τὰ τέκνα καὶ κτήματα, τὰ ὅποια ἐπέτρεψε νὰ στερηθῇ αὐτός. Ἐξῆς δὲ

μετὰ τὴν τιμωρίαν ὁ Ἰωβ ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα, ὥστε ὅλα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς του, τὰ πρὸ καὶ μετὰ τὴν πληγὴν ἀνέρχονται εἰς 248.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸν πλοῦτον θεωρήσας τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἰωβ, συλῆσαι ἐμνηχανᾷτο ὁ τῶν δικαίων ἐχθρὸς· καὶ διακρήξας τὸν πύργον τοῦ σώματος, τὸν θησαυρὸν οὐκ ἐσύλησε τὸν τοῦ πνεύματος· εὗρε γὰρ ὀπλισμένην τὴν τοῦ ἀμίμπτου ψυχὴν· ἐμὲ δὲ καὶ γυμνώσας ἠγχαλώτευσαι. Προφθάσας οὖν πρὸ τέλους, ρῦσαι με τοῦ δολίου, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον.

Ὡς ἀληθὴς καὶ δίκαιος, θεοσεβὴς καὶ ἀμειπτος, ἡγιασμένος τι ὤρθης πανένδοξε, Θεοῦ θεράπων γνήσι· καὶ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν τῇ σῇ καρτερίᾳ Ἰωβ πολυάθλι· ὅθεν πάντες τιμῶντες, ὕμνοῦμέν σοι τὸ μνημέσινον.

† 7. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς.

Κατὰ τὸ ἔτος 346 μ. Χ., ὅταν ἦτο βασιλεὺς Κωνσταντῖος ὁ υἱὸς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἀρχιεπίσκοπος δὲ τῶν Ἱεροσολύμων ὁ Κύριλλος, εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Ἀγίας Πεντηκοστῆς, κατὰ τὴν ἑβδομὴν τοῦ Μαΐου μηνός, τὴν τρίτην ὥραν τῆς ἡμέρας, ἐφάνη ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς Σταυρὸς ὅλος ἀποτελούμενος ἀπὸ θεῖον φῶς, τὸ ὅποιον ἔβλεπεν ὅλος ὁ λαός· ἐφαίνετο δὲ ὅτι ἦτο ἐξηπλωμένος ἰπάνω εἰς τὸν Ἅγιον Γολγοθᾶ ἕως εἰς τὸ ὄρος τῶν ελαιῶν, καὶ τόσον λαμπρὸς ἦτο ὥστε μὲ τὴν μεγάλην του λάμψιν καὶ ζωηρότητα

ἐσκέπαζε τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Ὅθεν ὅλοι νέοι καὶ γέροντες, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ νήπια ἔτρεξαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ μὴ ἄμειπον χαρὰν καὶ θερμὴν κατάνυξιν κ' ἐχαρίστησαν καὶ ἰδοῦσάν τὸν Θεὸν διὰ τὸ παράδοξον τοῦτο θαῦμα.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἡλίον ἐλαμψεν, ὃν περ ἐξ Ὄρους ἁγίου, τόπῳ Κρανίου ἐρήπλωσας, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σου Σῶτερ ἰσχὺν ἐτρένωσας, διὰ τοῦτον κρατύνας καὶ τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν· οὓς καὶ περιζῶτε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβεύαις τῆς Θεοτόκου Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον.

Ὁ διανοίξας οὐρανοὺς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανῷ ὑπερβαίνεις τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄγχαντος Σταυρός· ὅθεν οἱ τὴν ἑλλαμψὲν, τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξιάρκῳ πρὸς ἄδυτον, ὀδηγοῦμεθα φέγγος· καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτὸν ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

† 8. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου καὶ τῶν αὐτῶ. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ψυχάρτου.

Ἑρμηνεῖα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ὁ Πανίκαθος καὶ φιλόπνευστος Κύριος ἡμῶν, ἔχει μένον ἰδοῦσαι τοὺς ἱερούς Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, τοὺς Προ-

φῆτας καὶ Μάρτυρας καὶ ἡξίωσεν αὐτοὺς νὰ λάβωσι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ τὰ αἰώνια ἀγαθὰ, ἀλλὰ προσέτι καὶ μὴ θείας χάριτος καὶ μὴ πολλὰ θαύματα ἐστόλισε τὰ μέρη ἐκείνα, εἰς τὰ ὅποια οὔτοι ἔμειναν ἢ ἐτάφησαν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν καὶ τὸν τάφον τοῦ σήμερον ἑορταζομένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὁ ὁποῖος μετετίθη, τὸν περιέβαλε μὲ τὴν θείαν τοῦ χάριν καὶ μὴ πολλὰ θαύματα ἐστόλισεν αὐτόν· διότι ὁ τάφος οὗτος κατ' ἔτος ἐκβάλλει κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν μὲ θείον καὶ παράδοξον τρόπον κόνιν τὴν ὁποίαν οἱ κάτοικοι ὀνομάζουσι μάνναν, καὶ αὐτὴν ἀροῦ τὴν ἐλάμβανον μὲ μεγάλῃν πίστιν καὶ εὐσέβειαν οἱ χριστιανοὶ ἰθεραπεύοντο ἀπὸ κάθε πᾶθος καὶ ἀσθένειας καὶ ἰδοῦσάζον τὸν Θεὸν καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν πιστὸν καὶ ἡγαπημένον τοῦ Κυρίου μαθητὴν. Εἰς μνήμην λοιπὸν τῶν θαυμάτων τοῦ τάφου τοῦ Ἁγίου τούτου Ἀποστόλου ἢ Ἁγίου ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ ὤρισε τὴν 8ην τοῦ μηνὸς τούτου. Ὁ ναὸς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου εἶναι ἐκτισμένος εἰς τὴν παλαιὰν Ἑρῖσον, εἰς τὸ ὄρος Ἠλίδατον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον ρῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα τῷ στήθει καταδεχόμενος· ὃν ἐκίτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἰθνηὼν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Τὰ μεγαλειὰ σου παρθένε, τίς διηγῆσται; βρούεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

† 9. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠσαΐου. Τοῦ

Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Χριστοφόρου. Τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου. Τοῦ Ἁγίου δσιομάρτυρος Νικολάου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Προφήτου σου Ἠταίου τὴν μνήμην, Κύριε, ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δούσωποῦμεν· Σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα διδεδυμένος. Προφητομάρτυς Ἠσαΐα θεοκῆρυξ, πᾶσιν ἐπρόφασας τοῖς ὑφ' ἡλίον τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας μεγαλοφώνως σάρκωσιν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ δέχεται.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μεγαλομάρτυρος Χριστοφόρου.

Στολκίς ταῖς ἐξ αἵματος, ὠραϊζόμενος. Κυρίῳ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν. Χριστοφόρε κοῖδημα· ὄθεν σὺν ἁσσωμάτων, καὶ Μαρτύρων χορείαις, ᾄδεις τῇ τρισκλίτῳ καὶ φρικτῇ μελωδίᾳ· διό ταις ἱεραῖς ταῖς σαῖς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

† 10 Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαυρεντίου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπόστολε ἅγιε Σίμων, πρόσθεν τῷ ἱερέμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄριστι, παρέσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θύμενον, ἐν αἰνίσιν μακαρίσωμεν, τὸν Θεόν.

γόνον πάντες Σίμωνα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης ἦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἱπαγάζεται, πρεσβεύων ὡσαύτως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

† 11. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκίου. Ἡ Ἀνάμνησις τῶν γενεθλίων, ἤτοι τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων)πόλεως.

Ἀπολυτίκιον.

Τῆς Θεοτόκου ἡ πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσρόωσ, τὴν ἑαυτῆς ἀντιτίθει συστάσιν· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστέριται διαμένειν, καὶ δι' αὐτῆς περισφάζεται καὶ κραταιοῦται, βοῶσα πρὸς αὐτήν· Χαίρει ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

† 12. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ Πατριάρχου Κων)πόλεως.

† 13. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Γλυκερίας. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεργίου τοῦ ὁμολογητοῦ. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀλεξάνδρου ἐπισκόπου Τιβεριαῶν. Τοῦ ἐσίου Εὐθυμίου τοῦ νέου, κτίτορος τῆς ἐν τῷ Ἀθῷ Μονῆς τῶν Ἰδίων.

† 14. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

† 15. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Πχωμίου. Τοῦ ἐσίου Ἀχιλλίου ἐπισκόπου Λαρίσσης.

† 16. Τοῦ ἐσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἡ-

γιασμένου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Παχωμίου. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πέτρου τοῦ ἐν Βλαγχέρναις. Τοῦ Ἁγίου Νικολάου Πατριάρχου Κων)πόλεως.

† 17. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου καὶ Τουνίας. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Νεκταρίου καὶ Θεοφάνους τῶν αὐταδελφῶν καὶ κτιτόρων τῆς Μονῆς τοῦ Βαρλαάμ τῶν Μαιεώρων.

† 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης, Ἀνδρείου, Παύλου, Βενεδίκτου, Παυλίνου καὶ Ἡρακλείου. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νέου, Πατριάρχου Κων)πόλεως. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδώρου Πάπ᾽ Ῥώμης.

† 19. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πατρικίου, ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀκακίου, Μειάνδρου καὶ Πολυαίνου. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

† 20. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου. Τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν Νικήτου Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ, τῶν κτιτόρων τῆς ἐν Χίῳ ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς νέας Μονῆς. Ἡ Ἀνακομιδὴ καὶ Μετακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

✠ 21. Τῶν Ἁγίων καὶ ἐνδόξων Θεοσέπτων Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Βιογραφία τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ὁ μέγας οὗτος καὶ μακάριος βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἦτον υἱὸς Κωνσταντοῦ τοῦ Χλωροῦ καὶ Ἑλένης τῆς τιμίας· ἐγεννήθη δὲ τῷ 272 ἔτει ἐν Ναισῷ τῆς Μυσίας. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κωνσταντὶς ἦτο πολὺ εὐσεβὴς βασιλεὺς. Οὗτος εἰδίδαζε τὴν εὐσεβείαν καὶ τὴν πίστιν εἰς τὸν ἀγαπητόν του υἱὸν Κωνσταντίνον καὶ ἀρῆκεν αὐτὸν διάδοχον τῆς Βασιλείας του. Κατὰ τὸ 312 ὁ Κωνσταντίνος, ἐπειδὴ ἔμαθε τὰ αἰσχυρὰ καὶ μισητὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐπραττον οἱ συμβασιτεῖς τῆς Ῥώμης Μαξέντιος καὶ Μαξιμίνος ἐκίνησε μὲ στρατὸν εἰς Ἰταλίαν ἐναντίον αὐτῶν. Κατῴρθησε, δὲ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὴν ὁποῖον εἶχε μεγάλην πίστιν καὶ μὲ τὴν δύναμιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τὸν ὁποῖον εἶδεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς νὰ νικήσῃ τὸν ἐχθρόν καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν πόλιν τῆς Ῥώμης ἀπὸ τῆς τυραννείας αὐτῶν.

Ὅταν δὲ κατόπιν ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Μ. Κωνσταντίνος ἠθέλησε νὰ κτίσῃ πόλιν εἰς τὴν Τρωάδα, ὅπου εἶχε γένῃ κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους ὁ γνωστός πόλεμος τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον τῶν Τρώων, ὁ Τρωϊκὸς ὀνομαζόμενος πόλεμος. Ἀλλὰ κατόπιν ὁμως κατὰ θεῖαν ἀποκάλυψιν ἐκτίσεν εἰς τὸ Βυζάντιον τὴν πόλιν, τὴν ὁποῖαν καὶ ὀνόμασεν ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Κωνσταντίνου πόλιν. Ἐπειδὴ δὲ ἐπαθύμει νὰ μάθῃ τὴν ἀκριβεῖαν τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως, τὴν ὁποῖαν ὁ κακοδοξὸς Ἄρειος ροβερὰ ἐπολέμει, συνήθρυσεν εἰς τὴν Νίκαιαν τοὺς Ἀρχιερεῖς ὅλων τῶν μερῶν τῆς οἰκουμένης

καὶ συνεκρότησε τὴν Ἀγίαν καὶ οἰκουμένην πρώτην σύνο-
δον τῶν 318 Θεοφόρων πατέρων, διὰ τῆς ὁποίας ἡ μὲν ὀρ-
θοδόξος πίστις ἀνεκηρύχθη καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐγνωρίσθη
ὁμοούσιος ὅτι δηλ. ἔχει τὴν αὐτὴν οὐσίαν καὶ φύσιν μὲ τὸν
πατέρα, ὁ δὲ Ἄρειος καὶ οἱ ὀπαδοὶ τοῦ ἀνθεμακτισθέντος
ὁμοῦ μὲ τὴν βλάσφημον καὶ κακόδοξον αἵρεσιν αὐτῶν.

Ἐκτός δὲ τούτου ὁ ἱσαπόστολος αὐτοῦ βασιλεὺς Κων-
σταντῖνος ἕνεκα τῆς ὑπερβολικῆς αὐτοῦ εὐσεβείας ἔστειλε
τὴν εὐλαβῆ μητέρα του Ἑλένη εἰς Ἱερουσαλὴμ διὰ νὰ
εὕρῃ τὸ τίμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ἐπάνω εἰς τὸ ὅποιον ἱ-
καρφώθη ὁ Ἰησοῦς Χριστός· Ἡ δ' Ἀγία Ἑλένη ἅμα ἔλ-
θεν ἐκεῖ εὗρε τούτο· καὶ ἄλλο μὲν ἔρῃκεν εἰς τὰ Ἱεροσό-
λυμα, ἄλλο δὲ ἔφειρεν εἰς τὴν Κων)πολιν, ὅπου καὶ ἀπέθα-
νεν. Ὁ δὲ υἱὸς αὐτῆς Μ. Κων)τῖνος κατόπιν πολέμου ἐναν-
τίον τῆς Περσίας ἦλθεν εἰς ἓν προάστειον τῆς Νικομηδείας,
ὅπου καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 65 ἐτῶν. ἀκριβῶς κατὰ τὴν
ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς. Τὸ δὲ Ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἐ-
φέρθη εἰς Κων)πολιν, ὅπου καὶ ἐνταφιάσθη μὲ μεγάλης
τιμᾶς καὶ πομπῆς εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῶν Ἀγίων Ἀπο-
στόλων.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον, ἐν Οὐρανῷ θεοσάμενος, καὶ
ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων διέξήμενος, ὁ ἐν
βασιλεύσειν Ἀπόστολός σου Κύριε, βασιλεύουσα· πύκνῃ τῇ
χαίρῃ σου παρέθετο· ἦν περίσσεια διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, πρι-
σβεδαίς τῆς Θεοτόκου μόνα φιλόφρονε.

Κοντάκιον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ Μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸ,

Σταυρὸν ἐκπαίνουσι, τὸ πανσεβασμιον ξύλον, πάντων μὲν
τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνῃ ὄντα, ὅπλον δὲ πιστῶν ἀνάκτων
κατ' ἐναντίων· δι' ἧρας γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα καὶ
ἐν πολέμοις φρικτόν.

† 22. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου, ἀνεψίου
τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. Τῆς ἁγίας καὶ
οἰκουμένης δευτέρας Συνόδου, ἣτις συνεκροτή-
θη κατὰ τὸ ἔτος 381 καὶ καθήρεισι τὸν Μακεδό-
νιον, ὅστις ἔλεγεν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον δὲν
εἶναι Θεός. Τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Βλαδιμή-
ρου, τοῦ Βασιλέως καὶ θαυματουργοῦ.

† 23. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐμμελογητοῦ Μι-
χαήλ, ἐπισκόπου Συννάδων. Τῆς Ἀγίας Μυρο-
φόρου Μαρίας τοῦ Κλοπᾶ. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος
Σελεύκου.

† 24. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ
θαυμαστῷ ὄρει. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μελετίου
τοῦ Στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

† 25. Ἡ τρίτη εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς.

Ἡ τιμία Κεφαλὴ τοῦ Προδρόμου ἦτο μὲν ἀπὸ πολλὰ
ἔτη κεκοιμημένη, τῶρα δὲ ἀνεράνη ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς,
καθὼς ἀναφαίνεται καὶ τὸ χρυσίον ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα· δὲν
ἦτο ὅμως κεκλεισμένη μέσα εἰς στάμνον, καθὼς ἦτο προη-
γουμένως, ἀλλ' εὗρίσκειτο ἐντός ἀργυροῦ ἀγγείου καὶ εἰς τό-

πον ἱερὸν, ἐφανερῶθη δὲ διὰ τινος Ἱερῆως. Αὕτη λοιπὸν ἀνεκομίσθη ἀπὸ τὰ Κόμωνα τῆς Καππαδοκίας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὃ δὲ τότε πιστότατος Βασιλεὺς καὶ Πατριάρχης μαζὺ μὲ ὅλον τὸν ὀρθόδοξον λαόν, ὑπεδέχθησαν αὐτὴν μὲ μεγάλην εὐλάβειαν καὶ, ἀφοῦ μὲ θερμὴν πίστιν ἐπροσκύνησαν ἔθεσαν αὐτὴν εἰς τόπον ἱερὸν καὶ σεβασμῶν. Ἔνεκα τούτου λοιπὸν ἡ Ἀγία ἡμῶν ἐκκλησία διώρισε νὰ ἐορτάζεται σήμερον ἡ τότε εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀπολυτίκιον.

Ὡς θεῖον θεσπύρισμα, ἐγκεικρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπέκλυψε, τὴν κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομα πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσμεσι θεογόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σφῶντα ἡμᾶς ἐκ ρθυρᾶς ταῖς ἱεσείαις σου.

Κοντάκιον.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάρην τὴν σὴν, ὡς ρόδον ἱερωτάτων, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον ἐν κόσμῳ, κηρύτταις τὴν μετάνοιαν.

† 26. Τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν ἐβδόμηκοντα. Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀλφαίου. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ Θισσαλονικέως.

† 27. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἑλλαδίου. Τοῦ Ἀγίου ἱερομάρτυρος Θεράποντος.

† 28. Τοῦ Ἀγίου ἱερομάρτυρος Εὐτυχθοῦ, ἐπισκό-

που Μελιτινῆς. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κρήσκεντος, Παύλου καὶ Διοσκορίδου. Τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Μήτρου.

† 29. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Παρθένου. Τῆς ἁγίας ἱερομάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Κων) πολιτίσεως. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Πάπα Ἀλεξανδρείας. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ Θισσαλονικέως.

† 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμῆτων, τοῦ ὁμολογητοῦ. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ρωμανοῦ καὶ Τελετίου.

† 31. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἑρμείου. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Εὐσεβίου καὶ Χαραλάμπους.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

Ὁ Ἰούνιος εἶναι ὄνομα Λατινικόν· παράγεται δὲ ἀπὸ τὴν λέξιν Γιουνό, ἡ ὁποία σημαίνει τὴν ψευδοθεῖαν Ἥραν· διότι κατ' αὐτὸν τὸν μῆνα οἱ Ἀρχαῖοι Ῥωμαῖοι ἐτίμων τὴν Ἥραν μὲ τελετὰς καὶ πανηγύρεις. Εἶναι δὲ ὁ Ἰούνιος ὁ πρῶτος μῆς τοῦ Θέρου.

Ἔχει ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα Ἰουλιῶνος 15, καὶ ἡ ἐξέλιξις 9.

† 1. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ ἐπισκόπου Πύρρου τοῦ Παρθένου. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Θεοσκεσίου.

† 2. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἐμβολογητοῦ. Τῶν ἁγίων 38 Μαρτύρων. Τοῦ ὁσίου Ἱερομάρτυρος Ἐρράσμου, τοῦ ἐν τῇ Χερμελίᾳ τῆς Ἀχρίδος. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Δημητρίου, τοῦ ἐν Φιλαδέλφειᾳ μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1657.

Βιογραφία τοῦ Ἀγίου Πατριάρχου Νικηφόρου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἔζη ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Βασιλέως Κων-

σταντίνου τοῦ Κομνηνίου κατὰ τὸ ἔτος 744 μ. Χ. ἦτο ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, υἱὸς γονέων εὐγενῶν καὶ εὐσεβῶν οἵτινες ἀνέθρεψαν αὐτὸν καλῶς. Ἀρ' οὐδὲ ἐπέρχεται τὴν νηπιώδη ἡλικίαν, καὶ ἐσπούδασε μὲ πολὺν ζῆλον καὶ ἀγάπην τὰ ἱερὰ γράμματα, ἵσται Βασιλικὸς γραμματεὺς. Κατόπιν ἀρῆκε τὰ τοῦ κόσμου πράγματα, ἀνιχώρησεν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινουπόλιν καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Προποντιδα· ἐκεῖ δὲ μόνος εὐρισκόμενος, κατεγίνετο εἰς τὸ νᾶ προσταύχεται πρὸς τὸν Θεὸν καὶ νᾶ ὑποφέρει πολλοὺς σωματικοὺς πόνους καὶ ταλαιπωρίας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Μέγας Ταράσιος ὁ Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπέθανε, ὁ τότε Βασιλεὺς Νικηφόρος ὁ Πατριάρχης, ὅστις ἐβασίλευσε κατὰ τὸ 802, ἐνάγκασε τὸν Ἅγιον τοῦτον Νικηφόρον νᾶ γίνῃ Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῷ 806 ἔτει, κατὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως Νικηφόρου καὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ, διεδίχθη τὴν βασιλείαν ὁ εὐσεβίστατος ἐκείνος καὶ ἀγαθὸς αὐτοκράτωρ Μιχαὴλ ὁ Κουροπαλάτης· τοῦτον ὁμως δυστυχῶς κατεβίβασεν ἀπὸ τὸν θρόνον καὶ ἔγινε βασιλεὺς ὁ ἄλλος εἰκονομάχος Λέων, ὅστις ἐκίνησε φοβερὸν διωγμὸν ἐναντίον τῶν Ἀγίων εἰκόνων καὶ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἅγιος Νικηφόρος διὰ πολλῶν λόγων ὑπερησπίσθη τὴν προσκύνησιν τῶν Ἀγίων Εἰκόνων καὶ ἠλεγξε τὸν δυσεπὲς βασιλεῖα, κατεβιβάσθη ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ καταδικάσθη εἰς ἐξορίαν· ἐκεῖ δὲ ὁ γενναῖος τῆς εὐσεβείας ἀγωνιστὴς ὑπέφερε πολλὰς κακουχίας καὶ ταλαιπωρίας, ἕως οὗ κατὰ τὸ 70 ἔτος τῆς ἡλικίας του παρέδωκε τὴν ψυχὴν του εἰς χεῖρας Θεοῦ καὶ ἐνεταριάζθη εἰς τὸν Σαπτόν καὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Ἀπολυτίκιον.

Κλονόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα προότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτῆσαι τῇ ταπεινώσει τὰ ὕψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια· Πάτερ Ἱεράρχα Νικηφόρε, πρόσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανῶθεν ἐνδοξε, ὡς εὐλητῶς παρὰ Θεοῦ· σῶζε τοὺς πιστοὺς τιμῶντάς σε, ὡς ἱεράρχην Χριστοῦ, καὶ διδασκάλου.

† 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλεανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τεσσάρων νηπίων. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ θαυματουργοῦ.

† 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους Ἀρχιεπισκόπου Κων)πόλεως. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Σοφίας τῆς ἀτακτικῶς καὶ ὁσίως βιωσάσης. Τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἰωάννου, τοῦ Ἡγουμένου. Τῶν ἁγίων Μαρίας καὶ Μάρθας, τῶν ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

† 5. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Δωροθέου, ἐπισκόπου Τύρου. Τῶν ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου, τοῦ ἀπὸ Ρώμης. Τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Μάρκου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1801 μ. Χ.

† 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου Δαριάνου τοῦ νέου. Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλματῶν. Τοῦ ὁ-

σίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου τοῦ θαυματουργοῦ. Τῶν ἁγίων πάντε Παρθένων Μαρίας καὶ Μάρθας καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

† 7. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδότου, ἐπισκόπου Ἀγκύρας. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ταρασίου καὶ Ἰωάννου. Τοῦ ὁσίου Στεφάνου τοῦ Πρεσβυτέρου. Τοῦ ὁσίου Ἀνθίμου τοῦ Πρεσβυτέρου. Τῆς ὁσίας Σιδαστιανῆς τῆς θαυματουργοῦ.

† 8. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Νικάνδρου, καὶ Καλλιόπης. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἐν τῷ Σωσθενίῳ.

† 9. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀλεξάνδρου, ἐπισκόπου Προύσης. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀνανίου.

† 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης. Τοῦ ἁγίου Νεανίσκου καὶ σοφωτάτου Μάρτυρος. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, ἐπισκόπου Προύσης. Τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου, ἐπισκόπου Βιθυνίας.

† 11. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, προσεύξατε τῷ ἱερέμῳ Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἴψισιν, παρέσχηται αἰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Ὁρθὸς μέγας ἥλιος τῇ οἰκουμένῃ, διδασκαλίαν λαμβάνει,
καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρ-
θολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

† 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁνουφρίου τοῦ
Αἰγυπτίου. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἀθῶ. Τοῦ
ὁσίου Ιουλιανοῦ. Τοῦ Ἁγίου Τριφυλλίου, τοῦ
ἐπισκόπου Λευκωσίας τῆς Κύπρου. Τοῦ Ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ στρατιώτου.

† 13. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης. Τῆς Ἀ-
γίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀννης καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς
Ἰωάννου. Τοῦ Ἁγίου Εὐλογίου Πατριάρχου Ἀν-
τιοχείας. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διοδώρου τοῦ ἐξ
Εμέσης.

† 14. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἐλισσαίου.
Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου τοῦ ἐμο-
λογητοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου, ἐπισκόπου Γερτίνης, τῆς
ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ.

Βιογραφία τοῦ Προφήτου Ἐλισσαίου.

Οὗτος ἦτον υἱὸς Σαφὴτ ἐκ τῆς γῆς τοῦ Πατριάρχου Ρου-
θῆν, γεωργὸς τὸ ἐπάγγελμα προσηγορεύων. Κατὰ τὸ 908
ἔτος π. Χ. ὁ Προφήτης Ἥλιος, κατὰ προσταγὴν τοῦ Θεοῦ,
ἐχρίσεν αὐτὸν Προφήτην, καὶ ἔκτοτε ὁ Θεὸς πολλὰ θαύμα-
τα ἔκαμε δι' αὐτοῦ. Ὁ Προφήτης Ἐλισσαῖος ἐπροφήτευσεν περὶ

τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ· ἐθεράπευε τὰ ὕδατα τῆς Ἱε-
ριχὸς τὰ ὅπου ἔκαμνον στείρους ἀνθρώπους καὶ ζῶα ὅταν
ἔπινον ἀπὸ αὐτῶν. Ἄφ' οὗ ἔρριψεν εἰς αὐτὰ ἄλας καὶ εἶπε· «Τὰ-
δε λέγει Κύριος, ἱατρεύω τὰ ὕδατα ταῦτα.» Οὗτος ἀνίστη-
σε καὶ δύο νεαροὺς· αὐτὸς τὸν μὲν Νεεμὰν τὸν Σύρον ἐκ-
θάρισεν ἀπὸ τῆν λίπραν, τὸν δὲ ὑπηρέτην τοῦ Γυζῆν λι-
προν ἔκαμε, διὰ τὴν φιλαργυρίαν καὶ παρακοὴν τοῦ προσίτι·
διὰ καὶ τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνου ἐκτύπησε μὲ τὴν
μελαιντὴν τοῦ Ἥλιος, διέσχισεν αὐτὰ καὶ διαπέρασε, καὶ
ἄλλα πολλὰ θαύματα ἔκαμε. Ἄφ' οὗ δὲ ἔζησεν ὁ Προφή-
της Ἐλισσαῖος μέχρι τοῦ 839 π. Χ. ἀπέθανεν εἰς βαθύ γῆ-
ρας καὶ ἐτάφη εἰς τὴν Σεβαστούπολιν τῆς Σαμαρείας.

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ ἱσχυρὸς Ἀγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύ-
τερος Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἥλιος ὁ ἐνδοξος
ἀνέστη ἐκταπείνως Ἐλισσαῖος τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώ-
κει, καὶ λιπρὸς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρούει
ἱάματα.

Κοντάκιον.

Προφήτης Θεοῦ, ἐδείχθης διπλασίονα, τὴν χάριν λαβὼν,
τὴν ὅντως ἱσχυρίαν σοι· Ἐλισσαῖε μακάρι· Ἥλιος γὰρ γέ-
γονας εὐσεβὴς, πῶν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, προσβύων
ἀπρόστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

† 15. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς. Τοῦ ὁσίου
Ἱερωνύμου. Ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Δεσποί-
νης ἡμῶν Θεοτόκου. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Αὐγουστίνου, ἐπισκόπου.

† 16. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὲς ἡμῶν Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοσύντος τῆς Κύπρου, τοῦ θαυματουργοῦ. Τοῦ ἁγίου ιερομάρτυρος Μάρκου, ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος. Τῶν ἁγίων πέντε μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ. Τῶν Ἀγίων 40 Μαρτύρων τῶν Ρωμαίων.

† 17. Τῶν ἁγίων τριῶν Μαρτύρων. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τοῦ ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

† 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λιοντίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν ἁγίων δύο Μαρτύρων Ὑπάτου καὶ Θεοδούλου. Τοῦ ὁσίου Ἐράσμου. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

† 19 Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἰούδα. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ζωσίμου. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Παΐτιου τοῦ μεγάλου.

Βιογραφία τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Οὗτος ἦτον ἐκ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων καὶ εἰς μὲν τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον (κεφ. τ'. 16) καθὼς καὶ εἰς τὰς πράξεις (κεφ. α'. 13) ὀνομάζεται Ἰούδας Ἰακώβου, δηλ. ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθεοῦ· εἰς δὲ κατὰ τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, ὀνομάζεται Θαδδαῖος καὶ Λευαῖος (κεφ. ι. 3). Οὗτος ἔγραψε καὶ τὴν Καθολικὴν ἐπιστολὴν πρὸς ὅλους τοὺς πιστεύσαντας χριστιανοὺς. Ἦτο δὲ καὶ αὐτὸς ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, καθότι ἦτο υἱὸς τοῦ Μνήστορος Ἰωσήφ, καὶ ὑπερέτης τοῦ ῥηκτοῦ Μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ θεὸς οὗτος Ἰούδας ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, Ἀραβίαν, Ἰδουμαίαν καὶ Συρίαν καὶ ἐρώτισε τὰ εἰς αὐτὰς ἔθνη. Ὑστερον δὲ ἵπορεύθη εἰς τὴν πόλιν Ἀραρχά, ὅπου καὶ ἐκτελέσθη ὑπὸ τῶν ἀπίστων καὶ ἀπέθανε περὶ τὸ 80 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, ὦ Ἰούδα εἰδότης, καὶ Μάρτυρα στερρὸν, ἱερῶς εὐφρανούμεν, τὴν πλάνην πατήσκαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθιν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον.

Ἐκ ριζῆς εὐκλειοῦς, θεοδωρήτον κλημα, ἀνέτειλας ἡμῶν, τοῦ Κυρίου κύτταπα, Ἀπόστολε θεῖαδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσορε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ἐρθέδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων, ὡς μύστης τῆς χάριτος.

† 20. Τοῦ Ἀγίου ιερομάρτυρος Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων. Ἡ κατάθεσις τῶν λειψάνων καὶ περιβολαίων τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Λουκᾶ, Ἀνδρίου καὶ Θωμᾶ, τοῦ Προφήτου Ἐλισσαίου καὶ τοῦ Μάρτυρος Λαζάρου, ἅτινα κατετέθησαν ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων τῶν Μεγάλων.

† 21. Τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ. Τῶν Ἀγίων μαρτύρων τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ Ἀγίῳ Ἰουλιανῷ, Ἀντωνίου πρεσβυτέρου, Ἀναστασίου, τοῦ ἐκ νεκροῦ ἀναστάντος

καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Τερεντίου, ἐπισκόπου Ἰκονίου.

† 22. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, ἐπι-
σκόπου Σαμοσάτων. Τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Πομ-
πιανοῦ. Τῶν Ἁγίων μαρτύρων Ἰουλιανῆς καὶ
Σετορνίνου.

† 23. Τῆς Ἁγίας μάρτυρος Ἀγρυππίνης. Τῶν
Ἁγίων μαρτύρων Ἀριστοκλείους πρεσβυτέρου
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

† 24. Τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἑορταστέα τῆς ἑορτῆς.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Κυρίου καὶ Πρό-
δρομος, ἦτο υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ Ἀρχιερέως καὶ Ἐλισάβετ,
τῆς συγγενοῦς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Οὗτος εἶχε μαρ-
τυρηθῆ ἀπὸ τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ὅτι μεταξὺ τῶν υἱῶν
ἐκείνων οἵτινες γεννῶνται ἀπὸ τῆς γυναίκας, αὐτὸς εἶναι ὁ
μεγαλειότερος ὅλων καὶ, ὅτι ὑπερβαίνει τοὺς Προφῆτας· ὅ-
τος ἐσκίρτησεν ἀκόμη ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρός του, καὶ
ἐκήρυξεν εἰς ὅλους τοὺς ἐν τῇ γῇ τὴν παρουσίαν τοῦ Σωτῆ-
ρος. Ἐγεννήθη δὲ ἐκ θεϊκῆς ἐπαγγελίας καὶ ὑποσχέσεως καὶ
ἔδωκε τὴν σωπὴν τοῦ πατρὸς του Ζαχαρίου. Ὅλος δὲ ὁ
Κόσμος ἐχάρη πολὺ διὰ τὴν γέννησιν του. Διὰ τοῦτο καὶ
οἱ Ἄγγελοι σήμερον μετὰ τῶν ἀνθρώπων εὐφραίνονται, καὶ
ὅλη ἡ Κτίσις ἐγίμισε ἀπὸ χαρᾶς. Ὅθεν ἡ Ἁγία ἡμῶν ἐκ-
κλησία ὡρίσεν ὅπως σήμερον ἐορτάζωμεν τὴν χαροπικὴν ταύ-
την γέννησιν τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀπολυτίκιον.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῆς Παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως
ἐφημεῖς καὶ σὺν οὐκ ἐμποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε·
στεῖρωσις γὰρ τελευτήσῃ, καὶ πατὴρ ἀφ' ὧν ἐκ, λείλυνται τῇ
ἐνδόξῳ, καὶ σιπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ, κτίσις κηρύσσεται.

Κοντάκιον.

Ἡ πρὶν στείρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίχτει,
καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, ἀπάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ
προανέκηρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὲ, ἐν Ἰερδάνῃ χειρο-
θετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης, Κήρυξ, ὁμοῦ
καὶ Πρόδρομος.

† 25. Τῆς Ἁγίας ἐπιστομάρτυρος Φιδρωνίας. Τοῦ
ἐπίου Σίμωνος. Τοῦ ἐπίου Διονυσίου, τοῦ κτίτορος
τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἀθῶ ἱερᾶς καὶ κοινοδιακῆς
Μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου. Τοῦ Ἁγίου νέου
ἐπιστομάρτυρος Προκοπίου.

† 26. Τοῦ ἐπίου Πατὴρ ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεο-
σαλονίκη. Τοῦ ἐπίου Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννου,
ἐπισκόπου Γοθίας.

† 27. Τοῦ ἐπίου Πατὴρ ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Σενο-
δόχου. Τῆς Ἁγίας Ἰωάννας τῆς Μυροφόρου. Τοῦ
ἐπίου Λουκᾶ τοῦ ἐρημίτου. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρ-
τυρος Πιερίου τοῦ Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

† 28. Ἡ εὐρεσις τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου. Τοῦ

δικαίου καὶ μακαρίου Σεργίου Μαγίστρου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μονὴν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὴν ἐν τῷ κόλπῳ Νικομηδείας καὶ λεγομένην τοῦ Νικητιάτου. Τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ ἱατροῦ. Τοῦ ὁσίου Μωυσέως τοῦ ἀναχωρητοῦ.

✠ 29. *Τῷ Ἁγίῳ ἐνδόξῳ καὶ πανευφρόνῳ Ἀποστόλῳ καὶ Κορυθαίῳ Πέτρῳ καὶ Παύλῳ.*

Βιογραφία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ὁ μὲν θεομακάριστος Πέτρος κατήγατο ἀπὸ μίαν μικρὰν καὶ ἀσήμαντον πόλιν ὀνομαζομένην Βεθσαιδᾶ καὶ ἦτο υἱὸς τοῦ Ἰωνᾶ, ἀδελφὸς δὲ Ἀνδρίου τοῦ Πρωτοκλήτου καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Πατριάρχου Συμείων. Οὗτος ἔζη εἰς μεγάλην πνίαν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰρκανοῦ ἀρχιερέως τῶν Ἰουδαίων καὶ διὰ τῶν ἰδίων του χειρῶν ἀπελάμβανε ἐκ τῆς ἀλυσίας τὰ ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν ζῆσιν. Ἀποῦ δὲ ὁ Πατὴρ Ἰωνᾶς ἀπέθανεν, ὁ μὲν Πέτρος ἔλαθεν ὡς γυναῖκα τὴν θυγατέρα Ἀριστοβούλου, ἀδελφοῦ Βερνάβου τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ἀπέκτησε τέκνα, ὁ δὲ Ἀνδρίας ἱμάνειν ἄγαμος. Ὅταν δὲ ὁ Βαπτιστὴς Ἰωάννης ἐκρατεῖτο ἀπὸ τὸν Ἡρώδην εἰς τὴν φυλακὴν, τότε ὁ Κύριος ἐλθὼν εἰς τὴν λίμνην Γενησαρέτ, εὗρε τὸν Ἀνδρίαν καὶ Πέτρον, οἱ ὅποιοι διώρθονεν τὰ δικτύα των, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐκάλεσεν αὐτούς· ἐκείνοι δὲ εὐθὺς τὸν ἠκολούθησαν.

Ὁ Ἀπόστολος λοιπὸν Πέτρος ἐκήρυξε πρότερον τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἀντιόχειαν, ἔπειτα εἰς τὰ μέρη τοῦ Εὐξείνου Πόντου, καὶ εἰς τὴν Γαλιταίαν καὶ Καππαδοκίαν, Ἀσίαν καὶ Βιθυνίαν· ἦλθε δὲ ἕως καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ρώμην, ὅπου ἐσταυρώθη κατακείμενος ἀπὸ τὸν δεξιὸν

τύραννον Νέρωνα, καθὼς αὐτὸς ὁ ἴδιος Πέτρος ἐζήτησε τὸ τοιοῦτον καὶ τοιοῦτοτρόπως ἔλαβε τὸν αἰώνιον στέφανον τοῦ μαρτυρίου.

Ὁ δὲ Ἅγιος Παῦλος ἦτο καὶ αὐτὸς Ἑβραῖος μὲν κατὰ τὴν καταγωγὴν, διότι κατήγατο ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν, Φαρισαῖος δὲ κατὰ τὴν αἵρεσιν, μαθητὴς γενόμενος τοῦ νομοδιδασκάλου Γαμαλιήλ, καὶ εἰς μέγιστον βαθμὸν διδαγμένος τὸν νόμον τοῦ Μωυσέως. Οὗτος ἦτο ἀπὸ τὴν Ταρσὸν πόλιν τῆς Κιλικίας, εἰς τὴν ὁποίαν κατόκει. Ἐπειδὴ δὲ ἤγαπα θερμῶς τὸν Μωσαϊκὸν νόμον, ἐπολέμει τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς γνώμης αὐτοῦ ἐφανεύθη ὁ πρωτομάρτυς Στίβανος. Παρὶ δὲ τὸ 36 ἔτος, ὅταν μίαν ἡμέραν μετίβαινεν εἰς τὴν πόλιν Δαμασκὸν ἐρωδιασμένος μὲ συστατικὰς ἐπιστολάς ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιερέως διὰ τὴν συλλάβην καὶ νὰ φέρῃ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς Ἱερουσόλυμα δεδεμένους ὅσους ἂν εὗρῃ πιστεύοντας εἰς τὸν Χριστόν, τότε αἴφνης πίπτει φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ ὁποῖον καὶ περιεκύκλωσεν αὐτόν. Ὁ δὲ Παῦλος πεσὼν κατὰ γῆς, ἤκουσε φωνὴν ἥτις ἔλεγεν εἰς αὐτόν· «Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις;» Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· «ποῖος εἰσὶ Κύριε;» Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· «Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις» εἶναι σκληρὸν πρὸς σὲ νὰ λακτίζῃς πρὸς κέντρον». Ἡ οὐράνιος αὕτη φωνὴ καὶ φωτοχυσία κατέστησεν αὐτόν ἐντρομὸν καὶ τὸν ἐτόρλωσε πρὸς καιρὸν ὅταν δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν Δαμασκὸν διὰ τῆς ὁδηγίας τῶν συνακολουθῶν του, κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυρίου ἐπῆγεν εἰς τὸν Ἀπόστολον Ἀνανίαν, ὁ ὅποιος κατὰ θεῖαν παραγγελίαν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν του ἔκαμιν ὥστε ἀμέσως ν' ἀναβλέψῃ ὁ Παῦλος· κατόπιν δὲ ἀποῦ ἐκλήχθη καὶ ἐδίδασκεν αὐτόν τὸν ἐβάπτισεν. Ἀμέσως ἤρχισε τότε ὁ τὸσον φοβερός διώκτης τῶν Χριστιανῶν νὰ κηρύττῃ

τόν Χριστόν ὅτι εἶναι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, γενόμενος ἰσχυρὸς Ἀπόστολος καὶ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ Θεὸς λοιπὸν αὐτὸς Παῦλος, ἀφοῦ ἔγινεν ἐκλεκτὸς Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, διήλθεν ὅλην τὴν οἰκουμένην, ὥς ἂν εἶχε πτερὰ, κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον ἐπὶ τίλους ἐρθασεν εἰς τὴν Ρώμην, ὅπου πολλοὺς Ἑλλήνας ἐδίδασκε, καὶ τελευταῖον ἐκεῖ ἀπεκεφαλίσθη ἀπὸ τὸν βασιλεῖα Νέρωνα, διότι ὡμολόγησε τὸν Χριστόν ὡς ἀληθινὸν Θεόν· λέγουσι δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ κόψιμον τοῦ λαίμου τὸν ἵππευον αἷμα ὁμοῦ μὲ γάλα. Καὶ οἱ δύο οὗτοι Κορυφαῖοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ ἦσαν γεμάτοι ἀπὸ τὴν θείαν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων Πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων προσβέβηκατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Τοὺς ἀρχαίους καὶ Θεοφύλακους κήρυκες, τὴν κορυφὴν τῶν Ἀποστόλων Κύριε, προσελθού εἰς ἀπολαύσειν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάγκυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδίξω ὑπὲρ πάντων ὁλοκάρπωσιν, ὃ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

✠ 30. Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Πατερικῶν Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα.

Ἑρμηνεία τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τὴν ἀπειραν αὐτοῦ

ἀγαθότητα καὶ φιλανθρωπίαν ἵπειδῃ ἔγινεν ἄνθρωπος καὶ ἠγάπησεν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, διὰ τοῦτο θέλων νὰ δείξῃ εἰς ἡμᾶς τρανωτέραν τὴν ἀγαθότητά του, ἐξέλεξε τοὺς Δώδεκα αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ τοὺς ἔκαμεν Ἀποστόλους καὶ αὐτόπτας μάρτυρας τῆς θείας αὐτοῦ ἐνσρκώσεως, καὶ κήρυκας τῆς σωτηρίου διδασκαλίας του. Ἀφ' οὗ δὲ διαικονοῦντο εἰς αὐτοὺς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον κατέβη ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἐν αὐτοῖς πυρίνων γλωσσῶν, τοὺς ἀπέστειλεν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς, ἵνα διδάξωσιν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τὸ Εὐαγγέλιον καὶ νὰ βαπτίζωσι τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διέταξεν. Διὰ τῶν Ἀποστόλων τούτων ἐρωτίσθη ὁλος ὁ κόσμος, καὶ ἐδιδάχθη εὐσεβῶς νὰ λατρεύῃ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, καὶ τὸν ἕνα τῆς Ἁγίας Τριάδος νὰ ὁμολογῇ ὡς Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, δηλ. τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἑορτάζει σήμερον τὴν μεγάλαν ἑορτὴν ὅλων ὁμοῦ τῶν Ἀποστόλων, διότι οὗτοι ἐράνησαν φωστῆρις τοῦ κόσμου καὶ κήρυκες τῆς εὐσεβείας. Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν 12 ἱερῶν τούτων Ἀποστόλων εἶναι ταῦτα. α'. ὁ Κορυφαῖος Πέτρος. β'. ὁ Κορυφαῖος Παῦλος. γ'. ὁ Πρωτόκλητος Ἀνδρέας, ὁ Ἀδελφὸς τοῦ Πέτρου. δ'. ὁ Ἰάκωβος, ὁ υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου. ε'. Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ Θεολόγος. ς'. Φίλιππος. ζ'. ὁ Θωμᾶς ὁ καὶ διδυμος. η'. ὁ Βαρθολομαῖος. θ'. Ματθαῖος ὁ καὶ Λευί. ι'. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου. ια'. Σίμων ὁ Ζηλωτὴς. ιβ'. Ἰούδας ὁ Ἰακώβου.

Κοντάκιον.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων προσβέβηκατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἑτερον.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεῳμονι Θεῷ ἐν παλαισμάτων ἄρεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάνιον.

Ἡ πέτρα Χριστός, τὴν πέτρην τῆς πίστεως, δοξάζει ραγιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρόκριτον, καὶ σὺν Παύλῳ ἄπεσαν δωδεκάριθμον φάλαγγα σήμερον· ὡς τὴν μνήμην τιλοῦντες πιστῶς τὸν τούτους δοξάσαντα δοξάζομεν.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

Ὁ Μὴν οὗτος ὠνομάσθη Ἰούλιος, διότι κατ' αὐτὸν ἐγενήθη ὁ Καῖσαρ Ἰούλιος, ὅστις ἦτο ὁ πρῶτος μονάρχης τῆς Ρώμης.

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

- † 1. Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ρωμαίων. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου. Τῶν ἁγίων εἴκοσι πέντε Μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μονὴν τοῦ Βαθίως Ρύακος.
- † 2. Ἡ Ἀνάμνησις τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν ταῖς Βλαχέρναις.

Ἑρμηνεῖα τῆς ἑορτῆς.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ Μεγάλου, ὅστις ὠνομάζετο Μακρίλλης, κατὰ τὸ 458 ἔτος, δύο Πατριῆκοι Γάλλοι καὶ Κένδοις ὀνομαζόμενοι, ἔλαβον πόθεν θεῖον εἰς τὴν καρδίαν των καὶ ὑπάγωσιν εἰς Ἱερουσόλυμα καὶ προσκυνήσιν.

σωσι τοὺς ἁγίους Τόπους. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὴν Κων)πολιν, ὑπῆγον εἰς τὴν Παλαιστίνην· ὅταν δὲ ἔφθασαν εἰς τοὺς τόπους τῆς Γαλιλαίας, εὗρον γυναῖκα τινα, ἣ τις ἦτο Ἰβραία μὲν κατὰ τὴν φυλὴν, ἀλλὰ πολὺ εὐλαβὴς καὶ ἐνάρετος, καὶ προσήχετο νυχθημερόν εἰς μίαν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν κατώκει. Εἰς τὸ ἑσωτερικὸν δὲ μέρος τῆς οἰκίας ταύτης εἶδον νὰ προσκρίωνται οἱ Χριστιανοὶ λαμπάδας πολλὰς καὶ θυμιάματα· ὅταν δὲ ἠρώτησαν διὰ τοῦτο ἔμαθον ὅτι ἐκεῖ εὐρίσκεται ἡ τιμία ἑσθὴς τῆς Κυρίας Θεοτόκου. Ὅθεν ἐζήτησαν ἀπὸ τῆς γυναίκας ἄδειαν καὶ ἔλαβον ἐκεῖ ἀγρυπνίαν ὅλην τὴν νύκτα· ἐν ᾗ ὁμοῦς παρετήρουν μὲ εὐλαβείαν τὸ ξύλινον κιβώτιον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο θεσχυρισμένη ἡ τιμία ἑσθὴς, κατῴρθωσαν κρυφίως νὰ μετρήσωσιν αὐτὸ καὶ ἔπειτα ὑπῆγον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

Ὅταν δὲ ἔφθασαν ἐκεῖ κατεσκαύσαν ὁμοῖον κιβώτιον μὲ ἐκεῖνο καί, ἐπιστρέψαντες, ἦλθον πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Ἑβραίας γυναίκας, καὶ κατῴρθωσαν κρυφίως νὰ ἀρραβώσωσι τὸ κιβώτιον, τὸ ὁποῖον περιείχε τὴν τιμίαν ἑσθὴτα τῆς Θεοτόκου, καὶ νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὸ προηγουμένως διὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν, ἀρῆξαν δὲ ἐκεῖ τὸ ὁμοῖον κιβώτιον, τὸ ὁποῖον αὐτοὶ κατεσκαύσαν. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐπέστρεψαν εἰς Κων)πολιν οὗτοι, ἔβασαν τὸν ἱερὸν τοῦτον θεσχυρὸν τῆς τιμίας ἑσθὴτος εἰς τὸν τόπον τὸν λεγόμενον Βλαχέρναι· ἔβασαν δ' ἐκεῖ Νεὸν εἰς ὄνομα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Μάρκου. Ἐπειδὴ ὁμοῦς δὲν ἠδυνήθησαν ἐπὶ πολλὸν χρόνον νὰ κρύψωσιν ἕνα τοιοῦτον θεσχυρὸν, ἐφανέρωσαν αὐτὴν εἰς τὸν Βασιλέα Λέοντα, ὅστις ἐσθάνθη μεγάλῃ χαρᾷ διὰ τοῦτο, καὶ ἀμέσως ἔκτισεν ἐκεῖ ναὸν τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ὅπου τῶρα εὐρίσκεται τὸ Ἅγιον κιβώτιον, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου

εἶναι τεθειμένος ὁ θεσχυρὸς τῆς τιμίας ἑσθὴτος καὶ τοῦ Ἁγίου Παλλίου, δηλ. τοῦ ἱππαιωφορίου τῆς Θεοτόκου. Κατόπιν δὲ ὁ Βασιλεὺς περιστόλιξε τὴν τιμίαν ἑσθὴτα μὲ Βασιλικὴν πορφύραν καὶ ἰδοὺν αὐτὴν μέσα εἰς ἕν ἄλλο μικρὸν κιβώτιον ἀπὸ ἤλεκτρον (κεχριμπάριον), τὸ ὁποῖον ἐφυλάττετο ὡς θεῖον κειμήλιον.

Ὅθεν ἡ ἐκκλησία ἡμῶν πρὸς τιμὴν τῆς κατὰθέσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἑσθὴτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις, ὥρισεν ὅπως ἑορτάζωμεν σήμερον τὴν μνήμην αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον.

Θεοτόκα Ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκίπη, Ἑσθὴτα καὶ Ζώνη τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταίαν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἰδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀρθάρτα διαμαίναντα, ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καὶ νεοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωπούμεν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Περὶστολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀρθαρσίας, θεοχαρίτωνε Ἀγνή ἰδωρήσω, τὴν ἱερὰν Ἑσθὴτά σου, μὴ' ἤς τὸ ἱερὸν, σῶμά σου ἐσκήπασας, σκίπη πάντων τῶν ἀνθρώπων· ἡσπερ τὴν κατὰθεσιν, ἑορτάζομεν πόθῳ καὶ ἐκβοῶμεν φόβῳ σοι σεμνή. Χαῖρε Παρθένη Χριστιανῶν τὸ κύχημα.

† 3. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ὑακίνθου τοῦ Κουδικου-λαρίου. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

† 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρείου, Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου. Τοῦ

ἀγίου ιερομάρτυρος Θεοδώρου, ἐπισκόπου Κρήτης. Τοῦ ἀγίου ιερομάρτυρος Θεοφίλου. Τῆς ἁγίας Μάρθας, τῆς μητρὸς τοῦ βασιῆς Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

† 5. Τοῦ βασιῆς καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τοῦ βασιῆς Πατρὸς ἡμῶν Λαμπάδου. Τοῦ ἀγίου νέου βασιμάρτυρος Κυπριανοῦ τοῦ ἐν Κων)πόλει μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1679.

† 6. Τοῦ βασιῆς Πατρὸς ἡμῶν Σισῶη τοῦ Μεγάλου. Τῆς ἁγίας μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

† 7. Τοῦ βασιῆς Πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐν θαύμασι μεγίστου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς. Τοῦ ἀγίου ιερομάρτυρος Εὐσταθίου. Τοῦ ἀγίου Πολυχάρπου. Τοῦ ἀγίου μάρτυρος Εὐαγγέλου.

Βιογραφία τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς

Υπῆρχε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Διοκλητιανοῦ, κατὰ τὸ ἔτος 182 μ.Χ. Χριστιανικὸν ἀνδρόγονον Δωρόθεος καὶ Εὐσεβεῖα ὀνομαζόμενον· οὗτοι δὲ ἐπειδὴ ἦσαν ἔτι νεοί, παρεκάλουν τὸν Θεὸν νὰ χαρίσῃ εἰς αὐτοὺς τέκνον μὴ τὴν ἑρὰν ὑπόσχασιν ὅτι ἤθελον ἀφιερῶσαι τοῦτο εἰς αὐτόν. Ὁ Θεὸς λοιπὸν ἤκουσε τὴν δέησίν των, καὶ ἐγέννησαν τέκνον θηλυκὸν κατὰ τὴν ἡμέραν Κυριακὴν· διὰ τοῦτο καὶ ὀνόμασαν αὐτὸ Κυριακὴν· αὐτὴν δὲ ἀπὸ εὐδαιμονίας, ἀνέθρεψαν μὲ παιδεῖαν καὶ νοθεύσαν Κυρίου· καὶ διαφύλαττον

αὐτὴν Παρθένον, ἐπειδὴ ἔμελλον νὰ τὴν ἀφιερῶσωσιν εἰς τὸν Θεόν.

Ὅταν δὲ ὁ δυσειδὴς Διοκλητιανὸς ἐκίνησεν διωγμὸν ἐναντὶν τῶν Χριστιανῶν, τότε ἡ Ἀγία ἐστάλη εἰς τὸν Καίσαρα Μαξιμιανόν, ὁ ὁποῖος εὗρίσκετο εἰς τὴν Νικομήδειαν. Οὗτος δὲ ἀπὸ εὐχέτης τὴν Μάρτυραν καὶ εἶδεν ὅτι αὐτὴ μένει στερεὰ εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἰβασάνισε πολὺ φοβερὰ ἕως οὗ ἐπὶ τέλους διέταξε νὰ ἀποκεφαλίσωσιν αὐτὴν. Ἡ Ἀγία ὅμως ἐζήτησε διορίαν ἵνα προσευχηθῇ· καὶ ἀπὸ προσηνχῆθαι ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ἐδίδασκε τοὺς ἀκολουθήσαντας αὐτὴν Χριστιανούς, ἐξηπλώθη εἰς τὴν γῆν καὶ παρίδωκε τὴν ψυχὴν τῆς εἰς χεῖρας Θεοῦ. Οἱ δὲ στρατιῶται, ὅταν ἐπληρώσαν αὐτὴν νὰ τὴν ἀποκεφαλίσωσιν, ἐπειδὴ εὗρον αὐτὴν νεκρὰν ἰθαύμασαν πολὺ, ἤκουσαν δὲ καὶ μίαν θείαν φωνὴν ἥτις ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς· «Ὑπάγετε ἀδελφοί καὶ διηγηθῆτε εἰς ὅλους τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ».

Κοντάκιον.

Ἡ μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλίσσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θεῖους καὶ παλαιόματά, ἐγκωμίοις ᾄσαι νῦν φερωνόμεις αὐτὴ γὰρ πέφηνεν, εἰς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, κυρία νῶς τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

† 8. Τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου. Τῆς ἁγίας Θεοδοσίας. Τοῦ βασιῆς Θεοφίλου τοῦ κατὰ τὸ ἀγιώνυμον ὄρος τοῦ Ἀθῶ ἀσκήσαντος εἰς ἐν κελλίον τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, κείμενον εἰς τὴν τοποθεσίαν τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος. Τοῦ ἀγίου νέου ιερομάρτυρος Ἀναστασίου.

- † 9. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ. Μνήμη τῶν ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου Ναοῦ τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.
- † 10. Τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα πέντε μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει μαρτυρησάντων.
- † 11. Τῆς Ἀγίας μεγαλομάρτυρος καὶ Πανευφημου Εὐφημίας. Τοῦ ἁγίου Νικοδήμου, τοῦ ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς τοῦ Βατοπεδίου Ἱερᾶς Μονῆς ἀσκήσαντος καὶ διδασκάλου χρηματίσαντος τοῦ Θεοῦ Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ διὰ τῆς κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίας. Τοῦ Ἀγίου νέου ἁσιομάρτυρος Νικοδήμου.

Βιογραφία τῆς Ἀγίας Εὐφημίας.

Αὕτη κατήγετο ἀπὸ τὴν Χαλκηδὼνα καὶ ἦτο θυγάτηρ τοῦ Φιλόφρονος καὶ τῆς Θεοδοσιανῆς. Ἦν δὲ κατὰ τὸ ἔτος 188 μ. Χ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ Ἀγία αὕτη ὁμολόγησι τὸν Χριστόν, ἐτιμωρήθη διὰ τροχῶν καὶ πυρός, καὶ διὰ πολλῶν ἄλλων βασάνων ὕστερον παρεδόθη εἰς τὰ ὕψηλα ἵνα τὴν φάγωσιν, ἀλλὰ μὴ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν ἀπὸ αὐτῆς σῶα καὶ ἀβλαβής. Κατόπιν τὴν εἶχε δευκάτω μία Ἀρκτος καὶ ἀφοῦ προσπυχήθη, παρίδωκε τὴν ψυχὴν τῆς εἰς χεῖρας Θεοῦ· τὸ δὲ τίμιον αὐτῆς λείψανον ἀπετίθη εἰς τὴν θῆκην. Μετὰ παρίλευσιν πολλοῦ χρόνου, ὅταν ἐξπλώθη ἡ εὐσέβεια εἰς τὸν κόσμον, τὸ τίμιον λείψανον τῆς Ἀγίας ἔκρυν ἰν μέγα θαῦμα κατὰ τὰς ἡμέρας Θεοδοπίου τοῦ μικροῦ εἰς τὸ ἔτος 410 μ. Χ. Ὑπῆρχεν εἰς Μοναχὸς καὶ Ἱερεὺς, ὀνομαζόμενος Εὐ-

τυχής, ὅστις ἔγινεν ἀρχηγὸς αἵρέσεως, διότι ἐρρόνει ὅτι Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἔχει μίαν μόνην φύσιν, τὴν τῆς Θεότητος καὶ μίαν μόνην ἐνέργειαν καὶ αὐτὴν ἐπίσης τῆς Θεότητος. Διὰ τὴν αἵρεσιν λοιπὸν ταύτην ὁ τότε Πατριάρχης τῆς Κων/πόλεως Ἅγιος Φλαβιανὸς καθήρεσεν αὐτόν· ἀλλ' ὁ ὁ ἄθλιος κακὸδοξος, ἐπειδὴ μεταχειρίζετο ὡς ὄργανα τοὺς ἐνούχους τοῦ Βασιλέως, ἐξηκολούθει νὰ ταράττῃ τὴν ἐκκλησίαν, ἵως ὅτου ὁ Βασιλεὺς Θεοδοσίος ἀπέθανεν.

Ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας τοῦ Μαρκιανοῦ καὶ τῆς Πουλχερίας, συνεκροτήθη Οἰκουμένη Σύνοδος εἰς Χαλκηδὼνα, κατὰ τὸ ἔτος 451 μ. Χ. εἰς τὴν ὁποίαν συνήχθησαν ἐξακόσιοι τριάκοντα ἐπίσκοποι. Ἐκτὶ δὲ καὶ οἱ ὀρθόδοξοι καὶ οἱ κακὸδοξοι Μονοφυσίται συνέγραψαν δύο βιβλία, καὶ ἀφοῦ ἤνοιξαν τὴν θῆκην, ἣ ὁποία περιεῖχε τὸ τίμιον λείψανον τῆς Ἀγίας Εὐφημίας, ἔβλεπον τὰ βιβλία ἐπάνω εἰς τὸ στήθος τῆς ἐσφοχισμένης· ὅταν ἤνοιξαν πάλιν ὕστερον ἀπὸ ὀρισμένης ἡμέρας, εἶδον καὶ ἰθαύμασαν, διότι εὗρον τὸ μὲν βιβλίον τῶν αἵρετικῶν κατὰ γῆς πεσμένον, κατω ἀπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἀγίας, τὸ δὲ βιβλίον τῶν Ὀρθόδοξων, τὸ ὁποῖον περιεῖχε τὸν ὅρον καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀγίας Συνόδου, ἔκράτει ἡ Μάρτυς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς. Ὅλοι τότε ἰθαύμασαν διὰ τὸ μέγα τοῦτο θαῦμα, τὸ ὁποῖον ἔγινεν, καὶ οἱ μὲν ὀρθόδοξοι ἐστηρίχθησαν εἰς τὴν πίστιν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, οἱ δὲ αἵρετικοὶ Μονοφυσίται κατήσχυνθησαν.

Ἀπολυτίκιον.

Λίαν εὐφρανὰς τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακὸδοξους, Εὐφημία Χριστοῦ Καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἧ οἱ Πατέρες καλῶς ἰδογμάτισαν. Μάρτυς ἰνδοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκίταυε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει, κατεβάλου θερμῶς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Νυμρίου σου. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ ὄρυγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλείων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβυς, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἐκχροσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων τὸν ὄρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύρημι.

† 12. Τῶν Ἀγίων μαρτύρων Πρέκλου καὶ Ἰλαρίου. Τῶν Ἀγίων μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, Ἡρακλείου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλαίνου, τοῦ Πνευματικοῦ Πατρὸς τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῷ.

† 13. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σιναΐτου. Τῆς ὁσίας Σάρρας.

† 14. Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ὁνησίμου. Τοῦ Ἀγίου Ἰωσήφ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Θισταλονίκης καὶ ὁμολογητοῦ. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Πέτρου.

† 15. Τῶν Ἀγίων μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης, τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

† 16. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους, Ἐπισκόπου, καὶ τῶν δέκα μαθητῶν αὐτοῦ. Τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Ἀθηνογένους.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν 16ην τὸν αὐτοῦ μηνός, ἐὰν τύχη Κυριακή, ἐπιτελεῖται ἡ Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἐξ Συνόδων ἥτοι τῶν 318 Θεοφόρων Πατέρων, οἵτινες συνήλθον εἰς τὴν πρώτην Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ κατὰ τῶν Ἀρειανῶν. ἐν ἡτῇ 325 τῶν 150 εἰς τὴν Β'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν 200 εἰς τὴν Γ'. ἐν Ἐφέσῳ τῶν 630 εἰς τὴν Δ'. ἐν Χαλκηδόνι τῶν 165 εἰς τὴν Ε'. ἐν Κων)πόλει τὸ δεύτερον, καὶ τῶν 170 εἰς τὴν ΣΤ', ἐν Κων)πόλει, τὸ τρίτον.

† 17. Τῆς Ἀγίας καὶ Καλλινίκου Μάρτυρος Παρθένου.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡ ἀνὰς τοῦ Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφί μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήτω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Παρθινίης κάλλει, πεποικιλμένη παρθένη, ἀκηράτοις στέμμασιν, ἱεσιφανέθης Μαρίνα· αἵμασι τοῦ μαρτυρίου δὲ φοινιχθεῖσα, θαύμασι κατελαμπρύνθης τῶν ἱαμάτων, καὶ τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, εἰδέξω Μάρτυς χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

† 18. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ. Τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Στεφάνου Ἀρχιεπισκόπου

Κων)πόλεως, τοῦ ἐν Ἀμασείας, καὶ Ἰωάννου Μητροπολίτου Χαλκηδόνος.

† 19. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου. Τῆς ὁσίας Μητρός ἡμῶν Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μ. Βασιλείου. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ κατὰ τὴν Λαύραν τοῦ Ἀγίου Σάββα ἀσκήσαντος.

† 20. Τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεοδίτου.

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ ἐνσαρκος Ἀγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δευτερος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἐνδόξος, ἄνωθεν καταπίμπας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόστους ἀποδίδωκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρούει ἱμάτια.

Κοντάκιον.

Προφῆτα καὶ πρόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἡλὶα μεγαλῶνυμφε, ὁ τῷ ρήγματί σου στήσας τὰ ὕδατόρρυτα νίση, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

† 21. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ, καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ.

† 22. Τῆς Ἀγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

† 23. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τοῦ νέου, τοῦ ἐκ Σινώπης, ἥτοι τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου

αὐτοῦ. Τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ. Τῆς ὁσίας Ἀννης.

† 24. Τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης. Τοῦ Ἀγίου νεομάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Ζακυνθίου, τοῦ κατὰ τὴν Χιον μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει 1635.*

† 25. Ἡ Κοίμησις τῆς Ἀγίας Ἀννης, Μητρός τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἑρμηνεῖα τῆς ἱστορίας.

Ἡ Ἀγία Ἄννα, ἥτις ἐγένετο κατὰ σάρκα προμήτωρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦτον ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ, θυγάτηρ Μαρθᾶν τοῦ Ἰερέως καὶ Μαρίας τῆς γυναίκος αὐτοῦ. Ὁ Μαρθᾶν εἶχε τρεῖς θυγατέρας, Μαρίαν, Σοδὴν καὶ Ἄνναν, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν Μαρία ὑπανδρεύθη, εἰς τὴν Βηθλεὲμ καὶ ἐγέννησε Σαλώμην τὴν Μαίαν, ἡ δὲ Σοδὴ ὑπανδρεύθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν Βηθλεὲμ καὶ ἐγέννησε τὴν Ἐλισάβετ, ἡ δὲ Ἄννα ὑπανδρεύθη εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ ἐγέννησε Μαρίαν τὴν Θεοτόκον· ὥστε ἡ Σαλώμη, ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἡ Θεοτόκος Μαρία εἶναι θυγατέρες μὲν τριῶν ἀδελφῶν, πρῶται δὲ ἐξαδελφαὶ μεταξύ των. Ἡ Ἀγία Ἄννα λοιπόν, ἀφοῦ ἐγέννησε τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἡ σωτηρία ὅλου τοῦ κόσμου, τὴν ἀφιέρωσεν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, ὡς καθαρὸν δῶρον καὶ ἁμωμον, καὶ ἀφοῦ ἐπέλασε τὴν ζωὴν τῆς μὲν νηστείας καὶ προσηυχᾶς καὶ ἐλεημοσύνης πρὸς τοὺς πτωχοὺς, ἐν εἰρήνῃ ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον.

Ἀπολυτίκιον.

Ζωὴν τὴν κηρύσσας ἐκνοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα Θεο-

φρον Ἄννα διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραίνονται, κατοικία ἐν δόξῃ, χεῖρουν νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἱλασμόν ἀιμακαρίστε.

Κοντάκιον.

Προγόνων Χριστοῦ, τῇ μνήμῃ ἑορτάσωμεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ρυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κρίζοντας. Ὁ Θεὸς γενεῶ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς εὐδόκησας.

† 26. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων Ἑρμίπου καὶ Ἑρμοκράτους. Τῆς Ἁγίας ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

Βιογραφία τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Αὕτη κατήγετο ἀπὸ μίαν κώμην τῆς ἀρχαίας Ρώμης καὶ ἦτο θυγάτηρ γονέων Χριστιανῶν, ὀνομαζομένων Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας· ἔζη δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Ἀντωνίνου, ἐν ἔτει 140 μ. Χ. Οἱ γονεῖς αὐτῆς, οἵτινες ἐρύλαττον πιστῶς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, ἐπειδὴ ἦσαν ἄτεκνοι, παρεκάλουν ἀδιαλείπτως τὸν Κύριον νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς τέκνον· ὁ δὲ Θεός, ὅστις εἰσακούει πάντοτε τὴν παράκλησιν ἐκείνων, οἵτινες μὴ θερμὴν πίστιν ἐπικαλοῦνται Αὐτόν, ἐχάρισεν εἰς αὐτοὺς τέκνον θῆλυ, τὸ ὅποιον, ἀρῶν ἀβάπτισαν, ὀνόμασαν Παρασκευήν, ἐπειδὴ ἐγεννήθη τὴν παρασκευὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος. Αὕτη λοιπὸν ἀφίρῃσι τὸν ἑαυτὸν τῆς εἰς τὸν Θεὸν ἀπὸ τὰς μητρικὰς ἀγκάλας, καὶ ἐδιδάσκετο ἀπὸ τὴν μητέρα τῆς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνουθετεῖτο. Ἀρῶν δὲ ἱμαθὴν ἡ Ἁγία τὰ ἱερὰ γράμ-

ματα, ἀνεγίνωσκε πάντοτε τὰς θείας Γραφάς, ἐσύχναζε τακτικῶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἐνθα κατεγίνετο εἰς διηνεκεῖς προσευχάς. Ὅταν ἀπέθανον οἱ γονεῖς τῆς, διαιμοίρασαν ὅλην τῆς τὴν περιουσίαν εἰς τοὺς πτωχοὺς· αὐτὴ δὲ ἐνεδύθη τὸ σχῆμα τῶν καλογραιῶν, καὶ ἐκήρυττε κατόπιν εἰς τὸν κόσμον τὸ ὄνομα Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πολλοὺς Ἑλλήνας ὡδήγησεν εἰς τὴν θιογνωσίαν.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς Ἀντωνίνος, ἐπειδὴ ἐπίστευσεν εἰς τὰς κατηγορίας Ἑβραίων τινῶν οἵτινες ἔλεγον ὅτι γυνὴ τις Παρασκευὴ κηρύττει τὸν υἱὸν τῆς Μαρίας ὡς Θεὸν ἀληθινόν, τὸν ὁποῖον ἐσταύρωσαν οἱ Προπάτορές μας, προσέταξε νὰ φέρωσι τὴν Ἁγίαν ἱμπροσθέν του· αὐτὸς δὲ ἰδὼν αὐτὴν ἱμαινεν ἱθαμβὸς καὶ ἱσχυατικὸς διὰ τὴν σύνεσιν καὶ τὸ κάλλος τῆς· καὶ λέγει πρὸς αὐτὴν· «ὦ κόρη, ἐὰν πεισθῇς εἰς τοὺς λόγους μου καὶ θυσιάσῃς εἰς τοὺς θεοὺς, θὰ κληρονομήσῃς πολλὰ χαρίσματα καὶ ἀγαθὰ· εἰδ' ἄλλως θὰ σὲ παραδῶσω εἰς πολλὰς βασάνους.» Τότε ἡ Ἁγία μὲ ἀνδρειωμένην φρόνησιν ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Βασιλεῖα· «Μὴ γένοιτο ποτὲ εἰς ἐμὲ ν' ἀρνηθῶ τὸ ὄνομα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ μου! Ὁ Θεοὶ γὰρ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπωλείσθησαν ἐκ τῆς γῆς,» καθὼς λέγει ὁ Προφήτης Ἰερμίας (Ἰερμ. 1.11). Ὅθεν ὁ Βασιλεὺς πολὺ ὀργισθεὶς, διέταξε νὰ τὴν βασανίσωσι ροβερὰ· ἀλλ' αὕτη ὁμως ἐξῆλθεν ἀβλαβὴς ἀπὸ τὰς βασάνους. Τὸ τοιοῦτον ἄμα εἶδον πολλοὶ Ἑλλήνες ἐπίστευσαν κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ἐβαπτίσθησαν ἀμέσως, καθὼς καὶ ὁ Βασιλεὺς Ἀντωνίνος. Ἡ δὲ Ἁγία ἀρῶν ἀνιχώρησε κατόπιν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ὑπῆγεν εἰς ἄλλας πόλεις καὶ κώμας κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, παρίδωκε τὴν νικηφόρον ψυχὴν τῆς εἰς τὰς οὐρανίους σκηνάς.

*Απολυτίκιον.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατέλληλον, ἐργασμένη φε-
ρόνυμι, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρω-
σαι, Πρασκευὴ ἀθλοφόρε· ὅθεν προχίεις ἰάματα, καὶ πρε-
σβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τῇ ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ τὸν ὑμνητήριον, Πρασκευὴ διῶτι
συμφώνως ἀναμείψωμιν· ἀπαστράπτει γὰρ τοῖς θαύμασιν
ἐν τῷ κόσμῳ, ἀπειλύνουσα τῆς πλάνης τὴν σκοτόμειναν,
καὶ παρέχουσα πιστῆς τὴν χάριν ἁγθονον, τοῖς κρηνχιζουσι·
Χαῖρε Μάρτυς πολυάθλι.

†27. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ
Παντελεήμονος.

Βιογραφία τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

Οὗτος πατρίδα εἶχε τὴν Νικομήδειαν καὶ ἦτο υἱὸς πα-
τρός μὲν εἰδωλωλάτρου Εὐστοργίου ὀνομαζομένου, μητρός δὲ
ἐκ χριστιανῶν καταγομένης καὶ ὀνομαζομένης Εὐδούλης·
ἔζη δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Μαξιμιανοῦ κατὰ
τὸ ἔτος 304 μ. Χ. Ὁ Ἅγιος οὗτος ἔμαθε τὴν μὲν ἱατρικὴν
τέχνην τῶν σωμάτων ἀπὸ ἱατρῶν τινῶν Εὐπροσυνῶν ὀνομα-
ζομένων, ὁ ὁποῖος ἔχειρε δόξαν καὶ φήμην μεγάλην καὶ ἐφεί-
νετο ὅτι ἐφθασεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἱατρικῆς· τὴν δὲ τῆς
ψυχῆς καὶ κατὰ Χριστὸν ἱατρικὴν ἔμαθε παρὰ τοῦ Ἁγίου
Ἑρμολάου, τοῦ ἱερέως τῆς ἐν Νικομηδείᾳ ἐκκλησίας. Διὰ
μέσου τῆς κατὰ Χριστὸν ἱατρικῆς ταύτης ἀνέστησεν ὁ Ἅ-
γιος παιδίον, τὸ ὁποῖον εἶχε δαγκάτην ἐχίδνα καὶ ἔαιτο κατὰ
γῆς νεκρόν, ἅμα ἐπεκαλίσθη μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

Ὅθεν ἐδραπίσθη εὐθὺς ἀπὸ τὸν Ἅγιον Ἑρμολάον καὶ ὠδη-
γῆθη εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν. Ὁ Ἅγιος οὗτος ἰθεράπευσε
διά τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ τοὺς ὀφθαλμοῦς ἐνός τυφλοῦ,
ὅστις, ὅταν ἠρωτήθη ἀπὸ τὸν Βασιλέα ποῖος τὸν ἰάτρευσεν,
ἀπεκρίθη ὅτι ὁ Παντολίων, (τοῦτο ἦτο τὸ πρῶτόν του ὄνομα)
ἐπειδὴ ἐπεκαλίσθη τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· προσέτι δὲ εἶπε
καὶ τοῦτο, ὅτι καὶ αὐτὸς πιστεύει εἰς τὸν Χριστόν. Τότε
λοιπὸν διατάξεν ἁμίσως ὁ Βασιλεὺς καὶ ἀπεκεφάλισαν τὸν
ἄλλοτε τυφλόν, τὸν δὲ Παντολίοντα ἀρῶν ἀνικάλυψαν, τὸν
ἔφερον ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἅγιος οὔτε μὲ κολακείας, οὔτε μὲ ἀπειλὰς
ἐπίσθη νὰ ἀρνηθῇ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἔδειραν αὐτὸν
φοβερὰ καὶ τὸν ἔκλυσαν μὲ ἀναμμένης λαμπάδας· ἀλλ' ὁ
Κύριος ἐνεφανίσθη πρὸς αὐτὸν εἰς σχῆμα τοῦ ἱερέως Ἑρμο-
λάου καὶ τὸν εἶπεν· νὰ ἔχῃ θάρρος· πράγματι δὲ ὑπέφερον
ὅλας τὰς βασάνους μὲ μεγάλην γενναϊότητα καὶ θάρρος
καὶ χωρὶς διόλου νὰ πάθῃ τι. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἅγιος ἀπε-
φάσισι ν' ἀποθάνῃ· ἀφ' οὗ ὁμοῦ προσκυχήθη, ἠκούσθη θεῖα
φωνή, ἥτις ὠνόμαζεν αὐτὸν ἀντὶ Παντολίοντος, Παντελεή-
μονα. Ὅταν δὲ ἔμελλεν ν' ἀποκεφαλίσθῃ ὁ Ἅγιος, ὁ δῆμιος
ὕψωσε τὴν χεῖραν ἵνα τὸν κτυπήσῃ διὰ τοῦ ξίφους· ἀλλ' ὦ
τοῦ θαύματος! εὐθὺς αὕτη ἀνέλυσεν ὡς κηρός. Οἱ στρατιῶται
ἅμα εἶδον τὸ θαῦμα τοῦτο ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν. Τότε
ὁ Ἅγιος, ἀρῶν ἔκλινε θεληματικῶς τὴν κεφαλὴν ἀπεκεφα-
λίσθη. Λέγουσι δὲ ὅτι ἀντὶ αἵματος ἔρρευσε γάλα ἐκ τοῦ
λαιμοῦ του· καὶ ὅτι τὸ δένδρον τῆς ἐλαίας, εἰς τὸ ὁποῖον
ἦτο δεδεμένος, ἐνῶ πρὶν ἦτο ξηρόν, εὐθὺς ἐβλάστησε καὶ
ἐκαρποφόρησε.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀθλοφόρε ἅγιε καὶ ἱερατικὴ Παντελεήμων, πρόσβιτε
τῷ ἱλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄρεσιν, παράσχῃ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ ἱλεήμονος, καὶ ἱερατῶν τὴν
χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους
θεράπειςον, ἀπελαύνων τοῦ αἰετοῦ πολεμίου τὰ σκάνδαλα,
ἐκ τῶν βρώντων ἀπαύστως Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

† 28. Τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων Προ-
χόρου, Νικάνορος, Τιμῶνος καὶ Παραμινᾶ. Τοῦ
Ἀγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.
Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀκακίου τοῦ νέου. Τῆς ὁ-
σίας Μητρὸς ἡμῶν Εἰρήνης τῆς ἐκ Καππαδοκίας.

† 29. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Καλλινίκου. Τοῦ ἁ-
γίου Κωνσταντίνου Πατριάρχου Κων(σταντινουπόλεως).

† 30. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἐβδομήκον-
τα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Ἐπαινετοῦ, Κρήσκεντος
καὶ Ἀνδρονίκου.

† 31. Τοῦ Ἀγίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου. Ἡ ἀνά-
μνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου εἴκου τῆς
ὑπεραγίας Δισποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τοῦ ἐν
Βλαχέρναις, ἐνθα ἀπόκειται ἡ ἁγία Ἰσθμὶς καὶ
προεόρτια τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωο-
ποιοῦ Σταυροῦ.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ὁ μὴν οὗτος ὀνομάσθη Αὐγουστος ἀπὸ τὸν Αὐγουστον
Καίσαρα Αὐτοκράτορα τῆς Ρώμης, ὅστις ἐνέκεν ἀσθενείας
ἀπέθικεν εἰς τὴν πόλιν Νώλην κατὰ τὴν δεκάτην ἐνάτην
τοῦ μηνὸς τούτου.

Ὁ Μὴν οὗτος ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13,
καὶ ἡ ροῦξ 11.

† 1. Ἡ πρόδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.
Τῶν Ἀγίων ἐπτὰ Παίδων τῶν Μακκαδαίων,
καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ τοῦ διδα-
σκάλου αὐτῶν Ἐλειαζάρου.

Ἑρμηνεία τῆς ἐσρτῆς τῆς Προόδου τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν Αὐγουστον μῆνα συμβαίνει συνή-
θως περισσότεραι ἀσθένειαι παρὰ κατὰ τοὺς ἄλλους μῆνας,
διὰ τοῦτο ἀπεκράται τὸ πάλαι συνήθειον εἰς Κων(σταντι)-
νούπολιν, ὅσα περιφέρηται κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς καὶ πλα-
τείας τὸ τιμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, πρὸς ἁγιασμὸν τοῦ
τόπου καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ πολλὰς νόσους. Καὶ κατὰ μὲν
τὴν χριστιανὴν ἡμέραν ἐξήγαγον τὸν Σταυρὸν ἀπὸ τοῦ Βασι-

λικόν θησαυροφυλάκιον, καὶ τὸν ἀπὸ θανάτου ἐπέσπευσεν εἰς τὴν ἀγίαν τράπεζαν τῆς Μεγάλης ἐκκλησίας (τῆς Ἀγίας Σοφίας). Κατόπιν δὲ περιέφερον τὸν Σταυρὸν εἰς ὅλην τὴν Κωνσταντινούπολιν μέχρι τῆς 14 Αὐγούστου, ὅτε πάλιν προσηλύπητο εἰς τὸ Βασιλικόν θησαυροφυλάκιον καὶ ἀπετίθητο εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Ἀγία ἡμῶν ἐκκλησία διώρισε νὰ ἐορτάζωμεν τὴν μνήμην τῆς προόδου τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς τούτου.

Ἀπολυτίκιον.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησεν τὴν κληρονομίαν σου, νίκης τοῖς Βασιλεῦσι κατ' ἐναντίαν θεωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

† 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Ἑρμηνεία τῆς ἐορτῆς.

Ἀπὸ πρῆλθον 304 ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, κατόπιν ἐφανέρωθη καὶ ὁ πολύτιμος θησαυρὸς, δηλ. τὸ πάντιμον λείψανον αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀκολουθὸν τρόπον. Εἰς ἄνθρωπος εὐσεβὴς, ὀνομαζόμενος Λουκανός, ἱερεὺς τὸ ἔθνος, κατέκειτο εἰς ἐκείνην τὴν ἰδίαν κόμην, ὅπου ἦτο κεκρυμμένον τὸ τοῦ Πρωτομάρτυρος Λειψάνον. Εἰς τοῦτον λοιπὸν ἔρρεθθαι διὰ τὴν τρις ὁ Ἅγιος Στέφανος, καὶ εἰδείξεν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅπου εὕρισκετο κεκρυμμένον τὸ λείψανόν του. Τότε δὲ ὁ ἱερεὺς ἐφανέρωσεν τὴν ὁπτασίαν εἰς τὸν τότε Πατριάρχην τῆς Ἱερουσαλὴμ Ἰωάννην, ὁ ὅποιος μετὰ μεγάλῃς χαρᾶς ὑπῆγεν εἰς τὸν ὑποδεχθέντα τόπον μετὰ τῶν

κληρικῶν του, καὶ ἀπὸ Ἰσκαψὲν εὗρε τὴν θήκην ἐντός τῆς ὁποίας ἦτο τὸ Ἅγιον Λειψάνον. Ἐγένετο δὲ ἀμέσως μέγας σεισμός, καὶ εὐωδία πολλὴ ἐπαχύθη εἰς τοὺς παρευρισθέντας. Ἄνωθεν δὲ ἐξ οὐρανῶν ἠκούσθησαν φωναὶ ἀγγελικαὶ λέγουσαι· «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνης ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.» Ἀπὸ λοιπὸν προσκύνησεν ὁ Πατριάρχης μετὰ εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς τὸ ἅγιον ἱερόν σῶμα μαζί με ὅλους τοὺς κληρικοὺς καὶ τὸν παρευρισθέντα λαόν, ἐσκέψαντο αὐτὸ μετὰ λαμπάδας καὶ θυμιάματα καὶ τοιοῦτοτρόπως μετὰ ὅλην τὴν πρέπουσαν τιμὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν τὸ μετέφερον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸ ἀπέθεσαν εἰς τὴν Ἀγίαν Σιών. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐκτίσθη καὶ Ναὸς ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ. Αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἐορτὴν τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου ἡ ἐκκλησία ἡμῶν ἐορτάζει σήμερον.

Ἀπολυτίκιον.

Βασιλεῖον διάδημα, ἐστέρθη σὴ κορυφὴ ἐξ ἁθλῶν ὧν ὑπέρβησας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλῆ· σὺ γὰρ τῶν Ἰουδαίων, ἀπελὼξας μνηστῆρα, Εἰδὼς σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς διεξώθης. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπαι, αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Πρῶτος ἐπαρχὴ ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ γεωργῶ Πανεύρημα, πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας, μακάριε, πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐκτίσας ἐν οὐρανοῖς, ἀθλητῶν προσήμιον, στεφανίτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρωτάθλος.

- † 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Δαλμᾶτου Φαύστου καὶ Ἰσαακίου. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Στεφάνου Πάπα Ρώμης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
- † 4. Τῶν ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἑρέσῳ. Τῆς ὁσίας Μητρός ἡμῶν καὶ Μάρτυρος Εὐδοκίας, καὶ τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων αὐτῆς.
- † 5. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.
- ✠ 6. Ἡ ἁγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς.

Ἡ Ἁγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία περιχαρῶς ἑορτάζει σή-

μερον τὴν ἀνάμνησιν τῆς Θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ δὲ λόγος τῆς ἑορτῆς ταύτης εἶναι ὁ ἑξῆς. Ὁ Δεσπότης ἡμῶν Χριστὸς πολλάκις προεῖπεν εἰς τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητάς τοὺς κινδύνους, τὰ πάθη καὶ τὸν θάνατον, τὸν ὅποιον αὐτὸς ἔμελλε νὰ λάβῃ, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰς σφυχῆς καὶ τὸν θάνατον τῶν μαθητῶν του. Ἐπειδὴ δὲ οἱ μὲν κινδύνοι καὶ τὰ θανά· ἦσαν πρόχειρα εἰς τὴν παρούσαν ζωὴν, τὰ δὲ ἀγαθὰ ὅσα θὰ λάβωσιν ἦσαν ἐλπιζόμενα καὶ χαρίσματα τῆς αἰωνίου ζωῆς, διὰ τοῦτο ἠθέλησεν ὁ Κύριος νὰ πληροφορήσῃ τοὺς μαθητάς του καὶ μὴ τοὺς ἰδίους τῶν ὀφθαλμῶν, ποῖα καὶ πόσον μεγάλη εἶναι ἡ δόξα ἐκείνη, μετὰ τῆς ὁποίας μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν κοινὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ θὰ ἀπολαύσωσιν. Ὅθεν ἀναβιβάζει αὐτοὺς ἐπάνω εἰς τὸ ὕψιστον ὄρος Θαβὼρ, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς· ἐφάνησαν δὲ εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἠλίας, οἵτινες συνωμύλουν μὴ τὸν Χριστόν. Παρίστα δὲ εἰς τὸ ὄρος τοὺς τρεῖς μόνον ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ μαθητάς, τὸν Πέτρον, τὸν Ἰωάννην καὶ τὸν Ἰάκωβον· διότι ὁ μὲν Πέτρος ἠγάπα πολὺ τὸν Χριστόν, ὁ δὲ Ἰωάννης διότι ἠγαπᾶτο ἀπὸ τὸν Χριστόν, καὶ τὸν Ἰάκωβον, ἐπειδὴ ἠδύνατο νὰ πῇ τὸ ποτήριον τοῦ θανάτου, τὸ ὅποιον καὶ ὁ Κύριος ἔπιεν. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ μέσον αὐτῶν τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἠλίαν, διὰ νὰ διορθῶσιν τὰς πεπλανημένας ἰδέας, τὰς ὁποίας εἶχον οἱ περισσότεροι περὶ αὐτοῦ· διότι ἄλλοι μὲν ἔλεγον τὸν Κύριον ὅτι εἶναι ὁ Ἠλίας, ἄλλοι δὲ ὅτι εἶναι ὁ Ἰερεμίας. Ἰδοὺ λοιπὸν διατί παρέστηκεν εἰς τὸ ὄρος Θαβὼρ τοὺς πρῶ-

τους καὶ κορυφαίους Προφῆτας, διὰ νὰ γνωρίσωσι ὅτι οἱ Μαθηταὶ καὶ διὰ τῶν Μαθητῶν ὅλοι, ὅτι πῶς διαφέρει ὑπάρχει μεταξύ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Προφητῶν, διότι ὁ μὲν Χριστὸς εἶναι Δεσπότης, οἱ δὲ Προφῆται εἶναι δούλοι· διὰ νὰ μάθωσι διότι ὁ Κύριος ἔχει τὴν ἐξουσίαν τοῦ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς, ἀπὸ μὲν τοὺς τεθνεώτας ἔφερε τὸν Μωϋσῆν, ἀπὸ δὲ τοὺς ζῶντας τὸν Ἠλὶν. Αὐτὴν λοιπὸν τὴν μεγάλην καὶ δεισποτικὴν ἱερτὴν ἑορτάζομεν σήμερον.

Ἀπολυτίκιον.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμπον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ αἰδίων, προσθείας τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα, δόξα σοι.

Κοντάκιον.

Ἐπὶ τοῦ Ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταὶ σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἠθεόκραντο· ἵνα ὅταν οἱ ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος κοίτῃσιν ἱκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

† 7. Τοῦ Ἁγίου ἑσιομάρτυρος Δοματίου τοῦ Πέρσου καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ. Τοῦ Ἁγίου ἑρομάρτυρος Ναρκίσσου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Τοῦ ἑσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Νικονόρου τοῦ θαυματουργοῦ.

† 8. Τοῦ ἑσίου Πατρὸς ἡμῶν Αἰμιλιανοῦ ἐπισκόπου Κυζίκου τοῦ ἐμολογητοῦ. Τοῦ Ἁγίου Μύρωνος, ἐπισκόπου Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ. Τοῦ

Ἁγίου Νερομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Βουλγάρως, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1764. Τοῦ Ἁγίου Νερομάρτυρος Τριανταφύλλου, τοῦ ἐκ Ζαγοράς, ἐν Κων(πόλει) μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1680.

† 9. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ματθαίου. Τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν διὰ τὴν Ἀγίαν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἀθλησάντων. Ἡ εὕρεσις τῆς ἀχειροποιήτου καὶ σεβασμίας εἰκόνης τῶν Καμουλιανῶν, συγγραφείσα παρὰ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νύσσης.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς.

Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 289 μ. Χ. ἔζη μία γυνὴ ἑλληνίς μὲν, ἀλλὰ πολὺ εὐσεβὴς Ἀκυλίνα ὀνομαζομένη, ἥτις εἶχεν ἐπίσης Ἑλλήνα καὶ ἄπιστον σύζυγον τὸν Κάμουλον. Οὗτος ἦτο διοικητὴς τῶν Καμουλιανῶν, τῆς νίκης δηλ. Βηθλεὲμ. Ἰδίῳ δὲ καὶ ἐπολιέει τοὺς χριστιανούς κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Βασιλέως. Ἀλλ' ἡ σύζυγος ὁμῶς ἐκαίνο, ἐπειδὴ ἐρωτίσθη ἀπὸ τὴν Θεῖαν χάριν, ἐγνώρισε καὶ ἠσθάνθη θερμὴν πίστιν πρὸς τὸν Θεόν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐζητεῖ νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τὸν ἄνδρα τῆς καὶ ἀπὸ τὴν αἰδέεσιν ἐκαίνο, καὶ νὰ ἐγκολπωθῇ τὸν ὑπ' αὐτῆς γνωρισθέντα Θεόν καὶ Βασιλέα τοῦ Πατρὸς. Ἐπειδὴ ὁμῶς ἐροῦντο τὸν ἄπιστον ἄνδρα τῆς, ἐρύλαττε κρυφίως ἐντὸς τῆς καρδίας τῆς τὴν ἐπίγνωσιν ταύτην τοῦ Θεοῦ κατεγίνετο δὲ εἰς ἀγρυπνίας, νηστείας, καὶ προσευχὰς καὶ μετειχερίετο καθὲς καθαριότητα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώμα-

τος παρακαλεί δὲ πάντοτε τὸν Κύριον νὰ τὴν ἀξιῶσθαι νὰ δεχθῇ τὸ Ἅγιον Βάπτισμα. Ἐνεκα τούτων λοιπὸν ἐξιῶθη ἡ μακαρία νὰ δεχθῇ τὴν κατωτέρω ἀποκάλυψιν ἐκ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐν ᾧ αὕτη ἡ τρισολβία προσεῦχετο εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μετὰ δακρύων καὶ συντετριμμένης καρδίας, ὁ Κύριος, ὅστις κάμνει πάντοτε τὸ θέλημα τῶν φροδουμένων, εἰσήκουσε τὴν δέσιν αὐτῆς διὰ τὴν θερμὴν πίστιν τῆς καὶ λέγει πρὸς αὐτὴν· ἑτοίμασον τράπεζαν καθαρὰν καὶ βάλαι ἐπάνω εἰς αὐτὴν μανδύλιον λευκὸν καὶ ἀγγεῖον ἀμειψχειρίστον καὶ λαμπρὸν, τὸ ὁποῖον γέμισον ἀπὸ ὕδαρ· ἑτοίμασον δὲ αὐτὰ ἐντὸς ἰδιαιτέρου δωματίου καὶ ρίψον τὸν ἐαυτὸν σου εἰς τὸ ἕδαφος τῆς γῆς, ἐξω τοῦ δωματίου, καὶ θέλει σὲ σκεπάζῃ ἡ δεξιὰ μου, καὶ τότε θὰ φανερωθῶ εἰς σέ, καθὼς ἐγὼ θελω.

Ἡ Ἁγία λοιπὸν Ἀκυλίνα ἔπραξεν ὅλα ταῦτα, καθὼς ἐλάλησεν εἰς αὐτὴν ἡ Θεία φωνὴ καὶ ὡ τοῦ θύματος! εὐθὺς κατέβη εἰς αὐτὴν ὁ Δεσπότης Χριστὸς, ὅστις εἶναι πάντοτε πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρὸν μετὰ τὸν Κύριον διὰ κατέβησαν καὶ ὅλαι αἱ δυνάμεις τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὴν δεικνύσαν ὥραν τῆς νυκτός, αἰτίνες ἰθαλλόν καὶ ἔλεγον τὸν ἐπινίκιον ὕμνον· ἅ Ἅγιοι, Ἅγιοι, Ἅγιοι, Κύριε Σαββάζω. Τότε δὲ ὁ Δεσπότης Χριστὸς κατεδείχθη διὰ τῶν χειρῶν του νὰ νύψῃ τὸ Ἅγιόν του, πρόσωπον μετὰ τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἦτον ἐντὸς τοῦ ἀγγείου· ἀπὸ δὲ τὸ ἐνύψην, ἐπὶ γίγινε μετὰ τὸ καθαρόν ἐκεῖνο μανδήλιον τὸ ἄχραντον καὶ θεόμορρον αὐτοῦ πρόσωπον, καὶ εὐθὺς ἐτυπώθη εἰς τὸ μανδύλιον ὁ τύπος καὶ ἡ εἰκὼν τῆς θεανδρικής αὐτῆς μορφῆς, καὶ ὁ Πανάγιος καὶ ἀληθέστατος αὐτοῦ χαρακτήρ, καθὼς εἰς ὅλους διακλύεται ἕως τῆς σήμερον. Ὅθεν, καθὼς πρότερον

ὁ Κύριος διὰ φιλανθρωπικὰ καὶ συγκατάθετα ἰδεῖζε τὴν ἐνανθρώπησιν αὐτοῦ, τοιοῦτοτρόπως καὶ τώρα δεικνύει αὐτὴν εἰς τὴν τιμὴν καὶ εὐλαβειπράτην Ἀκυλίαν, ἡ ὁποία ἐπειδὴ ἔβλεπεν ὅτι ταῦτα γίνονται ἀπὸ Θεῖαν οἰκονομίαν, ἡ χάρις τῆς πολλῆς τὸν Κύριον. Ἀπ' οὗ δὲ ἐκρυψέ τὸν Ἅγιον χαρακτήρα τοῦ Κυρίου εἰς μίαν γωνίαν τῆς οἰκίας τῆς, καὶ τοῦτο διότι ἐροῦντο τὸν σύζυγόν τῆς πάρα πολύ, ἐτίμα αὐτόν. Ὅταν ὁμως προησθάνθη ὅτι θὰ ἀποθάνῃ, ἐπρονόησε διὰ τὴν ἁγίαν ταύτην καὶ ἔχειροποίητον καὶ ἀχρωμάτιστον τοῦ Σωτῆρος εἰκὼνα· διότι ἀπὸ ἐγραψεν ὅλην τὴν περί αὐτῆς ὑπόθεσιν, ἔθηκε τὸ ἱγγραρον ἐκεῖνο μετὰ τῆς Ἁγίας εἰκόνος εἰς τόπον ἀσφαλῆ.

Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς μακαρίας Ἀκυλίνης, ἀπεκαλύφθη ἀπὸ τὸν Θεόν εἰς τὸν Γρηγόριον τὸν ἐπίσκοπον τῆς Νύσσης ὅτι δηλ. εἰς τὰ Καμουλικὰ, ἐντὸς τοῦ οἴκου τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνης, κατὰ τὸν δεῖναι τόπον εὐρίσκειται κεκρυμμένη ἡ ἔχειροποίητος εἰκὼν τοῦ Κυρίου. Οὗτος λοιπὸν ἀπὸ μετέβη εἰς τὸν ὑποδεχθέντα τόπον καὶ ἔσκαψε τὸν τοῖχον, εὗρε κιβώτιον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἦτον ὁ Ἅγιος χαρακτήρ τοῦ Κυρίου· ἐπίσης δὲ εὗρεν ὡ τοῦ θύματος! ἀναμμένην καὶ τὴν κανδήλαν, τὴν ὁποῖαν εἶχε κρεμάσῃ ἐκεῖ πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν καὶ περίπου ἡ Ἁγία Ἀκυλίνα, καθὼς ὁμοίως εὗρε καὶ θαυματῆριον μικρόν, τὸ ὁποῖον ἀκόμη ἔκαπε καὶ ἀνέδιδε τὴν εὐωδίαν τοῦ θαυμάσιου. Τοῦτο τὸ μίγιστον θαῦμα εἶδε μετὰ τῆς ἰδίας του ὀφθαλμοῦς ὁ ἐπίσκοπος Γρηγόριος. Λαβὼν δὲ ἐκείθεν τὴν ἔχειροποίητον καὶ Ἁγίαν Εἰκόνα τοῦ Κυρίου, ἀπέστειλε αὐτὴν εἰς τὴν Μητρόπολιν τῆς Κωνσταντίας, καὶ δι' αὐτῆς ἀρίστως ἐκτετεύχθησαν πολλοὶ τυφλοὶ, χωλοὶ, παραλυτικοὶ καὶ δαίμονισμένοι. Ἰδοὺ λοιπὸν τί εἶναι ἡ ἀ-

χειροποίητος καὶ σεβασμὶα εἰκὼν τοῦ Κυρίου, ἥτις εὑρίθη εἰς τὰ Καμουλικὰ ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Γρηγορίου. Τὴν ἀνάμνητιν δὲ ταύτης ἡ ἐκκλησία ἡμῶν ἑορτάζει σήμερον.

Ἀπολυτίκιον.

Τὴν Ἀχραντὸν Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσαι γὰρ κλύδοκῆτας σαρκὶ ἀνελθῆν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἑλθροῦ· ἔθεν εὐχαρίστως βοῶμιν σοι· Χρῆς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

† 10. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

† 11. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐπλου τοῦ Διακόνου. Τῶν Ἀγίων ἐξ Μαρτύρων.

† 12. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνιχίου.

† 13. Ἡ Ἀνακομιδὴ καὶ Μετάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. Τῆς Ἀγίας Εὐδοκίας, τῆς Βασιλίσσης.

† 14. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Τοῦ Ἀγίου Προφήτου Μιχαίου. Τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Συμεὼν τοῦ Τραπεζουντίου, τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν Κων)πόλει κατὰ τὸ ἔτος 1653.

✠ 15. Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἑρμηνεία τῆς Θεομητορικῆς ταύτης ἑορτῆς.

Περὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ταῦτα παρέλαβεν ἡ ἐκκλησία ἐξ ἀρχαίαι τῶν Πατέρων παραδόσεως. Ὅταν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἤθελσε νὰ παραλάβῃ πλησίον τοῦ τὴν ἀειπαρθένον Μητέρα του, τότε ἐμήνυσεν εἰς αὐτὴν πρὸ τριῶν ἡμερῶν δι' Ἀγγέλου τὴν ἀπὸ τῆς προσκεῖρου ζωῆς μετάθεσιν αὐτῆς εἰς τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν. Ἡ δὲ Θεοτόκος, ἅμα ἤκουσε τοῦτο, ἔχρη χάριν μεγάλην καὶ ἐπειδὴ εἶχε πολὺν πόθον νὰ μεταβῇ πρὸς τὸν υἱὸν τῆς, ἀνέβη μετὰ σπουδῆς καὶ προθυμίας εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλκιῶν διὰ νὰ προσευχήτῃ, καθὼς ἐπνεύριζε συχνὰ νὰ πράττῃ τοῦτο. Συνέβη δὲ ἐκεῖ θαύμα παράδοξον κατὰ τὴν ἀνάβασιν τῆς Θεοτόκου· διότι ἐκλιναν τὴν κορυφὴν αὐτῶν τὰ δένδρα, τὰ ὅποια ἦσαν περυτευμένα εἰς τὸ ὄρος, ὥσπερ ἦσαν ἐμφύα καὶ λογικά, καὶ τοιοῦτοτρόπως προσεκύνησαν καὶ ἀπέδωκαν, ὅπως ἐπρεπε, σέβας καὶ τιμὴν εἰς τὴν Κυρίαν καὶ Δεσποίναν τοῦ Κόσμου.

Ἀρ' οὐ δὲ πολὺ προσευχήθη ἡ Πανάχραντος καὶ πύχρυστος τὸν Θεόν, ἐπιστρέψεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς καὶ ἠτοίμαζε τὰ πρὸς τερὴν ἀνγκυλὰ ἐρκεύρωσι δὲ εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτῆς καὶ γείτονας, οἵτινες συνηθροίσθησαν ἐκεῖ, τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐλάλητε πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀγγέλος περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς μεταβάσεώς τῆς καὶ, διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὰ λεγόμενά τῆς, ἰδειξεν εἰς αὐτὰς τὸ χαροποιὸν καὶ νικητικὸν σημεῖον, τὸ ὅποιον ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Ἀγγέλον· τοῦτο δὲ ἦτο κλάδος τοῦ φοίνικος. Αἱ γυναῖκες λοιπὸν ἅμα ἤκουσαν τὸ λυπηρὸν τοῦτο μήνυμα, θρήνησαν καὶ μὴ δάκρυα τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἔδρευον· παρεκίλουν δὲ τὴν Δεσποινὰ νὰ μὴ τὰς ἀφήσῃ ὁρφανὰς. Ἡ δὲ Θεοτόκος τὰς ἰδιβαίωνεν

ὅτι καὶ ἀφοῦ μεταβῇ εἰς τοὺς οὐρανοὺς, θέλει διαφυλάττει ὅχι μόνον αὐτάς, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν κόσμον. Μὲ τοιαύτους λοιπὸν παρηγορητικούς λόγους διασκέδασι τὴν ὑπερβολικὴν θλίψιν των.

Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα διέτασσεν ἡ Πανάμωμος, ὦ τοῦ θαύματος! ἤκουσθη αἴφνης ἡχος δυνατῆς βροντῆς, καὶ εὐθὺς συνεσωρεύθησαν ἐκεῖ πέρα πολλὰ νέφη, τὰ ὅποια ἤρπασαν ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς ἔφεραν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Θεοτόκου. Ὅλοι δὲ οὗτοι μαθόντες τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν αἰφνιδίως καὶ παραδόξως συνήχθησαν, ὠδύροντο καὶ ἰθρήκουν καὶ ἔβριχον μὲ δάκρυα τὸ πρόσωπόν των.

Τότε δὲ ἡ Θεοτόκος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς· «ὦ φίλοι καὶ μαθηταὶ τοῦ ἱμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ μεταβάλλετε εἰς πένθος καὶ λύπην τὴν χάριν μου, ἀλλ' ἐνταριάζετε τὸ σῶμά μου, καθὼς ἐγὼ θέλω τὸ προετοιμάσαι ἐπάνω εἰς τὸ νεκροκράδβατον.» Μετὰ ταῦτα ἀποχαιρετῶ ὅλους ἡ Παρθένος, ἀνακλίνεται ἐπὶ τοῦ νεκροκράδβατου, σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς Σῶμα καθὼς ἠθέλησε· κατόπιν προσφέρει δεήσεις καὶ ἱκεσίας εἰς τὸν Υἱὸν τῆς διὰ τὴν σύστασιν καὶ εἰρήνην ὅλου τοῦ Κόσμου, δίδει ἀρθένους εἰς τοὺς Ἀποστόλους καὶ Ἱεράρχας τὰς εὐλογίας τοῦ Υἱοῦ τῆς, τὰς δεδομένας δι' αὐτῆς εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀφίνει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τῆς τὴν ὁλόκληρον καὶ παναγίαν ψυχὴν τῆς. Τότε ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος ἤρχισε πρῶτος νὰ ἐκφωνῇ εἰς τὴν Θεοτόκον ἐγκώμιον ἐπιτάριον, οἱ δὲ λοιποὶ Ἀπόστολοι ἤγειραν τὸ νεκροκράδβατον, καὶ ἄλλοι μὲν ἐπήραινεν ἑμπρὸς κρατούντες λαμπάδας καὶ φῶτα, καὶ φάλλοντες ὕμνον, ἄλλοι δὲ

δὲ ἤρχοντο κατόπιν διὰ νὰ προπέμψωσιν εἰς τὸν τάφον τὸ θεοδόχον σῶμα τῆς Θεομήτορος. Τότε δὲ καὶ Ἄγγελοι ἠκούοντο νὰ ψάλλωσιν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ αἱ φωναὶ τῶν ἀσωμάτων Δυνάμιων ἐγέμιζον τὴν ἀτμοσφαῖραν.

Ὅλοι ταῦτα ἐπειδὴ δὲν ὑπέφερον νὰ βλέπωσι καὶ ν' ἀκούωσιν οἱ φθονεροὶ ἄρχοντες τῶν Ἰουδαίων, παρεκίνησαν μερικούς ἐκ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπεισαν αὐτοὺς νὰ κηρυκίσωσιν εἰς τὴν γῆν τὸ ἱερὸν νεκροκράδβατον, ἐπάνω εἰς τὸ ὅποιον ἐφίετο τὸ ζωαρχικὸν Σῶμα τῆς Θεοτόκου· ἀλλ' ὅμως ἡ Θεία δίκη ἐπρόφρασε καὶ ἐτιμώρησεν αὐτούς. Ὅταν δὲ ἔφθασαν οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὸ χωρίον Γεθησημανῆ, ἐνεταρίασαν τὸ πανάγιον Σῶμα τῆς Θεοτόκου, καὶ τρεῖς ἡμέρας ἐπερίμεναν καὶ ἤκουον ἀκαταπαύστως, καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα, τοὺς ὕμνους καὶ τὰς μελωδίας τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων. Ἐπειδὴ ὅμως, κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν, ὡς λέγεται, εἰς ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους δὲν παρευρίθη εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος τῆς Θεομήτορος, ἀλλ' ἦλθε τὴν τρίτην ἡμέραν, πολὺ ἐλυπείτο, διότι δὲν ἤξιώθη νὰ ἴδῃ καὶ αὐτὸς, ὅσα οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι ἤξιώθησαν νὰ ἴδωσιν. Τότε λοιπὸν ὅλοι οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ κινήσεως ἀπεράσισαν καὶ ἤνοιξαν τὸν τάφον ἵνα προσκυνήσῃ τὸ Σῶμα τῆς Θεοτόκου ὁ Ἀπόστολος ἐκεῖνος. Ἀλλ' ἄρα ἤνοιζαν αὐτόν, ἰθαύμασαν ὅλοι, διότι εὗρον κενὸν μὲν τὸν τάφον, μόνον δὲ τὴν σινδόνα περιβίβη, ἥτις ἡμεῖς παρηγοριά διὰ τὴν μέλλουσαν λύπην τῶν Ἀποστόλων, καὶ ὡς μαρτυρία καὶ ἀληθῆς ἀπόδειξις τῆς ἐκ τοῦ τάφου μεταθέσεως τῆς Θεοτόκου. Ἡ Ἁγία ἡμῶν ἐκλήσια τελεῖ σήμερον τὴν σεβασμὴν μετὰστάσιν τοῦ παναχράντου τῆς Θεοτόκου σώματος μετὰ τῆς παναχράντου ψυχῆς αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐρύλαξες, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σοῖς λυτρουμένη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὃ μῆτρην οἰκήσας ἀειπαρθένον.

- † 16. Ἡ ἐξ Ἐδέττης Ἀνακομιδῇ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.
- † 17. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Στράτωνος, Φιλίππου, Εὐωχianoῦ καὶ Κυπριανοῦ. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων ἀδελφῶν Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς.
- † 18. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου. Τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Γεωργίου καὶ Ἰωάννου, Πατριάρχων Κωνσταντινουπόλεως.
- † 19. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀνδρείου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐννεήκοντα τριῶν. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, Ἀγαπίου καὶ Θεόκλητος. Τοῦ ἁγίου Θεοφάνους τοῦ νέου καὶ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ

ὄρει τῆς κατὰ Μακεδονίας Νιαούσης ἀσκήσαντος, οὗ καὶ τὸ λείψανον εἰς τὴν αὐτὴν Νιάουσαν ὑπάρχει ἤδη.

- † 20. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Πρεσβύτου Σαμουήλ. Τῶν ἁγίων τριάκοντα ἐπτὰ Μαρτύρων τῶν ἐν Βιζύῃ τῆς Θράκης μαρτυρητάντων. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς.
- † 21. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωδῶδου, τοῦ καὶ Λευκίου. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Βίσης καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεογνίου, Ἀγαπίου καὶ Πιστοῦ.
- † 22. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνθούσης, καὶ Ἀθανασίου τοῦ βαπτίσαντος αὐτήν, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς, Χαρισίμου καὶ Νεοφύτου.
- † 23. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Καλλινίκου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
- † 24. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχῆος, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
- † 25. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Βερθελομαίου. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου, ἐπισκόπου Γορτύνης, τῆς ἐν τῇ Κρήτῃ, καὶ μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.
- † 26. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ.

- † 27. Τοῦ δαίου Πατρός ἡμῶν Ποιμένος. Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Τιβερίου Πάπα Ρώμης.
- † 28. Τοῦ δαίου Πατρός ἡμῶν Μωυσίως τοῦ Αἰθίοπος. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Διομήδους καὶ Λαυρεντίου.
- † 29. Ἡ Ἀποτομή τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς.

Ἰωάννης ὁ μέγας Πρόδρομος καὶ Βαπτιστὴς τοῦ Κυρίου, υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τῆς Ἑλισάβετ, τῆς ἑξαδέλφου τῆς Θεοτόκου, ὁ γεννηθεὶς ἐξ ἐπαγγελίας τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐμαρτυρήθη ἀπὸ τὸν Δεσπότην Χριστὸν ὅτι εἶναι μεγαλειότερος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐκ κοιλίας πατρὸς γεννηθέντας ἀνθρώπους, ὁ ἐκλεκτότερος τῶν Προφητῶν. Οὗτος ἦτο κατὰ τὴν φύσιν ἅγιος καὶ καθαρὸς ἤγαπησεν τὴν σωροσύνην, κατεγίνετο εἰς ἀδιάκωπον νηστειαν καὶ ἀτροφίαν καὶ, ἀφ' οὗ ἀρῆκε τὰ τοῦ κόσμου, ἔζη εἰς τὴν ἔρημον· ἐκεῖ δὲ συνανιστρέετο μὲν τὰ ἄγρια θηρία, ἐκάλυπτετο μ' ἑνδυμα ἀπὸ τρίχας κμήλου, καὶ ἡ τροφή του ἦτο ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. Ὁ Ἰωάννης εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἠξιώθη ἕνεκα τῆς ἀγιότητος καὶ καθαρότητος τῆς ψυχῆς του, νὰ βαπτίσῃ τὸν καθαρὸν καὶ ἀμόλυντον Χριστὸν.

Ὁ μέγας οὗτος Βαπτιστὴς καὶ Πρόδρομος, ἐπειδὴ ἴδεν ὅτι ὁ Ἡρώδης, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας, ἀνθρώπος ἀνήθικος καὶ αἰσχρὸς, περηνόμως ἔλαβε τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Φιλίππου συζυγον, ἐν ᾧ οὗτος ἔζη μὲν εἰσέτι,

εἶχε δὲ καὶ θυγατέρα μὲ αὐτήν, διὰ τοῦτο ἤλεγχεν αὐτὸν λέγων· « Δὲν σοὶ εἶναι συγκαχωρημένον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου ». Ὁ δὲ Ἡρώδης μὴ ὑποφέρειν τὸν αὐστηρὸν τοῦτον ἔλεγχον, ἰδὼς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν, κατὰ παρακίνησιν πρὸ πάντων τῆς ἀθλίας καὶ ἀκολάστου γυναικὸς αὐτοῦ Ἡρωδιῶνος. Ἐν ᾧ δὲ μίαν ἡμέραν ἰώρταζεν ὁ Ἡρώδης τὰ γενέθλιά του καὶ εἶχε μέγα συμπόσιον εἰς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρῶτους τοῦ Βασιλείου του, ἦλθε καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιῶνος καὶ ἐχόμευσεν ἔμπροσθεν τοῦ Βασιλέως. Καὶ ἐπειδὴ οὗτος πύχαριστήθη πολὺ διὰ τὸν ἄσμενόν χορὸν τῆς, ὑπεσχίθη εἰς αὐτήν νὰ τὴν δώσῃ ὅ,τι καὶ ἂν ζητήσῃ· διότι ὁμως ἡ κακὴ μήτηρ τῆς συνεβούλευσεν αὐτήν νὰ ζητήσῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ Προδρόμου, ὁ μικρὸς Βασιλεὺς ἀμέσως διέταξε καὶ ἐρέθη ἐπὶ πίνακίον ἐν μέσῳ τῆς τραπέζης ἡ Προδρομικὴ κεφαλὴ τοῦ ἁγίου, ἐν ᾧ ἀκόμη αὐτὴ ἵσταζεν αἷμα καὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὴν θυγατέρα τῆς ἀκολάστου γυναικὸς του. Ἐγένετο δὲ ἡ ἀποκεφάλισις τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν Σεβαστείαν ἀπέχουσαν μίαν ἡμέραν δρόμον ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκεῖ ἐνεταφιάσθη τὸ πάντιμον καὶ ἅγιον σῶμα αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἰδίων του μαθητῶν εὐλαβῶς καὶ ἐντίμως. Ταύτην λοιπὸν τὴν ἀποκεφάλισιν τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἑορτάζει σήμερον ἡ Ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία.

Ἀπολυτίκιον.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκίσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμου· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφეტῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατεβιάσθης τὸν κερυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραβλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ Θεὸν φανερώ-

θίντα ἐν σαρκί, τὸν αἰρόντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονε τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ τοῦ Σωτῆρος κερύξῃ τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖται οὖν Ἡρωδιδῆς, ἄνομον ρόνον αἰτήσασα οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

† 30. Τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπων Κων)πόλεως, Ἀλιξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ νέου.

† 31. Ἡ ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Διεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς.

Ἀρχάδιος ὁ Βασιλεὺς τῆς Κων)πόλεως ὁ τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου υἱός, ὅστις ἐβασίλευσε κατὰ τὸ ἔτος 385, ἵσταται καὶ ἔρπεν ἀπὸ τῆς Ἱερουσόλυμα εἰς τὴν Κων)πολιν τὴν τιμίαν Ζώνην τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἣτις ἐφύλαττεται ἐκεῖ μετὰ τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος ὑπὸ γυναικὸς παρθένου· ταύτην δὲ ἔβασεν ἐντὸς λαμπρᾶς θήκης, τὴν ὁποίαν ἀνέστηκεν Ἀγίαν Σοφόν. Ἀρ' οὐ λοιπὸν περὶ τὸν 410 ἔτη, ἡ σύζυγος τοῦ Βασιλέως Λέοντος τοῦ σοφοῦ, Ζωή, ἐπαυθὲς ἵσταται ἀπὸ ἑλληνικῆς ἀσθένειας καὶ εἶδε καθ' ὄπνον ὅτι ἵαν τιθῆ ἑκὼς εἰς αὐτὴν ἡ τιμία Ζώνη τῆς Θεοτόκου θέλει θεραπευθῆ, ὁ Βασιλεὺς ἤνοιξε τὴν Ἀγίαν ταύτην Σοφόν, ἐντὸς τῆς ὁποίας εὗρέθη ἡ τιμία Ζώνη τῆς Θεοτόκου, ἀκτινοβολοῦσα.

ὥς ἂν ἦτο θεούρνητος αὐτὴ δὲ εἶχε καὶ χρυσὴν σφραγίδα μὲν ἐν σύντομον ὑπόμνημα, τὸ ὅποιον ἀνέγραψε λεπτομερῶς τὸν χρόνον καὶ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκομίσθη εἰς Κων)πολιν ἡ Ἀγία αὕτη Ζώνη, καὶ προσέτι ὅτι κατετίθη ἐντὸς τῆς θήκης καὶ ἐσφραγίσθη διὰ τῶν χειρῶν τοῦ Βασιλέως Ἀρχαδίου.

Ἀρ' οὐ δὲ ἠσπάζθη καὶ προσεκίνησαν αὐτὴν ὁ Βασιλεὺς Λέων, τὴν ἠγάπησεν ὁ τότε Πατριάρχης ἱππῶν εἰς τὴν πάσχουσιν Βασίλισσαν καὶ ὁ τοῦ θαύματος! ἀμείως αὕτη ἐθεραπεύθη ἀπὸ τῆς ἀσθένειας. Ὅθεν ὅλοι ἀφ' οὗ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα Χριστόν, καὶ τὴν χαρίστησαν τὴν Πανάρχοντὸν αὐτοῦ μητέρα, ἔβασαν πάλιν τὴν Ζώνην εἰς τὴν Ἀγίαν Σοφόν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο καὶ προηγουμένως. Ταύτην λοιπὸν τὴν ἀνάμνησιν τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Διεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἐορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκίπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀγράντου σου σώματος, κραταῖαν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἰδωρῶν, τῷ ἀσπύρῳ τόκῳ σου ἀρθάρτα δικαίναντα, ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καὶ νεοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυνάμεσθαι εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δῶρῃσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου, Θεοτόκε, περιδαλῶσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ Πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ.

ΚΙΝΗΤΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

1.

✠ 1ῃ Σαββάτῳ τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Λαζάρου.

Ἑρμηνεία τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν πόλιν Βηθανίαν, κειμένην πλησίον τῆς Ἱερουσαλὴμ, κατοικεῖ εἰς φίλος τοῦ Ἰησοῦ ἐνοικιζόμενος Λάζαρος.

Οὗτος εἶχε δύο ἀδελφάς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν Μαρίαν. Ἐν ᾧ ὁ Ἰησοῦς εὕρισκετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὁ Λάζαρος ἠσθένησε βαρύνως. Τότε δὲ αἱ ἀδελφαὶ τοῦ ἐμήνυσαν τοῦτο εἰς τὸν Ἰησοῦν ἄλλ' οὗτος, ὅταν ἔμαθε τοῦτο, εἶπεν· «Αὕτη ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι πρὸς θάνατον, ἀλλὰ διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς»· ἐπίτηδες δὲ ἔμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ δύο ἡμέρας, ἕως οὐ ἀπέθανεν ὁ Λάζαρος. Τὴν τρίτην ὁμως ἡμέραν ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς μαθητάς του· «Ἄς ὑπάγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα ἔξυπνήσω τὸν φίλον μου Λάζαρον, ὁ ὅποιος κοιμῆται»· ἐννοῶν, δηλ. τὸν βαρὺν τοῦ θανάτου ὕπνον.

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἔφθασεν εἰς τὴν Βηθανίαν, ὁ Λάζαρος εἶχεν ἀποθάνῃ καὶ ταφῇ πρὸ 4 ἡμερῶν. Ἡ Μάρθα καὶ ἡ Μαρία ἅμα εἶδον τὸν Ἰησοῦν ἀμίσως ἔσπευσαν εἰς προῦπὸν τῆσιν του καὶ μετὰ δακρύων λέγουσι πρὸς αὐτόν· «Κύριε, ἐὰν ἦτο ἔδω, ὁ ἀδελφός μας δὲν θὰ ἀπέθνησκεν· γνωρίζομεν ὅμως καλῶς ὅτι ἂν παρακαλέσῃς τὸν Πατέρα σου, τὸν Θεόν, θὰ σοὶ τὸ δώσῃ.» Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς συνεκινήθη καὶ ἐδάκρυσεν καὶ αὐτὸς διὰ τὸν θάνατον τοῦ φίλου του· ἄλλ' ἄρᾳ ἱπαρηγόρησε αὐτάς ἡρώτησεν· «Ποῦ ἐθάψατε αὐτόν;» Ἐκείναι δὲ τὸν ὡδήγησαν εἰς τὸν τάφον, ὅστις ἦτο σπήλαιον καὶ λίθος ἦτον ἐπάνω εἰς αὐτόν. Ὅταν ἔφθασαν ἐκεῖ, ὁ Ἰησοῦς διέταξε νὰ σηκώσωσι τὸν λίθον τοῦ τάφου· καὶ ἄρᾳ πρῶτον προσηυχῆθη καὶ ἡνχαρίσθη τὸν Θεόν καὶ Πατέρα, ἔκραξε μὲ μὲγάλῃ φωνῇ· «Λάζαρε, δεῦρο ἔξω.» καὶ ἀμίσως ἐξῆλθεν ὁ τεταρταῖος νεκρὸς, περιτετυλιγμένος εἰς τὰ σάββανα. Τότε ὁ Ἰησοῦς λέγει πρὸς τοὺς παρευρεθόντας· Ἀύσατε αὐτόν καὶ ἀφήσατε νὰ ἀναχωρήσῃ. Αὐτὸ τὸ μὲγθ θαῦμα τὸ ὅποιον ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἅμα εἶδον πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χρι-

στόν. Ἐνεκα τούτου λοιπόν ἡ ἐκκλησία ἡμῶν ὠρίσιν ὅπως σήμερον ἰορτάζωμεν τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου.

Ἀπολυτίκιον.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρό τοῦ σοῦ πάθους πιστεύμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λαζάρου, Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παιδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον.

Ἡ πάντων χαρὰ, Χριστός ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ περανίρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς Ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄρεσιν.

Ἡ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

2.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς.

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἤθελαι νὰ ὑπάγῃ ἀπὸ τὴν Βηθανίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἡμέραν Κυριακὴν, ἀπέστειλε δύο ἐκ τῶν μαθητῶν του καὶ ἔπρεον ἵνα πῶλον ὄνον καὶ ἄρου ἐκάθυσιν ἐπ' αὐτοῦ εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Οἱ κάτοικοι δὲ αὐτῆς ἅμα ἤκουσαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐρχεται, ἔλαβον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τὰ βῆλα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς προπάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἄλλοι μὲν ἐξῆλθον τὰ φορέματά των, ἄλλοι δὲ ἐκοπτον κλάδους ἀπὸ τὰ δένδρεα καὶ ἔστρωνον μὲ αὐτὰ τὸν δρόμον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ ὁ Ἰησοῦς. Ὅλοι δὲ ὄμου καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ νήπια, ἐν ᾧ προεπορεύοντο καὶ ἠκολούθουν ἔκραζον· «Ὡσαννά τῷ Γεῷ τῷ Δαβὶδ! εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.»

Τὰ μὲν Βῆλα, δηλ. οἱ ἔπαλοι κλάδοι τῶν φοινίκων, ἐσημαίνον τὴν κατὰ τοῦ δικτύου καὶ τοῦ θανάτου νίκην τοῦ Χριστοῦ. Τὰ δὲ Ὡσαννά, ἑρμηνεύεται σῶσον, παρακαλῶ, ἡ σῶσον δὲ. Ὁ δὲ πῶλος τοῦ ὄνου, καὶ τὸ κάθισμα τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ ζῶον ἀδαμάστου καὶ κατὰ τὸν νόμον ἀκαθάρτου, ἐσημαίνει τὴν πρῶτην ἀκαθαρσίαν καὶ ἀγριότητα τῶν ἰθύνων, καὶ τὴν κατόπιν ὑποταγὴν αὐτῶν εἰς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον.

Ταύτην λοιπόν τὴν λαμπρὴν καὶ ἐνδοξὴν εἰσοδὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἰορτάζομεν σήμερον.

Ἀπολυτίκιον.

Συνεπρίντας σοὶ διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ Θεός

ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχοῦμι-
νος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴτησιν, καὶ τῶν
παιδῶν ἀνύμνησιν, προσεδιξῶ βιώντων σοι· Εὐλογημένος εἰ
ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδάμ ἀνακαλίσσασθαι.

✠ Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ.

3.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀρχίζουσιν τὰ ἅγια πάθη τοῦ
Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ πρῶτον πάντων
λαμβάνεται εἰς τύπον αὐτοῦ Ἰωσήφ ὁ πάγκαλος. Οὗτος δὲ
ἦτον ὁ ἐνδέκατος υἱὸς τοῦ Ἰακώβ, ὁ πολὺ ἡγαπημένος τοῦ
Πατρὸς του· διὰ τοῦτο εἶχε μισθῆ ἀπὸ τοῦς ἀδελφοῦς, αἰ-
τινες ἀφ' οὗ τὸν ἐρρίψαν εἰς λάκκον, κατόπιν ἐπώλησαν αὐτὸν
εἰς ἄλλοφύλους· οὗτοι δὲ πάλιν τὸν μετεπώλησαν εἰς Αἴγυ-
προν· Ἐπειδὴ ὁμοίως ὁ Ἰωσήφ ἦτο σώφρων, δίκαιος καὶ ἐνά-
ρετος ἐκτετηγορήθη, καὶ εἰς φυλακὴν ἐρρίφθη, καὶ τελευταῖον
ἐκείθεν ἐξῆλθε μετὰ πολλῆς τῆς δόξης, καὶ ἐτιμήθη ἀπὸ τὸν
τότε Βασιλεῖα τῆς Αἰγύπτου Φαραὼ, ὅστις καὶ τὸν κατίστησε
ἄρχοντα ὅλης τῆς Αἰγύπτου καὶ αἰτοδότῃν ὅλου τοῦ λαοῦ.
Διὰ τούτων λοιπὸν ὅλων ὁ Ἰωσήφ ἐτύπωσε ἐν τὸν ἐαυτοῦ
τοῦ τὰ πάθη, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὴν μνήμην ταύτην τοῦ Ἰωσήφ ἀναφέρεται καὶ ἡ

ἱστορία τῆς συκῆς ἐκείνης, τὴν ὁποίαν κατηράσθη ὁ Κύριος
διότι δὲν ἰδίει καρπὸν, καὶ ὡ τοῦ θαύματος αὐτῇ ἐξηράνθη.
Εἰκόνιζε δὲ αὐτῇ τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, ἡ ὁποία,
διότι δὲν εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον καρπὸν τῆς ἀρετῆς καὶ εὐ-
σεβείας, ἐγυμνώθη ἀπὸ πᾶσαν πνευματικὴν χάριν διὰ τῆς
θείας κατάρξεως. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀπὸ σήμερον ἄρχονται τὰ
πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἡ ἐβδομάς αὐτῇ εἶναι σοβαρὰ καὶ
πένθιμος καὶ ὀνομάζεται ἐβδομάς τῶν παθῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἐρχεται ἐν τῷ μίσῳ τῆς νυκτός· καὶ μα-
κάριος ὁ δούλος, ὃν εὐρήσῃ γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν
ὃν εὐρήσῃ ραθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ
κατενεχθῆς· ἀλλ' ἀνάνηψον κράζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἰ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον.

Ὁ Ἰακώβ ἐδύρετο τοῦ Ἰωσήφ τὴν στήρην· καὶ ὁ γεν-
νικίος ἐκάθητο ἄρματι ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας
γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ
τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος
στέρος ἄφθαρτον.

4.

✠ Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς.

Σήμερον ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν τελεῖ τὴν μνήμην τῆς πα-
ραβολῆς τῶν Δύο παρθένων, τὴν ὁποίαν ἐλάλησεν ὁ Ἰη-
σοῦς μαζὺ μετὰ ἄλλας παραβολὰς, ὅταν ἤρχετο ἐπὶ τὸ πάθος.

Ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἤθελε νὰ διδάξῃ εἰς ἡμᾶς ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα ἑτοιμοί, διότι δὲν εἰσεύρομεν οὔτε τὴν ὥραν τοῦ θανάτου, οὔτε τὴν στιγμήν τῆς δευτέρας Παρουσίας, εἶπε τὴν ἐξῆς παραβολήν· Ἡ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει μὲ δέκα παρθένας, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον τὰς λαμπάδας αὐτῶν καὶ ἐξῆλθον διὰ νὰ προῦπαντήσωσι τὸν νομρίον. Ἀπὸ αὐτὰς αἱ μὲν πέντε ἐπειδὴ ἦσαν φρόνιμοι, ἔλαβον μαζὺ τῶν καὶ ἔλαιον ἐντὸς δοχείων· αἱ δὲ ἄλλαι πέντε ἦσαν μωραὶ καὶ ἀνόητοι, καὶ ἐξῆλθον χωρὶς νὰ λάβωσιν ἔλαιον. Ἐπειδὴ δὲ ἤρξηται νὰ ἔλθῃ ὁ νομρῖος, καὶ αἱ δέκα παρθένοι παριδύθησαν εἰς ὕπνον, περὶ τὸ μεσονύκτιον ἤκούσθησαν φωναί, ὅτι ἔρχεται ὁ νομρῖος. Τότε ἐσηκώθησαν αἱ παρθένοι καὶ ἤναψαν τὰς λαμπάδας τῶν· ἐπειδὴ ὅμως αἱ μωραὶ δὲν ἔφερον μαζὺ τῶν ἔλαιον, διὰ τοῦτο αἱ λαμπάδες τῶν ἐσβύον·, εἶπον δὲ πρὸς τὰς φρόνιμους· «Δώσατέ μας ἀπὸ τὸ ἔλαιόν σας, διότι αἱ λαμπάδες μας σβύνουν·» Αἱ φρόνιμοι εἶπον· «Δὲν ἔμπορῶμεν νὰ σᾶς δώσωμεν, διότι φοβούμεθα μήπως δὲν ῥῥᾶσῃ τὸ ἔλαιον καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς σᾶς, διὰ τοῦτο κρίνομεν καλλίτερον νὰ ὑπάγητε καὶ νὰ ἀγοράσητε·» Ἐν ᾧ ὅμως αὗται μετέβαινον διὰ νὰ ἀγοράσωσιν ἔλαιον, ἦλθεν ὁ νομρῖος καὶ αἱ φρόνιμοι, ἐπειδὴ ἦσαν ἑτοιμοί, εἰσῆλθον μαζὺ μὲ αὐτὸν εἰς τοὺς γάμους καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Κατόπιν δὲ ἔφθασαν καὶ αἱ μωραὶ, αἰτίνες ἐρώναζον· «Κύριε, Κύριε, ἀνοῖξον καὶ εἰς ἡμᾶς·» Τότε ὁ νομρῖος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· «Δὲν σᾶς γνωρίζω·» Αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἀνάμνησιν τῆς παραβολῆς τῶν Δέκα παρθένων ἑορτάζομεν σήμερον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἰδοὺ ὁ Νομρῖος ἔρχεται κτλ. (ὡς καὶ τὴν Μ. Δευτέραν)

Κοντάκιον.

Τὴν ὥραν ψυχῇ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπήν, τῆς συγκῆς δευτερεύουσα, τὸ δοθὲν σοι τάλαντον, φιλοπόπως ἔργασαι, ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νομρῖωνος Χριστοῦ.

25.

✠ Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς.

Ἡ ἐκκλησία ἡμῶν ἐπιτελεῖ σήμερον τὴν μνήμην τοῦ εὐλαβοῦς ἐκείνου ἔργου, τὸ ὁποῖον ἔπραξαν δύο γυναῖκες, καθὼς ἀναφέρουσιν αἱ ἑρμηνευταὶ τῶν Εὐαγγελίων· ὅτι δηλ. ἤλειψαν τὸν Κύριον μὲ μύρον, ἡ μὲν πολὺν καιρὸν πρὸ τοῦ πάθους αὐτοῦ, ἡ δὲ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, καὶ ἡ μὲν πρώτη διῆγε βίον οὐχὶ ἠθικόν, ἡ δὲ δευτέρα ἦτο σώφρων καὶ ἐνάρετος. Ἐπίσης δὲ ἀναφέρεται σήμερον καὶ ἡ προδοσία τοῦ Ἰούδα, ἡ ὁποία ἐγένετο, καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος Ματθαῖος, δύο ἡμέρας πρὸ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, Μαρτίου 21, ἡμέρᾳ τετάρτῃ τῆς ἑβδομάδος.

Ἡ γυνὴ λοιπὸν ἐκείνη ἤλειψε διὰ τοῦ μύρου τὴν χειρὰν καὶ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τῶν τριχῶν τῆς χειρὸς ἐσπόγγισεν αὐτοῦς. Τοῦτο ἄμα εἶδεν ὁ φιλάργυρος Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ἐσκυδαλίσθη καὶ εἶπε· «Διὰ τὸ μύρον τοῦτο δὲν ἐπωλήθη ἀντὶ τριακοσίων δηνარიῶν, δηλ. 15 φλωρίων Βενετικῶν;» Ὁ Ἰησοῦς ὅμως ἐπιπλήττει αὐτόν, ἵνα μὴ ἐνοχλῇ τὴν γυναῖκα· τότε δὲ ὁ Ἰούδας ἀγανακτῶν δι' αὐτό, ὑπῆγε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, οἵτινες ἦσαν συνηγμέ-

νοι εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Καϊάφα καὶ ἐκίπτοντο ἀπὸ κοινοῦ πῶς νὰ συλλάβωσι τὸν Ἰησοῦν, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς· «Τί μοὶ δίδετε, διὰ νὰ σᾶς παραδώσω τὸν Ἰησοῦν;» Ἐκεῖνοι ἔδωκαν πρὸς αὐτὸν 30 ἀργύρια δηλ. 4 λίρας. Καὶ ἀπὸ τότε ἐζητεῖ εὐκαιρίαν ὁ Ἰούδας διὰ νὰ παραδώσῃ τὸν Ἰησοῦν.

Ἔνεκα τούτου λοιπὸν ἔλαβεν ἀρχὴν ἀπ' αὐτῶν τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων ἡ νηστεια τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ταύτης Τετάρτης.

Κοντάκιον.

Ὑπὲρ τὴν πόρνην, Ἀγαθὲ, ἀνομήσας, δακρύων ὕμβρους εὐδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ γῆ διόμινος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀγράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφρισιν, ὡς δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων, κράζοντι Σωτὴρ· Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἱγῶν μου ρυσαί με.

6.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΗΝΟΣ

✠ Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ἑρμηνεία τῆς εορτῆς.

Δύο ἡμέρες πρὸ τοῦ Πάσχα, ἐν ᾧ ὁ Ἰησοῦς ἦτο εἰς τὴν Βηθάνην, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ του· «Κύριε, ποῦ θέλεις νὰ ἱτοιμάσωμεν τὰ τοῦ Πάσχα;» Τότε ὁ Ἰησοῦς λέγει πρὸς τοὺς δύο ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην· νὰ ὑπάγῃτε εἰς τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκεῖ νὰ ἱτοιμάσῃτε τὰ τοῦ Πάσχα· οἱ δὲ μαθηταὶ ἔπραξαν καθὼς διατάχθησαν.

Τὸ ἑσπέρας ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ τοὺς ἄλλους μαθητάς καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ ἱτοιμασθὲν δείπνον. Ἐπειδὴ δὲ ἑπεκράτει τότε συνήθεια εἰς τοὺς Ἰουδαίους πρὸ τοῦ δείπνου οἱ δούλοι νὰ πλύνωσι τοὺς πόδας τῶν κυρίων των, ὁ Ἰησοῦς διότι ᾔθελε νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς μαθητάς του τὴν ταπεινοφροσύνην, ἑσηκώθη ἐκ τῆς τραπέζης, καὶ ἔνιψε τοὺς πόδας ὅλων τῶν μαθητῶν του. Μετὰ ταῦτα λέγει πρὸς αὐτοὺς· «Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Διδάσκαλος καὶ Κύριός σας· Καθὼς ἐγὼ ἔπλυνα τοὺς πόδας σας, καὶ σῖς πρέπει νὰ νίπτετε τοὺς πόδας ἀλλήλων.» Ἀποῦ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς παρέδωκεν εἰς τοὺς μαθητάς του τὸ θεῖον παράδειγμα τῆς ἀκρας αὐτοῦ ταπεινοφροσύνης, ἐκάθισεν ἔπειτα εἰς τὴν τράπεζαν. Ἐν ᾧ δὲ ἔτρωγον, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· «Αὐτὴν τὴν νύκτα εἰς ἀπὸ σας θὰ μὲ παραδώσῃ.» Οἱ μαθηταὶ ἐταράχθησαν δι' αὐτὰ τὸ ὅποιον εἶπεν ὁ διδάσκαλος. Ὁ Ἰωάννης ὅμως ὁ ὁποῖος ἐκάθητο πλησίον τοῦ Ἰησοῦ, ἠρώτησε κρυφίως, ποῖος εἶναι ὁ Προδότης; Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· εἶναι ἐκεῖνος, πρὸς τὸν ὅποιον θὰ δώσω τιμῆον ἄρτον βεβαμμένον εἰς τὸν ζυμὸν τοῦ ραγητοῦ· καὶ ἀποῦ ἔβαψεν αὐτό, τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώ-

την και εἶπαν· α ὅ,τι μᾶλλον νὰ κήμης, κάματο ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον. » Ὁ δὲ Ἰούδας ἄμα ἔλαβε τὸν ἄρτον ἔξῃθεν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἀροῦ παρέδωκεν εἰς τοὺς μαθητὰς του τὸ μυστήριον τῆς θείας εὐχαριστίας, ἐξῃλθέ μετ' αὐτῶν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Γεθσημανὴ ὅπου ὑπῆρχε κήπος· εἰς τὸν κήπον τοῦτον εἰσῃλθεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ τοὺς μαθητὰς του. Κατόπιν ὁμοῦ ὁ Ἰησοῦς ἐξῃλθε μόνος του καὶ προσνυχήθη ἐπὶ πολὺ πρὸς τὸν Πατέρα του· μόλις δὲ ἐτελειώσεν ἡ προσευχή του, καὶ ἰδοὺ φθάνει ὁ Ἰούδας μετὰ ἐνόπλους στρατιώτας καὶ ὄχλον πολλόν καὶ φιλήσας μετὰ δολιότητα τὸν διδασκαλόν, παραδίδει αὐτόν. Τότε οἱ ἄλλοι μαθηταὶ τὸν ἀρῆκαν καὶ ἔφυγον, ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἠκολούθησαν αὐτόν. Ἀροῦ λοιπὸν οἱ στρατιῶται συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἔφερον δέσμιον εἰς τὴν αὐλὴν τῶν Ἀρχιερέων Ἀννα καὶ Καϊάφα. Ἐκαὶ δὲ ἔρθασε καὶ ὁ θερμότερος τῶν ἄλλων μαθητῶν Πέτρος, ὅστις ὁμοῦ κατόπιν, καθὰ προεῖπεν εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, τρίς ἀπεκνήθη τὸν διδασκαλόν του. Ἐν ᾧ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ παρνομίου συναδρίου τῶν ἀρχιερέων περὶ τῶν μαθητῶν καὶ τῆς διδασκαλίας, ἐξορκίζεται κατόπιν ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸν Θεὸν ἵνα εἴπῃ ἂν αὐτὸς εἶναι τμήν τι τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπειδὴ εἶπεν ἐκαίνος τὴν ἀλήθειαν, καταδικάσθη ἁμείως εἰς θάνατον. Τότε ὤρχισαν νὰ περιπαίξωσιν αὐτόν καὶ ἄλλοι μὲν τὸν ἔπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον, ἄλλοι ἔδινον τοὺς ὀρθλαμούς του καὶ τὸν ἐρράπιζον λιγόντως· αὐτοὶ δὲ ἐπρόφητουν, Χριστὲ, ποῖος σὺ ἐρράπισαι; » Καὶ ἄλλοι ἄλλαι βλασφημίας ἔλεγον εἰς αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ὑπέμεινεν ὅλα αὐτὰ χωρὶς νὰ ἐκράσῃ κήνεν παρὰ πόνον μέχρι τῆς πρωίας. Ἡ Ἀγία ἡμῶν ἐκκλησία τελεῖ σήμερον τὴν μνήμην τοῦ μυστικοῦ δεῖπνου, κατὰ

τὸ ὁποῖον ὁ Θεάνθρωπος καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστὸς παρέδωκε διὰ τῶν μαθητῶν εἰς ἡμᾶς τὸ μέγα καὶ ὕψιλον μυστήριον τῆς θείας εὐχαριστίας, καίως ἐπίσης ἀναφέρει καὶ τὴν σύλληψιν τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὴν θανατικὴν αὐτοῦ καταδίκην.

Τροπάριον.

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ ἐν τῷ νυκτερί τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεύς, φιλαργυρίαν νοσήσας ἰσχυρίζετο καὶ ἀνόμοις κοίταις, αἰ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπει γρημύτων ἱερὰ τὰ, τὸν διὰ ταῦτα ἀγγέλον χρησάμενον· φῶγι ἀκρίστην φύγην, τὴν Διδασκαλίᾳ τοιαῦτα πολέμησάν. Ὁ περὶ πάντας ἀγῆτος, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον.

Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ Προδότης, κρυφίως αὐτὰς, ἐκτίθει καὶ λαμβάνει, τὸν τιμὴν τοῦ πλάσαντος ταῖς σικαίαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δούλος καὶ δόλιος.

Η ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

7.

✠ Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ἑρμηνεία τῆς Ἑορτῆς.

Κατὰ τὴν πρωίαν τῆς Παρασκευῆς οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ πρεσβύτεροι ἔδεσαν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν παρέδωκαν εἰς τὸν τότε ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας Πόντιον Πιλάτον· οὗτος δὲ ἀφοῦ ἔκρινε τὸν Ἰησοῦν καὶ εὗρεν αὐτὸν ἀθῶον εἶπεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους· « Ἐγὼ δὲν εὕρισκω αἰτίαν θανάτου εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. » Ἐπειδὴ ὅμως οἱ Ἰουδαῖοι ἐπίμενον διὰ νὰ σταυρωθῇ, ὁ ἡγεμὼν διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ αὐτούς, ἀποφασίζει τὸν θάνατον αὐτοῦ. Τότε ὁ Ἰησοῦς παραδίδεται εἰς τοὺς στρατιώτας, γυμνοῦται τὰ ἰδικά του φορέματα, ἐνδύεται χλαμύδα κοκκίνην, στεφανοῦται μὲ ἀκάνθας· κρατῶν δὲ ὡς σκῆπτρον κλάμον, προσκνίεται μὲ χλευαστικὸν τρόπον, πύεται εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ δέρεται. Κατόπιν πάλιν ἐνδύεται τὰ ἰδικά του φορέματα καὶ βαστάζων τὸν σταυρόν, ἔρχεται εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, εἰς τὸν Γολγοθάν· ἐκεῖ δὲ περὶ ὥραν ἕκτην τῆς ἡμέρας, ἐσταυρώθη μεταξὺ δύο ληστῶν. Ἀπὸ τῆς ἕκτης ὅμως ὥρας ἔγινε μέγα σκότος εἰς ὅλην τὴν γῆν μέχρι τῆς ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ὁ Ἰησοῦς ἐφώνηζε μεγαλοφώνως· « Θεὲ μου Θεὲ μου, διατί με ἐγκατέλιπες; » Μετὰ ταῦτα εἶπε· « Διψῶ » καὶ ἀμέσως εἰς ἀπὸ τοὺς παρευρισκομένους ἔλαβε σπόγγον, καὶ ἀφοῦ ἐβύθισεν εἰς ὄξος ἔβαλεν αὐτὸν εἰς κλάμον καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν Ἰησοῦν διὰ νὰ πῇ. Ἀποῦ δὲ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ἐφώνηζε μὲ μεγάλην φωνήν· « Τετέλεισται! Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ πνεῦμά μου » καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐξέπνευσεν.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἔγινε σεισμὸς μέγας· τὸ καταπίτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω· οἱ τάφοι ἠνεώχθησαν καὶ πολλοὶ νεκροὶ ἠγέρθησαν καὶ ἐρχάμενοι εἰς πολλούς.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἡμέρα αὕτη, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς, ἦτο παραμονὴ τοῦ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων καὶ ἦτο ἡ μεγαλειτέρα ἑορτὴ δι' αὐτούς· ἐβιωρεῖτο δὲ ἀκρότημα νὰ μένωσιν τὰ σώματα τῶν σταυρωθέντων ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, διὰ τοῦτο οἱ Ἰουδαῖοι παρεκάλουν τὸν Πιλάτον νὰ διατάξῃ τοὺς στρατιώτας νὰ συντρίψωσι τὰ σκελετὰ των καὶ νὰ τὰ θάψωσι. Τότε ὁ Πιλάτος ἀμέσως διατάζει νὰ γίνῃ τοῦτο. Ἦλθον λοιπὸν οἱ στρατιῶται καὶ συνέτριψαν τὰ σκελετὰ τῶν δύο ληστῶν, διότι ἔζων ἀκόμη· τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀρῆκαν, διότι οὗτος εἶχεν ἀποθνή· μόνον ὅμως εἰς ἀπὸ τοὺς στρατιώτας ἐκέντησεν τὴν πλευράν του μὲ τὴν λόγχην καὶ εὐθὺς ἔτρεξεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Τέλος περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἔρχεται ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀρμαθηκίας καὶ Νικοδήμος μετ' αὐτοῦ, καὶ οἱ δύο μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ κεκρυμμένοι, κατεβίβασαν τὸ πανάγιον σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου, τὸ ἡλείψαν μὲ ἀρώματα, τὸ ἐνετύλιξαν εἰς σινδόνα καθαρὰν καὶ τὸ ἔθαψαν εἰς τάφον νέον, ὁ ὁποῖος εὕρισκετο ἐντὸς κήπου· κατόπιν δὲ ἐκύλισεν λίθον μέγαν εἰς τὸ στόμιον αὐτοῦ καὶ ἀνεχώρησαν.

Αὐτὰ λοιπὸν τὰ ρηκτὰ καὶ σωτήρια πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν σήμερον, καὶ πρὸς ἀνάμνησιν αὐτῶν ἐρεῖλομεν κατὰ τὰς Ἀποστολικὰς διατάξεις νὰ νηπτεύωμεν σήμερον.

Ἀπολυτίκιον.

Ὅτε οἱ ἑνδοξοὶ μαθηταὶ ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφω-
τίζοντο κτλ. (ὡς καὶ τῆς Μεγ. Πέμπτης).

Κοντάκιον.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα διδοὺ πάντας ὑμνήσωμεν·
αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ
καὶ Σταυρὸν ὑπομείνεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.

8.

✠ Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σάββατῳ.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἦτοι τὸ Σάββατον, ἦλθον οἱ Ἀρ-

χιμαῖς καὶ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλάτον καὶ παρεκάλουν
αὐτὸν ἵνα ἀσφαλίσῃ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ μέχρι τῆς τρί-
της ἡμέρας· διότι ἔλεγον· Κύρις ἐναυηγήθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ
πλάνος, ἐνῷ ἔτι ἔζη, ἔλεγεν ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας θὰ ἀ-
ναστῇ. Φρόντισαι λοιπὸν ν' ἀσφαλισθῇ καλῶς ὁ τάφος
μέχρι τῆς τρίτης ἡμέρας, μήπως οἱ μαθηταὶ τοῦ ἔλθωσι
ἐν καιρῷ νυκτός καὶ κλέψωσι τὸ ἐνταφιασθὲν αὐτοῦ σῶμα
καὶ κηρύξωσιν ἑπειτα εἰς τὸν λαόν ὅτι ἀνίστη, καὶ τότε ἡ
ἐσχάτη πλάνη ἔσται· χείρων τῆς πρώτης. Τότε δὲ λέγει
πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· «Σεῖς ἔχετε στρατιῶτας, φροντίσα-
τε λοιπὸν νὰ φυλαχθῇ ἀσφαλῶς ὁ τάφος, ὅπως γνωρίζετε.»
Ἦλθον λοιπὸν τότε εἰς τὸν τάφον, ἐσφράγισαν αὐτὸν καὶ
ἐτίθεντο πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ στρατιωτικὴν φρουράν. Ὅθεν
ἡ Ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τελεῖ σήμερον τὴν μνήμην τοῦ
ἐνταφιασμοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄ-
χραντὸν σου Σῶμα, συνδόνε καθαρῇ εἰλήσας καὶ ἀρώμα-
σεν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Κοντάκιον.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁρᾶται· καὶ σμύρνη καὶ
συνδόνι ἐνεκλημένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς
ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον μυρίσκι, κλαίουσαι
πικρῶς καὶ ἰχθυῶσαι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερυλο-
γημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀρπυνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

*Απολυτίκιον.

Ὅτε οἱ ἑνδοξοὶ μαθηταὶ ἐν τῷ νιπτῇρι τοῦ Δείπνου ἰρω-
τίζοντο κτλ. (ὡς καὶ τῆς Μεγ. Πέμπτης).

Κοντάκιον.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν·
αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ
καὶ Σταυρὸν ὑπομείνεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.

8.

✠ Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ.

*Ερμηνεία τῆς ἑορτῆς.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἥτοι τὸ Σάββατον, ἦλθεν οἱ Ἀρ-

χιεῖς καὶ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλάτον καὶ παρεκάλουν
αὐτὸν ἵνα ἀσφαλίσῃ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ μέχρι τῆς τρί-
της ἡμέρας· διότι ἔλεγον· Κύριε ἐνεθυμῆθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ
πλάνος, ἐνῷ ἴτι ἔζη, ἔλεγεν ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας θὰ ἀ-
ναστῇ. Φρόντισαι λοιπὸν ν' ἀσφαλισθῇ καλῶς ὁ τάφος
μέχρι τῆς τρίτης ἡμέρας, μήπως οἱ μαθηταὶ τοῦ ἔλθωσι
ἐν καιρῷ νυκτός καὶ κλέψωσι τὸ ἐνταφιασθὲν αὐτοῦ σῶμα
καὶ κηρύξωσιν ἑπειτα εἰς τὸν λαόν ὅτι ἀνίστη, καὶ τότε ἡ
ἐσχάτη πλάνη ἔσται χείρων τῆς πρώτης. Τότε δὲ λέγει
πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· «Σεῖς ἔχετε στρατιῶτας, φροντίσα-
τε λοιπὸν νὰ φυλαχθῇ ἀσφαλῶς ὁ τάφος, ὅπως γνωρίζετε.»
Ἦλθον λοιπὸν τότε εἰς τὸν τάφον, ἐσφράγισαν αὐτὸν καὶ
ἔθεσαν πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ στρατιωτικὴν φρουράν. Ὅθεν
ἡ Ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τελεῖ σήμερον τὴν μνήμην τοῦ
ἐνταφιασμοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

*Απολυτίκιον.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἁ-
γρευτὸν σου Σῶμα, συνδόνε καθαρῇ εἰλήσας καὶ ἀρώμα-
σιν, ἐν μνήματι κρινῶ κηδεύσας ἀπέθετο.

Κοντάκιον.

Τὴν ἄδυτον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁρᾶται· καὶ σμύρνη καὶ
συνδόνι ἐνελημμένος, ἐν μνημαίῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς
ὁ ἀθάνατος. Γυναικίς δὲ αὐτὸν ἦλθεν μυρίσκει, κλαίουςαι
πικρῶς καὶ ἐκδοῦσαι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερυλο-
γημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀρουπνιώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

9.

✠ Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς.

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, περί ὄρθρον βαθὺν, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ Σολώμη ἔλαβον ἀρώματα καὶ ἤρχοντο εἰς τὸν τάφον διὰ νὰ ἀλείψωσιν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἔλαγον δὲ εἰς τὸν δρόμον· «Ποῦς ἐσμὲν ἀποκυλίσαν τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ τάφου;» Ἐν ᾧ δὲ ἔλαγον αὐτὰ, ἐξαίφνης γίνεται σεισμὸς φοβερός· καὶ Ἄγγελος Κυρίου, ὅστις εἶχε λαμπρὰν ὄψιν καὶ ἐφόρει χιτὸν λευκὸν ἐπὶ

λήν, ἀπεκύλισε τὸν λίθον καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς αὐτόν. Οἱ στρατιωτικοὶ φύλακες ἀπὸ τοῦ φόβου τῶν ἀπενεκρώθησαν καὶ ἀμείσως ἐτρέπησαν εἰς φυγὴν. Αἱ δὲ γυναῖκες εἰσελθούσαι εἰς τὸν τάφον εἶδον ἄγγελον Κυρίου, ἐνδεδυμένον μὲ λευκὴν στολὴν καὶ ἐροῦνθῆσαν· οὗτος ὁμοῦς εἶπε πρὸς αὐτάς· «Μὴ φοβεῖσθε, ζητεῖτε Ἰησοῦν τὸν Ἰσταυρωμένον; Ἀνέστη, καθὼς προεῖπεν, ὑπάγετε καὶ ἀναγγεῖλατε τὴν ἀνάστασιν τοῦ εἰς τοὺς μαθητάς τοῦ». Ἐξῆλθον αἱ γυναῖκες ἀπὸ τοῦ τάφου καὶ ἔτρεχον μὲ φόβον καὶ χαρὴν μεγάλην, διὰ νὰ ἀναγγεῖλωσιν ὅλα ταῦτα εἰς τοὺς μαθητάς τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἅμα ἤκουσαν αὐτὰ ἔτρεχον ἀμείσως εἰς τὸ μνημεῖον· ἅμα δὲ εἰσῆλθον ἐντὸς αὐτοῦ καὶ εἶδον μόνον τὰ σάββαντα, ἐπίστευσαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη.

Αὐτὴν λοιπὸν τὴν χαρμώδουν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος ἐνῷ ἑορτάζομεν σήμερον ἀσπάζομεθα ἀλλήλους τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν, καὶ δι' αὐτοῦ δεικνύομεν ὅτι ἡ πρώτη ἔχθρα μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ κατελύθη, καὶ ὅτι ὁ πανάγιος καὶ πολυεύσπλαγχνος Θεὸς συνερίκνυται πρὸς ἡμᾶς διὰ τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ Υἱοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ δὲ σημερινὴ ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἡ ὁποία εἶναι ἡ πρώτη τῶν λοιπῶν, ἐπειδὴ ἀφιέρωθη εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ Κυριακὴ καὶ εἰς αὐτὴν μετετίθη ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἀργία καὶ ἀνάπαυσις τοῦ Σαββάτου, ἑορτῆς τοῦ παλαιοῦ νόμου.

Τροπάριον.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Κοντάκιον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθης ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου κα-
θαίλας τὴν δύναμιν, καὶ ἀνίστης ὡς νικητής, Χριστὶ ὁ Θεός,
γυναιξὶ Μυροφόροις σθεγζόμενος. Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς
Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων
Ἀνάστασιν.

10.

✠ Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου.

Ἑρμηνεία τῆς ἑορτῆς.

Σήμερον ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς Ζωοδόχου πηγῆς.
διότι ἡ τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τὴν μνήμην
τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ εὑρισκομένου ἐξω τῆς Κων)
πόλεως πρὸς τὸ μέρος τῶν ἑπτὰ Πύργων, τοῦ ἐπωνομαζο-
μένου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ὁ ναὸς οὗτος εἶχε κτισθῆναι
ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Λιόντος τοῦ Θρακικοῦ τῷ 465 πι-
θανόν ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου πλησίον πηγῆς τινος, τῆς
ὁποίας τὸ ὕδωρ μέχρι τῆς σήμερον πολλὰς ἀσθενείας θερα-
πεύει. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ ναοῦ τούτου, ἐπὶ τῶν ἐν-
δόξων ἡμερῶν τοῦ Σουλτάν Μαχμούτ ἀνέκαδοκρήθη τὸ μόνον
τὸ τοῦ Ἀγιάσματος παρεκλήσιον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν
ἀρχαίων θεμελίων ἐκτίσθη πολὺ μεγαλοπρεπὲς καὶ λαμπρὸς
ὁ ναὸς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Κατὰ δὲ τὸν Φεβρουάριον
μῆνα τοῦ 1835, ὁ Παναγιώτατος καὶ οὐκαρμενακὸς Πατριάρχης
Κωνσταντῖνος ὁ Β'. ἔχων συλλειτουργοὺς καὶ δώδεκα
τῶν προκρίτων Ἀρχιερέων μὲν μάλιστα ἐκκλησιαστικὴν πα-
ράταξιν καὶ μὲν ἀπειρον πλῆθος χριστιανῶν ἐξέτελεσε τὰ

ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ, πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν τῆς
Θεομήτορος. Κατ' αὐτὴν τὴν ἑορτὴν ἀπειρον πλῆθος εὐσι-
βῶν χριστιανῶν μεταβαίνει εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Ζωοδόχου
πηγῆς καὶ μετ' ἄκρας εὐλαθείας προσκυνοῦσι τὴν ἁγίαν καὶ
Ζωηφόρον εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, λύνονται μὲ τὸ ἱματικὸν
καὶ ἠγιασμένον ὕδωρ τῆς πηγῆς καὶ μὲ θερμὴν πίστιν πα-
ρακαλοῦσι τὴν Θεοτόκον, ἵνα ἀπαλλαγῶσιν ἀπὸ πᾶσαν ψυχι-
τὴν καὶ σωματικὴν ἀσθένειαν. Ἰδοὺ λοιπὸν ἕνεκα τίνος
ἑορτάζομεν σήμερον τὴν ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου πηγῆς.

Κοντάκιον.

Ἐξ ἀκινώτου σου πηγῆς Θεοχαρίτωνι, ἐπιβραβεύεις μοι
πηγάζουσα τὰ νάματ' ἀενάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λό-
γον τὸν γὰρ λόγον ὡς τικοῦσάν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε
δρῶσθαι μὲ σὴ χάριτι, ἵνα κράζω σοι· Χαίρει ὕδωρ σωτήριον.

Η ΨΗΛΑΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

11.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ἑρμηνεία τῆς Ἑορτῆς.

Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, ἐν ᾗ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ ἦσαν συνηγμένοι εἰς τὴν οἰκίαν, τῆς ὁποίας αἱ θύραι ἦσαν καλῶς κεκλεισμέναι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, αἰφνίς ἰμρανίζεται ἐνώπιον αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς· «Εἰρήνῃ ὑμῖν»· Οἱ μαθηταὶ ἅμα εἶδον αὐτὸν ἐτρομαχθῆναι, διότι ἐνόμιζον ὅτι ἦτο φάντασμα. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς· «Διὰ τί ἐσθε τεταραγμένοι; Ἴδτε τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας μου καὶ πείσθητε καλῶς ὅτι ἐγὼ εἰμαι.» Οἱ μαθηταὶ ἅμα εἶδον τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐνόησαν ὅτι αὐτὸς ἦτον ὁ Ἰησοῦς· Κατόπιν ἐζήτησεν ὀλίγον φαγητὸν καὶ ἔφαγε καὶ τοιοῦτο-τρόπως ἐπιστοποιήσεν αὐτοὺς τὴν ἐκείνου ἀνάστασιν.

Ὁ Θωμᾶς ὁμῶς, εἰς ἓκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος διδυμος, δὲν εὗρέθη τότε ἐκεῖ μετὰ τῶν λοιπῶν, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς· ἔλεγον δὲ κατόπιν εἰς αὐτὸν οἱ ἄλλοι μαθηταί· «Ὅτι ἀνίστη ὁ Κύριος καὶ θεὸς διδάσκαλος ἡμῶν καὶ μέλειτα εἶδωμεν αὐτόν.» Ὁ Θωμᾶς ὁμῶς δὲν ἐπίστευσε καὶ εἶπε· «Ἐὰν δὲν ἴδω εἰς τὰς χεῖρας τοῦ τοῦς τύπους τῶν ἔλων, καὶ ἐὰν δὲν βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐὰν δὲν βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ δὲν θὰ πιστεύσω.»

Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας, τοῦτίστι κατὰ τὴν σήμερον, ἐν ᾗ ἦσαν πάλιν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι καὶ ὁ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς καὶ σταθεὶς ἐνώπιόν των λέγει· «Εἰρήνῃ ὑμῖν»· Ἐπειτα λέγει πρὸς τὸν Θωμᾶν· «Θωμᾶ, ἴδου αἱ

χεῖρας, αἱ πόδες καὶ ἡ πλευρά μου· ἔλθι λοιπὸν νὰ ψηλαφήσῃς καὶ μὴ γίνῃς ἀπίστος, ἀλλὰ πιστός.» Ὁ Θωμᾶς, ἀφοῦ ἐψηλάφησεν καὶ ἐβεβαιώθη, ἀνέκραξεν· «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου.» Τότε εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· «Σὺ Θωμᾶ ἐπίστευσας διότι με εἶδες· ἀλλὰ μακάριοι εἰναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐπίστευσαν χωρὶς νὰ με ἴδωσιν. Αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου καὶ Ἀποστόλου Θωμᾶ ἑορτάζομεν σήμερον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἑσφραγισμένον τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτει-
λας, Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς μα-
θηταῖς ἐπίστας ἡ πάντων Ἀνάστασις, Πνεῦμα εὐθὺς δι'
αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγας σου ἔλεος.

Κοντάκιον.

Τῇ φιλοπράγματι διᾶξ, τὴν ζωοπάσχόν σου πλευράν, ὁ
Θωμᾶς ἐξηρῶνθαι, Χριστέ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν
θυρῶν ὡς εἰσῆλθης, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἰδοὺ σοι
Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

12.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Μεροφόρων.

Ἑρμηνεία τῆς Ἑορτῆς.

Πολλὰ γυναῖκες ἐπειδὴ εἶχον ὑεργητηθῆ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν, ὅταν οὗτος ἐκέρυττε καὶ ἐθαυματουργεῖ ἀνά τὴν Γαλιλαίαν, ἀρῆκαν τὴν ἰδικὴν των πατρίδα καὶ ἠκολούθησαν κατόπιν τὸν Ἰησοῦν καὶ ὑπηρέτουν αὐτόν ἕως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ

τοῦ τάφου, ὅπου καὶ ἦλθον ἔπειτα φέρουσαι τὰ ἀπαιτούμενα μύρα διὰ νὰ ἀλείψουν τὸ δεσποτικόν σῶμα. Ἔνεκα τούτων λοιπὸν τῶν μύρων, τὰ ὁποῖα ἔφερον αἱ Θεοφιλεῖς αὐταὶ γυναῖκες ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ ἐπωνομάσθησαν Μυροφόροι.

Μετ' αὐτῶν δὲ τῶν Μυροφόρων γυναικῶν συνορτάζονται καὶ οἱ πρῶτοι κειρομνιοὶ τοῦ Σωτῆρος μαθηταί, Ἰωσήφ καὶ Νικοδήμος. Ἐκ τούτων ὁ μὲν Νικοδήμος ἦτο πιθανόν Ἱεροσολυμίτης τὴν πατρίδα, νομομαθὴς καὶ καλῶς γνωρίζων τὰς Ἀγίας Γραφάς. Οὗτος ἐπίστευσιν εἰς τὸν Χριστόν, ὅταν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ὑπῆγε πρὸς αὐτόν τὴν νύκτα, εἰς δὲ τὸν ἐνταρπισμὸν τοῦ Ἰησοῦ ἦλθε μὲ πολλὰ ἀρώματα καὶ βύσσικον, διὰ τῶν ὁποίων ἔδειξε τὴν ἄκραν εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν Θεῖον Διδάσκαλόν του. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦτο ἀπὸ τὴν πόλιν Ἀριμαθαίαν, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εἰς τῶν βουλευτῶν τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Οὗτος εἶχε τὴν τὸλμην καὶ ἐξήτησεν ἀπὸ τὸν Πιλάτον τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐκθάψε μετὰ τοῦ Νικοδήμου. Ταύτην λοιπὸν τὴν ἑορτὴν τῶν Μυροφόρων ἑορτάζει σήμερον ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία.

Ἀπολυτίκιον.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἄθνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτι δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνίστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκπαύονται· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κοντάκιον.

Τὸ χαίρει ταῖς Μυροφόροις φηγεζόμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ

Θεὸς· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς τοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· Ὁ Σωτὴρ ἱερανίστη τοῦ μνήματός.

13.

Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῇ Πέμτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Ἑρμηνεία τῆς Εορτῆς.

Ἀποῦ ἀνεστήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐνεφανίζετο εἰς τοὺς μαθητάς του, μετὰ τῶν ὁποίων συνωμίλησε, συνέφαγε καὶ συνέπιε, παριστάνων δι' ὅλων τούτων περισσότερον βεβαιῶν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὴν σημερινὴν ἡμέραν, ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἡ τεσσαράκοντος, ἐνεφανίσθη πάλιν εἰς αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀποῦ προηγουμένως τοὺς ἐδίδασκε πολὺ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, προῆγγειλεν ἵπατα αὐτοῖς νὰ κηρύξωσι τὸ Εὐαγγέλιόν του εἰς ὅλα τὰ ἔθνη καὶ νὰ βαπτίζωσι τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Κατόπιν ὅμως ἰδῶκε πρὸς αὐτοὺς τὴν ἐντολὴν νὰ μὴ ἀπομακρυθῶσιν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀλλὰ νὰ περιμένωσιν ἐκεῖ συνηνωμένοι, ἕως οὗ λάβωσιν ἐντὸς ὀλίγου τὴν ἐξ ὕψους δυνάμιν τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Ἀποῦ δὲ εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ᾠδήγησε τοὺς μαθητάς του εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν καὶ ὑψάσας τὰς χεῖρας του ᾠλόγησεν αὐτοὺς· καὶ ἐν ᾧ τοὺς ᾠλόγει, ἀπεχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνελήφθη εἰς τὰ ἄνω. Ἀμέσως δὲ μια νεφέλη ῥωτεινὴ, εἰς ἐνδειξὴν τῆς θείας αὐτοῦ δυνάμεως, ἐπιδίχθη αὐτὸν καὶ τὸν ἀπέκρυψεν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν μαθητῶν του, οἵτινες μετὰ μεγάλης ἐκπλήξεως ἰδόντες πρὸς τὸν οὐρανόν. Ἐν τῷ μεταξύ δὲ ἐφάνησαν ἐνώπιόν των δύο ἄγγελοι λευκοὶ ἐνδεδυμένοι, οἵτινες εἶπον πρὸς αὐτοὺς· « Ἄνδρες Γαλιλαῖοι· τί στίκεσθε, παρκαταρθόντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀπὸ ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, θὰ ἔλθῃ πάλιν ὁ αὐτός τοιοῦτοτρόπως, καθὼς εἶδότε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀνῆλθε μετὰ δόξης εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐκέθησεν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς. Οἱ δὲ Ἱερεῖς αὐ-

τοῦ Μαθηταὶ προσκυνήσαντες, ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν εἰς Ἱερουσαλήμ, χεῖροντες διὰ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτὴν λοιπὸν τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἱορτάζει σήμερον ἡ Ἁγία ἡμῶν ἐκκλησία 40 ἡμέρας μετὰ τὸ Πάσχα.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χροπονήσας τοὺς Μαθητάς, τῷ ἐπαγγέλῳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, βεβαιήντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κοντάκιον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανόις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμῶθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἰμι μετ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

14.

Π ΑΓΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

✠ Τῇ Κοριακῇ τῆς Ἀγίας Πεντηκοστῆς.

Ἑρμηνεία τῆς Ἑορτῆς.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἣτις εἶναι ἡ Πεντηκοστὴ ἡμέρα ἀπὸ τοῦ Πάσχα, ἐν ᾧ οἱ ἑνδεκά Ἀπόστολοι ἦσαν συνεγμένοι εἰς τὴν οἰκίαν καὶ προσηύχοντο, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ καὶ λοιποὶ αὐτοῦ Μαθηταὶ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἕως 120, αἰφνης περὶ τὴν τρίτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἤκουσθη ἐξ οὐρανοῦ βοή, ἣτις ὡμοίχζε μὲ τὴν βοὴν σφαδρεοῦ ἀνέμου καὶ ἐγένισεν ὅλην τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκάθηντο οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ μετ' αὐτῶν. Μετὰ τὴν βοὴν δὲ ἐφάνησαν γλώσσαι πυρός, αἱ ὁποῖαι ἐκάθηντο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐνός ἐκαστοῦ Ἀποστόλου καὶ πάντας τότε οἱ Ἀπόστολοι ἀρού ἐπλήσθησαν Πνεύματος ἁγίου, ἤρχισαν νὰ ὁμιλῶσιν οὐχὶ διὰ τῆς πατρικῆς αὐτῶν γλώσσης, ἀλλὰ διὰ ξένων γλωσσῶν.

Εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἶχον συρμένη τότε διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς πολλοὶ εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι διαφόρων ἐθνῶν, οἱ ὁποῖοι ἄμα ἤκουσαν τὴν βοὴν ἐκείνην τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχομένην, συνέδραμον ὅλοι εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ θαύμαζον, διότι ἤκουσαν νὰ λαλῶσιν οὗτοι διαφόρους γλώσσας. Τινὲς δὲ μισροὶ καὶ κακοί, οἵτινες ἐχλεύαζον τὸ θαῦμα, εἶπον ὅτι οἱ Ἀπόστολοι εἶναι μεθυσμένοι.

Τότε ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἐσημῶθη καὶ ὁμιλήσας ἐνώπιον ὅλων τὰ ἑξῆς: «Αὐτὸ εἶναι θαῦμα καὶ δέν εἶναι ἀποτελεσμα μῆθης, καθὼς σὺς νομίζετε· ἀλλ' ἐγένετο διὰ νὰ ἐκπληρωθῶσιν οἱ λόγοι τοῦ Προφήτου Σαὺλ ὁ ὁποῖος εἶ-

πεν· «Καὶ ἴσται ἐν ἰσχύταις ἡμέραις, ἐκτιῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματος μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύουσιν οἱ υἱοὶ ὁμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὁμῶν (6. 28)· «Σεῖς Ἰουδαῖοι, ὠδηγήσατε Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ θάνατον, ἀλλ' ὅμως ὁ Θεὸς ἐνίστησιν τοῦτον ἐκ τῶν νεκρῶν.» Πολλοὶ δὲ τότε ἐκ τῶν παρευρισθέντων Ἰουδαίων, ἐπειδὴ μετενόησαν καὶ ἐλυπήθησαν διὰ τὸ κακόν, τὸ ὅποιον ἐπραξαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, ἐβαπτίσθησαν. Ἦσαν δὲ οἱ βαπτισθέντες τρισχίλιοι περίπου.

Ἡ ἐκκλησίαι λοιπὸν τοῦ Χριστοῦ τρεῖς τινὰ ἑορτάζει σήμερον· α'. Τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἐπίλειψιν τοῦ Παναγίου Πνεύματος· β'. τὴν τελείωσιν τῆς ὑποσχίσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καίγ' τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλπίδος τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Μαθητῶν. Κατ' αὐτὴν τὴν σωτήριον καὶ ἁγίαν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ προηγουμένως ἦσαν ἀγράμματοι ἄλκις, ἤδη, ἐπειδὴ ἐρωτίσθησαν διὰ μιᾶς ὑπὸ τῆς ἀληθείας, ἐγένοντο διδάσκαλοι ὅλου τοῦ κόσμου. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἤρχισαν οὗτοι νὰ κηρύττωσι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ βαπτίζωσι τοὺς εἰς αὐτὸν θερμῶς πιστεύοντας.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐλογητός εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσφόρος τοὺς ἁλκις ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαρκηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Κοντάκιον.

Ὅτε κατέβας τὰς γλώσσας συνέχει, διαιρίζεις ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλώσσας διένειμν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσας καὶ συμρώνως δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

I B.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ.

Ἑρμηνεία τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία οὐ μόνον ἑορτάζει ἕκαστον ἀπὸ τοὺς γνωρίμους Ἀγίους εἰς μίαν τινὰ τοῦ ἑνιαυτοῦ ἡμέραν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν παρούσῃν ἡμέραν ὁρίσιν ὅπως ἐπιτελῶμεν ἀπὸ κοινοῦ τὴν μνήμην πάντων τῶν Ἀγίων, διότι πολλοὶ μὲν εἶναι ἄγνωστοι εἰς ἡμᾶς, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἠὲξήθη κατὰ καιροῦς.

Τὴν μνήμην λοιπὸν πάντων τούτων τῶν Ἀγίων ἐν ᾧ ἐπιτελοῦμεν σήμερον, τιμῶμεν μὲ εὐλόγησιν καὶ μακαρίζομεν πάντα, Δικαίους, Προφῆτας, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ὁμολογητάς, Παιρέτας, Διδασκάλους, Ὁσίους, ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὁμοῦ, γνωστούς καὶ ἄγνωστους, οἵτινες εὐσεβῶς ἐ-

μαρτύρησαν ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῶν καλῶν ἔργων ἰδοῦσάν τὸν Θεόν. Τούτους λοιπὸν ὅλους ὀφείλομεν νὰ τιμῶμεν σήμερον διὰ τῆς παρούσης ἑορτῆς, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ Χερουβίμ καὶ τὰ Σεραφείμ. Πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων τὴν Ὑπεραγίαν ἡμῶν Θεοτόκον καὶ ἀειπάρθενον Μαρίαν. Πάντες ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἔχομεν καθήκον νὰ μιμηθῶμεν τὸν ἐνάρετον βίον πάντων τούτων τῶν Ἀγίων ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ λαμπρὰ παραδείγματα τῶν εὐσεβῶν καὶ θαρσύνων αὐτῶν ἔργων, ἅτινα ἔπραξαν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀπολυτίκιον.

Ἐξ οὐρῶν κατήλθης ὁ εὐσπλαγχνός, ταρὴν κατιδέξω τρίήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἱλευθέρῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δοξα σοί.

Τῶν Ἀγίων.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματά, ἡ Ἐκκλησίᾳ σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοί, Χριστὶ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψόν, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλους ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγγύτῳ ἰνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἱκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδιξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἴσωσιν ἐκ θανάτου τῆς ψυχᾶς ἡμῶν.

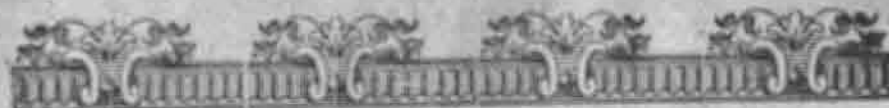

Κοντάκιον.

Ὡς ἀπαρχὴς τῆς φύσεως, τῷ ρυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυδαί.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

ΠΑΣΧΑΛΙΑ

ΔΕΚΑ ΕΤΩΝ.

Ἀπὸ τοῦ 1897 — 1906.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους 1897 αὐγῆς, ζυε'.

Ἰνδικτιῶνος	ι'.
Ἡλίου κύκλοι	ιγ'.
Σελήνης κύκλοι	ιδ'.
» Θεμέλιον	ζ'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι	υδ'.
Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου	ε'.
Ἑωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.	
Ἡ Ἀπόκρισις Φεβρουαρίου	ιγ'.
Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Τρίτῃ τῆς ε'. ἑβδομάδος.	
Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου	δ'.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου	ε'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου	γ'
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου	κβ'
Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου	α'
Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου	η'
Ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἡμ.	κ'
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυριακῇ.	
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμ. Τετάρτη.	

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους 1898 αὐτῇ. ζυς'.

Ἰνδικτιῶνος	ια'.
Ἡλίου κύκλοι	ιδ'.
Σελήνης κύκλοι	ιε'.
» Θεμέλιον	ιη'.
Κρεωφαγία, ἡμέραι	μς'.
Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου	κι'.
Ἑωθινὸν α'. Ἦχος α'.	
Ἡ Ἀπόκρια, Φεβρουαρίου	η'
Ὁ Εὐαγγελισμὸς, τῇ Τετ. τῆς ε'. ἑβδομάδος	
Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου	κα'.
Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου	κθ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου	ε'.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου	ιδ'.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου	κδ'.
Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου	λα'.

Ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἡμ.	κη'
Ἡ Μνήμη αὐτῶν, ἡμ. Δευτ.	
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμ. Πέμπτη	

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους 1899. αὐτῇ. ζυς'.

Ἰνδικτιῶνος	ιβ'.
Ἡλίου κύκλοι	ιι'.
Σελήνης κύκλοι	ιγ'.
» Θεμέλιον	κθ'.
Κρεωφαγία, ἡμέραι	νθ'.
Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου	ζ'.
Ἑωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.	
Ἡ Ἀπόκρια, Φεβρουαρίου	κα'.
Ὁ Εὐαγγελισμὸς, τῇ Πέμπτῃ τῆς δ'. ἑβδομ.	
Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου	ιδ'.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου	ιη'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου	ιη'.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου	κζ'.
Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου	ς'.
Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου	ιγ'.
Ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἡμ.	ιε'.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη	
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμ. Παρασκευῇ.	

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους 1900, αφε'. ζυη'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.

Ἡλίου κύκλοι ις'.

Σελήνης κύκλοι ιθ'.

• Θεμέλιον ι'.

Κρεωραγία, ἡμέραι

Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου

Ἑωθινόν α'. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἀπόκρια, Φεβρουαρίου

Ὁ Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς ε. ἑβδομάδος.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου

Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλίου

Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου

Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου

Κυρ. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ Πέμπτῃ.

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους 1901, αφα'. ζυθ'.

Ἰνδικτιῶνος ιθ'.

Ἡλίου κύκλοι ιζ'.

Σελήνης κύκλοι ιη'.

• Θεμέλιον κβ'.

Κρεωραγία, ἡμέραι

Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου

Ἑωθινόν α'. Ἦχος α'.

Ἡ Ἀπόκρια, Φεβρουαρίου

Ὁ Εὐαγγ. τῷ Κυρ. τῶν Βατίων.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου

Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλίου

Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου

Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου

Κυρ. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ Παρασκευῇ.

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμ. Δευτέρᾳ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους 1902, αφεβ'. ζυι'.

Ἰνδικτιῶνος ιε'.

Ἡλίου κύκλοι ιη'.

Σελήνης κύκλοι ιθ'.

• Θεμέλιον β'.

Κρεωραγία, ἡμέραι

Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου

Ἑωθινόν δ'. Ἦχος δ'.

Ἡ Ἀπόκρια, Φεβρουαρίου

Ὁ Εὐαγγ. τῇ Δευτέρᾳ τῆς ε'. Ἑβδομάδος.	
Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου	θ'.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου	ιβ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου	ιδ'.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου	κγ'.
Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου	β'.
Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου	θ'.
Ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἡμ.	ιβ'.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ Σάββ.	
Παραμονή τῶν Χριστουγέννων, ἡμ. Τρίτη.	

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους 1903 αφεγ'. ζυιά.

Ἰνδικτιῶνος	α'.
Ἡλίου Κύκλοι	θ'.
Σελήνης Κύκλοι	α'.
» Θεμέλιον	ιδ'.
Κρεωραγία, ἡμέραι	μζ'.
Το Τριώδιον ἀρχεταί Ἰανουαρίου	κς'.
Ἑωθινόν α'. Ἦχος α'.	
Ἡ Ἀπόκριω, Φεβρουαρίου	θ'.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἑβδομ.	
Νομικόν Φάσκα, Μαρτίου	κθ'.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου	ς'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου	ς'.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου	ιι'.

Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου	κί.
Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Ἰουνίου	ά.
Ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἡμ.	κς'.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ Κυρ.	
Παραμονή τῶν Χριστουγέννων, ἡμ. Τετ.	

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους 1904 αφεδ'. ζυιβ'. Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος	βι.
Ἡλίου κύκλοι	κ'.
Σελήνης κύκλοι	β'.
» Θεμέλιον	κί.
Κρεωραγία, ἡμέραι	λθ'.
Τὸ Τριώδιον ἀρχεταί Ἰανουαρίου	ιθ'.
Ἑωθινόν α'. Ἦχος α'.	
Ἡ Ἀπόκριω, Φεβρουαρίου	α'.
Ὁ Εὐαγγ. τῇ ἀγ. καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ.	
Νομικόν Φάσκα, Μαρτίου	ιθ'.
Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου	κά.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα Μαρτίου	κη'.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου	ς'.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου	ισ'.
Κυρ. τῶν Ἀγίων Πάντων, Μαΐου	κγ'.
Ἡ νηστεία τῶν Ἀγ. Ἀποστ. ἡμ.	λς'.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ Τρίτῃ.	
Παραμονή τῶν Χριστουγέννων ἡμ. Παρασκευῇ.	

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους 1905 α.σ.λ. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνας	ια.
Ἡλίου Κύκλοι	α.
Σελήνης Κύκλοι	ια.
» Θεμέλιον	δ'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι	νι.
Τὸ Τριῶδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου	γ.
Ἑωθινόν ε. Ἦχος πλ. α.	
Ἡ Ἀπόκριω, Φεβρουαρίου	ζ.
Ὁ Εὐαγγ., τῇ Δευτ. τῆς ε. Ἑβδομ.	
Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου	ιβ'.
Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου	ζ.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου	ιζ'.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου	κγ'.
Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου	ε.
Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου	θ'.
Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμ.	ιβ'.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. Σάββατον.	
Παραμονή τῶν Χριστουγέννων ἡμέρ. Τρίτη.	

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

τοῦ ἔτους 1906 α.ω.σ. ζυγ'.

Ἰνδικτιῶνας	ιβ'.
Ἡλίου κύκλοι	ε'.

Σελήνης κύκλοι	ιβ'.
» Θεμέλιον	α'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι	μζ'.
Τὸ Τριῶδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου	κτ'.
Ἑωθινόν α. Ἦχος π.	
Ἡ Ἀπόκριω, Φεβρουαρίου	θ'.
Ὁ Εὐαγγελισμός, τῇ Τρίτῃ τῆς ε. Ἑβδομάδος.	
Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου	α'.
Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου	λ'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου	β'.
Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου	α'.
Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου	κδ'.
Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου	π'.
Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἡμ.	κζ'.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρ. Κυριακή.	
Παραμονή τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρ. Τετάρτη.	

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τῶν ἐν Κων/πόλει ἀξιοτίμων Συνδρομητῶν.

(Ἐν Χαλκηδόνι.)

ΓΑΛΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ

ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Π. Φραγκῶν.

Ἐκ τοῦ διδασκόντος προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς.

Paul Francon, Directeur du Collège Franco-Hellénique 5. Ulysse Gros, professeur de Mathématiques et de Comptabilité 2. A. Reboul avocat de la chambre de commerce française, professeur de littérature 1. Αἰζαρος Κοσμᾶ, διευθυντὴς τοῦ ἱλ. τμήματος 10. Δημήτριος Α. Χαλαραμπίδης, διδάσκαλος τῶν Ἑλλ. καὶ Γαλλικῶν 5. Α. Βακαλόπουλος, καθηγητὴς τῶν καλλιτεχνικῶν μαθημάτων 2.

Ἐκ τῶν Μαθητῶν.

Σπυρίδων Λαμπέρης 1. Δημήτριος Σιμιλᾶς 1. Ἰωάννης Ἀλληγορίδης 1. Κωνσταντῖνος Κίτσος 1. Ἀπόστολος Παπλωματᾶς 1. Κωνσταντῖνος Μελισσηνός 1. Σπυρίδων Εὐαγγέλου 1. Αἰζαρος Λαζαρίδης 1. Στυλιανός Τρίπος 1. Στί-

φανος Πατρικιάδης 1. Ἀπόστολος Α. Καστρινός, Α'. Κανονάρχης Ἀγ. Εὐφημίας 1. Παντελῆς Μηνᾶ 1.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Χρήστου Μειγγριάδου. (Κουαγ)μιον).

Mme Mavrogeni Pacha. Mme Atta Bey. Mme Omer Bey. Melle Karakacha, Melle Petala. Melle Phaleri Bey.

† Ὁ Π. Μυριοφύτου Νικοδημος. Σώμ. 2. Ἀρχιμανδρίτης Γρ. Μητροράνης 2. Ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος Κοτσάνης, (Προϊστάμ. ἱκλ. Σ. Χριστοῦ Γαλατᾶ) 2. Γεώργιος Ἀκιστορίδης (ιατρός) 2. Ἰριγίνεια Ἀκιστορίδου 1. Κωνσταντῖνος Μακρῆς (ιατρός) 1. Κωνσταντῖνος Μαλίας (ιατρός) 1. Θεογίνης Ἀκιστορίδης (Χημικός) 1. Θεοδώρα Ἀκιστορίδου. 1. Ἰπποκράτης Ἀκιστορίδης (φαρμακοποιός) 1. Ἀλεξάνδρ. Ἀκιστορίδου 1. Ἀμαλία Κλωναρίδου 1. Κωνσταντῖνος Ἰωαννίδης 1. Σ. Μεζίκης 1. Πολ. Γ. Παχειδης 1. Δ. Μαλιαδης 1. Ν. Φαληρεὺς 1. Αἰκ. Παράσχου 1. Ἀμαλία Δ. Πετρίδου. 1. Δωροθέα Ν. Μαντζαβινίδου 1. Ἀλ. Β. Χαραυδριμίδης, Πρωθυεὺς 1. Α. Παπαδόπουλος (ιατρός) 1. Ι. Μ. Βασιλειάδης. 1. Κων. Ἐμμ. Κουκάκης 1. Ἀλέξιος Χατζόπουλος 1. Ἡλίας Β. Προκοπιάδης 1. Ἐλευθέριος Βαρναλίδης 1. Γεώργιος Ταπκαῆς 1. Πέτρος Κ. Τριχόλης (Μαδυστινός) 1. Σωτ. Χ' Μιχαῆλ 1. Ἰ. Τσίτσου 1. Ἰωάννης Περιπόπουλος 1. Ἰερομόναχος Ἰωαννίκιος Λετρίνικο 1. Βάλαμος Ἀλιμονίδης 1. Θεόδωρος Γ. Παπαδόπουλος 1. Ἰωάννης Κεφαλᾶς 1. Φωκίων Ἀναστασιάδης 1. Ἀλέξανδρος Γ. Γαδαυτοῦ 1. Σάββας Κ. Ἰωαννίδης 1. Σωκράτης Δ. Γεωργίου 1. Καρ. Καλογερόπουλος 1. (α'. ψάλτης Ἀγίου Μηνᾶ Ὑψωμαθ.). Ἀλέξανδρος

Καλογερόπουλος 1. Ἀλέξανδρος Ξανάκης 1. Ἐμμανουὴλ Ὀρρανόπουλος 1. Δ. Δημητριάδης 1. Διογένης Πούρας 1. Κωνσταντῖνος Εὐγενίδης 1. Σοφοκλῆς Αἰζαρίδης 1. Παναγιώτης Γ. Ἰωαννίδης (διδάσκων) 1. Ἐλπίδης Κωνσταντίνου Πάλλης 1. Σταῦρος Α. Ἀναγνωστίδης 1. Ἀχιλλεὺς Σαλταφεριδῆς 1. Κωνσταντῖνος Γλιτσὶς 1. Ἰωακείμ Ι. Ὀχανίδης 1. Ἰωάννης Ἰωαννίδης 1. Πρακλῆς Μυρομάτης 1. Βασίλειος Βασιλειάδης 1. Νικόλαος Ἐμ. Σκαρλάτου 1. Νικόλαος Αἰζαρίδης 1. Γ. Ν. Ἀποστολίδης 1. Α. Φιλιππίδης 1. Βενιαμίν Ι. Σισμανόγλου 1. Μιχαὴλ Θεοχαρίδης 4. Ἰωάννης Κυριακίδης 1. Χ. Δ. Ἀναγνωστίδης 1. Ἰωάννης Γ. Ροδόλας 1. Παναγιώτης Κουρεὺς 1. Ἀναστάσιος Π. Σαδουλόπουλος 1. Δημήτριος Α. Συρακίδης (Κουρεὺς) 1. Ἑλένη Γρηγοριάδου 1. Ἰωάννης Χριστόπουλος 1. Ἐλισσαῖος Δ. Κανάρης (Χαλκοπώλης) 1. Ἀναστάσιος Μαντζαβίνος 1. Πέτρος Ἰωαννίδης 1. Νικόλαος Κωνσταντινίδης 1. Γεώργιος Βασιλείου 2. Ματθαῖος Τζελέπης 1. Χαρίλαος Δημητρίου 1. Νικόλαος Πρακλίδης 1. Ναὺμ Γαβριλοβίτς 1. Εὐστράτιος Κ. Καβαλίδης 1. Ἀντώνιος Σωτήριανου Χαλμαῖ 1. Εὐστράτιος Δημητρίου Μουτσουνέλη 1. Ἱερομόναχος Πέτρος Κάσου 1. Μοναχὸς Θεοδόσιος Κάσου 1. Δημήτριος Χαρχαλάμπους 1. Γεώργιος 1. Παναγιώτης Γ. Ἀγαπητίδης (Γραμματοκομιστὴς Πατριαρχείων). 1. Δ. Δήμιτσας 1. Ἀλέξανδρος Κ. Βαττίκας 1. Ἀνέττα Κιτριλάκη 1. Ἀναστάσιος Ν. Μαντζαβίνος 1. Ἐμμανουὴλ Χ. Παύλου 1. Μ. Ἐμμανουελίδης 1. Τ. Δ. Καραγιάννη 1. Π. Γ. Τζοπάνογλου 1. Ι. Δ. Ἀλιζογλου 1. Δ. Πέκιος 1. Α. Φουντούδης 1. Γ. Χρηστίδης 1. Θ. Ἀραβίδης 1. Δ. Καλλίας 1. Ν. Κόμης 1. Νικόλαος Πέκιος 1. Ἐμμ. Φραγκόπουλος 1. Μουραβιάρ Γ. Τζοπάνο-

γλου 1. Ἐμμανουὴλ Χ' Ἰσαίου 1. Παντελῆς Κρίθας 1. Κωνσταντῖνος Ἱεροδιάκονος Ζιδαῆς 1. Ἰωάννης Μιχ. Κρητικός 1. Κ. Γρηγοριάδης 1. Κουμιάνης Γ. Τζοπάνογλου 1. Ἀντώνιος Βασιλειάδης 1. Ἐμμανουὴλ Παρπουνίδης 1. Ἀλέξανδρος Πανουργιάδης 1. Ἀἰζαρος Φοντούδης 1. Χρίσιπος Σαλταφεριδῆς 1. Παναγιώτης Σχοινῆς 1. Κωνσταντῖνος Παραφάνωφ 1. Χαρχαλάμπους Δικαστόπουλος 1. Παν. Δ. Πόππορος 1. Νικόλαος 1. Σερλιδάκης 1. Πέτρος Ἀθανασιάδης 1. Κωνσταντῖνος Γ. Καραντζόλας 1. Ἀνδρέας Μετασχεῖνης 1. Λεωνίδας Ζαῖρης 1. Γ. Παπαδόπουλος 1. Βασίλειος Χ' Ἀθανασίου 1.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρακτι φροντίδι τοῦ Αἰδευσιμωτάτου Πατρὸς Ἰακώβου, Ἱεροστατήρου Ἐκκλησίας Ἀγίου Πατριλεήμονος ἐν Κοσσυνητιῶν, 2.

οἱ ἐκ τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Δημήτριος Ἀνθουλίδης 1. Ἀνώνυμος 1. Τιμολέων Σοφριανός 1. Σπορίδων Βλάχος 1. Γ. Χ. Ἀριστείδου (Ἐρίσιος) 4. Ἰωάννης Μ. Βενέρης 1. Θεοδόσιος Ἱεροδ. Ἱερήτης 1. Κωνσταντῖνος Α. Φωτόπουλος 1.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρακτι φροντίδι τοῦ ἱερολογιωτάτου Κ. Σταματίου Πρ. Διακόρου Ἐκκλησίας Ἀγίου Πατριλεήμονος ἐν Κοσσυνητιῶν.

Νικόλαος Πολύζος (Καρπεννήσιον). Σώμ. 1. Νικόλαος Κατζίμπας (Καρπεννήσιον). 1. Κωντῖνος Ι. Καραδημητρόπουλος (Καρπεννήσιον). 1. Χρῆστος Πολύζος (Καρπεννήσιον). 1. Δημήτριος Κ. Σιμώτας (Καστοριά). 1. Εὐθύμιος Ἀναστασίου 1. Γεώργιος Θ. Κονδύλης (Εὐρυτανία). 1. Ἰωάννης Μεταξόπουλος 1. Ἀνδρέας Καραλόπουλος 1. Μιχαὴλ Φόρσις (Χίος). 1. Χατζῆς Κ. Τσοῦρος 1. Ἀναστάσιος Πα-

παδόπουλος (Χίος). 1. Κωντίνος Ν. Στρατιδης (Χίος). 1. Ιωάννης Σκυργαννούδης (Χίος). 1. Στυλιανός Σκυργαννίδης (Χίος). 1. Κωντίνος Ιωάννου Βούτας (Χίος). 1. Παναγιώτης Φόρσος (Χίος). 1. Κωντίνος Κατσάραρος (Χίος). 1. Θεοτόκης Λισσάκος (Χίος). 1. Παναγιώτης Νικολάου Τσαπῆ (Χίος). 1. Παναγιώτης Νικολάου Μπιλῆ (Χίος). 1. Ανδρέας Σ. Μηνόπουλος (Τούζλα). 1. Μηνῆς Παλακινίδης (Τούζλα). 1. Σάββας Δ. Στάκος (Τούζλα). 1. Δημήτριος Γ. Τσικίνας (Τούζλα). 1. Γεώργιος Μενιάδης (Τούζλα). 1. Βασίλειος Μπαλιλῆς (Τούζλα). 1. Παπᾶ Ἡλίας (Χίος).

Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ αἰδευοτάτου Πατρὸς Βασιλείου Δαρπιδίου, ἱερέως.

Βενέδικτος Γεωργιάδης (Πατριαρχεῖα). 2. Σπυρίδων Α' Παπαγγελῆς (Πατριαρχεῖα). 1. Μενέλαος Ταρλίδης, (Διανοητ. ἀστικῆς Σχολῆς Φαναρίου). 1. Κωντίνος Θωσανίδης. † Ἀρχιμανδρίτης Εἰρηναῖος, ἱερατικῶς προϊστάμ. (ἱεραλ. Ἐδινὲ Καπί). 1. Ἱεροδιάκονος Πυλῶκαρπος Τροχάνης (ἱεραλ. Ἐδινὲ Καπίου). 1. Ἱεροδιάκονος Ἀγαθαγγεῖλος Π. Ἰωαννίδης (Ταταούλοις). 1. Ἡλίας Ι. Κυριαζόπουλος (Ἐδινὲ Καπίω). 1. Θεολόγος Μ. Θεολογίδης (Ἐδινὲ Καπίω). 1. Νικόλαος Χ' Ἀντωνίου (Ἐδινὲ Καπίω). 1. Δημήτριος Ριζόπουλος (Ἐδινὲ Καπίω). 1. Δημήτριος Κωνσταντινίδης (Ἐδινὲ Καπίω). 1. Νεόφυτος Ἱεροδιάκονος Π. Ακαπαδαρίου (Ἱεροσπουδαστής). 1. Ἀνθιμος Ἱεροδιάκονος Τοργόλης 1. Ἰάκωβος Νικολάου Ἱεροσπουδ. (Μεσσηνίσις). 1. Νεόφυτος Βαρθολαίου. (Ἱεροδιάκονος) 1. Σωφρόνιος Καρτεπιάδης, Ἱεροδ. (Ἱεροσπουδαστής, ἐκ Σμύρνης). 1. Ἰωάννης Π. Α. Ἀβερκιάδης (Ἱεροσπουδαστής). 1.

Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τῆς ἀλλοτρίου Κ. Ἰωαννίνας Κεριαζῆ, διευθυντρίας τοῦ ἐν Κουσγουντζούκῳ Παρθεναγωγείου.

Σμαρκάδης Κυριαζῆς (Κουσγουντζούκον). 1. Εὐκλεία Εἰ-

κασσιπενταρίδου, πρῶτην διευθύντρια νηπιαγωγείου καὶ διδάσκαλος Παρθεναγωγείου (Κουσγουντζούκον) 1. Ἀναστασία Παπαδοπούλου. 1. Ν. Κ. Κωνσταντινίδης 1. Μ. Καστελλανού. 1. Ἑλένη Βλάχου. 1. Σοφία Σταυροπούλου (Κοντοσκάλιον). 1. Γεώργιος Πατχαλίδης (Κανδυλλί). 1. Δ. Μακρογιαννίδης. 1. Νικόλαος Α. Ἀψούρης. 1. Γεώργιος Φάλλης. 1. Ἀντώνιος Δ. Χατζόπουλος. 1. Εὐάγγ. Γ. Ζαρόπουλος. 1. Πέτρος Δ. Μάκος 1. Δημήτριος Β. Σούλας 1. Σ. Ὁρειστίδης, (Ἱεροφύλακτος) 1. Ἐλευθέριος Ἀναστασιάδης 1. Κωνσταντίνος Τρίπου. 1. Ἰωάννης Ράλλης 1. Ἰ. Ἀκταρίδης. 1. Ἐμμανουὴλ Γ. Κόκκινος.

Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Χρήστον Ν. Ζέρβα (Κουσγουντζούκον).

Χρήστος Ν. Σέρβας (Ἡπειρώτης). Σώμ. 20. Ἀναστάσιος Π. Κάππος (Ἡπειρώτης). 10. Σπυρίδων Δ. Μπούφης (Κριοπώλης). (Ἡπειρώτης). 5. Πέτρος Ν. Ζέρβας. (Ἡπειρώτης). 2. Σπυρίδων Ν. Σωτηριάδης. (Ἡπειρώτης). 1.

Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Ἀρθίου Σχοινῆ (Κουσγουντζούκον).

Ἀντώνιος Πιλιτζῆς (Κουσγουντζούκον). Σώμ. 1. Παναγιώτης Σκενδέρης (Χίος). 1. Στυλιανός Καμπούρογλου. 1. Ἀνίστης Σακρβίλης (Κων)πολῆς). 1. Δημήτριος Χαριζόπουλος (Ἀρβανιτοχώριον). 1. Ἰωάννης Δαρπιδῆς (Χίος). 1. Νικόλαος Καμπόζης (Μίγα Ρεῦμα) 1. Νικόλαος Πούλης. (Σαντορινῆ). 1. Ἰωάννης Μετίνης (Μυριοφύτον) 1. Ἀλέξανδρος Σιράρχλους (Χίος) 1. Σταῦρος Πούλης (Χίος). 1. Εὐρυθεΐδης Σαλεμενάκης (Χίος). 1. Κωνσταντίνος Τοπούζης (Κων)πολῆς). 1. Ἰωάννης Κυριακόπουλος. (Κων)πολῆς) 1. Ἀχιλλεὺς Γιαννακόπουλος (Αἶνος). 1. Δημήτριος Τριγωνάκης. 1.

*Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Ξενοφάνους
Τζίνουλου (Κουσυκιου).*

Ξενοφών Τζίνουλος (Κουσυκιον). Σώμ. 1. Ἀριστείδης
Ἀιναδζόγλου (Βλάχκα). 1. Χαρλάμπας Ἀιναδζόγλου
(Βλάχκα). Ὀδυσσεύς Μαρινάκης (Πέραν). 1. Νικόλαος Ἰερ-
δανόπουλος (Βλάχκα). 1. Κωνσταντῖνος Βαλασάκης (Βλάχ-
κα). 1. Μιλτιάδης Καρδελλάς (Βλάχκα). 1. Κωνσταντῖνος
Φλώρος (Μ. Ρεῦμα). 1. Νικόλαος Πιταρίδης (Γ'ρωμαθία) 1.
Γεώργιος Πιστόφ (Πέραν). 1. Σωτήριος Καλίτσας (Μακρο-
χώριον) 1.

*Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Κωστάκη Ἰωάννιδου,
στρατιωτικοῦ Φαρμακοποιῦ (Κουσυκιου).*

Α. Ἀποστολίδης Βέης (ιατρός) (Βεθίκιον). 1. Καλλιόπη
Ἀποστολίδου Βέη (Βεθίκιον). 1. Ἄννα Νικολαΐδου (Τζεγ-
γέλκιοι). 1. Ἀθηνᾶ Κ. Ἰωαννίδου (Κουσυκιον). 1. † Πα-
τήρ Χριστόφορος Ξεντίς, πρ. πρωτοψάλτης ἐκκλ. Ἀγίου
Παντελεήμονος Κουσγουντζουκίου. 1. Ζαφειρὸς Ἀνανιάδου
(Κουσυκιον) 1. Γεώργιος Καπούς (Κουσυκιον) 1. Ἰωάννης
Σταματίου (Κουσυκιον) 1. Χρῆστος Ἀνδρίου Κελομβία.
(Κουσυκιον) 1. Σταῦρος Φ. Μελαγχροινός (Κουσυ.) 1. Κω-
στής Ἐμμ. Πανᾶς (Κουσυ.) 1. Ἰωάννης Δ. Βουλγαρίδης.
(Κουσυ.) 1. Ἀντώνιος Ἡλιάδης (Κουσυ.) 1. Μιχαὴλ Πε-
τρίδης (Κουσυ.) 1. Πέτρος Παπᾶς (Κουσυ.) 1. Θάλια Ἰ-
δίουλου. (Διπλοκιδόνιον). 1.

*Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Β. Π.
Οὐραήλογλου.*

Β. Π. Οὐραήλογλου (Κουσυκιον). Σώμ. 4. Ἀγάπιος
Διαμάντογλου. 3. Ι. Η. Φερμάνογλου 4. Σ. Γ. Παπάζο-
γλου. 1. Στυλιανὸς Διαμάντογλου (Χαλκηδών). 4.

*Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Μάρκου Περτεπέ.
(Κουσουεντζούκιου).*

† Ἀρχιμανδρίτης Διονύσιος (Κουσυκιον) Σώμ. 2. Ἀλέξαν-
δρος Σιλβετρός (ιατρός) (Κουσυκιον) 1. Ἐμμ. Παναγιω-
τίδης (Κουσυκιον). 1. Γ. Ε. Γιαζητζόγλου (Κουσυκιον). 1.
Ν. Ι. Ἀρσέπογλου (Κουσυκιον). 1. Δ. Γ. Γρυμάλδης Κουσυ-
κιον. 1. Π. Θεοδωρίδης (Κουσυκιον). 1. Ματθ. Τσιτσι-
μελῆς. Λάζαρος Θωμ. Καρπλάζος (Μακεδών). 1. Ἀλέξαν-
δρος Νικολαΐδης. 1. Α. Πιαλόγλου (Κουσυκιον). 1. Κ.
Κιμπρίδογλου. (Κουσυκιον). 1. Ἀρ. Ἰσμουρίδης (Κουσυ-
κιον). 1. Ἀδελφοὶ Δάγκκα. (Ἡπειρώται). 1. Ξενοφών Δζί-
νογλου (Κουσυκιον). 1. Ν. Ἀθανασιάδης (Κουσυκιον). 1.
Παναγιώτης Σταυρίδης (Κουσυκιον). 1. Ἰωάννης Ν. Κιμ-
πρίτης (Κουσυκιον). 1. Α. Γ. Σαλβιστριάδης (Κουσυκιον) 1.
G. Mavrodieff (Κουσυκιον) 1. Ν. Καραγιαννόπουλος
(Κουσυκιον). 1. Θρασύδουλος Δ. Μισιγγριάδης (Κουσυ-
κιον). 1. Γεώργιος Ἐπαμεινώνδας (Κουσυκιον). 1. Βαλά-
σης Ζαχάρωφ (πλοίαρχος) (Βουγιούκ-δερί). 1. Ξενοφών Ζα-
χάρωφ (πλοίαρχος) (Βουγιούκ-δερί). 1. Ἀνδρέας (πλοίαρχος)
(Βουγιούκ-δερί). 1. Μάρκος Περτεπίς (Κουσυκιον). 1. Νεό-
κλητος Γαϊτανίδης (Ὀρτάκιοι). 1. Ἰωάννης Κούμας (Πέ-
ραν) 1. Ἰωάννης Σερεματάκης (Πέραν). 1. Θεμιστοκλῆς
Τουβλατζόγλου (Πέραν) 1. Ἰωάννης Δρακόπουλος (Ὀρτά-
κιοι). 1. Γεώργιος Ἰωαννίδης (Φανάριον) 1. Δημήτριος Πε-
τσιλᾶς (Τατκόουλα). 1. Κερνήλιος Βαλαβάνης (Πέραν) 1.
Σόλων Ρουμῆς (Φανάριον). 1. Π. Δαρχεβιργίδης (Κούμ-
ακπού). 1.

*Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Βασιλείου
Χρησιδίου.*

Βασίλειος Χρησιδίου (Κουσυκιον). Σώμ. 1. Διαμαντῆς

Δικμυντόπουλος. 1. Όμηρος Ίωαννίδης. 1. Πολίμαρχος. 1. Στέφανος Χρηστίδης. 1. Ίωάννης Καρδατλάρης. 1. Κ. Ι. Σκορδής. 1. Άθηνά Χρυσοχέρι. 1. Σαραντής Χούλης. 1.

*Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Ἰωάννου
Παππαδοπούλου (Κουσύκου).*

Ίωάννης Παππαδόπουλος (Κουσύκιον). Σώμ. 1. Ίωάννης Σ. Τριανταφυλλίδης (Κουσύκιον). 1. Περικλῆς Σαρταρογλου (Κουσύ.). 1. Κωνσταντίνος Γεωργιάδης (Κουσύ.) 1. Πέτρος Μυυρομαάτης (Κουσύ.) Βασιλείος Δ. Φαρμακίδης (Κουσύ. 1. Δημοσθίνης Α. Κολουβίας. (Κουσύ.) 1. Ανδρέας Γ. Κατπουδης (Κουσύ.) 1. Θωμάς Μανιάτης (Κουσύ.) 1. Θεμιστοκλῆς Κ. Δ'ελαπτιδης (Κουσύκιον) 1. Παναγιώτης Χ. Καρχαρυλλίδης (Κουσύ.) 1. Κ. Παππα-Δημητρίου (Κουσύ.) 1. Ξεν. Μαυρόπουλος. 1. Κωνσταντίνος Παπαλῆς. (Κουσύ.) 1. Μιλτιάδης Βίγγας (Κουσύ.) 1. Δημήτριος Ίσμουριδης. (Κουσύ.) 1. Στέφανος Στιράνογλου (Κουσύ.) 1. Henri Parnassa (Κουσύ.) Georges D. Tiacovitch (Κουσύ.) 1. Δημήτριος Γιαμάς (Κουσύ.) 1. Αρίσταρχος Ξεντής. (Κουσύ.) 1.

*Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Μιλτιάδου Βίγγα.
(Κουσυουτιζούκιου).*

Μιλτιάδης Βίγγας (Κουσύ.). Σώμ. 1. Φώτιος Δ. Καλιοντζόγλου (Κουσύ.). 1. Κ. Ρηγόπουλος (Κουσύ.). 1. Δημήτριος Τζολάκογλου (Κουσύ.). 1. Νικόλαος Αργυριάδης (Κουσύ.) Λεωνίδας Αιδωνίδης (Κουσύ.) (Νικόλαος Κωκλωπιδης (Θεραπεία). 1. Κυριακός Κυριακόπουλος (Υψωμυθία). 1. Νικόλαος Βίγγας (Ορτάκιου). 1. Κωνσταντίνος Βίγγας (Κουσύκιον). 1. Αργύριος Σμαώτας (Βραίλα). 1.

*Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Ἐμμανουήλ
Λαϊλεμίδου (Κουσύκιου).*

Ἐμμανουήλ Λαϊλεμίδης (Κουσύκιον). Σώμ. 2. Ίωάννης Γεωργαντόπουλος 1. Κωνσταντίνος Κισσίνης 1. Ἐμμανουήλ Κωνσταντινίδης 1. Νικόλαος Ἰορδανόπουλος 1. Ὀδυσσεύς Βίγγας 1. Νικόλαος Κοπιλακίδης 1. Φ. Ν. Βίγγας. 1. Ίωάννης Καλλιθερούσης 1. Στέφανος Μοσκογιαννίδης. 1. Εὐθύμιος Ἰορδανίδης. 1. Μιχαήλ Σ. Καμρώνας 1. Γεώργιος Καρύδης. 1. Γεώργιος Καμρώνας. 1. Δημήτριος Τζολάκογλου. 1. Σταῦρος Γ. Γιακμόπουλος. 1. Ανδρέας Δούκαρης. 1. Βασιλείος Κισσίνης. 1.

Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Ἰωάννου Σοφριανοῦ.

Ίωάννης Σοφριανός. (Κουσύκιον). Σώμ. 1. Γ. Μαυροδίαρ. (Κουσύ.). Σπυριδών Μάρκοβιτς (Κουσύ.). 1. Θωμάς Μαλαγγαρίδης (Κοντοσκάλιον). 1. Ἐλευθέριος Στεφάνου (Ραιδεστός). 1. Ανδρέας Δεγαίτας. 1. Μιχαήλ Πίντζας. 1. Κοσμάς Ν. Λαζαρίδης. 1. Γρηγόριος Σταθραήλ. 1. Φώτιος Δοκμετζόγλου. 1. Εὐάγγελος Γ. Εὐαγγελίδης. 1.

*Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Κλήμεντος
Πολατίδου.*

Κλήμης Πολατίδης (Κουσύκιον). Σώμ. 4. Ίωάννης Σ. Σπαθάρης. (φριεπτής τῆς ἐν Κίβω Πν. Ἀκαδημαίας) 1. Α. Μωραίτης. (Χαλκιδών). 1. Βασιλείος Κλαδόπουλος (Χαλκιδών) 1. Δημ. Μιστοράκης (Χαλκιδών). 1.

*Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Ἰωάννου Κ.
Τασσόγλου.*

Ίωάννης Τασσόγλου (Κουσύκιον). Σώμ. 1. Θεολόγος Λοβέρδος. (Κουσύκιον). 1. Λάζαρος Μηνά. (Χρυσούπολις).

1. Α. Χρ. Κερρής. (Καρπεννήπιον). 1. Στυλιανός Κ. Ζωγράφου (Χρυσούπολις) 1. Ἀλέξανδρος Δαυίδ (Κων)πολις). Ἰωάννης Κασσίσογλους (Κων)πολις). 1. Ἀρισταίδης Ἀναστασιάδης (Κων)πολις). 1. Ἰωάννης Δ. Παπαζογλους (Χρυσούπολις) 1. Ἀθ. Χ. Καρίπης (Χρυσούπολις) Σώμ. 1. Σταύρος Κ. Τασσόγλου. 1.

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Γεωργίου
Καραγιαννοπούλου.*

Κωνσταντῖνος Ἐπαμεινώνδας (Κουσγ)χιον) Σώμ. 1. Γεώργιος Πλοίαρχος (Κουσγ.). 2. Jean écrivain de M. M. (Κουσγ.) 3. Δημήτριος Βλυσίδης (Κουσγ.) 4. Γ. Παπαγιάννης (Κουσγ.) 5. Γ. Α. Σκραφάκης. (Κουσγ.). 1. Χ. Ν. Ἀιδάδογλου 7.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Ἰωάννου Παπαζήση, (Ἑπειρώτου), (κρεοπόων ἐν Ἰδζυλνι) (Κουσγ)χίον).

Ἰωάννης Παπαζήσης (Ἑπειρώτης). Σώμ. 1. Βασίλειος Ἰωάννου Παπᾶ (Ἑπειρώτης). 1. Κωνσταντῖνος Ἰωάννου Παπᾶ (Ἑπειρώτης). 1. Δημήτριος Ἰωάννου Παπᾶ. 1. Γεώργιος Δημητρίου (ἐν Χάλκη). 1. Παναγιώτης Ἀναστασίου Τζώλης (Ἑπειρώτης). 1. Χρῆστος Κώστας (Ἑπειρώτης). 1. Θεόδωρος Χρήστου Παπᾶς (Ἑπειρώτης). 1. Γεώργιος Παναγιώτου Μανέκας (Ἑπειρώτης) 1. Ἀναστάσιος Ἀθανασίου Μανέκας (Ἑπειρώτης) 1. Λαμπρινός Χρήστου Παπαζήση (Ἑπειρώτης) 1. Εὐαγγελινὴ Βασιλείου Παπᾶ (Ἑπειρώτης) 1.

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Οὐραήλ Σ.
Οὐραήλογλου (Κουσγ)χιον)*

Οὐραήλ Σ. Οὐραήλογλου (Κουσγ)χιον). Σώμ. 1. Σταύ-

ρος Β. Πατριδης. (Φενάριον). Νικολάκης Μ. Παλόγλου. (Κιρεσσέτζης). 1. Φιλοκλῆς Βασιματζίδης (Κουσγ)χιον). 1. Βασίλειος Φωτιάδης. 1. Γεώργιος Παύλου. 1. Γεώργιος Βασιλείου. 1. Δημοσθένης Σταύρου. 1. Παῦλος Λιοντίου. 1. Ἰωακίμ Ἰωάννου. 1. Γεώργιος Στιφάνου 1.

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι τοῦ κ. Νικολάου Παλαιολόγου
(Κουσγ)χιον).*

Δ. Φραγκόπουλος 2. Ε. Λιοντόπουλος 1. Κ. Δ. Μουραμάτης 1. Δ. Τσμουρίδης 1. Γ. Μουρατιδης 1. Ἰωάννης Ἀθανασιάδης 1. Βασίλειος Δζήμος 1. Ἀντώνιος Σούδας 1. Ἀδράμα Μάγιοκλους 2. Χαδζής Νικολῆς Δημητριάδης 2. Χαράλαμπος Ἀιδάδογλους 1.

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Σπυρίδωνος
Λιοντοπούλου (ἀρχιτέκτονα).*

Σπυρίδων Λιοντόπουλος (Κουσγ)χιον). 1. Henri Fridment. 1. Γεώργιος Λύγουστίνης 1.

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Νικολάου
Νικηγοράκη (Πασᾶ-Λιμανιῶ (Κουσγ)χίον).*

Ξενοφών Ἰωαννίδης (Χρυσούπολις) 1. Ἰωάννης Ἰωαννίδης 1. Γαβριήλ Σιμώτας 1. Σαρακλῆς Μαγουλάς 1. Ἀθ. Τζιζιράς 1. Γεράσιμος Τζιζιράς 1. Κ. Βιγγόπουλος 1. Δημοσθένης Κοτῶνης 1. Δημήτ. Κοτῶνης 1. Ἀναστάσιος Ἀναστασιάδης 1.

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Ἀποστόλου Β.
Βαγδάτλη (Χρυσούπολις).
(ἐν Χρυσούπολει).*

Ἀλ. Α. Σμαρίπας. 1. Ἰωάννης Παντελῆς 1. Θεοδόσιος Βασιλείου 1. Νικόλαος Χρηστίδης 1. Ἰωάννης Ε. Λαζαρίδης 1. Παναγιώτης Θεοδοσιάδης 1. Ἀπόστολος Χ' Ἡ-

πειρώτης 1. Ἀριστόβουλος Δημητριάδης. 1. Θεόδωρος Τριανταφυλλίδης. 1. Χαράλαμπος Ἰωαννίδης Λίαν 1. Κωνσταντίνος Σινανίδης 1. Πλάτων Ἰωαννίδης 1. Ἀλιζάνδρος Β. Βαγδατλῆς 1. Ἀπ. Β. Βαγδατλῆς 1.

Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Κωνσταντίνου Γκίνη, (Ἡπειρώτου) (Χρυσούπολις).

Κωνσταντίνος Γκίνης (Ἡπειρώτης). Σώμ. 1. Πλάς Προδρόμου (Διπλοκιδόνιον). 1. Σάββας Κωνσταντινίδης (διδάσκαλος Τουρκικῆς). 1. Κωνσταντίνος Καρρῆς (Φανάριον). 1. Γεώργιος Μ. Ἀράπογλου (Ἰδζαδισ). 1. Ἀπόστολος Γκίνης (Ἡπειρώτης). 1. Γεώργιος Τραστῆλης (Αμμιεύς). 1. Γεώργιος Σ. Νάκου (Σταυροσκάδιον). 1. Κωνσταντίνος Μουζίνας (Χρυσούπολις). 1. Παναγιώτης Πανταζῆς (Πέραν). 1. Ἰωάννης Αἰζαρίδης (Χρυσούπολις). 1. Ἀλιζῆος Κομνινδούρος (Χρυσούπολις). 1. Εὐάγγελος Χ' Νικολάου (Χρυσούπολις). 1.

Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Παντολέοντος Ε. Καλογριώτου ἐν Χαλκηδόνι.

† Ἀρχιμανδρίτης Ἰωακείμ (Χίος). 1. Παντολίων Β. Καλόγνωμος (Χαλκηδών). 2. Χρηστάκης Δ. Κοντοστεριάδης. 1. Γεώργιος Π. Αμπράκης. 1. Κωνσταντίνος Β. Γιουβίτης. 1. Ἰωάννης Δ. 1. Σπυρίδων Δ. Βασιτσόπουλος. 1. Θωμᾶς Δ. Τσαθλῆ. 1. Ἀπόστολος Δ. Κοντοστεριάδης. 1. Δημήτριος Στεργίου Κατσάκη. 1. Θωμᾶς Θ. Μαντζικοπούλος. 1. Ἀθανάσιος Θωμᾶ Νάκης. 1. Θεολόγος Γ. Λαγαρίδης. 1. Ἀθανάσιος Δεριτζῆς. 1. Δημήτριος Π. Δοστιάδης. 1. Ἀνίστης Γαϊτάνοπούλος. 1. Ἀλιζάνδρος Παππαδόπουλος. 1. Α. Γ. Γενή-δωνιάς. 1. Βασίλειος Α. Φυλίδης. 1. Ἀλιζάνδρος Ξαυθόπουλος. 1.

Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ ἐλλογιμοῦ κ. Ἰορδάνου Α. Αἰθαλίδου, διδασκάλου τῆς Σχολῆς Χαλκηδόνος.

Ἰορδάνης Α. Αἰθαλίδης (Χαλκηδών). Σώμ. 1. Αἰώνδρος Α. Ἀρβανιτάκης. 1. Γ. Γεωργιάδης. 1. Νικηφόρος Ἰεροδιάκονος. 1. Δημήτριος Β. Χατζίδης. 1. Ἱερεὺς Ἀθανάσιος Χ' Ἀποστόλου Ἰμερίου. 1. Ἀν. Ἀθανασιάδης. 1. Α. Σioros. 1.

Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι τοῦ κ. Κωνσταντίνου Μάνδικα ἐν Χαλκηδόνι.

Κ. Μάνδικας (Χαλκηδών). 1. Ζ. Ἰατρόπουλος (Χαλκηδών). 1. Κ. Καρτίδης (Χαλκ.) 1. Γεώργιος Ἀθανασίου (Χαλκηδών). 1. Ν. Δ. Γούδας. (Χαλκηδών.) 1. Κ. Παπαθανασίου (Χαλκ.). 1. Θωμ. Χατζόγλου (Χαλκ.). 1. Στυλ. Θωμαΐδης (Χαλκ.). 1. Ἀλιξ. Καστρινός. (Χαλκ.) 1. Α. Παππαδόπουλος (Χρυσούπολις). 1. Α.Χ. Καμάρας (Χαλκ.) 1. Ach. Court (Χαλκ.). 1. Ἀ. Δημητριάδης (Χρυσούπολις) 1. Βλάσιος Ἰορδάνου (Χρυσούπολις). 1. Στυβρός Π. Βαρόπουλος (Χαλκ.). 1. Ἰωάννης Σ. Γιαννιός (Χαλκ.). 1.

Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τῆς κ. Σοφίας Ι. Ἀθανασιάδου (Χαλκηδών).

Σοφία Ἀθανασιάδου (Χαλκηδών). 1. Αἰκατερίνη Γ. Βλαστήρη (Χαλκηδών). 1. Κωνσταντίνος Παυλίδης (Χαλκηδών) 1. Φραγκούλης (Χαλκηδών). 1.

Τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ ἱερολογιωτάτου ἱεροδιδασκάλου κ. Γερμανοῦ Ἀναστασιάδου (Ἰψώμαθια).

Π. Β. Μελιτόπουλος (Ἰψώμαθια) 1. Γρηγ. Π. Μουρατίδης, φαρμακοποιός. (Κοντοσκάλιον). 1. Κωνσταντίνος Γ.

Μαυροβύδης (Μακροχώριον) 1. Δημήτριος Π. Ἀρξόγλου (Υψωμαθεία) 1. Ἡρώς Δ. Καλλιφρων (Υψωμαθεία) 1. Κωνσταντῖνος Στουγιαννίδης (Κοντοσκάλιον) 1. Κωνσταντῖνος Δημητριάδης (Υψωμαθεία) 1. Φ. Β. Πατχαλίδης (Υψωμαθεία) 1. Ἀνδρέας Ἰωάννου (Υψωμαθεία) 1. Λάζαρος Πολυχρονιάδης (Κοντοσκάλιον) 1.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Μ. Ἀγγελίδου (Ἡέραν).

Μ. Ἀγγελίδης. Σώμ. 1. Ἀρτεμισία Ἀγγελίδου. 1. Κυριακή Ἀλεξοπούλου. 1. Ἀμαλία Βαρυιάδου. 1. Jean Corpi. 1. Χ. Ἰ. Ἰωαννίδης. 1. Ν. Δ. Παππαθανασίου. 1. Δ. Παπάδης. 1. Π. Βονοφακίδης. 1. Κ. Θιοχαρίδης. 1. Σ. Χ. Ζουμπούλογλου. 1. Ὁδ. Σιτακνογλου. 1. Α. Papahelia. 1. Μ. Ε. Μωραΐτης. 1. Σ. Ἀγγελῆς. 1.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Φωτίου Ξηρουδάκη, διδασκάλου τῆς Σχολῆς Κοντοσκαλίου. (Κοντοσκάλιον).

Φ. Γ. Ξηρουδάκης. Σώμ. 1. Γ. Ζ. Ἀγγελικός. 1. Γεώργιος Β. Βαλάκας. 1. Δημήτριος Γ. Ρωσσόπουλος. 1. Κωνσταντῖνος Ράλλης. 1. Σοφίαν Εὐσταθιάδης. 1. Γεώργιος Λούβαρης (δικηγόρος). 1. Γεώργιος Μακρομαμάτης. 1.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Δημητρίου Κοῦρ (ἐν Ὑψωμαθείᾳ). (Υψωμαθεία).

† Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος, (προϊστάμ. Ἀγ. Μηνῆ) Σώμ. 1. Στέφανος Βυζάντιος, ἱεροδιάκονος Ἀγ. Μηνῆ. 1. Σωτήριος Σιάνης. 1. Μ. Γ. Γρηγοριάδου. 1. Ν. Χ. Παπαδόπουλος. 1. Χ. Π. Καλογερόπουλος. 1. Κ. Δημητριάδης. 1. Τ. Κουτσουβελής. 1. Ι. Ραπτόπουλος. 1. Ι. Κανδύλης. 1. Ι. Ζαφειρόπουλος. 1. Ζ. Μ. Ἀλεξιάδης. 1. Κ. Ζήκας. 1.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Ἀθανασίου Ἰωάννου (ἐκδότης Φυσικομαθηματικῶν).

Ἀθανάσιος Ἰωάννου. (Φιτάριον). Σώμ. 3. Ἰ. Χ. Σεφειριάδης, διευθυντὴς ἐκπαιδευτηρίων Κοντοσκαλίου 2. Χαράλαμπος Φωτιάδης, διδασκαλός (Κοντοσκάλιον). 1. Λεωνίδας Ζωγραφίδης, διδασκαλός. (Κοντοσκάλιον) 1. Γεώργιος Δ. Βαρβαγιάννης (Τζιβαλίον) 1. Γ. Π. Βεναιῆς Α'. ψάλτης (Τζιβαλίον). 1. Θεόγνωστος Ἀραβίδης Β'. ψάλτης (ἐν Τζιβαλίῳ) 1. Ἐφραίμ Χρυσάνθος Κ. (ἐν Τζιβαλίῳ). 1. Ἀδραχμ Παπαδόπουλος (Φωτηρᾷ). 1. Χαράλαμπος Παπᾶς (Φωτηρᾷ). 1.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ ἐλλογίμου κ. Κ. Καλλιγᾶ, διδασκάλου ἐν τῷ Ἐθν. ὀργανοτροπείῳ. (Ἐθν. Ὀργανοτροπείῳ).

Κωνσταντῖνος Καλλιγᾶς. Σώμ. 2. Αἰδισιμ. Πατὴρ Ζαχαρίας, ἱερεὺς ἐκκλ. ἱθν. ὀργανοτροπ.). 1. Γεώργιος Ι. Ἀντωνάρος. 1. Χατζῆ Ἰωάννης (ματιοφύλαξ). 1.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ ἐλλογίμου κ. Γ. Καρατζᾶ, διδασκ. καὶ παιδαγ. ἐν τῷ Ἐ. ὀργανοτροπείῳ Γεώργιος Καρατζᾶς. (Ἐθν. ὀργανοτροπ.). Σώμ. 1. Βασίλειος Τλιβίδης, (Διπλοκλόνιον). 1. Ἀλεξάνδρος Γεωργίου (Διπλ.). 1. Παντελῆς Σωτηριάδης. (Διπλ.) 1.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Βασιλείου Ἀναστασίου μαθητοῦ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς.

Σωφρόνιος Καριππιᾶδης ἱεροδ. (ἐκ Σαῶνης) (Θεολογ. Σχολ.). Σώμ. 1. Βασίλειος Α. Μακρῆς (Μ. τοῦ Γ. Σχ.) 1. Νικόλαος Α. Νικολαΐδης (Μ. τοῦ Γ. Σχολῆ). 1. Σπυρίδων Παπαδόπουλος (Μ. τοῦ Γ. Σχ.) 1. Ἀπόστολος Σιταρᾶς.

(Μ. τοῦ Γ. Σχ.) 1. Παντολίων Σταματάνης (Θεολογ. Σχ.) 1. Φώτιος Π. Ἡλιοῦ. (Μ. τοῦ Γ. Σχ.) 1. Ἀβέρκιος Ματθηνός (Θεολογ. Σχ.) 1. Δημήτριος Χ. Παρκνῆς (Θεολ. Σχ.) 1. Λεωνίδας Χριστοδούλου (Μ. τοῦ Γ. Σχ.) 1.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ ἡλλογίμου κ. Δημητρίου Χαρολαμπίδου, διδασκάλου τῶν Ἑλλ. καὶ Γαλλ. ἐν τῷ κατὰ Χαλκηδόνα Γαλλο-ἑλληνικῷ Κολλεγίῳ.

Δ. Χουρμούζης (Πέραν). 1. Σωκράτης Δ. Χουρμούζης (Πέραν) 1. Ἰωάννης Μελίδης, ἀρχιτέκτων. (Μουχλίων) 1. Κων]τίνος Ἀβρααμιδῆς, ἀρχιτέκτων (Φανάριον) 1. Δ. Γερακάρης 1. Κωνσταντίνος Κάμρωνας (Μουχλίων). 1. Γεώργιος Τακαντζᾶς (Βογατσιώτης). 1. Κωνσταντίνος Πρ. Γιωργιάδης (Φανάριον) 1. Ἠλίας Κ. Ρίζος (Χαλκηδών). 1.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Ἰωακείμ Κωνσταντινίδου, (ράβιου) (ἐν Γαλιτῷ).

Ἰωακείμ Κωνσταντινίδης (Γαλιτᾶ) Σώμ. 1. Κωνσταντίνος Ζηροκώστας (Γαλιτᾶ). 1. Γεώργιος Ζαχαριάδης. (Γαλιτᾶ). 1. Ἀγησίλαος Κουστογιαννόπουλος. (Γαλιτᾶ). 1. Ὅμηρος Τυχάνος (Γαλιτᾶ). 1. Ἰω. Χαρχμαντᾶς, ἱατρός (Γαλιτᾶ). 1. Κυριακός Ἰωάννου. 1. Γεώργιος Μανίδης. 1. Μιλτιάδης Μακρίδης. 1. Παναγιώτης Πυλίδης. 1. Ἰωάννης Κωνσταντινίδης. 1. Δῆμος Κορ. Γενήδουνη. 1. Ἰωάννης Δεσπινάκης. 1. Κωνσταντίνος Σαμάρης (μηχανικός). 1. Γεράσιμος Μπακράγας (Γαλιτᾶ). Πέτρος Ἰωαννίδης. (Γαλιτᾶ). 1.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Γεωργίου Α. Ἀραζοῦ (ἐν μικρῷ Ἀϊκαλῇ Γαλιτᾶ).

Ἀλέξανδρος Πρίτες (Γαλιτᾶς). Σώμ. 1. Δ. Σωμνίδης.

(Κων]πολις) 2. Ν. Δ. Νικολαΐδης. (Κ]πολις) 1. Γ. Δζαζόπουλος. 1. Π. Κ. Θεολόγος (Σίφνιος). 1. Κ. Σ. Τζηρείνης. (Κ]πολις). 1. Γ. Α. Ἀραζοῦς (Κ]πολις). 1. Θ. Δ. Χαλκιάς (Κ]πολις). 1. Χριστοδούλος Θ. Σαρρῆς (Μυτιόφυτον) 1. Ἀλέξανδρος Γ. Καράχος (Πέραμος). 1. Φραγγούλης Γ. Κολλαράκης (Γαλιτᾶ). 1. Γεώργιος Α. Ραφιλέτος. (Γαλιτᾶ). 1. Σινωρῶν Ζαχάρωφ (Βουργουκ-διδέ). 1. Κωνσταντίνος Σταυρομανουσάκης (Γαλιτᾶ). 1. Θεοδόσιος Δεπάστας. 1. Π. Ζ. Μαντζουρίδης (Μπαλῶν παζάρ ἀρ. 163). 1. Χ' Σωτήριος Σικάκης. 1. Ἰωσήφ Παππαδοπούλος. 1. Ἰωάννης Α. Ρόβης (Κυζικηνός). 1.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Πέτρου Β. Μίση. (ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ Μητροπόλεως).

Πέτρος Β. Μίσης. (Hôtel Metropole). Σώμ. 1. Ἰωάννης Γ. Ἀποστολίδης (Hôtel Metropole). 1. Θωμᾶς Τσαμπόλας (Πέραν). 1. Σπύρος Χ. Ἀθανασόπουλος (Πέραν) 1. Σηκάδης Ξανθοπούλος (Ξενοδοχείον Μητροπ.). 1. Ι. Κ. Μακρογιαννου (Πέραν). 1. Ἀντώνιος Κωνσταντινίδης (Ξενοδοχ. Μητροπ.). 1.

(Πέραν).

Νικόλαος Κ. Κουρούλης. 1. Ἀντώνιος Σιδερίδης. 1. Χρήστος Καπουδαγλῆς. 2. Θωμᾶς Τσαμπόλας. 1. Βασίλειος Μοσχονησιου. 2. Γεώργιος Καραντάρης. 3. Σάββας Δοκκάκη. 1. Δημήτριος Χριστοδουλίδης. 2. Λουκᾶνης Δούμας. 1. Λέωνδρος Βαττάκη. 2. Ἀθανάσιος Χρηστάκη. 1.

Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Δ. Πασαντῶνη, φοιτητοῦ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς.

Γ. Γιωργιάδης, καθηγητὴς ἐν τῷ Ζωγράφειῳ Πέραν.

Σώμ. 1. Κομνηνός Δοτζός. (Πέραν). 1. Π. Ἀνδρεάδης. 1.
Δ. Δοτζός (Hôtel Bristol). 1.

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τῆς κ. Οὐρανίας
Κ. Χρησιδίου.*

Ἰάκωβος Κηλλιδόρουσης. Σώμ. 3. Οὐρανία Κ. Χρησι-
δίου (Χαλκηδών). 1. Φώτιος Γ. Κωνσταντινίδης (Τατιάου-
λα). 1. Ὀλγα Νικολάου. (Φαριδί). 1.

(Πέραν).

Αἰκατερίνη Δ. Κουρτίση. 1. Μαρία Χαζάπη. 1. Φωτι-
νὴ Θεοφανίδου. 1. Βάσω Βέλλα. 1. Αἰκατερίνη Ἀλβέρ-
του. 1. Β. Βρατάνας. 1. Ζήσης Ι. Ζησαρόπουλος (Μίγα
Ἔθν. Χάνιον. 1.)

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τῆς κ. Ἐλένης Βλασιδίου.
(Πέραν).*

(Γαλατῶν, Βαλῶν παῖδ.).

Ἀθ. Γ. Καράλης. 1. Κ. Γεωργιάδης. 1. Ἀθ. Νότης. 1.
Νικόλαος Πανῆ. 1.

(Πέραν, Τατιάου-μπαση).

Ἀπόστολος Ἀντωνιάδης. 1. Σπυρίδων Ἰωάννου. 1. Δη-
μήτριος Α. Σιδερίδης. 1. Δημήτριος Βιλάσης. 1. Σωτήριος
Δελιγιάννης. 1. Νικόλαος Α. Ἀράχης. 1. Σταύρος Ν.
Θωμάκης. 1. Πέτρος Λαζαρόπουλος (Πέραν). 1.

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Χρήστου Σ.
Μετρίδου. (Τατιάου-μπαση).*

Χρῆστος Σ. Μετρίδης. Σώμ. 1. Ἀθανάσιος Ἐξαποστά-
των. 1. Ἰωάννης Παΐσιος. 1. Ἀντώνιος Νικολάου. 1. Θ. Ι.

Παπαδόπουλος. 1. Φώτιος Ν. Σαββίδης. 1. Βασίλειος Σ.
Σαρκοπούλου. 1. Γεώργιος Ἰ. Ἰωάννου. (Νέβ-σεχί). 1.
Νικόλαος Α. Πετρίδης. (Τατιάου-μπαση). 1. Ζαχαρίας Ἰλίου (Βυ-
ζάντιον). 1.

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Εὐριπίδου
Κοντογιάννη.*

Εὐριπίδης Κ. Κοντογιάννης (Πέραν). Σώμ. 1. Ἐλευθέ-
ριος Τελωνίδης (Γεωμυλτζίνα). 1. Χρῆστος Δ. Ἰακώβου.
Κωνσταντῖνος Κατσαδάκης (Ἄρτα). 1. Πέτρος Παπαρού-
σης. (Πέραν). 1. Χρῆστος Καραγιωργίου (Πέραν). Βασι-
λειος Μάγγας (Πέραν). 1. Χρῆστος Δ. Κοντοστεριάδης. 1.
Βασίλειος Σ. Βεκός. (Ἐκ Φαλιτῶν) (Πέραν). 1. Κυριάκος
Θεοδοσίου (Γαλατῶν). 1. Ἀγγελία Βαρίδου. (Πέραν). 1. Ἀν-
τώνιος Λουῖζας (Ραιδεστίν) (Νιοχόριον). 1. Τριανταφυλλός
Μανέρας. (Ραιδ.) (Νιοχ.). 1. Ἀντώνιος Ἀθ. Γιάκογλου.
(Ραιδ.) (Νιοχ.). 1. Κωνσταντῖνος Ἀθ. Μουρμούρης (Ραιδ.)
(Νιοχ.). 1. Σωτήριος Παπάζογλου (Ἄρτακη) (Νιοχόριον). 1.
Ἀριστοτέλης Μιχαήλ (Ἄρτακη) (Νιοχ.). 1. Δημήτριος Σ.
Σαράνης (Ἄρτ.) (Νιοχ.). 1. Δημήτριος Α. Διρέβης (Ἄρτ.)
(Νιοχ.). 1. Ἀριστοτέλης Διακούλης (Ἄνδρος) (Νιοχ.). 1.
Θεόδωρος Ε. Βιτούλης. 1. Θωμάς Κεσσινῆς. (Μακεδών). 1.
Ἀλέξανδρος Α. Μαντουδῆς (Μακρόνεια). 1. Εὐστάθιος Ζα-
χαριάδης. 1. Δημοσθένης Πατήρας. 1.

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Κωνσταντίνου
Δούκα (Ἡπειρώτου).*

Κωνσταντῖνος Δούκας (Ἡπειρώτης). Σώμ. 1. Ἡλίας Πά-
νου. (Διπλοκόνιον). 1. Μιχαήλ Ε. Δ. (Διπλοκ.). Μιχαήλ
Π. Δ. (Διπλοκ.). 1. Ν. Εὐστρατιάδης. (Διπλοκ.). 1. Ἄννα
Εὐστρατιάδου. (Διπλοκ.). 1.

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Ἰωσήφ Π.
Κωρ]τίου (ἐκ Κέλδερ, Ἰκονίου) (Κωρ]πολις).*

Λεωνίδας Α. Δαρπῆς (Κ]πολις). Σώμ. 1. Ἡλίας Ρα-
πτόπουλος (γραμματεὺς) (Κ]πολις). 1. Χρῆστος Μιχρίδης
(Κ]πολις). 1. Φώτιος Ἰωαννίδης (Κ]πολις). 1. Αἰζαρος Χα-
ρίδης. (Κ]πολις.) 1. Γεώργιος Συμεωνίδης (Ἀραβανλί). 1.
Γεώργιος Κωνσταντίνου (Νέβ-σιχί).

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ κ. Μιχαήλ Γ.
Σαμαρᾶ (ἐν Χαλκηδόνι).*

Κωνσταντῖνος Δ. Πλατίδης. 1. Κωστής Κάλρας. 1. Μι-
χαήλ Γ. Σαμαρᾶς. 1. Ἀναστάσιος Γ. Αἰθαΐδης. 1.
Βασίλειος Δ. Παπαχρηστιδούς. 1. Χαράλαμπος Γενιδουνιάς. 1.

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ Πατρὸς Παπᾶ
Ἀντωνίου Σακελλαρίου, ἱερατικῶς προϊστάμ. ἐν Πασᾶ-Βαξί.
(Πασᾶ Βαξί).*

† Παπᾶ Ἀντώνιος Σακελλάριος, προϊστάμενος. 1. Κοσ-
μᾶς Δ. Ζηκόπουλος. 1. Παῦλος Δ. Ζηκόπουλος. 1. Σταῦ-
ρος Βασιλείου. 1. Βασίλειος Χρήστου (κηρυκεύς). 1. Παρ-
θενία Θ. Πιτριδου. 1.

Βασίλειος Νεῦμα ἐρίνδης (ἱατρός). (Κουσγ]κιον. Σώμ. 4.
Χρῆστος Λαμπίρης. (Χαλκηδών). 1. Φωτεινὴ Μαχισογλῶν
(Κουσγ]κιον). 1. Δ. Μπίλλας. (Κουσγ]κιον). 2. Στεφάνος
Ἀρχικλῆς. (Χαλκηδών). 1. Εὐδοκία Κρυωνᾶ (Πύργος). 1.
Ἀλέξανδρος Ε. Αἰζαρίδης. 1. Κωνσταντῖνος Παπαλεξαν-
δρῆς. (Χαλκηδών). 1. Ἀθηνᾶ Γαϊτανοπούλου. (Μακροχω-
ριον). 1. Ἐριφίλη Δοῦνογλου (Γαλατῆ). 1. Δέσποινα Παρ-

πα. (Γαλατῆ). 1. Αἰκατερίνη Ν. Θάνου. (Χρυσούπολις). 1.
Χρηστὶνα Δόριζ. (Χαλκηδών). 1. Εὐρυδίκη Ἀλτιναλμάζη.
(Ἀδριανούπολις). 1. Ἀθηνᾶ Θ. Δίκου. (Χρυσούπολις). 1.
Σάββας Τοπάλογλου. Κουσγ]κιον (Ἰδζαδί). 1. Κωνσταν-
τῖνος Πατχαλίδης. Κουσγ]κιον. 1. (Ἰδζαδί) Εὐάγγελος
Ἠγουμενίδης (Πέραν). 1. Κωνσταντῖνος (Μαδουτίνος) (Πέ-
ραν). 1. Γ. Ἀναγνωστόπουλος. (Γαλατῆς). Σταῦρος Γ.
Ζεμπουλίδης (Α' ψάλτης ἐκκλησ. Εὐαγγιλ. ἐν πρόποσι Τα-
ταούλων). 2. Ἀντώνιος Σταυριδῆς (Φαρμακοποιός) (Χαλκη-
δών). 2. Ἑλένη Χ' Δημητρίου Καζίκου (Αἰνίτις) (Χαλκη-
δών). 5. Μαργίτσα Κ. Χρηστιδου. 10. Οὐρανία Κ. Χρηστι-
δου. 10. Δωροθία Κ. Χρηστιδου (Ζαππίς, διδασκάλισσα).
20. Δημήτριος Β. Παπαδόπουλος (Λύκειον Χ' Χρήστου).
1. Νικόλαος Δ. Παρουσιᾶδης (Λ. Χ' Χρήστου). 1. Γεώρ-
γιος Δ. Πινάτζης (Λύκ. Χ' Χρήστου). 1. Νικόλαος Ἀθανα-
σιᾶδης (Τουζλα). 1. Συμεὼν Κ. Τσιλόπουλος. (Ἡπειρος). 5.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τῶν ἀξιοτίμων συνδρομητῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

(Ἐν Μακεδονίᾳ).

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ ἐκθέρῳ πρωτοβουλίᾳ καὶ ἐπιτηρείᾳ τοῦ ἐλ-
λογίμου Κ. Ἀθανασίου Κωροϊαττιδίου, καθηγητοῦ
τοῦ ἐν Τραπεζίᾳ Γυμνασίου.*

οἱ ἐν Τραπεζίᾳ ἀξιοτίμοι κύριοι.

Αἰδισμ. Π' Εὐθύμιος, ταμίας τῆς Σχολῆς. Σώμ. 1.
Δ. Στεφάνου. 1. Δ. Θεοχαρίδης. 1. Ἰωάννης Παυλίδης. 1.

Ἄθ. Κωνσταντινίδης. 1. Δ. Πουλιόπουλος. 1. Νικολ. Σακελλαρίδης. 1. Ἰωάννης Α. Κωνσταντινίδης. 5.

*Τῇ εὐγενεῖ καὶ πρόφρονι φροντίδι τοῦ καλοῦ κάγαθοῦ ἐόντος
κ. Δ. Πουλιόπουλου, διδασκάλου τῆς Σχολῆς.*

*Οἱ φιλόμουσοι καὶ φιλόπονοι μαθηταὶ τοῦ ἐν Τάσσελλερ
Γυμνασίου.*

Νικόλαος Β' Γεωργίου. Σώμ. 1. Ἡλίας Μπουζιώτας. 1. Ἀντώνιος Στρέμπας. 1. Εὐριπίδης Χαριτζόγλου. 1. Γρηγόριος Β' Μάρκου. 1. Ζήσης Σαπαντζής. 1. Ἀργύριος Χατζόπουλος. 1. Θιμιστοκλῆς Σπύρτου. 1. Γεώργιος Ἀδαμαντίδης. 1. Γεώργιος Ζωγράφου. 1. Δημήτριος Μπαϊδέκης. 1. Ἰωακείμ Εὐστρατίου. 1. Γεώργιος Τσακνάκης. 1. Ἰωσήφ Τάνης. 1. Θωμᾶς Ζακοπούλος. 1. Ἀνδρέας Κόρακας. 1. Ἀλκιβιάδης Κ. Τσελίκης. 1. Θωμᾶς Ἠλία. 1. Ἰωσήφ Κέδης. 1. Βασίλειος Τελωνίδης. 1. Ἀδελφοὶ Μπούσιου. 1. Θεοφίλος Χ' Γεωργίου. 1. Σωκράτης Ρωσσόπουλος. 1. Χρήστος Κ. Χανζής. 1. Ἰωάννης Αὐγέρης. 1. Φίλιππος Φιλιππίδης. 1. Παναγιώτης Πινάτσας. 1. Μιλτιάδης Ἰωαννίδης. 1. Πέτρος Χρηστίνης. 1. Κωνσταντῖνος Κωνσταντινίδης. 1. Γεώργιος Τσιακούρας. 1. Χρήστος Σακελλαρίδης. 1. Νικόλαος Βασιλειάδης. 1. Τριαντ. Πολυχρονιάδης. 1. Νικόλαος Μητσούλης. 1. Χριστόδουλος Κωνσταντῖνος. 1. Νικόλαος Γαῖδας. 1. Δημοσθένης Χριστοδούλου. 1. Κωνσταντῖνος Πατέλης. 1. Νικητολέμος Εὐθυμίου. 1. Βασίλειος Γραμματικός. 1. Δημ. Λιούταρης. 1. Μιχαὴλ Παπαδόπουλος. 1. Γεώργιος Ἀνατολίου. 1. Γεώργιος Νικολίσσης. 1. Σταύρος Β' Μόσχου. 1. Κωνσταντῖνος Μάρκουλου. 1. Ἀχιλλεὺς Κατσάνου. 1. Δημήτριος Μπαϊρακτάρης. 1. Στέφανος Μαντζούρας. 1. Θεόδωρος Μπῆτσος. 1. Γεώργιος

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

Κατὰ λάθος παρελείφθη ἡ τῆς 19 Σεπτεμβρίου ἑορτή

† τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Λορυσέδοντος.

Ἐξαιτούμεθα συγγνώμην παρὰ τῶν ἀξιοτίμων συνδρομητῶν ἐκείνων, ὧν τὰ ὀνόματα ἐπὶ τῇ βεβιασμένῃ γραφῇ αὐτῶν οὐχὶ πιστῶς ἐξετυπώθησαν.

Πρὸς δὲ ἐπικαλούμεθα καὶ τὴν ἄκραν τῶν ἀναγνωστῶν ἐπιείκειαν καὶ εὐμένειαν ἐπὶ τῶν παρεισδυσάντων συνεπείᾳ τῆς κατεσπενυσμένης ἐκτυπώσεως τυπογραφικῶν τινῶν παραπτωμάτων.

MC

SISMANOGLIO

SPINNING
ORIGINALS